

МВС Україна
Харківський національний університет внутрішніх справ

**ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ТА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ
У СУСПІЛЬСТВІ
(зарубіжний досвід)**

**Збірник тез доповідей учасників ХХІ Студентської
науково-практичної конференції
іноземними мовами**

9 квітня 2020 року, м. Харків, Україна

Харків 2020

УДК 343.9:343.226

П57

*Друкується згідно з рішенням оргкомітету
за дорученням Харківського національного університету внутрішніх
справ від 28.01.2020 № 15*

Попередження та протидія насильству у суспільстві
П57 (зарубіжний досвід): зб. тез доп. учасників ХХІ Студент. наук.-
практ. конф. інозем. мовами, 9 квітня 2020 р., м. Харків,
Україна / МВС України, Харків. нац. ун-т внут. справ. Харків,
2020. 320 с.

Збірка містить аналітичний огляд та узагальнення
зарубіжного досвіду у попередженні та протидії насильству у
суспільстві. Інформаційною основою проведених досліджень є
автентичні джерела англійською, німецькою та французькою
мовами. Матеріали конференції сприятимуть вдосконаленню
та підвищенню ефективності діяльності вітчизняних
працівників поліції.

удк 343.9:343.226

*Електронна копія збірника безоплатно розміщується у
відкритому доступі на сайті Харківського національного
університету внутрішніх справ (<http://www.univd.edu.ua>) у розділі
«Видавнича діяльність. Матеріали науково-практичних конференцій,
семінарів тощо»), а також у репозитарії ХНУВС
(<http://dspase.univd.edu.ua/xmlui/>).*

© Харківський національний університет
внутрішніх справ, 2020

ПЕРЕДМОВА

Це видання є збіркою тез XXI Міжнародної студентської науково-практичної конференції іноземними мовами «Попередження та протидія насильству у суспільстві (зарубіжний досвід)», яка відбулася у Харківському національному університеті внутрішніх справ 9 квітня 2020 року. В конференції взяли участь понад 150 курсантів і студентів України та зарубіжних країн.

Протидія насильству є сьогодні одним із важливих напрямів суспільного розвитку. Вона розглядається не лише як соціальна проблема, а, насамперед, як проблема захисту прав людини і вимагає вироблення належних правових засобів її розв'язання. Більш того, проблема є загальносвітовою і різні держави протягом тривалого часу відпрацьовують шляхи її подолання, мають як вдалі програми, так і такі, що не принесли відчутного результату. Інформаційний міжнародний обмін між вченими, працівниками правоохоронних органів, соціальними працівниками сприяє поширенню міжнародного досвіду на українську правову систему. Крім того, Україна, в ході формування національного законодавства, досліджує і адаптує положення міжнародних стандартів з прав людини, у тому числі щодо протидії насильству.

Учасники конференції розглядають широке коло питань у сфері попередження та протидії насильству у суспільстві в закордонних країнах, чий досвід не лише стане в нагоді вітчизняним правоохоронцям, але й допоможе досягти передових позицій та сприятиме подальшому розвитку і підвищенню ефективності роботи поліції. Ключовими аспектами вивчення стали державна політика, національне законодавство, кращі практики попередження і протидії насильству в діяльності державних органів та поліції, недержавних інституцій.

Ретельне ознайомлення з матеріалами конференції свідчить про те, що, попри молодість та недостатній досвід авторів, ті підходи, які вони пропонують для вирішення окремих проблем, деякі висновки, до яких вони доходять, та пропозиції, які вони подають, безумовно заслуговують на увагу фахівців та подальше вивчення.

Слід зазначити, що за умовами проведення конференції надані матеріали додатково не редагувалися, тому всю відповідальність за їх зміст чи відповідність нормам тієї чи іншої мови несуть автори, їх наукові керівники та консультанти.

ТЕЗИ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

UDC 343.9:343.226

**DZHAVID DAVYD OHLY ALIEV,
MAKSYM MYKHAILOVYCH HRYMALIAK**
Kharkiv National University of Internal Affairs

PREVENTING AND COUNTERING CHILD VIOLENCE IN THE FAMILY

Today, our country is trying to join the European Union, to set certain standards that will meet the needs of each individual to not violate his rights and ensure freedom.

But, unfortunately, today the society cannot boast of its ability to tolerate others, to understand their rights, to resist violence.

Take, for example, the parents of a young child who is threatened to be put into a corner at home if she is or he not obedient in kindergarten. Based on this situation, we understand that child abuse is caused by psychological pressure. We must understand that violence is the use of forceful methods or psychological pressure through threats that are deliberately directed at the weak or those who cannot resist. That is, any use of force against the defenseless. The use of physical influence and threat to children only worsens the relationship between parents and children. Minors are not yet fully aware of their actions, they are at a stage of development, so some forceful methods of education to correct the situation are simply not possible.

The following ways to prevent and counteract violence in society should be proposed:

1. In the European Union and the United States, the approach of removing from the family is used not the victim, perpetrator. In this case, the victim is not forced to seek shelter until another family member has calmed down and regained consciousness.

2. Now, almost all children who attend kindergartens and schools do not know their rights, they know where and how to find the way to their protection related to the protection of their rights, which is why social services should consult pupils to ensure that children are not afraid to contact caregivers, teachers, and, where possible, law enforcement and social security authorities for their personal protection.

3. Of course, families who are called foster families should also be under after. In order to prevent and combat child abuse in such families, it is necessary to make a "rigorous selection" of adoptive parents beforehand. For

example, to introduce different tests that would cover all areas of upbringing; practical training for the preparation of expectant parents, etc.

Of course, it must be understood that taking into account foreign experience is practical, but it should also be borne in mind that each country has its own mentality, its spiritual and ideological beliefs in the upbringing and education of children. Therefore, it is not necessary to take into consideration the whole arsenal of foreign experience in the proper fulfillment of the responsibilities of parents in the upbringing of children.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

MAHERRAM VAHID OHLY ALIIEV

Azerbaijdzhan

FORMS OF DOMESTIC VIOLENCE IN AZERBAIJAN

Domestic violence is the most widespread gender problem in Azerbaijan. The legal definition of it is reflected in the Law of Azerbaijan “On Prevention of Domestic Violence.” According to this law, domestic violence is a deliberate infliction of physical and moral damage by persons to others, covered under this Law, caused by abuse of close relative relations, current or past cohabitation. In most households, domestic violence reveals itself in certain forms: as physical and sexual violence, or psychological oppression and some form of coerced isolation.

Physical violence includes grabbing, twisting, pushing, hitting, scratching, biting, choking, punching, shaking, dragging, hair pulling, keeping the victim in a closed room or anywhere else, spitting, slapping, using any household item, knife or gun against the victim. Most victims of domestic violence are women and children, and most abusers are men.

Sexual violence, like physical violence, involves a set of behavior or actions.

According to the joint survey by the State Statistical Committee of Azerbaijan fifty-five percent of women who ever experienced sexual violence had cuts, bruises, or aches during at least one episode of violence; 35 percent received from eye injuries, sprains, dislocations, or burns as a result of sexual violence; and 12 percent reported receiving deep wounds, broken bones, broken teeth, or any other serious injury due to sexual violence.

For many victims of domestic violence, sexual violence is a very sensitive and grave subject. Because there is no sexual education in Azerbaijan, many victims are unaware of the fact that sexual violence is a form of violence and that they face it.

Economic violence within the framework of domestic violence is explained in the Law of Azerbaijan On Prevention of Domestic Violence in the following way: Domestic application of illegal limitations of economic character – means actions by persons covered under this Law towards each other aimed at deprivation of the right to own, dispose of or use property, or obtain income, or at creating, sustaining and abusing the situation of economic dependency.

The state and the community should take a joint initiative in prevention and resolution of domestic violence.

Language adviser V. I. Fylypska

UDC 343.9:343.226

VLADYSLAV ANDRIIOVYCH ANTONOV
Kharkiv National University of Internal Affairs

COMBATING AND PREVENTING CRIME IN THE SOCIETY (FOREIGN EXPERIENCE)

Today, in the context of globalization, the rapprochement of states in the field of international, cultural cooperation, as well as legal systems, issues of public order, human security and crime prevention are of great importance.

In the US, the doctrine of "zero tolerance" for crimes is in force, and its law enforcement focus is on the dynamism, adaptability, and maintenance of law and order in society within the framework of respect for the democratic rights and freedoms of citizens of the country. In order to improve the effectiveness of the system of combating crime, the following measures are being implemented: socially oriented work with the population is strengthened, which guarantees immersion of police into local communities, public support and joint work on prevention of offenses; punitive policies on particularly serious crimes intensified; the media are supporting social doctrine that shapes public opinion as "zero tolerance" - "the offense must be stopped and the crime committed - punished."

In Austria, the state security structures are the police and gendarmerie, which form a single federal police force. The main subject of early crime prevention in the Italian Republic is the police, which characterized by a narrow specialization of units, a multi-level structure, and absolute militarization. It is important for developed countries to improve forms of social control over the actions of law enforcement agencies as guarantors of observance of human rights and freedoms. In this regard, Ukraine should use this positive foreign experience in combating crime in organizing and coordinating preventative crime.

Activities between different prevention actors and civil society, as well as the provision of modern technical facilities and equipment necessary for the effective detection, investigation of crimes, the execution of necessary research and expertise.

Language adviser I. O. Gogol

UDK 351.746.5

DMYTRO IHOREVYCH BARON

Donetsk Law Institute of the Ministry of Internal Affairs

VOLUNTARY POLICE SERVICES AS A COMPONENT INTERACTION BETWEEN THE POLICE AND CIVIL SOCIETY

Today, one of the most common models of partnerships between police and civil society in the world is the model ("Community Policing", "Community-oriented Policing", "Neighborhood Policing"). This model of building relationships of police with the population, public formations is used in policing of the USA, UK, Germany, Poland. The Community Policing model of police-civil society is multi-level. It includes relations between the police and the population at the individual, local levels, and public life in general. It should be noted that the main objectives of the Community Policing model are: prevention and reduction of crime; the eradication of negative social phenomena (street prostitution, consumption of alcoholic beverages in public places, aggressive begging, graffiti, street clogging); increasing the sense of safety and quality of life of the residents; initiating the activity of the inhabitants and creating a coalition in order to maintain public safety and order; improving the attitude of the population to the police; improving the comfort of life in communities (as a result). One of the most widespread forms of interaction between civil society and the police in modern countries, which contributes to the achievement of these objectives of the Community Policing model, is the joint activity of the police and voluntary civic groups. Such voluntary civic formations include: voluntary police services established in Baden-Württemberg and Hesse and security guards existing in Bavaria and Saxony. Public Watch in Poland and the like. The Baden-Württemberg and Hesse Volunteer Police Service, through patrolling, timely reporting of illegal activities and emergencies, as well as traffic inspections, security of buildings and structures, assists the German police in the protection of law and order and the protection of citizens' rights and freedoms. The activity of the voluntary police service promotes the education of socially active and legitimate behavior of members of the society, determines the desire of the public not only to facilitate

the performance of tasks by police officers, but also by their own active actions to influence the level of law and order in their area. In our view, in order to take care of the security of the country, with a large population it is necessary, on its own initiative, to form associations for the protection of public safety.

Language adviser I. S. Lopatynska

UDC 343.9:343.226

YELYZAVETA GEORHIIVNA BIELIAIEVA
Kharkiv National University of Internal Affairs

CHILD SEXUAL ABUSE ONLINE: THREATS AND SOLUTIONS

Child abuse is a worldwide problem that became obvious only last 20 years. The results of studies show that up to 1 billion children aged 2–17, experience physical, sexual, or emotional violence or neglect each year.

Sexual abuse and sexual exploitation of children are particularly severe crimes which the development of the internet has further aggravated, generating new crimes such as “grooming” (soliciting children online for sexual purposes), cyberbullying (harassment of people on social networks), sextortion (soliciting intimate photos or videos for blackmail purposes) and sexting (the activity of sending text messages that are about sex or intended to sexually excite someone).

According to the Internet Watch Foundation (IWF) data of 2017, a web page displays images of children being sexually abused every 7 minutes. In 2017, 78,589 URLs that contained images of sexual abuse, concentrated particularly in the Netherlands, followed by the United States, Canada, France and Russia were detected. 55% of the victims are less than 10 years old. 86% contained images of girls, 7% of boys, and 5% contained images of both boys and girls.

To be able to act more effectively to prevent this crime we need to better understand the technology and the way the material is shared online, also trends in victim’s characteristics and characteristics of offenders as well as content characteristics overtime. Law enforcement agencies throughout the world must have databases and the ability to track relevant information about the material they process and investigate. It is not enough to have large databases with lots of variables, rather we need robust databases with useful, and carefully defined variables to act to prevent this crime from happening and find victims when it does. Preventing violence against children in a digital environment can’t be achieved without amendment to the law. Otherwise, this will lead to an increasing level of Internet crime against children, and raise the number of child pornography.

Language adviser N. V. Krasnova

LEONA BLINDER

Israeli Military Ashdod Naval Officers School

FEATURES OF MOBBING (PSYCHOLOGICAL VIOLENCE) IN CONDITIONS OF EMIGRATION

The modern development of the world is characterized by all kinds of political and economic changes, which leads to increased tension in a social society. Every person at least once in life has faced psychological violence in a social environment, where inadequate leadership requirements, psychological harassment of young employees, unfair job evaluation, the threat of dismissal, etc. are positioned as the norm.

Mobbing – psychological pressure, harassing a team or part of it (by management, subordinates or colleagues) against an employee, carried out with the aim of forcing a person to change jobs. Mobbing in the organization, as a rule, is expressed in constant and often unreasonable criticism, in the dissemination of misleading information (rumors and gossip) about the employee, undermining professional competence and reputation. Mobbing also manifests itself in the form of ridicule and provocation, direct insults and intimidation, boycott and demonstrative ignoring, in attacks that prejudice honor and dignity, and even in the form of causing material or physical harm. The purpose of mobbing is to bring an employee out of psychological balance. Two types of mobbing are traditionally distinguished: 1) vertical – when psychological terror against the employee comes from the boss; 2) horizontal - when psychological terror comes from colleagues.

It is well known, that person's social status and satisfaction with it is of great importance in human life. The process of emigration changes the entire social structure of the emigrant, such as status, social roles, all connections and relationships. In conditions of emigration, a person loses the significant social ties that supported him or her in the past, and this destructively affects mental health.

Thus, the problem of mobbing in the modern world is very important and requires an effective approach at the state level. It is psychological safety that is the condition that ensures the formation and development of functional comfort, maintaining a high level of personal and emotional security and socio-psychological skill, and optimizing the individual's reserve capabilities in activities. Ensuring the psychological health of employees should be a top priority in organizations, since systems with a culture of suppression make people equally inert, dependent, unproductive and unable to give the society promising highly developed professionals leading the society to progress and prosperity.

Language adviser O. O. Orlova

UDC 343.97:316.472.4

ANASTASIIA OLEKSANDRIVNA BONDARCHUK

National Academy of Internal Affairs

THE INFLUENCE OF SOCIAL MEDIA ON YOUTH VIOLENCE IN USA

Studies show that violence in the media influences teens and can cause them to act aggressively. They suggest that playing violent video games increases aggressive thoughts and behaviors. Violent media includes the Internet, television, magazines, movies, music, advertising, social media.

The media affects their audience both positively and negatively. Recently, social media has become an essential part of everyday life and has a massive impact on the behaviour and minds of people who use it. Social media has interlaced itself into almost every aspect of our lives. Whether we use it for information, to make new friends or to express our opinion, social media has integrated itself into the world around us and helps us to stay connected. Concerns have been raised that social media likely encourages young people to participate in violence and has a huge impact on their behaviour. Some news reports of cyber bullying, criminal activity on social media or through it, gang violence, and suicide have surfaced and social media appears to fuel these troubling incidents.

“The danger with social media is that it provides a platform that can quickly amplify any sort of violence because it becomes permanently accessible for all to see. More and more, virtual conflicts on social media escalate into physical violence such as assaults, shootings, and murders. It is critically important for the people in youths’ lives to understand the risks associated with certain types of posts and the circumstances that increase the likelihood of violence.” Richard Aborn, President, Citizens Crime Commission of New York.

The ordinary American watches about 5 hours of video each day, 98% of which is watched on a traditional TV-set. Nearly two-thirds of TV programs contain some physical violence. Most self-involving video games comprise some violent content, even those for children.

Children watch a lot of television. In over half of American households a TV is on nearly all of the time. Combining messages and meanings from sitcoms, sports, movies, cartoons, talk shows, and commercials: that’s a lot of influential information filtering through a child’s mind. The typical child gets plenty of information they probably should not.

Language adviser I. V. Marchenko

**VICTORIYA ANDRIIVNA BOROVETS,
YAROSLAV SERHIIIOVYCH SPOIALO**
Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE AND FIGHTING WITH IT IN SPAIN

Today domestic violence is one of the most serious issues among women and children. It's also problem of public health and criminal justice. The risks related to domestic violence affect not only the victims, but their families, friends and police. It occurs when one person in intimate relationship or marriage tries to dominate and control the other person and it can be in all forms of psychological, physical, emotional and mental abuse. Also, issues like poverty and homelessness emerge as a result of domestic violence. Between 25%–50% of homeless families have lost their homes as a result of intimate partner violence. Although there are many causes, the effects of domestic abuse on women are quite detrimental to not only their psychological, but physical health as well.

When it comes to solve the problem of domestic violence, Spain is setting a good example. In this country, the issue of fighting domestic violence has been a national priority for over a decade. It was fourteen years ago, when the law was passed introducing key reforms in Spanish courts to deal with this problem. Special judges were trained and appointed. They have a power to process suspected cases of domestic violence within 72 hours. Over the past fifteen years, the number of domestic violence has been halved in the country. Such results exist to wide-ranging efforts by the Spanish authorities. These include specialist courts with judges trained in domestic violence. One of the main challenges in fighting violence in Spain, like in another countries, is that it takes years for victims to tell about it. Such methods and ways probably will help to deal with this serious problem not only in Spain.

To sum up, the causes for domestic violence begin with one goal. This goal is set with the purpose of feeling power and control over the other individual. It is very important to inform people that they are not alone and speaking up helps not only them, but helps bring awareness and open societies eyes. Finally, this is a very delicate topic which brings many detrimental effects to many women all over the world, and each passing day it is affecting more and more women.

Language adviser N. V. Krasnova

VIKTORIYA PETRIVNA BRYNCHAK
Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC ABUSE: HOW TO PROTECT YOURSELF

Domestic violence may include behaviors meant to scare, physically harm, or control a partner. While every relationship is different, domestic violence generally involves an unequal power dynamic in which one partner tries to assert control over the other in a variety of ways.

Some perpetrators may even use children, pets, or other family members as emotional leverage to get the victim to do what they want. Victims experience diminished self-worth, anxiety, depression, and a general sense of helplessness that can take time and often professional help to overcome.

Women are most of the battered in a relationship, though men are frequently victimized too in both heterosexual and same-sex relationships. More than 38 million American women have been victims of domestic violence.

The technological revolution has opened up new ways for abusers to dominate, intimidate, and control the people in their lives through manipulation, cyber-stalking, and emotional blackmail.

While you may or may not be ready to leave an abusive relationship, it's important to take precautions to keep yourself safe. To ensure your welfare, you should be alert, prepared, and educated. Your safety plan should include the following:

- Know the signs that your abuser is getting upset.
- Identify safe areas of your home—avoiding small spaces, rooms with weapons, and rooms without exits.
- Create several believable reasons to leave your home to avoid abuse (including day and night).
- Create a code word to let loved ones know you're in danger.
- Make and memorize a list of emergency contacts.

Language adviser N. L. Horbach

UDK 343.9

DARYNA VOLODYMYRIVNA BURMAKA

Donetsk Law Institute of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine

**GENDER EQUALITY OF WOMEN POLICE OFFICERS
IN MODERN UKRAINIAN SOCIETY**

The formation of a gender culture in society, the observance of the foundations of gender equality and the prevention of gender discrimination in its various forms are complex tasks that are closely linked to the process of democratization, the observance of human rights and freedoms in a legal state. The European choice of Ukraine encourages the understanding and implementation of international experience, the formation and implementation of state gender policy. Therefore, the observance of gender equality is of particular importance. Among other issues, the study of the status of women's rights in the police deserves special attention.

In Ukraine there are following problematic issues concerning the activities of women police officers:

- problems arising from the need to combine service duties with household duties;
- discussion of the positive impact of psychophysiological characteristics of women on the quality of their professional duties (in particular: a higher level of emotionality, self-criticism and communication skills; development of intuition, empathy; a lower level of aggressiveness);
- the problem of sexual harassment at the workplace; problematic issues in the sphere of social and legal protection of women.

The world experience shows that the broad involvement of women in law enforcement agencies is the key to significantly reduce violence caused by these agencies against the citizens. There are following advantages of women in the police force for the society:

- women are less likely to use force unnecessarily and exceed the use of force;
- the presence of female police officers in police departments has a positive effect on all employees.

Thus, equal participation of women in the police is important for the development and support of democracy and the fight against crime. At the same time, the political, legal and social aspects of the mechanism for ensuring real equality between women and men should be improved. We hope that taking these issues into account will be useful for the implementation of state policy in the field of gender equality.

Language adviser L. S. Dzevytska

ANASTASIIA DENYSIVNA CHEREPAKHINA

V. N. Karazin National University (Kharkiv)

CYBERSTALKING AS A FORM OF PSYCHOLOGICAL VIOLENCE

Violence in all of its manifestations has existed in society since ancient times. It comes in many forms and can have different consequences. Recently, the amount of discussions regarding psychological violence and stalking in particular has been increasing.

Stalking is unwanted and/or repeated surveillance by an individual or a group towards another person. Stalking behaviors are interrelated to harassment and intimidation and may include following the victim in person, monitoring them etc. Although stalking cases have been prevalent since a long time ago, with the widespread use of the Internet the amount of stalking, or rather cyberstalking cases has been rising rapidly over this decade. For example, in the US, 7.5 million people are stalked every year and approximately 1 in 6 women and 1 in 17 men have experienced stalking at some point in their lifetime. (CDC, 2015)

Even though both physical stalkers and cyberstalkers are driven by the same intention – to embarrass, harass, or threaten their victims, cyberstalkers rely on online technology to do it and use any bit of information online (social media, personal information found on the Internet etc.) to reach their goal. Cyberstalking could be considered more serious as it involves heinous intentions, ranging from false accusations and defamation to sexual harassment and even inciting harassment towards the victim. In most cases, physical and digital stalking can interconnect, which makes it even more threatening.

So, what should one do if they fell victim to a cyberstalker? Though it may be too late, they should make sure that any more personal information doesn't get in hands of a criminal by locking their personal accounts, reporting the stalker to the platform on which the harassment is taking place, using VPN services etc. But can the law help and protect them? As cyberstalking is a form of emotional assault, laws governing harassment and slander can be applied to electronic communications. However, this practice is often problematic because confrontations in cyberspace are different from real-life situations. While some countries apply older laws, others have enacted specific cyberstalking laws. These laws are relatively new and usually still have room for improvement. And, for example, in 2018 Australia's Parliament has passed a law which legislates the non-consensual sharing of intimate images online, which may take place when a person is being cyberstalked. Also, in the United States one that is being cyberstalked

can file a restraining order against the person that's stalking them online. Undoubtedly, any violence against a person, that has caused significant harm to them, their physical or mental health, and even more so if it caused death, is considered a serious crime.

Language adviser Yu. F. Sharun

UDC 343.9:343.226

**RUSLAN ROMANOVYCH CHUBENKO,
DANULO DENYSOVYCH OLENYCHENKO**
Kharkiv National University of Internal Affairs

PREVENTING AND COMBATING SEXUAL VIOLENCE AGAINST WOMEN FOREIGN EXPERIENCE

When we are talking about violence in society, words like “rape,” “fights,” “bullying,” and more are coming to mind. Therefore, today we would like to consider the topic of sexual violence among the population, namely “Sexual violence against women”.

According to 2019 data, every third woman on earth is physically or sexually abused, and in the most cases rapist is an intimate partner. RAINN also cites horrifying facts: sexual abuse occurs every 109 seconds and only six out of thousands of abusers are imprisoned.

As we can see the problem of sexual violence against women is a very serious issue today. Nowadays, there is also the problem of lack of awareness among people, which creates even more confusion in dealing with the issue of combating sexual violence, because nowadays there are such stereotypes as: « “victim behavior”, abuser-stranger, “normality” and “privacy” of domestic violence, etc. ».

Therefore, the question arises what needs to be done to get closer to the stated goal, namely, the successful counteraction to sexual violence in society. When we answer this question, we can distinguish 3 steps to combat this problem:

1. International acts that serve as a benchmark for the legislation of different countries (the UN Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (1979), the UN Declaration on the Elimination of Violence against Women (1993), etc.).

This step means that we need not only consistent changes in the internal laws of the state, but also a review of citizens' attitudes toward sexual abuse. International acts are also important, because they motivate to use a single, agreement terminology which is very important in law. If only some phenomenon, thing or action doesn't have its clear meaning in legal acts and regulations, a great number of ways to avoid punishment for obvious violations and crime appear.

2. Adequate justice system.

If the law enforcement agencies treat the victim of violence in a biased manner, this leads not only to minimum or suspended sentences, but also to the fact that the cases do not go to court. If the victim does not trust the police or public opinion and local traditions pose a risk to her when applying, then the statement itself will not appear.

3. Recognition of the problem by society.

It is the study of statistics by the society and the reflection of this information that will help people to make the picture of the problem for themselves and to combat sexual violence more effectively. After all, when the stereotypes would disappear from our minds, and only confirmed facts would be there, then we will start looking at the situation from the other side.

So, to summarize, we can say that an effective fight against sexual violence in the legal field is possible under the following basic conditions: recognition of the problem by society, the creation (improvement) of relevant regulations, quality work of law enforcement agencies, impartial and uncorrupted judicial system. In the absence of any of these conditions, the protection of the victim of sexual violence will be significantly complicated and will require considerable additional efforts, such as: "involvement of the media, public organizations, etc.". In addition, looking at statistics, we should understand that legislative regulation should aim primarily at protecting a woman from a familiar person, in particular, to protect her from violence by a sexual partner.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

MAX CHURBAKOV

*Borough of Manhattan Community College,
Criminal Justice Major,
New York City, USA*

VIOLENCE PREVENTION IN METROPOLITAN/URBAN AREAS

The fact that metropolitan regions are affected by crime is a given, due to their large population and area, making it hard to prevent such acts from occurring. How does the New York Police Department (NYPD) handle crime? Being the largest police department in the US, it employs approximately 36,000 officers and 20,000 civilians for a variety of public safety and law enforcement roles. These numbers may seem staggering in comparison to the population of smaller cities, regions, and even other countries. But, these 56,000 officers have to police a metropolitan area containing 8.5 million individuals, the ratio of police to civilian is 1:152 and

this does not include the large population of tourists. They store large amounts of data in their databases allowing and records as well as cameras, quick-response systems located on the streets and large counts of officers patrolling 24/7. Other populated areas, such as Los Angeles, California have a similar tactic of dealing with preventing offences. Not all events can be prevented, but it is the duty of these organizations to maintain order and seek to prevent the greatest amount of illegal activity as humanly possible. Even though attacks such as 9/11 cannot be prevented by police organization the population still maintains its trust that the training of these few individuals is enough to maintain order. Such large police organizations exist solely within densely populated areas. The question may arise, "How do smaller cities and towns deal with similar situations?" Smaller districts have no need for large police force deployment, therefore units like Sheriff's office take care of misconduct and violent outbursts, more personally than the large metropolitan police. In recent years however, smaller town law enforcement has begun to acquire military grade equipment like armored vehicles, tear gas, as well as riot shields have drawn away from the standard ways that people expect from their local police. Police across the US have become more militarized against its citizens.

Language adviser L. S. Sazanova

UDC 343.9:343.226

YURII OLEHOVYCH DENYSENKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

WHAT MAKES PEOPLE BE INVOLVED IN YOUTH VIOLENCE?

There is no simple answer why some people become involved in violence. But there are ways when a person becomes a victim or perpetrator or both. It is often described as risk factors. This means the types of situations and circumstances that make it more likely for a young person to be either victim or perpetrator of violence. Some early childhood risk factors include impulsive behavior, poor emotional control, and lack of social and problem-solving skills. Many risk factors are the result of chronic stress, which can harm the brain development of children and youth.

Youth violence is a leading cause of death for adolescents and young adults. Youth who experience violence also have a higher risk for physical and mental health problems, including smoking, substance use, depression, and suicide.

Youth violence can have immediate and life-long physical, emotional, and economic consequences. It takes a huge toll on young people, no matter if they are the victim, the aggressor, or the witness. And, it hurts everyone else in a community.

A young person may have a risk factor of friends who are a bad influence. Each individual person will have their own set of risk and protective factors, unique to them. Having a large number of risk factors can be an indicator someone is more likely to be either a victim or perpetrator, or both. The risk factors can be grouped under the headings of Individual, Family, School, Community, Peers and Societal (to do with the society around us).

What are individual risk factors? History of violent victimization. Attention deficits, hyperactivity, or learning disorders. History of early aggressive behavior. Involvement with drugs, alcohol, or tobacco. Low IQ. Poor behavioral control. Deficits in social cognitive or information-processing abilities. High emotional distress.

Preventing youth violence is vital to the well-being of everyone. By understanding how youth violence affects communities and all its residents, prevention approaches must be selected.

Language adviser L. S. Sazanova

UDC 343.9:343.226

YAROSLAVA ANDRIIVNA DOLYNNA
Kharkiv National University of Internal Affairs

THE INFLUENCE OF THE FAMILY INSTITUTE ON CHILD'S HOMELESSNESS AS A CRIME PHENOMENON BACKGROUND

Today, in modern Ukraine, the crime by a person of no fixed abode is an underexplored problem that touches upon different spheres of public life. First of all, it is closely related to the notion of homelessness which has already existed for many centuries.

The relevance of the topic is that the current social and economic decline in Ukrainian society has caused a deep crisis of the family, has contributed to the exacerbation of such negative phenomena of society as alcoholism, prostitution, drug addiction, unemployment and of course begging with homelessness. Against this background, there is an acute threat of family destruction as a social institution, and in such circumstances, child homelessness is gaining ground in Ukraine and as a consequence, juvenile delinquency is spreading.

The main reasons for the child homelessness origin include: inability of many families to raise children through poverty or parental irresponsibility; using cruel forms of child rearing in families that intersect with domestic violence; imperfection of rehabilitative and preventive work used in used in orphanages; unemployment, rising prices for basic necessities, in particular baby goods and, as a result, material well-being aggravation of a significant population stratum in Ukraine.

Concerning the action against vagrancy and homelessness, scientists determine the list of main directions of combating homelessness: adoption of a single legislative act that would regulate relations in the field of combating and preventing crime; increasing public participation in the fight against vagrancy and homelessness, enshrined in appropriate prevention programs and plans; including the courses on teaching self-defense, healthy, and safe life skills to school programs; development of national education programs for parents communication with children; improving the work quality of social services whose main purpose is social adaptation of different types; reducing the level of child neglect (for example, setting up special youth centers by the type of dormitory where a young person can seek shelter and counseling for reconciliation with parents, employment, conflict resolution, etc.).

To sum up, we can say that the root causes of this problem are the family institute, the level of spiritual and moral development of the parents, the birth culture and awareness of the behavior common rules.

Language adviser O. O. Orlova

UDC 343.9:343.226

ANASTASIIA OLEKSANDRIVNA DOROSH
Kharkiv National University of Internal Affairs

COUNTERACTING VIOLENCE AGAINST CHILDREN. EXPERIENCE OF THE USA

Children are the most vulnerable and unprotected part of society. The more violence in society increases, the more urgent the problem of domestic violence against children becomes.

Children's problems are increasingly attracting humanity's attention. Objectively assess these issues and, accordingly, implement a state policy on children in Ukraine, is possible not only by studying and researching the situation of children, but also by analyzing those processes that are related to children outside Ukraine.

In many countries, children's social services function effectively and diversely. For example, child care services in the United States are targeted not only at the child but also at the family as a whole. They have the same goals and fulfill the following tasks: providing certain economic autonomy for the family by the state; prevention of violence against children and abuse of children; creation of various institutional forms of guardianship, as well as support for non-institutional forms, including "public" ones.

In 1974, the United States adopted a Law on Preventing and Eliminating Abuse of Children. According to this Law, a National Center on Child Abuse has been established. The current system of child protection services in the

United States includes four aspects: report; investigation; intervention; completion of the case.

In addition, there are governmental and non-governmental commissions to investigate violence in the United States, and special shelters have been set up to house women with children who have left their homes for abuse.

Therefore, it is necessary to study and take into account the experience of foreign countries, in particular the United

States, but to a large extent, we must formulate our own policy on children, which would take into account historical experience, national traditions, problems of state formation, especially the implementation of modern state policy in Ukraine.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

**VADYM ANDRIIOVYCH DOSAIEV,
IRYNA OLEKSIIVNA ZHARKOVA**

Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC ABUSE

Domestic violence can be physical or psychological, and it can affect anyone of any age, gender, race, or sexual orientation. It may include behaviors meant to scare, physically harm, or control a partner. And while every relationship is different, domestic violence typically involves an unequal power dynamic in which one partner tries to assert control over the other in a variety of ways. Insults, threats, emotional abuse and sexual coercion all constitute domestic violence. Some perpetrators may even use children, pets, or other family members as emotional leverage to get their victim to do what they want. Victims of domestic violence experience diminished self-worth, anxiety, depression, and a general sense of helplessness that can take time and often professional help to overcome. Types of domestic abuse include physical, verbal (also called emotional, mental, or psychological abuse), sexual, economic/financial, and spiritual abuse. Stalking and cyber-stalking are also forms of intimate partner abuse. Physically abusive behaviors include assault of any kind, ranging from pinching, pushing, hitting, or slapping to choking, shooting, stabbing, and murder. Verbal, emotional, mental, or psychological violence is described as using words to criticize. Sexual abuse refers to any behavior that uses sex to control or demean the victim. Economic or financial abuse is described as threatening or otherwise limiting the victim's financial freedom or security. Deciding to leave a violent relationship is a difficult decision and requires

careful planning and support. Everyone has the right to respectful, loving relationships and no one should live in fear.

Language adviser N. L. Gorbach

UDK 342

KATERYNA IVANIVNA DUBOVA

Luhansk State Univesity of Internal Affairs named after E. O. Didorenko

COUNTERACTION TO SEXUAL VIOLENCE (SHORT DISCOURSE)

The violence problem in the society is one of the most important problems of mankind. For a long time people got used to solve problems not peacefully but using the physical force. There are several types of violence, namely: physical, psychological, economic, sexual, etc.

In different countries law enforcement bodies differently warn and stop any facts of violence. Let's give examples of the countries with the low and high level of violence dated 2015. Syria is the country which won the first place among the countries noted by the high level of violence, sexual in particular. The civilian population of this country appeared between the military operations activity and the prolonged conflicts on the front's line. Sexual violence connected with conflicts are considered as a rape of women and girls in wartime. Many countries experience threats of sexual violence, indications about application and consequences of this form of violence are widely documented in 19 countries of Africa, Asia, Europe and South America during 2016. It can be concluded that the most affected by violence countries, namely sexual violence, are countries where the martial law is in force.

Countries in which violence level is considerably smaller, in comparison with other ones, are the European countries. These countries include Iceland, Denmark and Austria. This is due to the fact that in Sweden, for example, virtually all forms, including domestic violence, are criminalized in these countries. As for the children in these countries, the punishment for them is much more severe than for the other forms of violence.

Thus, the urgency of the problem of violence for European countries necessitates the search for optimal models of the response. A number of regulations to regulate violence at the international level have been created. In particular: the Universal Declaration of Human Rights, the Declaration of the Rights of the Child, the International Covenant on Civil and Political Rights, and the Convention on the Rights of the Child. In order to find the best models of law enforcement response to the facts of violence, one must take into account the experience and psychological aspects of different

countries of the world. Analyzing the consequences of actions against violence in different countries of the world, one can conclude which of them are optimal and which can have positive results in the future.

Language adviser N. F. Khairulina

UDC 343.9:343.226

RUSANNA VITALIIVNA DZHENAI

Kharkiv National University of Internal Affairs

PREVENTING AND COMBATING DOMESTIC VIOLENCE

The domestic violence is an international problem. Different countries have been working on ways to overcome it for a long time. Studies of the situation of domestic violence in different countries show that its consequences can be like that: a threat to the life and health of a person or a task of psychological trauma, which in the future may negatively affect both the victim's family life and social life in general.

All in all, violence is a type of social relations, in which some individuals (groups of people), through external forcing which threatens to life and submit other people, their facilities, productive forces, property and will. There are also four forms of violence: economic (deprivation of a person of housing, food, clothing, other property, money, or documents, use of financial advantage), psychological (insults or constant criticism of a partner in family relations), physical (damage to property during quarrels; pushing, striking, biting, strangulation) and sexual violence (forcing a partner to have sex and others).

Domestic violence prevention is provided by a range of social and special measures. Their purpose is to:

- eliminate the causes and conditions that lead to domestic violence, limit its prevalence;
- ending such violence, providing social support to victims of domestic violence and ensuring their safety;
- reduce the negative impact of domestic violence on the normal development of children;
- prosecute perpetrators of domestic violence, and make social, psychological and medical correction to preparation for return to the family;
- monitoring the behavior of those who can actually commit domestic violence and those found guilty of domestic violence.

Measures to prevent domestic violence have some aims. Especially the early identification of families where a threat of violence exist, averting the causes and conditions leading to its perpetration, or limiting their impact and,

if possible, eliminating them and providing adequate protection against violent attacks for each family member.

Combating domestic violence is one of the important areas of social development today. It is seen not only as a social problem, but above all as a problem of protection of human rights which requires the development of adequate legal means to solve it. Domestic violence is a violation of the rights and freedoms of a particular person, which is caused by the various capabilities of the aggressor and complicates self-defense of the victim and requires intervention by the state and society.

In my opinion, the state, in the form of executive bodies, should take appropriate measures to counter domestic violence and ensure peaceful coexistence in society.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

ANNA OLEKSIIVNA HONCHAR
Kharkiv National University of Internal Affairs

VIOLENCE AGAINST WOMEN: PREVENTING AND COMBATING

Violence against women, in particular domestic violence, is a complex problem. There may be many different contributing factors, at the individual, relationship, social and cultural levels.

Article 4 of the United Nations Declaration sets that states should condemn violence against women and should not invoke any custom, tradition or religious consideration to avoid their obligation with respect to its elimination. States should pursue by all appropriate means and without delay a policy of eliminating violence against women.

In Costa Rica, a special committee has been formed with high-level authorities to help prevent the murder of women in intimate relationships. The institutions directly involved with this goal have signed a protocol to be applied in cases of high risk to the lives or integrity of women. The Ministry of Security, the Ministry of Justice (responsible for jails), the Costa Rican public health system, the judicial system, the public services and the National Institute for Women all have agreed to follow this protocol. In all instances where a threat has been made or identified, a risk evaluation has to be made each time these agencies deal with a situation of violence against women in order to trigger special measures when they identify high risk. A common database is used to collect information from all agencies, such that protective measures are recorded, shared and tracked, as well as violations of the orders, or other acts and factors that may tend to increase the risk of homicide.

Several countries (including Argentina, Bolivia, Brazil, India, Peru, the Philippines and Uruguay) have taken the approach of setting up women's units or police stations staffed by women to improve the ability of the police to respond to the unique needs of women victims. In most cases, much of the work undertaken by these special units relates to violence against women, specifically domestic violence. Anecdotal reports suggest that many of these initiatives have been favorably received by women as they are commonly viewed as being receptive and supportive to women victims.

Women police units have also helped to raise the profile of women in policing and attracted more women to the profession once they see visible signs of women making equal contributions to community safety, crime prevention and crime response.

Language adviser V. I. Fylypska

UDC 343.4/37.06

SERHII IVANOVYCH HORIAN

Kharkiv National University of Internal Affairs, Sumy branch

BULLYING PREVENTION AND COUNTERACTION IN SECONDARY SCHOOLS: CANADIAN EXPERIENCE

Bullying has got progressively high profile nowadays as people have come to understand how deeply it can hurt children and how tragic the aftereffects can sometimes happen. Bullying is defined as deliberate, repeated aggressive behavior with negative intent used by a child to keep power over another child.

Bullying is a power fight that is difficult to resolve without the aid of an adult. Mainly it requires only a few minutes of interference to stop, especially if adults act immediately and steadily. Being among the countries that struggle against bullying, Canada has succeeded in working out a helpful pattern to fight against it. Its top successful bullying intervention programs include these features: intervened at three levels (the whole school population, students who just begin to bully or be bullied and students with serious bullying or victimization behaviors); involved parents and the larger community in the initiative.

It should be said, that involving the broader community may enhance the effectiveness of whole school interventions. Engagement of *multiple* mediators such as community members and organizations promotes success. Moreover, *including students in program development and delivery may significantly* increase the students' sense of commitment to initiative.

What really matters in bullying prevention and counteraction nowadays according to Canadian researches is *providing age-related materials:*

all elements of the intervention should be age-appropriate, easily understood by and relevant to the students.

The last but not the least way towards bullying prevention and counteraction lies in *creating a gender-specific approach*. This takes the fact that anti-bullying initiatives can differ between boys and girls. Therefore, gender-related ways of helping the victim and struggling against bullying are mentioned in Canadian handbooks, leaflets.

Every child has the right to feel safe at home, at school and in the community according to UN Convention on the Rights of the Child. To stop the hurtful behavior of bullying adults need to support children who seek their help. They need to respond immediately and take preventative steps to stop the behavior from happening in future.

Language adviser Z. A. Mokhoniok

UDC 342

LINA OLEKSANDRIVNA HROZYK

Luhansk State University of Internal Affairs named after E. O. Didorenko

THE PREVENTION OF DOMESTIC VIOLENCE: THE AUSTRIAN EXPERIENCE

Today, the practice and policy of combating violence is being refined in both economically developed and developing countries. Countries enact laws, implement state programs, and take special measures in order to counteract forms of violence that have until recently been considered commonplace for families or individuals. In this article, we suggest analyzing Austria's experience in overcoming this problem.

In November 1996, the Austrian National Assembly adopted the Act on Protection against Domestic Violence. The law entitles the victim to protection from the offender in his / her living environment and in the social environment, giving the police the authority to evict offenders and impose restraining orders. In Austria, intervention centers have been set up to provide free counseling, assistance and support to victims of domestic violence.

If the offender threatens or harms the person living in the same premises, the police have the right to evict the offender from the common dwelling and prevent him/her from returning there, even though he/she may be the owner of the flat or house. The offender must keep the keys to the police officer's room, if he wants to take away his belongings, then the victim must be warned about his arrival. During this period, the court is bound to make a decision. The temporary injunction is valid for 3 months (maximum). Only when the victim has filed for divorce can the ban be

extended until the divorce. Not only can the abuser be banned from entering their premises, but they may not be allowed to appear near the house or other designated places. If the offender violates the order, the victim may file a fine for contempt of court.

One of the main features of the Domestic Violence Protection Act is that in the case of violence, the police must respond, regardless of the interests of the victim, who makes his or her own decision only on temporary injunction. This approach makes it clear that the state considers itself responsible for security in private life, that it is aware of the problematic situation of the victim being abused under the pressure of the abuser.

Language adviser N. F. Khairulina

UDC 343.9:343.226

**IRYNA VITALIIEVNA IVASHCHENKO,
DMYTRO OLEKSIIOVYCH KRAINIUK**
Kharkiv National University of Internal Affairs

WHAT IS DOMESTIC VIOLENCE?

Domestic violence is the willful intimidation, physical assault, battery, sexual assault, and/or other abusive behavior as part of a systematic pattern of power and control perpetrated by one intimate partner against another. It includes physical violence, sexual violence, psychological violence, and emotional abuse. The frequency and severity of domestic violence can vary dramatically; however, the one constant component of domestic violence is one partner's consistent efforts to maintain power and control over the other.

Domestic violence is an epidemic affecting individuals in every community regardless of age, economic status, sexual orientation, gender, race, religion, or nationality. It is often accompanied by emotionally abusive and controlling behavior that is only a fraction of a systematic pattern of dominance and control. Domestic violence can result in physical injury, psychological trauma, and in severe cases, even death. The devastating physical, emotional, and psychological consequences of domestic violence can cross generations and last a lifetime.

Domestic violence does not always end when the victim escapes the abuser, tries to terminate the relationship, and/or seeks help. Often, it intensifies because the abuser feels a loss of control over the victim. Abusers frequently continue to stalk, harass, threaten, and try to control the victim after the victim escapes. In fact, the victim is often in the most danger directly following the escape of the relationship or when they seek help: 20 % of homicide victims with restraining orders are murdered within two days of obtaining the order; 33% are murdered within the first month.

Unfair blame is frequently put upon the victim of abuse because of assumptions that victims choose to stay in abusive relationships. The truth is, bringing an end to abuse is not a matter of the victim choosing to leave; it is a matter of the victim being able to safely escape their abuser, the abuser choosing to stop the abuse, or others.

Language adviser N. L. Gorbach

UDC 343.9:343.226

**POLINA VOLODYMYRIVNA IVANCHUK,
ANASTASIIA PAVLIVNA PUSTOVIT**
Kharkiv National University of Internal Affairs

ABUSIVE RELATIONSHIPS AND WHY WE SHOULD AVOID ABUSE LIKE THE CRUELTY

Abusive relationship is a common problem in modern world. Having an abusive boyfriend or girlfriend is very unhealthy for your own mental or physical health. That's why you should stay away from it as far as you could possibly stay away from any type of abuse in general. It's not always obvious that you're in an abusive relationship. Learn some of the key signs to look at. It's common for someone who is being abused to believe that it's their own fault and that they somehow 'deserve' the abuse. It's important to know that you're *never* to blame yourself for the way an abusive person treats you.

This can help if: your partner tries to control your behaviour; your partner threatens to harm you, your pets or people you love; you're scared of your partner.

Key signs of an abusive relationship

An abusive relationship isn't just limited to physical violence. It can include sexual, emotional and physical abuse, and may involve control of your finances. Here are some signs to look at.

Possessiveness

They check on you all the time to see where you are, what you're doing and who you're with and they try to control where you go and who you meet with, and get angry if you don't do what they say.

Jealousy

They accuse you of being unfaithful or of flirting and they can isolate you from family and friends, often by behaving rudely to them.

Put-downs

They put you down, either publicly or privately, by attacking your intelligence, looks, mental health or capabilities, or they constantly compare you unfavourably to others. They blame you for all the problems in your relationship, and for their violent outbursts.

Threats

They yell or sulk, and deliberately break things that you value. They also threaten to use violence against you, your family, friends or a pet.

Physical and sexual violence

They push, hit or grab you, or make you have sex or do things you don't want to do, or they harm you, your pets or your family members.

Remember, that your violent partner may act loving towards you at other times and may truly feel sorry for his/her horrible behaviour. So, it might be hard to stay angry and upset with him/her. However, there is quite a high chance that their violent behaviour will continue. Abusers can be incredibly charming people, especially if they're trying to make you or others see them in a good light.

After a violent episode, it's common for both you and your abuser to try and downplay what happened with excuses, apologies or promises to change. Please, remember, that it's very difficult to eradicate physical abuse in relationships, and any abusive behaviour, without professional help.

If you're experiencing abuse, things can feel really confusing, especially if it's your first relationship. You might not be sure what to expect next. Abusers often try to influence your sense of what's real, to make you feel confused or even that you're going crazy. (This is known as 'gaslighting'.)

You may begin to think that you're to blame yourself for your partner's abusive behaviour. An abuser may excuse their behaviour by saying something like, 'It wouldn't have happened if you hadn't...' The truth is that no matter what you do, another person's abusive behaviour is never your fault.

To conclude all mentioned above, we should say, that if something mentioned above is happening to you, you should know, that it's not unusual to feel afraid of leaving the person who's abusing you. You might feel unsafe, or scared of what the person might do to you or themselves. You might also feel that you aren't capable of making it on your own. It's important to remember that there are people who can help you on every step of the way.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

VITALII OLEKSANDROVYCH IVCHENKO
Kharkiv National University of Internal Affairs

WAYS OF FIGHTING WITH DOMESTIC VIOLENCE IN GERMANY

Each of three women in the world are victims of violence. In Germany, one woman dies from domestic violence in three days. How do people in Germany resist it?

Every five minutes, according to the Federal Criminal Affairs Office, at least one woman in Germany is threatened, subjected to psychological pressure, physical or sexual violence. Mostly men, relatives or partners between the age of 30 and 39.

However, not all crimes become known. "A maximum of 20 per cent of the victims are seeking for assistance, and the total number of victims is significantly higher. The other 80 per cent of women are embarrassed to seek help from the police or special support groups, especially when survivors of violence committed by men in the inner circle." There fore it is important for this issue to be public and that women understand that they are not alone in this situation

Under current legislation, victims of domestic violence in Germany may report to the police within three months. If the law enforcement agencies are called directly to the place where the crime was committed, then the application should not be written - the case will be initiated without the request of the victim. Also, the police on the spot can appoint a period of prohibition on contacts, the violation of which is already considered a criminal. The penalty for assault (without severe bodily harm) can be quite expensive: several thousand euro fine or up to a year in prison.

Before the campaign began, the German government submitted its plan of measures to counter domestic violence. On the 20-th of November, Franziska Giffey, the Ministry of Family, Women and Youth Affairs, presented a report on domestic violence in Berlin and reported that €35,000,000 had been allocated to prevent violence against women. She called to increase the number of structures that helped victims of violence, the number of hostels for women who had experienced domestic violence, and to increase punishment for crimes against women.

Women who have been victims of violence may seek assistance from organizations such as Weißer Ring or the hotline organized by the Ministry for Women, Family and Youth Affairs, where they are offered assistance. Victims of violence can call 24 hours a day to "hotline". Consultations are held in 17 languages.

In order to reduce the number of cases of domestic violence, regulatory and legal regulation is necessary, namely an effective system of detection, prevention, and in the event that it was not possible to prevent it in time, to prescribe a punishment that in the future will discourage other persons from such illegal actions. In addition, it is necessary to carry out preventive work with the population, to make this problem widely known and condemned, to strengthen the work of psychologists in schools and other educational institutions, to organize the cooperation of psychologists and educators with law enforcement agencies to detect such cases in advance.

Language adviser **Babak H. S.**

UDC 343.9:343.226

LILIIA SERHIIVNA KABANETS

Kharkiv National University of Internal Affairs

THE PROBLEM OF DOMESTIC VIOLENCE

The problem of domestic violence is worldwide. Studying the situation of domestic violence in different countries shows that its consequences can be: the threat to life and health of the person or the task of psychological trauma.

According to the World Health Organization, every sixth woman has suffered domestic violence. For example, in the USA, women suffer from physical abuse every 18 minutes.

According to statistics, 62% of women's murders were committed by their husbands. But the particular danger of domestic violence is that children suffer from it.

Combating domestic violence is one of the most important areas of social development today. It is seen, not only as a social problem, but all problems of human rights protection and women's rights, which requires the elaboration of proper legal remedies.

Violence in the family is a violation of the rights and freedoms of a particular person, which, because of various aggressor possibilities and victim, complicates the possibility of self-defense and requires intervention by the state and society.

Therefore, today, policies and practices for combating domestic violence in economically developed and developing countries will be improved. Forms of violence that until recently were considered a private matter by the family or the individual.

Language adviser A. V. Bilousov

UDC 343.9:343.226

ANASTASIYA OLEKSANDRIYNA KABANOVA

Kharkiv National University of Internal Affairs

COUNTERING DOMESTIC VIOLENCE IN GERMANY

According to a study by the Federal criminal investigation Agency, in Germany, at least one woman is a victim of psychological or physical violence every five minutes. The number of victims of so-called domestic violence or partner violence increased from 121,000 to almost 140,000 between 2013 and 2017. According to a spokeswoman for the humanitarian organization Weißer Ring, which helps victims of criminal offenses, women

may face domestic violence much more often than they do crimes such as robbery or bodily harm. The worst thing is that not all crimes become known. Only 20 per cent of the women affected sought help, and it is only possible to represent the total number of victims. The reason for this may be that many women are shy about talking about it. After all, when it comes to violence against women, "they are often assured that they are allegedly to blame for this situation." Women are hesitant to seek help from the police or special support groups, especially when they have experienced violence committed by men in their inner circle. An annual campaign against violence against women was launched under the auspices of the UN. During 16 days, various events dedicated to this topic were held around the world. The buildings of the UN structures and a number of others were illuminated with orange light, which symbolizes a future without violence. The slogan of the current campaign is "we will not leave Anyone in trouble". In Germany this topic is in the foreground - domestic violence. Affected women can seek help by calling the "hotline" organized by the Ministry of women, family and youth Affairs, where they can be offered help. "A telephone hotline" on which you can call the victims of violence around the clock. Consultations are held in 17 languages. Women from different social strata, different nationalities, ages, and educational levels are turning there. Experts say that to solve the problem of violence against women, it is necessary to tighten the legislation. Under German law, victims of domestic violence can report to the police within three months. If law enforcement officers were called directly to the scene of the crime, then there is no need to write a statement - the case will be initiated without the request of the victim. Also, the police on the spot can set a period of prohibition on contacts, violation of which is already considered a crime. Punishment for assault (without serious bodily harm) can be quite expensive: a few thousand fine or up to a year in prison.

Language adviser O. M. Goncharuk

UDC 343.9:343.226

VLADYSLAVA VIACHESLAVIVNA KARPUS
Kharkiv National University of Internal Affairs

DEALING WITH VIOLENCE IN THE WORLD

21st century is the most developed century but it's also the most violent over the history of mankind. Worldwide violence is on an all-time rise. We see this in the newspapers, on the television and all over the Internet. Violence wrecks and shortens lives, causes pain and suffering and it is often a part of

rapid social change. The field of violence encompasses many aspects, such as war, terrorism, ethnic ‘cleansing’, domestic violence, violent crime and hate crime. It has increasingly become a matter for public outrage and intervention by states. Threats, intimidation and fear can be as destructive as physical violence.

Domestic violence is becoming a major problem in our society. This is a problem that occurs in many homes, though some do not see it. Whether it is from a parent, a spouse, a brother or a sister, it is a very real thing that can sometimes go unnoticed. Domestic violence is a pattern of abusive behavior in any relationship that is used in the family.

The problem of violence in the media needs to be solved. Nowadays, people have more ways to access many kinds of media, like Internet, video games, television and films. It is generally believed that some of the bad information such as violent content in the media can have a negative effect on people.

Peace is a way of living together so that all members of society can accomplish their human rights. It is as an essential element to the realization of all human rights. Around the world human rights defenders fighting impunity, speak out against human rights violations and educating people about human rights and campaigning for justice. For example, created by the government in London in September 2018, the Violence Reduction Unit (VRU) is bringing together specialists from health, police, local government and community organizations to tackle violent crime and the underlying causes of violent crime. They believe that violence is preventable. The VRU is taking a fundamentally different approach to violence reduction where the public sector institutions and communities make up London act together to help cut violence. They’ve already had some of the tools that they need to tackle violence. The job of the VRU will be to help fight violence by sharing information with Londoners and all partners about what works in spotting the early signs of criminal behavior. The VRU also focuses attention on what can change things better.

Language adviser V. V. Yaryhina

UDC 343.9:343.226

**OLEKSANDR YURIIIOVYCH KASHUBA,
BOHDAN OLEHOVYCH SVIRKO**

Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE. FOREIGN EXPERIENCE

Annually, more than 600 women in Ukraine suffer from domestic violence. 18% of men in Ukraine believe they have the right to beat a woman if she cheated on him. At the same time, another study on the perception and justification of

violence against women found that 22 % of Ukrainian women believed that in some cases they deserved violence. From 1 to 3 million children in Ukraine are witnesses or victims of domestic violence, including psychological abuse.

According to the LA-STRADA Ukraine National Hotline, in 2016, more than 80% of women with minor children reported during the consultation that their children were often witnessing acts of violence against the woman. Often, victims of domestic violence are completely or partially incapacitated persons, people with mental disabilities, etc. – those, who cannot stand up for themselves and are significantly weaker than their abusers, both physically and psychologically.

For example in Germany, the law on protection against violence gives the victim the right to claim a flat. Thus, in the case of physical harm to health or restriction of freedom, the court may order the offender to vacate the apartment, and even the owner of the apartment may be forcibly evicted from the victim.

Previously, the offender could "solve the problem" and pay a fine. Fortunately, last year a law criminalizing domestic violence came into force in Ukraine. For example, for domestic violence on November 14, 2019, a 33-year-old man was sentenced to three months in prison for committing psychological and physical violence in the family in the presence of children

As a conclusion, domestic violence has a very detrimental effect on children and the psyche. It has been found that children who witness an attack on their own mother are more likely to show symptoms of post-traumatic stress disorder (PTSD). Family violence discusses issues that underpin all forms of domestic violence, such as the tension between family support and child protection, the risk factors contributing to domestic violence, and the balance between family confidentiality and intervention of community.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

ASMIK HAREGINIVNA KHACHATRIAN
Kharkiv National University of Internal Affairs

PREVENTION OF DOMESTIC VIOLENCE (AMERICAN EXPERIENCE)

The problem of domestic violence is worldwide and various countries have been working on ways to overcome it for a long time, and have both successful and failed results.

Generally, the emergence of domestic violence appeared in the Middle Ages, such as the right of men to physically discipline their wives, servants, and students for certain wrongdoing. Studies of the situation of domestic violence in

different countries show that its consequences can be: a threat to the life and health of a person or a psychological trauma, which in the future may adversely affect the family life of the victim. Particularly grave consequences are the violence inflicted on the child by his or her own witness or victim.

In the US, the issue of women's violence remains a pressing issue. According to the National Coalition Against Domestic Violence, 25 % of women are subjected to domestic violence during their lifetime. In the US, a woman suffers from physical abuse every 18 minutes.

Compulsory arrest for domestic assault is the recommended remedy to address domestic violence in America. In many states, prosecuting authorities play a leading role in combating domestic violence. For example, there are a number of domestic violence enforcement agencies in the United States. This is being monitored by the US National Coalition Against Violence. But in Los Angeles, California, police activity in the area of domestic violence is strictly controlled by a special unit headed by an assistant prosecutor. This unit specializes in domestic violence.

Imperfect legislation is a major obstacle to preventing violence. If the victim submits a report of violence to the law enforcement authorities, than the offender is charged only with a fine.

However, statistics show that, in 79 countries, there are no or no laws on combating domestic violence.

Analyzed the experience of America, we can conclude that every person should be heard, every person should be helped in the fight against domestic violence. There are so many countries that are neglectful of the problem of violence in a rapidly growing society.

Language adviser H. S. Babak

UDC 343.9:343.226

SERGII DMYTOVYCH KHARA

Kharkiv National University of Internal Affairs

MOBBING AS A FORM OF VIOLENCE. COUNTERING MOBBING ABROAD AND IN UKRAINE

In our time, there are many forms of violence, such as physical and psychological, but here we want to highlight mobbing. Mobbing is the form of violence that is most prevalent among the grown-ups, namely, people who work in a particular team. Usually it shows itself in isolation of the person from the collective, unjustified negative criticism, ridicule, spreading false rumors and other similar methods. Unlike child abuse that we call Bullying, no physical impact on

the victim is recorded. Today, mobbing is very common in the US, but this problem has not been passed by Ukraine.

So the question is how to protect yourself from mobbing?

In North and South America, many teambuilding programs have been developed to prevent mobbing in workplace. For example, a Workplace Violence Advisory Bureau has been set up in Argentina, they draw attention to workplace violence issues, conduct training events and disseminate information on the issue. In this way a cohesive team is formed, in which the manifestations of mobbing are very rarely recorded or absent at all.

In most developed countries, mobbing is prohibited at the legislative level and is seen as a manifestation of discrimination. Germany, the United Kingdom, France, Sweden, Canada can be explicit representatives of such a policy. With regard to sanctions for violation of this rule of law, they start with minimum fines and the payment of compensation, ending with imprisonment. In our opinion, it will be appropriate to consider in more detail the methods of dealing with this problem in other countries.

For example, in Sweden, executives have to organize their work so as to prevent terror in the workplace, as sanctions have already been said. This is all due to the principle of responsibility of the employer for the actions of other persons, the employer is responsible for the violence committed by the hired worker if he cannot prove the fact of his intervention in an attempt to commit an act of violence by the employee.

Social partners have important role in countering mobbing. Brazil's nine largest banks have signed an agreement under which they are committed to combating any act of enterprise violence, assessing preventive actions, in particular by collecting statistics on the magnitude of the problem, and monitoring their effectiveness.

Based on the mentioned above, it will be appropriate to consider methods of combating mobbing in Ukraine. In 2019, the Parliament introduced Bill No. 10118-1 "On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine on Anti-Mobbing", which emphasized punitive influence on the offender. But after the Parliament became acquainted with it, it was subsequently recalled.

In conclusion we note that in Ukraine, there are no special introduction to the legislation that is aimed at combating violence in the working group, despite the growing trends of mobbing among military personnel, social workers, authorities of the Ministry of Health and even the police. As a result, the victims of mobbing aren't protected. Mobbing is one of the main problems in our time.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

IRYNA OLEKSANDRIVNA KHOMAIKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

VIOLENT ASSAULTS: PREVALENCE, PREDICTION AND PREVENTION

Statistics in England and Wales showed that there were a total of 47,000 offences reported involving a knife or sharp instrument. This was the highest number recorded for the previous eight years. In 2017/18 there were 285 homicides recorded using a sharp instrument accounting for 39% of all homicides. The current knife crime prevention strategies are: identification of those at risk, risk management, zero tolerance to carrying knives, and to make it more difficult for offenders to get away with carrying knives.

The risk factors that show the strongest association with committing an offence among 10 to 25 year olds are: family breakdown, truancy from school and school exclusion, antisocial behaviour, being a victim of personal crime, being drunk once a month or more, having friends/siblings in trouble with the police and taking drugs.

Research has found for over 40 years that young people who are convicted of violent assault are more likely to have experienced poor parenting, neglectful parental attitudes, parental conflicts and lax supervision in their childhood.

There are a variety of different reasons why young people carry knives. more emphasis on psychoeducation to children around knife crime and how The function could be for protection, fear of being a victim of crime or growing up within gang/youth offending culture. Increasing ‘stop and search’ and ‘amnesty knife disposal boxes’ have had limited impact on knife crime. A re-investment in the Safer School Partnership (SSP) programmes is essential for building closer working relationships between police and schools and offering joint run ‘after school youth clubs’ free to access for all children.

Education and social services need resources to support parents in the supervision and monitoring of their children. Parents in difficulty or experiencing family breakdown require signposting on how to access support in order to prevent their child becoming involved with anti-social behaviour and knife crime.

Language adviser L. S. Sazanova

ILHAR ELKHAN OGLY HULIIEV

*National Law University of Yaroslav the Wise
Institute of Legal training for the Security Service of Ukraine*

PREVENTION OF VIOLENCE AND HOOLIGAN BEHAVIOR OF AUDIENCE ON SPORTS ARENAS

In the early 1980s of XXth century, a wave of tragic events caused by the inappropriate behavior of fans erupted across the European stadiums. Between 1980s and 1990s, more than ten large-scale football tragedies occurred, in which 268 people were killed and several hundreds were seriously injured. The rise of football hooliganism, stadium violence, to which racism and nazism were involved, required an adequate response from the European states. Throughout the last quarter of the twentieth century, as a result of widespread public discussion of the problem, its scientific study, national governments of Western Europe have introduced a variety of measures that have formed a coherent system and provided an adequate level of security at football matches. However, with globalization of economic, social and information processes, football hooliganism, aggression and racism at the stadiums began to spread rapidly throughout the football environment of Central and Eastern Europe countries, Russia, Turkey, etc. These challenges prompted the governments of these countries to study international experience, develop effective national legislative, organizational, information and other tools to counteract violence and racism in football. The situation is also exacerbated in the context of the general tendency of recent years to increase violence and extremism in the context of economic and social instability, which can be greatly exacerbated by the current global crisis. For Ukraine, the relevance of this problem was exemplified by holding matches of the European Football Championship in 2012. Guarantees for the safety of the participants and guests of the Continental Forum were a basic requirement of UEFA for granting the right to host championship events.

Summarizing the results of the first steps in the creation of a security system at football events, it should be noted that in the future there will be inevitably raised a question of the dominant option choice: either to strengthen the force, to take pre-emptive security measures, which will require to maintain the role of law enforcement agencies, or building partnership mechanisms and responsibilities of government, football organizations, other stakeholders and concerned. International experience in conducting similar events demonstrates the need for a holistic security system for the preparation and conduct of large-scale football events, where police monitoring and force control are important but not decisive.

Language adviser **O. O. Orlova**

DARYNA OLEHIVNA KLYMENKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

**PREVENTION AND PROTECTION OF DOMESTIC VIOLENCE
(SWEDEN EXPERIENCE)**

Violence in close relationship means, for example, implementation of power over somebody through control, violence or threats. The application of force and threat of violence in relation to other people are prohibited in Sweden. This is the violation of human rights and criminal offence. Family violence is prohibited in Sweden. Violence in close relationship includes all kinds of violence, which may happen between family members. This means that it is prohibited to beat children, husband, and wife of your actual partner.

Despite the prohibition, family violence however happens. More often men beat women. Family violence may be physical, mental, economic, material or sexual.

When a child sees that one of parents is subjected to violence, this is a serious form of voluntary infliction of mental harm. It is often the case that physical abuse in family is decreased and rejected both by those who are beaten and those who beat. Nevertheless, children see, hear and feel. It is not unusual for the child to be beaten. Steady stress, arising from the fear of violence can bring bad mental and physical health effects. Physical violence includes infliction of blows, hair pulling, or pushing. Mental violence can be expressed in threats, neglect, intimidation or humiliation. These may also be offensive words, addressed to the other person. A prohibition to meet friends can be an example of the violence. Economic violence happens when one person being in a relationship controls all the money, in such a way that another person lacks money for a living.

Violence can also be material, for example, when someone spoils your things. Sexual violence includes rape and other sexual activities, to which a person is forced or against whom a person does not dare to object. The threat of violence or violence against other people is prohibited in Sweden. These are criminal acts.

Girls often suffer from violence in the name of family honor, but boys may also be subjected to violence. In this case, LGBT persons are at-risk population group. Violence in the name of family honor is natural first of all for collectivist societies, in which men have much more power than women. Both women and men can use force in the name of family honor with a purpose to punish a person, violating the norms and traditions of the generation or family. The decision to use violence is taken jointly. Sweden signed and ratified the UN Universal Declaration on Human Rights. Such rights imply that all individuals can control their lives and determine their

future. In particular, it means that all people have the right to freely dispose their body and sexuality, and to choose a partner willfully.

The social service bears ultimate responsibility for provision of support and assistance to children, women and men, who are subjected to violence in close relationship. The municipal government is also responsible for protection of persons, who are subjected to threats of violence, protection against further violence for example by means of protected housing.

Language adviser **H. S. Babak**

UDC 343.9:343.226

VLADYSLAV VIACHESLAVOVYCH KOLCHIN
Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE CCONSTITUTE A CRIME

Domestic violence (family violence) is considered as violent, abusive or bullying behavior in a family. The scientists allocate some kinds of domestic violence, for example emotional, sexual, social, financial, spiritual and physical abuse. For violence to be ‘domestic’, it doesn’t have to take place in the frame of a family, only within a relationship (involving a family member or a partner). It happens when someone wants to have power and domination over another person. There are a number of ways in which this control or abuse can be demonstrated.

Emotional abuse is used to gain power and control in relationships, it can take many forms, including: insults, criticism, threats, gaslighting, ridicule, intimidation, swearing, lying, humiliation and neglect. The concept ‘*sexual abuse*’ includes rape, indecent assault and a number of other unwanted sexual behaviors applied by offenders as a way to dominate their victims. Social domestic violence takes place when someone offends or embarrasses a person in front of other people, keeps she/he isolated from family and friends, or controls what he/she does and where goes. *Financial abuse* (is a form of domestic violence when someone tries to manage your finances and access to money, and keeps you financially dependent on them so that you always must ask them for money). *Spiritual domestic violence* includes preventing he/she from having his/her own opinions regarding religion, cultural beliefs and values. It may also include causing someone to doubt his/her thoughts on spirituality in order to make he/she feels powerless. Attempting to cause shame is an important part of spiritual abuse, as is preventing people from practicing their religious or cultural beliefs. *Physical abuse* is battery intentional acts that cause unlawful harm, which can result in physical or mental health problems or even the death of the victim, as well as the degradation of his honor and dignity. Some above mentioned types of

domestic violence can be a basis for legal action while other cases among intimate relationships have been defined by the legislation as not violence. Among the reasons why victims do not complain about violence are the pressure of social and family circumstances and the desire to keep relationships. Cultural and religious traditions are also defined as obstacles that complicate the fight against violence. Improving the legal appreciation of domestic violence depends first and foremost on public and victims awareness that domestic violence constitutes a crime.

Language adviser I. O. Gogol

UDC 343.9:343.226

KYRYLO MYKOLAIOVYCH KONDRATENKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

THE CLASSIFICATION OF VIOLENCE

The classification of violence into its main types is different. Its main types may be considered as: child maltreatment (i.e. child abuse or neglect), intimate partner violence (i.e. violence by a spouse, boy/girlfriend), sexual violence (i.e. rape, sexual assault, sexual harassment), suicide or suicide behaviour, youth violence (e.g. bullying, gang violence).

Child maltreatment is a critical component of the nation's child protection system. It outlines programs and strategies that are proving beneficial in reducing child maltreatment such as public awareness efforts, parent education, home visitation, and community prevention efforts.

Intimate partner violence is abuse or aggression that occurs in a close relationship between current or former spouses and dating partners. It can range from one episode of violence to multiple ones for years.

Sexual violence is sexual activity when consent is not obtained or not freely given. It is a serious public health problem in any country. Sexual violence impacts every community and affects people of all genders, sexual orientations, and ages – anyone can experience or perpetrate sexual violence.

Suicides are impulsive acts due to stress, such as from financial difficulties, relationship problems such as breakups or bullying.

One of the most widely spread types of violence is youth violence and bullying plays the leading role in it. It is defined as unwanted, aggressive behaviour among school aged children that involves a real or perceived power imbalance. The behaviour is repeated over time. Both kids who are bullied and who bully others have serious, lasting problems.

No matter what type of violence has been employed, it is declared as a leading worldwide public health problem.

Language adviser L. I. Rusanova

**CYBERCRIMES - THE THREAT OF NATIONAL SECURITY
OF UKRAINE**

Rapid development of information technologies in Ukraine gives a potential possibility of its using from mercenary and other motives that puts national safety under a threat. Together with the distribution of introduction of information technologies in Ukraine a threat constantly grows both for the state computer systems and for private organizations, some citizens. At present the problem of cybercrimes is urgent in our country. Today, cybercrime is one of the most widespread groups of socially dangerous attacks. This area of crime is rapidly expanding and developing. This is due to the fact that the science and technology in the field of computerization is constantly developing. The sphere of computer technology application is increasing rapidly for the last few decades. Cybercrime is a collection of crimes committed in a virtual space through computer systems or through the use of computer networks and other means of accessing to virtual space as well as against computer systems, computer networks and computers data.

Cyberspace is a complex environment arising from the interaction of people, software and services of the Internet, through technological devices or united networks which do not exist in any physical form. To improve the effectiveness of criminal law enforcement in cyber security, we suggest:

- developing and improving systems of state control over the state of information protection as well as systems of independent information security audit, to introduce the best world practices and international standards on cyber security and cyber defense;
- developing new methods for preventing cyber attacks, cyber incidents and spreading information about them;
- protecting technological processes at critical infrastructure establishments where management or monitoring is carried out by means of information and communication technologies, against unauthorized interference with their work;
- improving the nationwide system for combating cybercrime.

Thus, cyberspace today plays an important role in ensuring man's information security, the society and the state. The clear definition of the terms made it possible to improve the normative and legal regulation of the activities of law enforcement bodies, executive authorities and military

formations. The country needs to raise public awareness of cyber threats and increase the number of qualified specialists in this field. Legal reaction to the problems of increasing cybercrime is extremely important.

Language adviser L. T. Tyshakova

UDC 343.9:343.226

**TETIANA OKRSANDRIVNA KOVALIOVA,
VALENTYN VASYLIOVYCH PYSARENKO**
Kharkiv National University of Internal Affairs

PREVENTION AND COUNTERING VIOLENCE IN SOCIETY. EXPERIENCE OF POLAND

Violence in society exists in any country. Somewhere it is more developed and somewhere less. But each country struggles with this problem in different ways. And each country has its own system and plan of action. It is interesting to analyze a country like Poland in this aspect. The situation in Poland is not the best. Domestic violence is one of the most common forms of human rights abuses in this country. In most cases, unlawful acts against a family member are accompanied by acts of aggression, humiliation and violent behavior.

Such acts by the abuser lead to the negative physical, mental and social health of the victim or several members of the family. As a rule, women, children and the elderly suffer the most from domestic violence, although very little is said about the elderly category.

If you take a closer look at the Criminal Code of the Republic of Poland (which was adopted on August 1, 2010), it can be stated that domestic violence is punished more severely under Polish law than violence against outsiders. Article 207 of the Criminal Code for the Physical or Mental Violence of a Close Person establishes a sentence of imprisonment from 3 months to 5 years. And if such violence was committed in a cruel form, then in general, the Criminal Code of the Republic of Poland provides for a sentence of 1 to 10 years in prison. It would be great, if our country would solve this problem in the same way as Poland does, because if you observe the laws, then you can see, that the positive innovation is that laws provide an prompt and rapid mechanism for responding to domestic violence. For example, a "blue line" was created on the basis of the Law on Combating Family Crimes, which can immediately notify the police of the event of domestic violence, and the police, together with the prosecutor's office, immediately take actions to eliminate the threat, namely by eliminating the culprit. who has committed domestic violence from a joint home and if a child is abused, it can be immediately removed even without a court order.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

KATERYNA KOSTIANTYNIVNA KOVTUN
Kharkiv National University of Internal Affairs

FOREIGN EXPERIENCE IN THE PREVENTION OF FAMILY VIOLENCE

Studies of domestic violence in other countries indicate that the problem is international. In the US, a woman suffers from physical abuse every 18 minutes. In 1987, 62% of women's murders were committed by their husbands.

According to data provided by the World Health Organization, one in six women has been abused. According to the same data, this problem is more acute for economically underdeveloped countries. The percentage of women who reported being abused by their family members ranged from 15% in Japan to 71% in Ethiopia. According to other reports, domestic violence against women is around 20% in the US, 23% in Sweden.

Many countries' laws do not even provide for liability for domestic violence, which hinders the process of solving this problem. In some countries, the responsibility is to commit only certain forms of violence. According to the data, in 79 countries around the world, laws on combating domestic violence are either missing or unknown.

Positive for implementation in the domestic legislation is the experience of the European Union and the US, which use the approach of removing from the family not the victim of violence, but the person who committed it.

There is an interesting experience of Brazil adopting a law on domestic violence against women. According to this law, law enforcement officials are allowed to detain an aggressor not only for committing domestic violence, but also in cases where there is a real threat to the life of the victim of the violence. The term of imprisonment has been increased (from 6 months to 3 years).

Considering the experience of the Special Police Departments on Domestic Violence set up in each district police department in England, police officers who have responded to a domestic violence call may detain a person who has committed domestic violence, even without request of victim of domestic violence.

According to the legislation of the Republic of Poland, one of the measures for influencing offenders is “filing a decree on punishment for the general public”.

So, any borrowing from the experience of a foreign country must necessarily take into account the specifics of our country, the real needs of its rulemaking and law enforcement activities. The experience of many countries should be analyzed and taken into account, the disadvantages and advantages of the experience of different countries should be determined and, on the basis of their comparative analysis, the most acceptable for Ukraine options should

be selected and proposals for improving the scientific basis for the formation of legislation should be formulated.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

OLENA VALENTYNIVNA KOZACHENKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE IN INDIA

The term "domestic violence" implies violence between two people within the family. It could be towards the husband, wife, daughter, son and even parents and grandparents. Since 1983 domestic violence has been recognized as a criminal offence punishable with 3 years of imprisonment and fine under the Indian Penal Code. A precise definition of domestic violence (also known as **domestic abuse**) is given in the Protection of Women from Domestic Violence Act, 2005, which protects women against physical, verbal, emotional, sexual, and economic violence. Harassment through unlawful dowry demands to the woman or her relatives is also reflected there.

Dowry related violence covers the whole country. In 2018 alone, the National Crime Records Bureau reported 5618 dowry harassment deaths. Unofficial data suggest that these rates are at least three times as high. A dowry death is the murder or suicide of a married woman caused by a dispute over her dowry. In some cases, husbands and in-laws attempt to extort a greater dowry through continuous harassment and torture which sometimes results in suicide committed by the wife. The majority of these suicides are done through hanging, poisoning or self-immolation. When a dowry death occurs by setting the woman on fire, it is called bride burning. Bride burning murder is often arranged to appear as if it is a suicide or accident. They usually set the woman on fire in such a way to make it look like she ignited while cooking at a kerosene stove.

Domestic **abuse** is a serious problem in India. More than 55 percent of Indian women suffer from domestic violence. The majority of them do not share it with anybody and only 1.5% of women go to the police to seek help. Reporting violence should be the first step towards coping with it. According to the Protection of Women from Domestic Violence Act every woman who has been deprived of her rights by the conduct of her husband or his relatives can file a complaint to the police officer or magistrate in the form of Domestic Incident Report which is an official record of the account of what happened. The complaint can be filed by the victim or her relatives and it is considered as the prima-facie evidence of the offence. In each state or union

territory of the country there are protection officers who are required to prepare a Domestic Incident Report and to ensure that the victim is provided legal aid under the Legal Services Authorities Act, 1987 or, if necessary, the order for monetary relief is complied with and executed in accordance with the procedure prescribed under the Code of Criminal Procedure, 1973. Nevertheless, the existing laws do not ensure adequate protection of women in India.

Language adviser I. L. Ivanova

UDC 343.9:343.226

**MARIIA IHORIVNA KREVS'KA,
VALERIIA SERHIIIVNA TVERDOKHLIB**
Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE IN INDIA: THREATS AND SOLUTIONS

Domestic violence is a common problem for the whole world. Domestic violence in India includes any form of violence that a person experiences, but is usually the violence experienced by a woman in her family. More than 25% of people think that husbands have a right to hurt their wives, that they have a right to use physical violence as a punishment and a method of control in India.

There are several forms of violence, for example:

Physical violence is the most common form of domestic violence. The physical violence includes slapping, pushing, kicking, biting, strangling, threatening with any form of weapon, or using a weapon.

Emotional abuse has been gaining more and more recognition in recent years as an incredibly common form of domestic violence within the private home throughout developing nations such as India.

Sexual assault is a form of domestic violence involving sexual/reproductive rape.

Talking about domestic violence, psychologists note the following reasons:

- family troubles;
- poverty, alcohol, drugs;
- inability to resolve conflicts peacefully.

Not only adults, but also children are suffering from domestic violence. Violence has a negative influence on the physical, emotional health and development of the child. Domestic violence is a well-known problem which is punishable by law in both Ukraine and India. Both countries are trying to deal with issue. Domestic violence is a daily reality that many people are silent on.

Language advise N. V. Krasnova

KYRYLO VADYMOVYCH KUDIN

Kharkiv National University of internal Affairs

PREVENTION AND COUNTERING VIOLENCE IN SOCIETY IN FOREIGN COUNTRIES

Violence is a big problem in our society. Many are victims of violence, but often do not even realize it. There fore, any country tries to fight crimes related to violence.

The United Nations Model Law on Domestic Violence defines one type of domestic violence which is about domestic violence against women. Referring to the research, we want to give examples of combating violence in the United States. In many states, government plays a leading role, along with prosecutors, in combating domestic violence. For example, in Los Angeles, police action to combat domestic violence is strictly controlled by a special unit headed by an assistant prosecutor. This unit specializes in domestic violence. Mandatory house arrest is a widely recommended remedy for domestic violence in America.

In 1965, a special program was conducted in New York under the guidance of a special police training psychologist in family crises intervention. 18 police officers with more than three years of experience have attended a 140-hour course and joined the Family Crisis Intervention Unit. Then, for two years, an experiment was conducted, the essence of which was to compare the results of police departments in which this unit operated, and other police departments where none of the police officers received special training. As a result, it was found that family crises were solved at the highest professional level by this unit, and the number of serious crimes committed because of family conflicts decreased.

After studying the methods of combating violence in America, we can say that they are very effective, as we know, the US is a democratic country, and Ukraine is a democratic country too and solving such issues should be on one of the first places in a democratic country.

Language adviser N. V. Krasnova

**MAKSYM OLEKSANDROVYCH KURASOV,
KYRYLO ANDRIIOVYCH SYNELNYK**
Kharkiv National University of Internal Affairs

BULLING AS A FORM OF VIOLENCE. METHODS TO COMBAT BULLING

Today, among all forms of violence, there is such a form as bullying. Bullying is a form of violence which exists most in schools. It can take forms of antisocial behavior, such as abuse, extortion, physical abuse, spreading rumors, expulsion from social groups, property damage, and threats. The main form of bullying is psychological pressure, and physical abuse is much less common. Today, in many countries, bullying is seen as a serious problem that must be fought. So the question is, can it be stopped or prevented?

In many European countries, social workers and psychologists conduct various trainings with children. They explain to children all the consequences of bullying and how to protect the victim. Children are taught to intervene rather than simply watch violence. They are told that any child can be a victim. Experts act out different situations so that children know what to do and say if a situation is similar. Such a system of combating bullying is similar to ours, the Ukrainian one, where such training is conducted by the police, namely the juvenile prevention sector, but it is not enough at present to counter this problem effectively. In our view, it will be useful to consider ways to combat with this problem in different countries.

For example, in the US and Canada, a team is formed of the most active, positive students with leadership qualities, the so-called "Link Crew". They are specially prepared and selected for the purpose of being mentors to younger children. High school students are better adapted to the school and will be able to help with almost any problem, they will also learn about possible recruitment first. In schools where such a system works, there is practically no bullying. Link Crew is supervised by a school psychologist or one of the school's top teachers. One hour a week, all members of the team should attend classes with such topics: How to listen properly when there is little time? How to introduce children? How to help resolve conflicts? What should I do if confronted? In the US and Canada, participation in a team is regarded as a full-fledged school subject for which students get marks and grades.

There is a Council of Parents in Kazakhstan - a group of esteemed parents, no more than four people. You can find a responsible parent at any school, such as a law enforcement officer, a prosecutor's office, or a lawyer, or a supervisor, or a military. They review cases of bullying at the request of a teacher or victim, and ensure that sanctions against the buller are brought to a stage. There is also the "School Rules" method. As soon as parents send

their child to school, they receive a letter with a text to read with the children. The basic rules of this school will be presented in capital letters. Basically, not more than 8. They have the most necessary rules for school uniforms, mobile phones, chewing gum, rollers and bullying. The position is stated clearly - Bullying is inadmissible. For the violation of these rules, certain sanctions should be applied.

Certainly, bullying is a form of violence that must be combated, and we hope that in future, we will eradicate bullying as a phenomenon and, as yet, try to counteract it.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

**MAISA KURBAIEVA,
NAZAR ODEHANOV**

Kharkiv National Pedagogical University named after G. S. Scovoroda

THE PROBLEM OF VIOLENCE AGAINST WOMEN IN EUROPE AND CENTRAL ASIA

Violence against women is both a consequence and a cause of the unequal status of women in society. On the eve of the 25th anniversary of the adoption of the historic Beijing Declaration, the UN has drawn attention to the problem of violence against women in Europe and Central Asia.

The United Nations Economic Commission for Europe stresses that women's violence or threat of women prevents women from participating fully in society. They reminded that in order to solve the problem, one needs to know its scale, and many cases of gender-based violence are not made public - either out of fear of retribution or from a false sense of shame and unwillingness to "disgrace" the family. The perception and awareness of this problem by society is also important.

A meeting was held in Geneva to review the implementation of the Beijing Platform for Action, adopted in 1995. Then, for the first time, the leaders of all countries recognized that women's rights were the same human rights, and pledged to respect them. Among other things, they promised to put an end to violence against women. However, today, almost 25 years later, this problem exists in all countries without exception, including countries of Europe and Central Asia.

UN experts note that combating violence against women is a priority in most countries, and some do not even have laws on domestic violence and other forms of violence against women. They cite Belarus, Liechtenstein, Turkmenistan and Uzbekistan as an example. They are also concerned about the decriminalization of some aspects of domestic violence.

Other causes for anxiety are violent and early marriages, the so-called "female circumcision" and a type of infanticide when expectant parents choose the sex of the fetus.

European Economic Commission experts also draw attention to the dangers of girls in school and cyberspace: physical punishment, harassment, sexual assault and sexual assault. But, according to them, only countries that are members of the European Union deal with these problems in the region.

Language adviser **O. O. Orlova**

UDC 343.9:343.226

YELYZAVETA ANATOLIIVNA KUZENKINA

Kharkiv National University of Internal Affairs

THE ROLE OF THE POLICE IN DOMESTIC VIOLENCE AND ABUSE

The role of the police in cases of domestic violence and abuse is crucial, although research has been critical of the response of frontline officers. Victims might not always get the police response they require and there are still gaps in whether some victims get 'justice' or not. Despite criticisms, the police remain one of the key frontline services which victims can use to prevent and stop incidents of violence and abuse. For today the most recent legal change was introduced. This, for the first time, was recognized that domestic violence, rather than being a series of incidents, is a pattern of controlling behaviors. What role the police are able to take in terms of the new legal provision of coercive control remains to be seen. Women contact the police following a physical assault or rape, or after their partner had kicked them out of their home, or to get help with harassment and threats from their ex after leaving, or to protect their children. Women are encouraged by police to keep a secret diary of their partners' abusive behavior, to use as evidence. While some women found the police helpful, others felt officers did not understand or take them seriously. Women are desperate for an immediate response and found it hard to manage the delays in the process of getting a court injunction or having their injuries assessed. Many women are too afraid to call the police. Police offer practical support like setting up a rapid response system, providing mobile phones, personal attack alarms, security locks on doors as well as helping women to get an injunction such as a non-molestation order, and putting a 'marker' on the house so an officer can get there as quickly as possible, when called out. In a few cases, women are supported by police specialist domestic abuse liaison workers. The majority of women who had contact with the police felt that police officers' understanding of domestic violence and abuse was poor,

limited to an emphasis on physical abuse and a need for ‘hard evidence’, which was usually difficult to establish. Experiencing stalking and harassment after leaving abusive partner and making an emotional statement to police one may have the response as if it is ‘insignificant’. Many women live in fear of a partner who makes serious threats to harm them and the children, backed up by previous assaults that had left no visible evidence or that women had been too fearful to report. Women are upset and angry that threats are not taken seriously by police. They felt that police don’t recognize the danger they are in, unless they are at the point of ‘about to be murdered’.

Language adviser A. Ye. Korshenko

UDC 343.9:343.226

VLADYSLAV ANATOLIHOVYCH KUZNETSOV

Kharkiv National University of Internal Affairs

BULLING PREVENTION IN GREAT BRITAIN

The formation of consciousness begins from childhood, the knowledge of the world, their rules, and devices. One of the important periods in the life of a child is the school period. The consciousness intensively develops, the children begin to understand that they are individuals and they have their own peculiarities. In the educational activity, the students develop an idea of themselves, self-assessment, self-control skills and free qualities of character. The child is exposed to social influence: Both from the educational process and from their peers. And therefore in our time the topic of bullying becomes urgent. The concept is new and most people do not realize that it is at all.

The law established that bullying is an act of participants in the educational process, which consists of psychological, physical, economic, sexual violence, including through the use of electronic communications, which could cause harm to the physical or mental health of the victim.

Experience of Great Britain in preventing and overcoming the phenomenon of bullying in the student’s environment. In particular, in 2006, the UK Ministry of Education developed recommendations and strategies aimed at preventing and eradicating bullying in secondary schools. It was determined that each school should adopt the Statute on Bullying, involve parents, society, students, representatives of educational authorities, church, police. It is also necessary to appoint a teacher or a state psychologist who should be responsible for dealing with questions related to bullying and should be responsible for observing the behavior of students, advising and providing the necessary assistance.

The main measures in educational and preventive work in schools in the UK are the introduction of bullying issues into curricula on the basics of

psychology, social life and healthy lifestyle; social measures, in accordance with the school calendar of out-of-school events, aimed at raising the awareness of students on the issues of bullying and preventing its cases. An interesting complex form of social work on the prevention of bullying among children is the holding of the Anti-bullying Week in the school. This event is aimed at forming an unacceptable attitude to the phenomenon of bullying, and its effectiveness lies in complexity, since it implies a combination of various forms of work (conversations, video lectures, exhibitions, training sessions), as well as in all embraces (involving all pupils of the school, teachers, parents and public self-government). Anti-bullying week in school promotes better awareness of the rights, freedoms and duties of students, develops understanding and respect for differences between people, informs about the essence and types of bullying, its consequences and the possibility of providing qualified psychological assistance to the child.

Bullying is a new concept in our life; it is of great importance, since violence in school has negative consequences for the student, both during his studies and in the future of his life. This should be made more aware of for each of us.

Language advisor **H. S. Babak**

UDC 343.9:343.226

YULIIA VOLODYMYRIVNA LAKHMANIUK
Kharkiv National University of Internal Affairs

DATING VIOLENCE IN DENMARK

Dating violence is characterized by any form of abuse within a romantic relationship. This type of violence is very common in Denmark and can happen at any age, but young people are most likely to experience dating violence. The Danish dating violence survey in 2019 found that young women more often than young men are exposed to physical, emotional and/or sexual violence in a dating relationship, 12% of women and 5% of men respectively.

Violence can happen even in early dating relationships. It usually starts with emotional abuse which is hard to detect. Emotional abuse includes such behaviors as yelling, name-calling, bullying, separating the victim from their friends or family, insults, complaints, accusations, humiliation, saying the victim deserves the abuse, threatening to leave or to self-injure and others. Then the abuser begins to resort to physical violence using hitting, punching, kicking, slapping, pushing, choking, hair pulling, throwing objects or any other aggressive contact. The abuser also forces the victim to sexual activity. All these behaviors are due to the abuser's attempt to gain power and control over the victim.

Sometimes young people aged from 15 to 18 find it difficult to define when they are subjected to violence as they do not know how to distinguish a healthy relationship from an unhealthy relationship. They have limited knowledge about the existing counselling services and so they rarely seek help. They feel ashamed of violence in relationships and think that they are to be blamed for it, because they have chosen the wrong girlfriend/boyfriend. They suffer from the consequences of having been exposed to dating violence which may **manifest** themselves as depression and anxiety. Exposure to violence increases the likelihood that these young people will be victims of more frequent and more severe dating violence in the future. The adolescents' problems can be complex and often require treatment by professionals who are aware of dating violence. The professionals try to help the adolescents to process their problems so that they avoid bringing them into adult life.

In Denmark dating violence has become an issue of increasing concern to researchers over the past three decades. Recent studies indicate a significant prevalence of violence in dating relationships. According to the Danish Penal Code some forms of abusive behavior, such as acts of physical assault and sexual violence, could result in charges, others, such as being verbally abusive or ridiculing, are harmful but not criminal offences. Therefore, the *Danish government must focus on* developing measures to combat dating violence.

Language adviser I. L. Ivanova

UDC 343.9:343.226

DMYTRO HEORHIEVYCH LOSIUK
Kharkiv National University of Internal Affairs

HOW TO STOP DOMESTIC VIOLENCE? (CHICAGO POLICE DEPARTMENT'S EXPERIENCE)

Domestic violence is a unique crime in that the offender often lives in the same home as the victim. Historically, domestic violence was considered a private family matter and police intervention often consisted of advising the abuser. Beginning in the 1970s, this attitude began to change and now domestic violence is recognized as a serious crime against the individual and society. As such, the Chicago Police Department (CPD) members treat domestic violence incidents and requests for police service in the same professional manner as all other crimes by providing immediate, effective assistance and protection for victims and witnesses. In strengthening their response the CPD seeks to reduce the incidence and severity of domestic violence through a coordinated partnership involving law enforcement,

domestic violence service providers, prosecutors and the community. The signed “Chicago Response” protocol, involves the CPD, the State’s Attorney’s Office and the Mayor’s Office on Domestic Violence. By strengthening their response, they are increasing their ability not only to respond effectively to these crimes, but also to work on the prevention of them. The CPD’s response has extended beyond the first responding officer, involving a coordinated effort between various CPD units, external organizations, and city agencies. The City of Chicago Domestic Violence Help Line offers a variety of domestic violence referrals to victims, based on their individual needs. The Help Line is toll-free, confidential, multi-lingual and available 24 hours a day and 7 days a week. Trained staff members provide support, information and referrals for shelter, legal services and counseling. In order to be safe at home, in public or at work every victim must develop the safety plan: inform those you trust of your situation; leave copies of important papers with a friend or family member; consider obtaining an order of protection; make sure your children’s school knows who is authorized to pick up your children; have a bag (money, checkbook, social security card, passport, driver’s license, green card, birth certificates for you and your children, insurance papers, medications, school records, etc) packed and ready and keep it in a secure place; develop a code word to use with your family and friends to let them know when you need the police.

Language adviser A. Ye. Korshenko

UDC 343.9:343.226

TARAS ANDRIIOVYCH LYTOVCHENKO
Kharkiv National University of Internal Affairs

PREVENTING AND COUNTERING TERRORISM IN EUROPE

Violence in today’s world is a complicated and multi-faceted problem. But its most flagrant and devastating manifestation is terrorism or the use of intentional violence for political, religious or other purposes. Terrorism is an extremely urgent problem now. The "Global Terrorism Index 2015" has recorded more than 61,000 incidents of terrorism, resulting in at least 140,000 deaths, between 2000 and 2014.

Terrorism is countered by individual states and international organizations. Some programs do not target terrorist activity directly, but rather focus on preventing and countering violent extremism and radicalization that lead to terrorism and include a range of policies, programs and activities. In this respect three OSCE programs – prevention, intervention, and rehabilitation deserve mentioning as vivid examples of this strategy.

Preventive programs are aimed at reducing all kinds of violence in society, especially violent extremism. These programs include awareness raising on the threat of violent extremism, public information campaigns, creating capacity to support vulnerable youth, and community trust building with law enforcement. Intervention programs target “at-risk” people and seek to intervene in a person’s pathway to terrorist radicalization before acts of violence are committed. Rehabilitation programs are aimed at individuals at different stages of their radicalization to violence. The programs involve prison-based rehabilitation and reintegration of terrorist offenders, and their reentry into society, educational and vocational training, and ideological re-education.

The main target of any manifestations of radicalism and as a consequence of terrorism is the society. Underestimating this threat could be very dangerous. However, if proper programs are developed and the public is informed about the problem, this will lead to a decrease in the level of any manifestation of violence or radicalism in the society

The experience of using these programs can be recommended for study to determine their applicability to the situation in Ukraine

Language adviser **O. S. Levashov**

UDC 343.9:343.226

DIANA IVANIVNA LYTUVNOVA

Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE

Domestic violence is a serious social threat and it is everybody’s business, because it doesn’t just affect victims at their homes, it can also affect us at our schools and the workplace.

Twenty years ago, the words “violence” and “prevention” were rarely used in the same sentence. Violence is a problem that can be understood and changed, and not the inevitable consequence of a person’s state.

Nowadays domestic violence is an issue of global concern characterized by a recent history of rapid social change in institutional policy and practice. While it is often assumed that domestic violence involves physical abuse, this is not always the case. Domestic violence can involve psychological, verbal, sexual, or economic abuse.

Domestic or dating violence takes place every 24 minutes in the U.S. One in four women and one in seven men are victims of such violence.

When considering preventive measures against violence around the world, the nature and resourcefulness is striking. For example, in some communities in India, the practice of dharma - public shame and protest in

front of the home or workplace of abusive men – was used as a strategy to prevent the recurrence of violence by an intimate partner.

The concepts, principles, and methods that underpin the expansion of violence prevention in the United States can also be helpful in developing violence prevention programs in other countries. US public health institutions and funds can also stimulate and support the development of international organizations, which in turn will promote evidence-based violence prevention programs and programs in other parts of the world and help countries learn from each other.

While public health leadership need not and indeed cannot direct all the actions to prevent and respond to violence, it has a significant role to play. The data at the disposal of public health and other agencies, the insights and understanding developed through scientific method, and the dedication to finding effective responses are important assets that the field of public health brings to the global response to violence.

Language adviser **L. I. Rusanova**

UDC 343.9:343.226

LOLITA ANDRIIVNA MAGDA

Kharkiv National University of Internal Affairs

CRIME PREVENTION (FOREIGN EXPERIENCE)

In our country, the crime rate is still high. In this regard, the study of the positive experience of crime prevention in Western countries is very relevant. But, it is worth noting that, analyzing foreign experience, it is necessary to carefully approach the issues of their implementation and use in Ukrainian practice.

In criminology, there is one of the “axioms”: the main direction of the fight against crime should be its prevention. And the experience of developed countries has long proved that every conditional euro, thoughtfully directed by the state to prevent crime, will be ten times more effective for society than eliminating the consequences of these crimes.

In European countries, crime prevention averages 60% of the work of police and other law enforcement agencies. In Europe, there are already several organizations that popularize the importance of crime prevention in their work. One of the best-known law enforcement organizations is the European Crime Prevention Network.

The Internet is available extensive information about the projects of non-governmental organizations such as “Safe Neighbourhoods in Køge” (Denmark), “Society and Police! With Care and Warning!” (Bulgaria) “Learning for a Valuable Life” (Slovakia). They are designed in cooperation between police and society and are open for implementation in other countries.

In Poland about 80% of the activity of the police is prevention work with marginalized groups, operational and network news, working for the police. Training police officers how to work with different ethnic group and so on. The police have a permanent and well-funded programme to reduce levels of crime and anti-social behaviour in small and medium-sized cities, called "Safe city".

Interesting too is the experience of the police in the Germany. The project 'Walk around your hood - interdisciplinary security audits to identify feelings of (in)security and hot spots' is an instrument to distinguish between places where people feel unsafe and real crime hot spots and help in understanding the link to fear of crime. Systematic security audits in a local context enable the stakeholders to focus on areas that suffer from everyday and disorder that disturb people living in otherwise well-maintained neighbourhoods. Through the use of this instrument, opportunities to commit crimes could be reduced and feelings of security strengthened. Programmes of preventive work are developed on the basis of research of public opinion on security issues. The society itself will tell you where it is "pain zone".

Thus, the consideration of modern foreign practice in crime prevention gives grounds for possible borrowing of its individual components in order to improve the activity of law enforcement agencies of Ukraine.

Language adviser I. O. Gogol

UDC 342

DARIA PETRIVNA MALTSEVA

*Luhansk State University of Internal Affairs named after
E. O. Didorenko*

THE PARADIGM OF PUNISHMENT FOR DOMESTIC VIOLENCE IN EUROPEAN COUNTRIES

Domestic violence is a major problem not only in Ukraine but also in other foreign countries. This problem needs to be solved as soon as possible. Foreign countries are actively fighting violence and improving their legislation. The kind of domestic violence that Ukrainians considered only when physical force was used, foreign countries have long considered domestic violence not only as physical, but also as sexual, psychological, emotional and economic, for each of them it is provided a separate type of responsibility which can be administrative or even incarcerated.

The most severe punishment for domestic violence is in Northern Europe. For example, in Sweden, the person may be imprisoned for a gross threatening fight. The court also forces the offender to stay at a certain

distance from the abused person for which the offender may be fined or imprisoned for up to one year.

In Germany, there are also severe penalties. For example, the Law on Protection against Domestic Violence, adopted on January 1, 2002, stipulates that the abuser must leave the home immediately for up to 10 days. The declarer of the violence may be a child who became the victim of violence, a woman or any person entitled to represent the interests of the abused. Domestic violence in this country is not only aggressive and violent acts between a woman and a man, but also between children, parents, sisters and brothers.

In Poland a Law on Combating Domestic Crimes was adopted only in 2010 but it has already had a fairly positive experience. For mental or physical abuse of a kinsman the punishment is imprisonment from 3 months to 5 years, but if these actions resulted in a suicide attempt, then the punishment will already be imprisonment from 2 to 12 years. If the violence was committed with extreme cruelty, then the punishment will be imprisonment from 1 to 10 years.

Language adviser N. F. Khairulina

UDC 343.9:343.226

KHAZANHIUL ILKHAM KYZY MAMEDOVA
Kharkiv National University of Internal Affairs

COUNTERACTING DOMESTIC VIOLENCE

Domestic violence is a crime that occurs in many forms. The problem of domestic violence is also relevant for the UK. According to official data, about 1.2 million women were affected by domestic violence in 2012. According to the law of 2004, domestic violence is any case of threat, violence and ill-treatment (psychological, physical, sexual, financial or emotional) between adults who are or have been cohabiting or against family members, regardless of gender or sexual orientation. Police work in the UK is recognized as an important element of the national response to domestic violence. Significant attention in the work of law enforcement agencies in the UK to eliminate domestic violence is paid to special national and social communities that may perceive the manifestation of violence as an age-old tradition or even a kind of "honour". For example, employees of social services, educational institutions and the police received such visual signs of identification of possible victims of family violence among such communities (mainly of Asian origin):

- such persons refuse to communicate with others and even friends;
- such persons do not leave the family home for a long time, practice skipping secondary or higher school, and do not go to work;

- these individuals begin to show depression or suicidal tendencies for no apparent reason.

Countering domestic violence is one of the main tasks of the special service for bringing to justice cases of domestic violence, which is one of the parts of the criminal justice system that coordinates the activities of the police, the judiciary, the bar, the witness protection service, the probation service and the prison service. This service is not a purely political or prosecutorial body. Its task is precisely to coordinate the protection of the rights of victims of domestic violence. In the practice of responding to cases of domestic violence in the UK, considerable attention is paid to the factors of proof and protection of victims. In each case, the circumstances of the case are checked, the representative of the service in cases of domestic violence pays special attention to the issues when the victim takes a statement about violence, whether the refusal of the application was not made under pressure and such a victim does not need protection. Families that have a problem with violence need comprehensive assistance from organizations and services that work to prevent domestic violence. This assistance should be focused on protecting people who are experiencing violence, providing them with social, psychological and legal assistance, and conducting rehabilitation work with family members.

Language adviser O. M. Goncharuk

UDC 343.9:343.26

RUSLAN GASANOVYCH MARKOV
Kharkiv National University of Internal Affairs

"DON'T BE SILENT". DOMESTIC VIOLENCE

Children protection from cruelty and preventing crimes against them is an extremely important, socially important and urgent task, the solution of which is multidisciplinary. Law enforcement, guardianship, social and pedagogical community representatives, medical and psychological staff should be involved in ending violence.

The problem is compounded by the fact that a large part of the victims of the violence are people from disadvantaged backgrounds or "street children", whose fate are interested. Sometimes children pay for their own suffering, and even their lives, for their parents' need for self-affirmation, for adults, to become hostages of drunk parents and perpetually irritated mothers.

The problem of juvenile violence can be solved only if teachers, parents and all adults involved in the upbringing of children work together. The purpose of the work to counteract the effects of violence is not to

replace or eliminate parents who are unable to bear responsibility for the upbringing of their children, but to assist the family in restoring or developing the capacity to do so.

Ukraine did not get around this problem. Our country, like most countries in the world, is undergoing negative social processes, which are accompanied by major crisis changes in society. Violence is one such phenomenon.

Child abuse is a problem that has always existed and is likely to persist for a very long time in today's society. Modernity is exemplified by such examples as the death of children from starvation, the death of them during bombing and shelling, international conflicts, killing in refugee camps, on domestic soil. Violence such as trafficking in children, begging, prostitution, economic exploitation, deprivation of housing, livelihoods, neglect of needs and interests are also common. Children are the most vulnerable and vulnerable part of society, fully dependent on adults. It is from their guilt that children become victims of domestic violence, find themselves in areas of natural and natural disaster, hostilities, etc.

Child abuse is a broad concept that includes the various behaviors of parents and guardians, other relatives, teachers, caregivers, any person who is older or stronger.

The victim-child is also afraid: to lose the family - even as it is; afraid to confess to one parent about the abuse of another, etc.

Therefore, education is not just words, but first of all actions, behavior of parents and the closest environment, examples of attitude towards each other and to children, etc. Both parents are equally responsible for the life, health and safety of their children.

The level of how much we respect ourselves, how well we behave in a relationship with a partner, and lay the foundations of the worldview, family and personal lives of children.

Languages adviser V. V. Kochyna

UDC 343.9:343.226

OLEKSANDR MYKOLAIOVYCH MARYNIAK
Kharkiv National University of Internal Affairs

FIGHTING BULLYING AND VIOLENCE IN SCHOOLS

Violence is the use of force with the intent to hurt someone. Bullying is a form of violence that is common in schools all over the world. Bullying is a form of violence in which a child threatens, harasses, picks on, or embarrasses another child. It can take place in-person at school or through

the Internet. School should be a safe place for children, where neither parents nor children should have to worry about violence or emotional harm. Unfortunately, violence exists in schools, and it can make both children and parents fearful.

Protecting children starts with communication, talking with them, and opening the lines of communication. This will make it natural for them to talk to their parents or teachers if they are worried about their safety. The **talk about bullying should be honest**. Help is necessary for them to understand what it means, what can happen as a result of bullying.

School is a place where attitudes to violence can be changed and non-violent behaviour should be learned. Both the learning environment and the content of education can instill the understanding of human rights, gender equality, values of respect and solidarity and skills to communicate, negotiate and resolve problems peacefully.

Republic of Korea, Philippines, Chile, Mexico changed their law and accepted new acts for protection schools from bullying. In many other countries there is no specific legislation, but school bullying is covered by relevant laws which have a broader scope such as anti-discrimination, human rights and equality laws.

In the UK bullying is covered the Education and Inspection Act 2006, Independent School Standard Regulations 2010, Equality Act 2010, etc.

In the USA such laws as the Improving America Schools Act and Safe and Drug-Free Schools and Communities Act provide the guarantee to combat this phenomenon. Individual states have enacted laws and state education codes to prevent school bullying and protect children.

Special attention is paid to cyberbullying or cyberstalking in Philippines, the USA, Australia, European Union specific legislation.

Language adviser **L. I. Rusanova**

UDC 343.9:343.226

YANA VOLODYMYRIVNA MIRKEVYCH

Kharkiv National University of Internal Affairs

JUSTICE ABOUT VIOLENCE

Law Enforcement in any state has to regulate violence in the society. Governments in the country have to regulate the use of violence through legal systems governing individuals and political authorities, police and military bodies included.

The fact of a common knowledge is that “violence can be justifiable, but it never will be legitimate. No one questions the use of violence in self-defence because the danger is not only clear but also present and the end justifying the means is immediate.”

Violent behaviour conducted by police and military that are not self-defence acts are considered as crimes. But not all crimes may be considered violent crimes.

To do the justice means to ensure the offenders are properly identified, the degree of their guilt is ascertained, and that they are punished appropriately. Justice in violence mainly relies in deterrence, incarceration, and punishment of perpetrators and their rehabilitation.

For the last few years the criminal justice system in many countries pays greater attention to preventing violence rather than counteraction to it. Crimes and violence become reduced by altering the conditions that cause them. Juvenile justice system in the USA as a component of criminal justice system is based on rehabilitation and prevention. The criminal justice system has funded initiatives to reduce children's access to guns and teach conflict resolutions.

The British Domestic Abuse Bill and related documents can be found on the Parliament website. The prevention of abuse and the protection of victims of the cruel and complex crime lies in the heart of the bill. The measures in the bill have to: promote legislative awareness about domestic violence, protect and support victims, help victims give their best evidence in court, improve performance in the response to domestic violence. The bill was published in January 2019.

Language adviser L. I. Rusanova

UDC 343.9:343.226

YEVHEN ROMANOVYCH MOSKOVKA
Kharkiv National University of Internal Affairs

VANCOUVER DOMESTIC VIOLENCE & CRIMINAL HARASSMENT UNIT

When people refer to violence in relationships, they are usually talking about abuse, which includes a range of behavior from intimidation and threats, to physical or sexual assault. Domestic violence is violence against women or men who are married, common-law or dating, regardless of their sexual orientation. It includes those individuals who are in an intimate relationship or have been in the past. An abuser uses threats and violence to gain power and control over his or her partner, and to take away their self-worth. Abuse can be physical, sexual, emotional, psychological, verbal, or financial. Abuse may start out as verbal or emotional, and may gradually increase to physical or sexual violence. After incidents of abuse, a partner or ex-partner can express and behave with great remorse or affection. To combat domestic violence the Vancouver Police organized the Vancouver Police Department's Domestic Violence & Criminal Harassment Unit (DVACH)

which is comprised of four specialty units: Domestic Violence, Criminal Harassment, Threat Assessment and Elder Abuse. DVACH has partnered with Family Services of Greater Vancouver (FSGV) since 1997, providing a collaborative response to incidents of domestic violence in the community. The program's goals are to increase safety of victims and their families, and to increase offender accountability. Violence within relationships has distinctive dynamics not found in other violent crimes, and often escalates or worsens if the person leaves the relationship. There is usually a power imbalance between the partners in the relationship. The VPD has adopted the Ministry of Attorney General guidelines for police and crown prosecutors in the Violence Against Women in Relationships (VAWIR) policy.

The main points of these guidelines are:

- all incidents involving domestic violence will be investigated thoroughly
- if there is enough evidence to support an arrest and charge, police officers will do so
- officers will make an arrest when an investigation supports a criminal charge (with an emphasis on victim safety)
- officers are encouraged to seek further guidance/clarification from DVACH when required.

DVACH also provides education and training to VPD members and to the public.

Language adviser A. Ye. Korshenko

UDC 343.9:343.226

EDUARD OLEKSANDROVYCH MUZYCHUK
Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE

Domestic violence is one of the most prevalent forms of violence dealt with by police officers on a daily basis. The police, being the frontline social institution to deal with incidents of domestic violence, have a vital role in assisting victims of domestic abuse. The police not only represent state policy but also act as an important link to both the prosecution process and to the provision of services to victims in a community. Thus, as "gatekeepers" to the criminal justice system, police play an important role in shaping victims' initial experiences of it.

According to the most of sources domestic violence is violence or other abuse in a domestic setting, such as in marriage or cohabitation. Domestic violence may be used as a synonym for intimate partner violence, which is

committed by a spouse or partner in an intimate relationship against the other spouse or partner. It can take place in heterosexual or same-sex relationships, or between former spouses or partners. In the broad sense, domestic violence can also involve violence against children, parents, or the elderly. It takes a number of forms, including physical, verbal, emotional, economic, religious, reproductive, and sexual. They can range from subtle, coercive forms to marital rape and to violent physical abuse. Abuse may be choking, beating, female genital mutilation and so on. Domestic murders include stoning, bride burning, and honor killings.

Globally, the victims of domestic violence are generally women. The women tend to experience more severe forms of violence. They are also likelier than men to use intimate partner violence in self-defense. In some countries, domestic violence is often seen as justified, particularly in cases of actual or suspected infidelity on the part of the woman, and is legally permitted. Research has established that there exists a direct and significant correlation between a country's level of gender equality and rates of domestic violence. It means where countries with less gender equality experience higher rates of domestic violence. Domestic violence is among the most underreported crimes worldwide for both men and women. Men who are victims of domestic violence face an increased likelihood of being overlooked by healthcare providers.

Domestic violence often occurs when the abuser believes that abuse is an acceptable, justified, or unlikely to be reported. It may produce an intergenerational cycle of abuse in children and other family members, who may feel that such violence is acceptable or condoned. Many people do not recognize themselves as abusers or victims. That's because they may consider their experiences as family conflicts that got out of control. Awareness, perception, definition and documentation of domestic violence differs widely from country to country.

Domestic violence often happens in the context of forced or child marriage. In abusive relationships, there may be a cycle of abuse during which tensions rise and an act of violence is committed, followed by a period of calm. Victims of domestic violence may be trapped in domestic violent situations through isolation, power and control. These traumatic situations occur due to bonding to the abuser, cultural acceptance, lack of financial resources, fear, shame, or to protect children. As a result of abuse, victims may experience physical disabilities, dysregulated aggression, health problems, mental illness, limited finances, and a poor ability to create healthy relationships. Children who live in a household with violence often show psychological problems from an early age.

Language adviser N. L. Horbach

MEN AS VICTIMS OF DOMESTIC VIOLENCE IN THE USA

Recently the problem of domestic violence has become especially urgent in the context of the general radicalization of society, the domination of hatred in the media space and the decline of family culture as well as basic moral and spiritual values in the world. Women become more economically and socially independent. The US experience shows that not only women but also men are often victims of domestic violence.

According to the Centers for Disease Control and Prevention, one in four adult men in the US will become a victim of domestic violence during his lifetime. Male victims of domestic violence often deal with intense self-doubt and anxiety before reaching out for help. Victims may fear their abusers will seek retribution if they go to the police, or they feel great uncertainty about leaving their home for temporary shelter.

In domestic violence situations, all states offer their courts the ability to issue restraining orders that restrict contact between abusers and victims. Restraining orders can be obtained regardless of gender. When it comes to other domestic violence statutes, most states (approximately 37) have laws that use gender-free language.

There are special structures in the US where victims of domestic violence may turn. The National Coalition Against Domestic Violence (NCADV) has full details of what to do if you become a victim of violence. There is also the National Domestic Violence Hotline.

As we saw, men also become victims of domestic violence. American experience should teach us a comprehensive understanding of the problem of domestic violence, in which the role of the victim and the abuser is independent of sex or gender.

Language adviser A. Ye. Korshenko

UDC 343.9:343.226

INHA IHORIVNA NARSIA

Kharkiv National University of Internal Affairs

THE VIOLENCE PREVENTION MODEL (CARDIFF, GREAT BRITAIN)

Efforts at preventing violence can be implemented at individual, relationship, and community levels. The example of this is the Cardiff Model, a multi-agency approach to violence prevention that relies on the strategic use of information from health and law enforcement organizations to improve policing and community violence prevention programs. The Cardiff Model was created by Dr. Jonathan Shepherd, a surgeon and professor at Cardiff University in Wales, United Kingdom. The basis of the model is information sharing. In healthcare settings, violence-related injury data including location, time, date, and mechanism of injury are collected. These data are combined with information from law enforcement to help communities map where violence frequently occurs.

Key steps to starting the Cardiff Model in the law enforcement agency: establishing a violence prevention partnership with the local hospital and public health agency; a collaboration with hospital partner, determining most useful injury information to collect and map; help to develop a culture of decision-making based on real-time data; obtaining law enforcement leadership buy-in and support, permissions for sharing crime incident data with partners.

The Cardiff Model was replicated in the United States and Australia. Since its development in 1996, the Cardiff Model has shown that sharing anonymous data describing the location of violence, weapon use, assailants, and time of violence can allow local police to improve their strategies to prevent street violence.

Police knowledge of violence depends on people reporting these offences, but that many of the injured do not report because they are afraid of reprisals, don't want their own conduct scrutinised, or because they don't think the police could take effective action if they do report. So the greatest benefit to implementing a Cardiff Model communications plan is to ensure transparency and trust with local communities.

Language adviser V. I. Fylypska

VIOLENCE IN THE USA

Violent crime in the United States refers to murder, rape and sexual assault, robbery and assault. Violent crime in the United States has fallen over the last two decades, however, the number of reported violent crimes has risen slightly in the past few years. Among the various types of violent crime reported in the United State, assault is the most common.

Violence is a public health problem that can be understood and changed. Research over the last 2 decades has demonstrated that violence can be prevented and that, in some cases, prevention programs are more cost-effective than other policy options such as incarceration.

The United States has made a big contribution in prevention violence. A new World Health Organization initiative presents an opportunity for the United States to work with other countries to find cost-effective ways of preventing violence and reducing its enormous costs.

Violence is a serious problem in the United States. From infants to the elderly, it affects people in all stages of life. In 2017, more than 19,000 people were victims of homicide and more than 1.7 million were treated in hospital emergency departments for an assault-related injury. Many people survive violence and have permanent physical and emotional scars. Violence also erodes communities by reducing productivity, decreasing property values, and disrupting social services.

The Division of Violence Prevention's (DVP) mission is to prevent violence and its consequences so that all people, families and communities are safe, healthy and free of violence.

DVP is committed to stop violence before it begins (i.e., primary prevention). The division works to:

- monitor violence-related behaviors, injuries and deaths;
- help state and local partners plan, implement, and evaluate violence prevention efforts;
- promote the effective adoption and dissemination of violence prevention strategies, etc.

Crime is a social issue, so if you want to decrease its frequency and rate, you should start from yourselves. Be law abiding and teach your children to do the same, and be sure, the crime rate will be much lower.

Language adviser V. V. Yaryhina

VLASTA ANATOLIIEVNA NECHAIIEVA
Kharkiv National University of Internal Affairs

SEXUAL HARASSMENT

Violence is a very big problem in our times. It has a universal character. Any person can be victim of this problem, regardless of their social status, standard of living, place of residence. Violence is one of the leading causes of death worldwide among people between 15 and 44 y. o.

Today we would try to explain rather confusing term for Ukrainian citizens, as a «harassment». Harassment is a general term for a whole list of actions that offend or humiliate a person, create an unfavorable environment, cause shame or scare. The list is very long: mockery, jibes, psychological harassment, molestation, vulgar hints and threats – these are all different forms of harassment. Moreover, harassment is not only sexual: one person can pester to another due to age, nationality and skin colour, religion, sexual orientation, physical or intellectual characteristics. For example, if one of your colleagues all the time scornfully comments your religious views, it is also a harassment.

This is a legal term, that exists not only in the United States. The first lawsuits concerned racial harassment on the workplace in America was first recognized as a form of discrimination in 1970s.

May seem that any acts of a sexual nature at work, flirting and vulgar jokes in the USA are considered harassment, but it isn't right. There is a clear set of rules defining what exactly is sexual harassment and what isn't; these rules were drawn up by the American Equal Employment Opportunity Commission (EEOC) in 1980s.

Various unwanted actions of a sexual nature are considered as harassment, but only quite significant and repeated as a rule. Although some serious actions are considered to be a harassment. For example if your boss inclines you to sex, hinting that you'll have problems if you'll say NO to him.

The American National Law Bureau Bloomberg BNA even publishes a special methodology for the prevention of sexual violence and other forms of violence in the workplace for employees of American companies. It clearly states that «unwanted actions» is something that a person has not initiated and doesn't perceive as offensive or unpleasant.

As a rule, sexual harassment in the workplace in the United States is considered a civil offense for which the employer is responsible. Therefore, the task of employers is preventing such cases: to enhance corporate culture, prohibit discrimination (including harassment) by internal company rules, investigate complaints of harassment from employees and take measures if these complaints are confirmed. This may be a warning, reprimand, work

with a staff psychologist or consultant, demotion, suspension, or even dismissal. Violators may also be required to pay compensation.

In the United States, a whole system of formal actions has been developed to prevent harassment: it is necessary to send a notice to the offender about the inadmissibility of his actions, after which either a labor or school commission will be convened, based on which disciplinary measures are applied. Criminal prosecution is also possible. In addition, schools often use student codes and guidelines for a variety of situations, including bullying and harassment. Schools may explicitly prohibit student-teacher relationships.

In order to resolve this problem in Ukraine it will be better to use the experience of other countries and develop a bill that would contain an administrative responsibility for a harassment in the form of a fine, which should not be «symbolic». One of the biggest problems in adopting such a law is to explain the meaning of harassment, how to define this line between harassment and a compliment from a colleague. It is necessary to fix the clear concept of «harassment».

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.8:355.1

ARKADII ARKADIIOVYCH NIKOLAIEVSKIY
National Academy of the National Guard of Ukraine

COUNTERACTING VIOLENCE: THE ROLE OF THE NATIONAL GUARD

The National Guard of Ukraine is a military formation with law enforcement functions, which alongside with the National Police is designed to conduct public safety function and provide protection of citizen's lives. Therefore, counteracting violence belongs to the field of combat and service activities of the National Guard of Ukraine and makes a topical issue for the research.

Violence is the physical force or psychological pressure used to destroy or cause harm to someone. There are different types of violence including physical, psychological and sexual. Recognizing the type of violence helps identify the causes of its origin, which in its turn determines a number of factors aimed at both counteracting violence and its prevention, specifying the way, amount and structure of capabilities to be involved.

The problem of prevention and counteracting violence in the society goes much further beyond the integrated efforts of work of law enforcement agencies, the result of which makes the tip of the iceberg. It must be tackled on several levels simultaneously, covering the issues that go deep into the social and cultural paradigm of the nation, spreading a culture of non-

violence throughout the society, introducing appropriate changes in the curricula at all educational levels and shifts in perception of the stereotypes, thus making the basis for violence-free mentality.

The report analyzes the efficiency of engagement the personnel of the National Guard in close cooperation with other law enforcement agencies in different countries of the world in counteracting violence; and examines the experience of the National Guard of Ukraine over the past year in the field of maintenance of public order, emphasizing the influence on counteracting street violence in populated places.

Language adviser S. M. Kumpan

UDK 342

DMYTRO PAVLOVYCH NIKULNIKOV

Luhansk State Univesity of Internal Affairs named after E. O. Didorenko

**THE DEATH PENALTY AS A MEAN OF PREVENTING
AND COMBATING VIOLENCE IN SOCIETY
(SHORT DISCOURSE)**

The death penalty does not have a deterrent effect on criminals and therefore does not guarantee a reduction in crime in society.

Arguments that do not justify the death penalty: The first argument is that court sentences cannot always be clearly justified, and innocent people may be hurt. That is, no country has yet created a justice that would work unmistakably. And in the presence of the death penalty, innocents can inevitably suffer. And in the history of different countries, there have already been cases that justified the innocent after being sentenced to death, of course. This has happened in the UK, Belgium, Turkey, China, Pakistan, and even in Ukraine. The second major argument is that the death penalty still has no deterrent effect and impact on potential criminals. That is, most often 80-90 percent of the offender does not think about his crime. All this happens in a state of effect. After the offender has committed his crime, he realizes that he has nothing to lose and this also does not stop him from continuing to do such things. The third argument is that the death penalty does not guarantee a reduction in crime. Numerous sociological experiments, surveys have been conducted and all of them have come to the conclusion that the death penalty does not reduce crime in society. Society cannot get rid of such people. On the contrary, if there is a death sentence, it is revenge. It gives birth to death. This entails other terrible and terrible crimes. Even Academician Andrew Sakharov, who opposed the death penalty in the former Soviet Union, said that the existence of the death penalty

institute would dehumanize society. And this punishment implies the creation of a special apparatus for executors of the whole death penalty institute.

Summarizing the above, we can say that the death penalty is inappropriate in our time, because it is a remnant of the past and will not have an effective effect of preventing and combating violence in society

Language adviser V. E. Krasnopolskyi

UDC 343.9:343.226

LIUDMYLA MYKHAILIVNA NUZHNA
Kharkiv Natonal University of Internal Affairs

FOREIGN PROJECT EXPERIENCE IN PREVENTING AND COMBATING VIOLENCE

The Circle of change: preventing and combating violence against women and girls through gender equality awareness is a project aims at changing attitudes and behaviours towards violence against women, by prevention through education and encouraging victims and witnesses to report violence to the relevant authorities and institutions. It has been co-funded by the European Union's Justice Program (2014-2020). The project is led by the Cyprus Police in cooperation with other Associations. The aforementioned objective will be achieved through the organization implementation of professional trainings for the multi-targeted group of various front-line professionals namely police officers and other government officials. The awareness-raising media campaign targeting the general public will involve targeted messages to encourage reporting and combat victim-blaming attitudes. Moreover, this project contributes in ensuring adequate registration, investigation and prosecution and gender-sensitive support for victims, through the organization and implementation of training of relevant professionals. Another result will be to encourage boys and girls to challenge sexism, gender stereotyping and gender norms and avoid violence against women, as well as actively engage in the fight against violence against women, through awareness raising workshops by appropriately 200 trained teachers. Implementation of 25 students workshops; 625 adolescents will be empowered in ways that will enable them to avoid being victimized either as victims or bystanders. Moreover, they will be equipped with valuable life skills for breaking the cycle of violence and building healthy relationships. The expected result is teens empowered to be less tolerant (if not zero-tolerant), more knowledgeable of the characteristics and consequences of abuse, equipped with protection skills and able to relate to each other in a healthier, more equal way.

Language adviser V. I. Fylypska

OLEH ANDRIIOVYCH OBERNIKHIN
Kharkiv National University of Internal Affairs

**PREVENTING DOMESTIC VIOLENCE
AGAINST CHILDREN IN SWEDEN**

The issue of domestic violence against children was intensified in Sweden about a century ago. The term "violence", as seen in the use of physical force, in European countries has long included physical, sexual, psychological, emotional and economic violence. And each of these types of violence (and in practice they are mostly complex) involves punishment - from administrative one to imprisonment.

The undisputed priority of Sweden was established in 1979, when the first in the world ban on the physical punishment of children was imposed at the legislative level. Not only physical force, but also raising your voice to a level that has a harmful emotional impact, cannot be applied to children. It is strictly forbidden to leave children alone (in some cases up to 12 years of age). Neighbors will consider it a civic duty to report such cases to the police, and upon returning home, parents may not stay at home with their children – they will be temporarily registered in special shelters until their parents are found guilty. They will have to prove their ability to obey the law and raise their children again.

If the minor is abused, the Law on Social Service obliges workers in institutions working with children to report to the social service immediately. Upon receiving such a signal, the social service must immediately assess whether the child needs immediate protection. The service then has 14 days to reach a decision to open an investigation. Except in special cases, it must be completed within four months. According to the law, the investigation should be conducted without unnecessary inconvenience and, if necessary, with the involvement of experts. Stakeholders should be informed that an investigation has been initiated. If it appears that a minor needs care outside the home, a plan for such care should be developed. Since 2013, social workers have an obligation to take into account the child's own opinion (as much as she is able to express it). Unless the child is in direct danger, any decision shall be made in agreement with the parents and taking into account the interests of all parties.

It is not proper for other countries to blindly copy the Swedish experience, but it can be critically assessed and used in Ukraine for improving our own policy in combating that disgusting social evil.

Language adviser O. S. Levashov

COMBATING VIOLENCE AGAINST WOMEN IN TURKEY

Violence against women is the most common violation of women's human rights in Europe. This problem became a current issue in Turkey in the mid-1980s.

Forms of violence in Turkey are the following: physical violence (every four out of 10 women experienced physical violence by their husband or an intimate male partner), psychological violence (44% of all women experienced psychological violence at any time in their lifetime and 26% in the last 12 months). Almost every three in ten women in Turkey have experienced stalking at least once.

Turkey has gained experience in developing and implementing Action Plans, which specify responsibilities that relevant Governmental agencies must assume, to combat violence against women.

The National Action Plan on Combating Violence against Women (2016-2020) which was developed with the joint efforts of all the relevant stakeholders for implementation of all the necessary measures required for elimination of all forms of violence against women in the country, had 6 main targets:

1. Make legal arrangements on gender equality and domestic violence against women and eliminate enforcement-related defects;
2. Raise public awareness and achieve mental transformation on gender equality and domestic violence against women in order to eliminate attitudes and behaviors that generate and reinforce domestic violence;
3. Make the necessary arrangements for strengthening the socio-economic status of women and ensure the full implementation of such arrangements;
4. Organize and implement accessible protective services for women victimized by domestic violence and their children (if any);
5. Organize and implement treatment and rehabilitation services for women victimized by domestic violence and the perpetrators, and;
6. Establish a mechanism of cooperation among institutions and relevant sectors with regard to the service provision to women victimized by domestic violence and their child(ren).

Language adviser V. I. Fylypska

YAROSLAV OLEHOVYCH PENTSOV

Kharkiv National University of Internal Affairs

COMBATING DOMESTIC VIOLENCE IN THE UK

The issue of domestic violence is very relevant in the UK. According to official data in 2019, about 1.2 million women have been affected by domestic violence.

The police response to domestic violence is related to the operation of the «999» and «101» Special Lines. Combating domestic violence is one of the leading tasks of the CPS Special Service in the United Kingdom, which is part of the criminal justice system.

The task of this service is to coordinate in order to protect the rights of victims of domestic violence. In the UK, a lot of attention is paid to the factors of proof and protection of victims. In each instance, the circumstances of the case are reviewed, the CPS representative pays attention to the issues when the victim seized the statement of violence.

Such cases must be additionally analyzed to check whether the refusal of the statement was made under pressure. For the safety of witnesses and their protection in court, the use of testimonies of witnesses and victims through a telephone network is practiced and that is the absence of direct contact in court. It should be noted that this practice goes against the American experience, in which the personal questioning by a judge is more important.

In our view, it is permissible to use communication channels for the survey. However, it is important, if possible, to have visual contact with the case participants. To our mind, domestic violence is an important issue that deserves special attention from public authorities. The value of a high-quality foreign experience in countering domestic violence lies in its consistency. The main activities include: legal reform on this issue, improvement of law enforcement activities, development of social services; educational programs, rehabilitation programs.

Increasing the preventive component of combating domestic violence is of the high importance. At the stage of the lack of public perception of the importance of combating domestic violence, it is advisable to draw on the English experience of visits by authorized bodies to families in the service area, to clarify legislation and to disseminate information on the wrongfulness of these crimes.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

KARYNA ANDRIIVNA PETROVA

Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE IN CANADA

«Domestic Violence» is abuse committed against an adult or a child, a spouse, a former spouse, a cohabitant, a former cohabitant, a person with whom the suspect has had a child or is having or has had a dating or engagement relationship. Same sex relationships are included.

Abuse means that someone hurts you or treats you badly. The abuser can be male or female. Domestic abuse can be physical, sexual, emotional, psychological, financial. Domestic abuse is a crime in Canada. It is against the law. At least 1 from 10 women in Canada experiences abuse. Domestic abuse happens to people from all races, religions, sexual orientations, income levels and education levels.

In Canada, the issue of domestic violence is strictly controlled. Police can refer you to certain services. If the situation isn't dangerous right now, you can also call a health centre, victim services, community organization, shelter, or the local police and tell them about the abuse.

They can help you to figure out what to do next. Creating a safety plan is a way to think in advance about what you and your children can do during a violent incident, the people you can turn to for help and important documents you will need if you have to leave quickly. In order to avoid domestic violence, both children and adults need to learn some tips for improving the family climate. First of all, try to make comments one by one alone, tactfully and delicately. Do not provoke conflicts. Stop the anger is not the one who is right, but who stopped the quarrel in a timely manner.

Language adviser V. V. Yaryhina

UDC 343.9:343.226

VADYM PETROVICH POLISHCHUK

Kharkiv National University of Internal Affairs

THE PROBLEM OF DOMESTIC VIOLENCE IN CANADA

When people think of domestic abuse, they often focus on domestic violence. But domestic abuse includes any attempt by one person in an intimate relationship or marriage to dominate and control the other. Domestic violence and abuse are used for one purpose and one purpose only; to gain and maintain total control over victim. An abuser doesn't "play fair." An

abuser uses fear, guilt, shame, and intimidation to wear victim down and keep her under their control.

Domestic violence and abuse can happen to anyone. It occurs within all age ranges, ethnic backgrounds, and economic levels. And while women are more often victimized, men also experience abuse especially verbal and emotional. The bottom line is that abusive behavior is never acceptable, whether from a man, woman, teenager, or an older adult. Domestic abuse often escalates from threats and verbal assault to violence. And while physical injury may pose the most obvious danger, the emotional and psychological consequences of domestic abuse are also severe. Emotionally abusive relationships can destroy your self-worth, lead to anxiety and depression, and make you feel helpless and alone. No one should have to endure this kind of pain—and first step to breaking free is recognizing that relationship is abusive.

Of all reported violent crime in 2018, in Canada, more than one quarter (26%) resulted from family violence. Almost 67% of family violence victims were women and girls. 79% of police reported intimate partner violence is against women.

Experts know that rates of all forms of family violence are underestimated. For example, in 2014, (19%) those who had been abused by their spouse reported abuse to police.

There are many reasons why people don't report family violence. One is because of the stigma associated with it. Young children may not report violence because they may have limited contacts outside the family in whom they can safely confide.

Intimate partner violence. Women are more likely to experience severe spousal violence compared to men, women who experience spousal violence are:

- twice as likely to report being sexually assaulted, beaten, choked or threatened with a gun or a knife.

- more likely to report higher rates of injury caused by abuse (40% of female victims compared to 24% of male victims).

- more likely to experience long term PTSD-like effects than men.

Nearly 60% of Indigenous women who reported spousal abuse also reported being physically injured as a result of it versus 41% of non-Indigenous women.

Half of the Indigenous women experiencing violence reported the most severe forms of violence: being sexually assaulted, beaten, choked, or threatened with a gun or a knife.

Language adviser T. M. Kalchenko

UDC 343.9:343.226

OLEKSANDR STANISLAVOVYCH POLUBABKIN

Kharkiv National University of Internal Affairs

EROTOMANIC STALKERS

The 'stalking' is used to describe a pattern of behavior that is intrusive, repeated and fear providing. Researchers have identified three types of stalkers: love-obsessed stalkers, simple obsession stalkers and erotomanic stalkers.

Erotomania is delusional loving. Erotomanic stalkers believe that they are passionately loved by their stalking victims. They most often stalk people who are of higher social stature or professional standing. They think that these people are restricted from expressing their love because of external constraints. If the object of affection is a professional the stalker may consider regulations to forbid, for instance, the relationships between a doctor and a patient and stand in the way of their happiness. Mental health professionals are at particularly high risk and a variety of surveys suggest that 11% of them have been stalked at one point in their career. This happens because the warm, supportive and accepting relationship that a professional forms with a patient as part of the treatment process can easily be misinterpreted as an indication of love.

People suffering from erotomania believe that their victim is the perfect match for them and they are destined to be together. Consequently, they will talk obsessively about their victim and attempt to make contact by whatever means possible, and even when the object will not reciprocate, this is understood by the erotomanic stalkers as further proof of the required secrecy of their reciprocal love.

Current research shows that women generally fall into the category of erotomanic stalkers. They are more likely than other types of stalkers to have never been married, to misuse substances, to have a history of assault and self-harming. They are often unemployed and with limited social contacts.

The behaviors of erotomanic stalkers at first are not overtly threatening and begin more as a nuisance and then escalate. The stalker may attribute blame to the victim's family believing, for example, that if the pregnant wife were out of the way they could be together. Thus, the stalker may harass family members, attempting to convince them to free the loved person. The delusions of love are fixed and constant and despite repeated confrontation with reality the person is unable to let go of the belief. When the hopes are not realized the stalker may express resentment and anger. The stalker may become threatening and assaultive.

Although erotomania is the least common type of stalking, it should not be neglected.

Language adviser I. L. Ivanova

UDC 342

OLEKSANDRA VOLODYMYRIVNA POPOVA

Luhansk State University of Internal Affairs named after E. O. Didorenko

PREVENTION AND COUNTERING VIOLENCE IN SOCIETY

Protecting children from cruelty and preventing crimes against them is an extremely important, socially important and urgent task, the solution of which is multidisciplinary. Law enforcement, guardianship, representatives of social and pedagogical communities, medical and psychological staff should be involved in ending violence. However, most often efforts to create an effective system for preventing and ending child abuse, assisting victims of abuse are broken down by obstacles, such as: departmental limitations and interdepartmental disunity, lack of uniform methodological and systematic approaches to preventative work; Ignoring preventative orientation in work with children and family; lack of legislation and law enforcement practices on the protection and rehabilitation of victims, exacerbated by legal illiteracy and mistrust of law enforcement agencies, low material resources that do not allow for qualified legal assistance; lack of knowledge in the pedagogical, police, social, medical professionals of communication skills with the victim, which leads to concealment or concealment of the facts of violence, especially in the absence of an adult's personal interest in punishing the offender and rehabilitation of the victim of domestic violence; the absence of an effective and properly organized rehabilitation system.

The problem is compounded by the fact that a large part of the victims of the violence are people from disadvantaged backgrounds or "street children", in the fate of whom few are interested. Sometimes children pay for their own suffering, and even for life, the parents' need for self-affirmation, the desire of adults to have a personal life, they become hostages of drunk parents and constantly angry mothers.

Language adviser V. E. Krasnopol'skyi

UDC 343.9:343.226

ANHELINA YURIIVNA PRYMENKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

MOST OFTEN VICTIMS OF DOMESTIC VIOLENCE

Violence and the threat of violence is a powerful instrument of social control. It is used to exert power and control over another individual. A common pattern of domestic violence often starts with intimidation, humiliation and threatening behaviour, including threats of self-inflicted pain. Domestic violence, in the

broadest sense, refers to any abuse between intimate partners, often living in the same household. The term is often used specifically to designate physical assaults upon women by their male partners. It is employed to aggravate the feeling of vulnerability, lack of control over one's own body and feeling of hopelessness and shame. As domestic abuse is mainly perpetrated against women because they are women, it constitutes a form of gender-based violence.

If not addressed adequately, it constitutes a violation of women's human rights. Frequently there is no workable solution for female victims of domestic violence. For some victims the unrelenting cycle of violence produces diminished self-esteem, helplessness, depression and exaggerated feelings of imprisonment, even the belief that they deserve abuse. Many are financially dependent on their abusers, and, since many abuse victims are mothers, they particularly fear being unable to support their children if they leave a violent partner. One of the worst problems is that typical abusers often become most violent and vengeful precisely when women try to leave. Statistics indicate that domestic violence ranks as the leading cause of injury to women, especially at the age from 15 to 44.

Language adviser L. I. Rusanova

UDC 343.9:343.226

DARIA OLEHIVNA RABICHIEVA

Kharkiv National University of Internal Affairs

PREVENTION AND COUNTERACTION TO YOUTH VIOLENCE

Preventing youth violence requires a comprehensive approach that addresses the social determinants of violence, such as income inequality, rapid demographic and social change, and low levels of social protection.

Critical to reducing the immediate consequences of youth violence are improvements in pre-hospital and emergency care, including access to care.

There are promising prevention programs that include: life skills and social development programs designed to help children and adolescents manage anger, resolve conflict, and develop the necessary social skills to solve problems; school-based anti-bullying prevention programs; programs that support parents and teach positive parenting skills; preschool programs that provide children with academic and social skills at an early age; therapeutic approaches for youths at high risk of being involved in violence; reducing access to alcohol; interventions to reduce the harmful use of drugs; restrictive firearm licensing and purchasing policies.

The causes of youth violence are complex and there are no easy solutions or quick ways to reduce it. There are three main ways to reduce violence:

1. stop it before it happens. It means to give support to families and very young children or help people who are at high risk; 2. support people to move away from violence or provide alternative opportunities, such as after-school activities, counselling, training and employment; 3. suppression, which is law enforcement and other ways that react to violence to protect the public.

The strategies and approaches in the technical package are intended to shape individual behaviors as well as the relationship, family, school, community, and societal factors that influence risk and protective factors for violence. They are meant to work together and to be used in combination to prevent violence.

Language adviser L. S. Sazanova

UDC 343.9:343.226

YURI VIKTOROVYCH RESKALENKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

COMBATING VIOLENCE AGAINST WOMEN

Unfortunately, violence is one of the major problems of the 21st century. Violence entered our lives, so much that it has become something usual. It can be found in various forms, like physical, sexual or mental. Violence did not bypass even those spheres of human life where it seemed absolutely impossible to appear namely - school, work, and sorry to say family. According to the Institute of Sociological Research of the NAS of Ukraine, 68% of women in Ukraine are systematically affected by domestic violence. Domestic violence is a worldwide issue, for example there is cycle of acts in the United States to protect women from domestic violence called «Violence Against Women Act» of 1994, 2000, 2005. To shed light on this global challenge, the United States has International Day against Violence against Women on November 25th, followed by 16 days of activism against gender-based violence.

In the United States, the National Coalition Against Domestic Violence is engaged in the fight against domestic violence, which takes response even without the victim's statement. Often, the victim is not aware of these unlawful acts against her, being ashamed of public condemnation or aggravated abuse. A woman should know that she will not be left alone with her problem, that there are people who will protect her. It is not enough to bring criminals to justice, victims of domestic violence should have a long rehabilitation period and work with psychologists.

Ukraine, as a democratic country, and is actively involved in combating violence in general. Thus, the International Campaign "16 Days Against Violence" is held annually in Ukraine and has been supported by the

international community since 1991. And the action itself begins on November 25, as officially November 25 is International Day for the Elimination of Violence against Women, officially proclaimed by the UN General Assembly in 1999, but since 1981 it has been a day to commemorate the death of the three Mirabel sisters that were brutally murdered during the dictatorship of Dominican ruler Rafael Trujillo.

The issue of violence is acute throughout the world and our country is no exception. Ukraine has something to learn from the world community in addressing this issue, but most important is that we have embarked on a path to combat violence. And I am convinced that only when each of us contributes a part to this case will we be able to solve this problem together.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

VLADYSLAV VOLODYMYROVYCH ROHOVYI
Kharkiv National University of Internal Affairs

THE PROBLEM OF BULLYING IN EUROPEAN SCHOOLS

The issue of violence in contemporary world has a lot of different aspects. One of them is the problem of school violence, which has been attracting growing attention of the society. According to UNICEF, about one third of all students in all educational settings experience bullying at some stage in schools round the world.

In a study aimed to discover the nature and incidence of bullying in Dublin primary schools 783 children (285 boys and 498 girls) between 7 and 13 years of age in four National Schools in Dublin were questioned about their experiences of being bullied and bullying others. The most common types of bullying reported were teasing, being hit and kicked and rejection. Overall, 10.5% of the children reported they were involved in serious bullying, either as a bully or as a victim. These figures, mainly, are common among European teenagers. Bullying and harassment cause a lot of harm to physical and mental health of children and are detrimental to their academic success.

So, how to prevent bullying? There is no simple solution to the problem, but it obviously needs combined efforts of parents, schools, lawmakers, and other interested parties. Parents should be outspoken with their kids and discuss their problems honestly. Special activities, interests, and hobbies can help gain confidence and protect children from bullying behavior. Each school should have a bullying prevention policy and actively implement it in everyday life, thus creating a positive school climate. Legislators should provide a sound legal foundation to curb school violence. Law enforcement

agencies can also make a considerable contribution to the problem solution. Researchers in the field underline that relying on purely punitive measures like suspension, expulsion, and juvenile arrests has not been effective in improving the situation. Instead, the police and other law enforcers should concentrate on developing bullying prevention programs and activities.

Language adviser **O. S. Levashov**

UDC 343.9:343.226

ROMAN ROMANOVYCH ROMANIV
Kharkiv National University of Internal Affairs

COMBATING AND PREVENTING CRIME IN SOCIETY (FOREIGN EXPERIENCE)

Current international crime prevention practices show that the most progressive and effective approaches to combating crime and its individual manifestations take place mainly in developed oil and oil-rich western countries. Many factors influence the formation of highly trained police forces capable of counteracting and preventing crime, such as: government funding, scientific development, and implementation of a long-term public impact strategy through the design and implementation of various prevention programs and projects.

Police in the United Arab Emirates started testing robots. The first such officer began to perform his duties in Dubai. This is only the first step in a large-scale patrol automation program. The Dubai Police Department, the largest city in the United Arab Emirates, has launched an experiment involving the first robots. If the law enforcement officer well established in the service, by 2030, work scheduled to replace a quarter of patrols and the city.

Cyborg has armor that completely replicates the shape of a Dubai police officer. He is the size of an adult man. Robocop even gives a military salute as a real police officer. These jobs can work 24 hours a day and seven days a week. An important element is that he does not have to pay a salary. In the emirate of Dubai, police are accustomed to dealing with high technology and luxury equipment. Here patrols leave on high-tech super trucks Lamborghini and Ferrari. However, the first robot cop in the Middle East raises the bar of manufacturability even higher. Cyborg does not need a car because it has wheels instead of legs. It also comes with cameras and a face recognition system.

In addition, that is not all he can do, cyborgs can read machine numbers, compare faces with those in the police database, and send results to headquarters. A live video broadcast from his cameras recognizes the bags

left behind in popular Dubai locations. From now on, people in Dubai will be able to report a crime or offense with words or by tapping on a tag that placed on his chest.

Therefore, we can conclude that the competent management and funding of law enforcement plays a very large role, a notable example of the United Arab Emirates, which has invented a new way of detecting and combating crime, which greatly speeds up police work.

Language adviser I. O. Gogol

UDC 343.9:343.226

VLADA YEVHENIIVNA RUCHKA

Kharkiv National University of Internal Affairs

ACTIONS TO TACKLE DOMESTIC ABUSE

Domestic abuse comes in many forms, shattering the lives of victims and their families, and in recognition of this it is widely important to put forward proposals for new laws which would transform our approach to this terrible crime. Domestic abuse is a crime that comes in different forms – physical, emotional or economic and takes many modes - from physical and sexual abuse, to controlling and coercive behavior that isolates victims from their families and has long-term, shattering impacts on their children. To tackle domestic abuse it's necessary to have proper legislation. To ensure getting this landmark legislation it's necessary to hear from all those who have been affected by abuse, from survivors, frontline professionals, charities and the public, to gather views on how, together, put a stop to domestic abuse at once and for all. The actions that are launching today includes a number of proposals which have the potential to completely transform the way we tackle domestic abuse, providing better protection to victims and bringing more perpetrators to justice. There are proposal for the creation of a statutory aggravating factor in sentencing for domestic abuse, similar to those already in law for hate crimes, to toughen sentences when it involves or affects a child. Economic abuse will be recognized for the first time as a type of domestic abuse, covering controlling circumstances in which victims have finances withheld, are denied access to employment, are forced to take out loans and enter into other financial contracts. This recognition will improve understanding among frontline professionals, law enforcement officers and prosecutors. We know that domestic abuse affects those from all walks of life. Victims can be young and old, male and female, and if as many people as possible come forward to give their views and share their experiences, we will put an end to this abhorrent crime for good.

Language adviser A. Ye. Korshenko

UDC 343.8

PAVLO LIUBOMYROVYCH SABAN

Donetsk Law Institute of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine

PREVENTION OF VIOLENCE AGAINST WOMEN IN THE FAMILY

In recent years, the public of Ukraine is increasingly concerned about the problem of domestic violence as one of the most painful social phenomena. The state has launched a broad social information campaign to widespread information on the existing problem, the state structures, local authorities and public associations are constantly cooperating to prevent and combat domestic violence. However, a significant variety of forms and methods of bullying women in families is observed both in Ukraine and in various regions of the world.

Within the study of this problem, the scientists thoroughly consider the factors that cause domestic violence in general and violence against women in particular and distinguish the following:

- social (tension, conflicts, violence in society, propaganda of violence as a model of behavior in the media);
- economic (financial insufficiency, lack of decent living conditions along with the lack of conditions for employment, earning money, economic dependence, unemployment);
- psychological (behavior stereotypes);
- pedagogical (lack of behavior philosophy: legal, moral, civil, aesthetic, economic, labor behavior);
- social and pedagogical (lack of understanding of parenthood, lack of family values in society, lack of a positive model of family life based on gender equality, lack of family education based on the rights of the child);
- legal (the attitude to violence as an intra-family problem, not as a negative social phenomenon, the attitude towards family members as toward property due to the lack of legal consciousness);

It is necessary to promote the development of a system of advisory centers, support groups, legal aid services, to promote the expansion of a network of crisis centers and shelters for victims of domestic violence, as well as to promote the creation of a system of assistance centers for coordinating information collection and provision of services to victims.

Language adviser L. S. Dzevytska

VALERIA PAVLIVNA SALIVON

Kharkiv National University of Internal Affairs

CHILD TRAFFICKING PREVENTION IN INDIA

Child trafficking is a serious problem that is prevalent especially in India. According to a report published by the U.S. Department of State, “India is a source, destination and transit country for men, women and children subjected to forced labour and sex trafficking. The majority of India’s trafficking problem is internal, and those from the most disadvantaged social strata- lowest caste Dalits, members of tribal communities, religious minorities and women and girls from excluded groups – are most vulnerable

Every day, children experience violence – often at the hands of people they know at home, in school or in their communities. An estimated 1 billion children experienced physical, sexual or psychological violence in the past year alone. Nearly 1 in 5 girls is sexually abused during her lifetime, and more than 175,000 children go online for the first time every day, exposing them to potential sexual abuse and exploitation.

Child trafficking is the recruitment, transportation, transfer, harboring or receipt of children for the purpose of exploitation induced by force, fraud or coercion. Victims of child trafficking are likely to suffer from depression and anxiety and to engage in risky behaviours. For some, it can lead to suicide.

Although the most commonly known form of child trafficking is sexual exploitation, human trafficking also takes the form of forced labor and forced marriage – often referred to as modern slavery. According to the International Labor Organization, one in four victims of modern slavery are children.

In India, there is a great need for convergence and implementation of comprehensive child protection mechanisms. The Indian children are exposed to multiple vulnerabilities. With thousands of children still working in brick kilns, construction sites, and agricultural land, trafficking for the sake of forced child labour is widely prevalent. Apart from this, horrific stories emerge daily of girls as young as 9 years old being forced into the sex trade. Apart from this children are also sold by their parents to work in factory and industries that are highly dangerous with toxic environments.

The severity of the problem demands that the efforts of the government be supplemented by public awareness. Child protection is one of the priorities. While the government focuses on prevention of issues like child trafficking in the intervention areas, it also deals with the aspects of ‘rescue’, ‘restoration’ and ‘rehabilitation’ of the trafficked victims.

Language adviser H. S. Babak

EVHENIIA OLEKSANDRIVNA SEMENIUK
Kharkiv National University of Internal Affairs

**BEWARE OF BULLYING: A COMMON CHARACTERISTIC,
CAUSES OF DEVELOPMENT AND RESPONSE IN A SCHOOL
ENVIRONMENT**

Nowadays, we are becoming increasingly aware of the notion "bullying" as it is an integral part of our society which development is no longer surprising. Unfortunately, adolescents are among the most vulnerable in society whose violence and aggression attract the attention of many scientists. However, despite the particular relevance of bullying, in the domestic literature this phenomenon remains little explored both in theoretical and in practical terms.

Prevention of bullying development in educational institutions should be based on the following principles: cooperation and building relationships between school and parents, systematic, responsible teachers and parents, individual approach to the specific case of bullying, compliance with applicable law, principles of morality and rehabilitation of the victim. Preventive work with schoolchildren, parents, and other adults is part of the work to overcome bullying.

The following measures should play a special role in combating violence in the adolescent environment:

1. Organization of effective educational work of the class teacher, psychologist and social educator. Parent involvement to counter bullying, local government and others.
2. Purposeful activities (discussing the problem of bullying in the classroom, the use of interactive games to eliminate aggression in children, etc.).
3. Carrying out some forms of work with teachers in order to develop skills in identifying violence in child behavior.
4. Continuous monitoring of the situation.

From the above we can conclude that Bullying is a problem that has become a sign of globality and considerable social attention. Currently, this phenomenon is the focus of many researchers but, unfortunately, in our country this problem is just beginning to develop. Therefore, it is necessary to continue to educate teachers, parents, students with information on creating a safe learning environment in educational institutions and introducing a new school culture regarding the eradication of bullying.

Language adviser O. O. Orlova

UDC 343.9:343.226

DMYTRO OLEKSANDROVYCH SERHIIENKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

THE ISSUE OF DOMESTIC ABUSE

Domestic violence can be defined as a pattern of abusive behavior in any relationship that is used by one partner to gain or maintain power and control over an intimate partner. According to the National Center for Injury Prevention and Control, women experience about 4.8 million intimate partner-related physical assaults and rapes every year. Less than 20 percent of battered women sought medical treatment following an injury.

Domestic abuse includes any attempt by one person in an intimate relationship or marriage to dominate and control the other. Domestic violence and abuse are used for one purpose only: to gain and maintain total control over victim. An abuser doesn't "play fair." An abuser uses fear, guilt, shame, and intimidation to wear victim down and keep under their thumb.

Domestic violence and abuse can happen to anyone; it does not discriminate. Abuse happens within heterosexual relationships and in same-sex partnerships. It occurs within all age ranges, ethnic backgrounds, and economic levels. And while women are more often victimized, men also experience abuse – especially verbal and emotional. The bottom line is that abusive behavior is never acceptable, whether from a man, woman, teenager, or an older adult. A person deserves to feel valued, respected, and safe. Domestic abuse often escalates from threats and verbal assault to violence. While physical injury may pose the most obvious danger, the emotional and psychological consequences of domestic abuse are also severe. Emotionally abusive relationships can destroy self-worth, lead to anxiety and depression, and make you feel helpless and alone. No one should have to endure this kind of pain – and first step to breaking free is recognizing that relationship is abusive.

Language adviser T. M. Kalchenko

UDC 343.9:343.226

VLADYSLAV OLEKSANDROVYCH SERHIIENKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE. FIGHTING AGAINST DOMESTIC VIOLENCE

Domestic violence is violence or other abuse in a domestic setting, such as in marriage or cohabitation. Domestic violence may be used as a synonym for

intimate partner violence, which is committed by a spouse or partner in an intimate relationship against the other spouse or partner, and can take place in heterosexual or same-sex relationships, or between former spouses or partners. In the broadest sense, domestic violence can also involve violence against children, parents, or the elderly. Domestic abuse is not limited to physical violence. It can include repeated patterns of abusive behaviour to maintain power and control in a relationship. It can encompass, but is not limited to, the following types of abuse: psychological, physical, sexual, financial, emotional.

Over recent years there has been little change in the prevalence of domestic abuse estimated by the crime survey, while the number of cases recorded by the police has increased. However, the majority of cases do not come to the attention of the police, and many of those that do, do not result in a conviction for the perpetrator of the abuse. The role of the police in cases of domestic violence and abuse is crucial. But victims might not always get the police response they require and there are still gaps in whether some victims get justice or not. Despite criticisms, the police remain one of the key frontline services which victims can use to prevent and stop incidents of violence and abuse. The most recent legal change was the introduction, in 2015, of the crime of 'Forced Control'. This, for the first time, recognizes that domestic violence, rather than being a series of incidents, is a pattern of controlling behaviours.

Helpful responses from police. Police offered practical support like setting up a rapid response system, providing mobile phones, personal attack alarms, security locks on doors as well as helping women to get an injunction such as a non-molestation order, and putting a 'marker' on the house so an officer can get there as quickly as possible, when called out. In a few cases, women were supported by police specialist domestic abuse liaison workers. Police also acted as referral agents to other professionals, such as a domestic violence and abuse agency, a women's refuge, a sexual assault unit, family justice centre.

Language adviser T. M. Kalchenko

DMYTRO IVANOVYCH SERHOVETS

Kharkiv National University of Internal Affairs

**THEORETICAL BASIS OF THE CONCEPT OF VIOLENCE.
FORMS OF DOMESTIC VIOLENCE IN ACCORDANCE WITH
THE LEGISLATIVE ASPECT**

Today, any act of one person against another, if these actions violate human rights and freedoms, cause physical, moral or mental harm to them is called violence. These are long-term actions that are built on the relationship between the victim and the abuser, regardless of the will of the victim himself. If violence does occur once, it is likely that the dynamics and frequency of recurrence of this phenomenon will increase and the intervention of law enforcement agencies or other law enforcers is inevitable.

Violence covers and takes place in every sphere of human life, and family is no exception. For us, as law enforcement officers, the legal regulation of combating domestic violence is of practical interest. Until January 7, 2018, the Law of Ukraine "On Prevention of Domestic Violence" was in force in Ukraine. Today there is a new regulatory act - the Law of Ukraine "On Prevention and Countering Domestic Violence" of 17.01.2019, which has been improved, supplemented and significantly expanded. It defines the directions of implementation of the state policy in the field of prevention and counteraction to domestic violence, aimed at protecting the rights and interests of the victims of such violence.

The victim of domestic violence in the family is a family member. The Act identifies forms of domestic violence as physical, psychological, sexual and economic.

1. Physical violence is a form of domestic violence, including slaps, kicks, pushing, pinching, tapping, biting, as well as unlawful imprisonment, beating, snorting, bodily harm of varying severity, leaving in danger, not assisting a person that is in a life-threatening condition, causing death, committing other violent offenses.

2. Psychological abuse is a form of domestic violence, verbal abuse, threats, including threatens against third parties, humiliation, harassment, intimidation, other acts aimed at limiting the will of the person, controlling the reproductive sphere, if such acts or omissions caused the victim's fears for his/her own safety or that of third parties, or have caused emotional uncertainty, an inability to protect themselves, or harmed the mental health of the individual.

3. Sexual assault is a form of domestic violence that includes any act of a sexual nature committed against an adult without his or her consent or with respect to the child, regardless of his or her consent, or in the presence of a

child, coercion to a sexual act with a third party, and other offenses against sexual freedom or sexual integrity of a person, including committed against or in the presence of a child.

4. Economic violence is a form of domestic violence, including intentional deprivation of housing, food, clothing, other property, funds or documents, or the ability to use them, leaving without care, obstructing access to necessary treatment or rehabilitation services, prohibiting work, or being forced to work, bans on studying, and other economic offenses.

It should also be noted that psychological abuse accompanies all other forms of domestic violence, since beating or incest always causes not only physical but also mental trauma to the victim's personality. Domestic violence is combated through legislation on the prevention and counteraction of domestic violence, which consists of the Constitution of Ukraine, international treaties, the consent of which has been provided by the Verkhovna Rada of Ukraine, Laws of Ukraine and other normative legal acts to prevent violence.

Language adviser N. V. Krasnova

UDC 343.9:343.226

VLADISLAV ROMANOVICH SHKARUPA
Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE – PREVENTION AND PROTECTION (FOREIGN EXPERIENCE)

The problem of domestic violence in society is worldwide and various countries have been working on ways to overcome it for a long time.

In the US, a woman suffers from physical abuse every 18 minutes. According to statistics, 62% of homicides were committed by their husbands. In Peru, 70% of all reported crimes are domestic violence. Sexual assault has become widespread - in Canada, New Zealand, the US and the UK, every sixth woman has been raped.

Foreign scientists associate the reason for family violence with the violence to parents in the childhood (50% of families, where a mother and father have been subjected to violence, commit violence to their children). In a general context, violence is understood as social relations, in which single individuals (a group of people) by external coercion, constituting a threat to life, overmaster others, their possibilities, productive forces, ownership and freedom.

In general form, violence is the deliberate use of physical force or power, which is realized in the form of a threat directed against oneself, against another person, group of people or a community, the result of which is (or it

is highly likely to be) bodily injury, death, psychological trauma, developmental disabilities or all kinds of adverse effects.

Over the last few years, serious steps have been taken to combat violence. In particular: improvement of national legislation, adoption of national programs and strategies, conduction of large-scale studies on the situation of violence, different models of violence prevention and response to cases, methodological manuals, information materials, training of pedagogical staff have been developed and implemented in educational institutions.

Language adviser H. S. Babak

UDC 343.9:343.226

ANASTASIIA VASYLIVNA SHCHOKALO
Kharkiv National University of Internal Affairs

CHILD ABUSE AS A GLOBAL PROBLEM

Violence against children is one of the biggest problems affecting families and societies all around the world; too often it happens in the family.

Violence against children has many faces and forms: physical abuse, sexual abuse, neglect or negligent treatment, emotional abuse, and more.

Violence statistics in the world is awful: according to The Global Partnership to End Violence Against Children every five minutes a child dies from violence; according to WHO one billion children – over half of all children aged 2 to 17 have experienced emotional, physical and/or sexual violence; UNICEF says that one in 10 girls – 120 million – under the age of 20 has been subjected to forced sexual acts and nearly one in 10 children – 250 mln worldwide – lives in a country affected by conflict.

Child abuse has multiple causes. Parents who physically abuse their spouses are more likely than others abuse their children. Most acts of physical violence against children are undertaken with the intent to punish.

In the USA interviews with parents reveal that two thirds of documented instances of physical abuse begin as acts of corporal punishment to correct child's behaviour.

Canadian study says that three quarters of substantiated cases of physical abuse of children have occurred within the context of physical punishment.

Factors involved in the escalation of ordinary physical punishment by parents into child abuse may be parent's inability to control their anger or judge their own strength, and the parent being unaware of the child's physical vulnerabilities.

Preventing child abuse begins in the family by parents' trying to understand children, keeping children healthy, getting help with alcohol or drug problems (if any), watching words when communicating, getting control of themselves before disciplining a child, taking a time-out, making their home a violence-free zone, etc.

Language adviser **L. I. Rusanova**

UDC 343.614

MAKSYM MYKOLAIOVYCH SHESHENIA

Kharkiv National University of Internal Affairs, Sumy Branch

THE ROLE OF U.S. LAW ENFORCEMENT OFFICERS IN PREVENTING SELF-DIRECTED VIOLENCE

Self-directed violence (SDV) is an action directed at oneself that intentionally results in injury or the potential injury. SDV includes suicide and suicide attempt. According to the latest data of the WHO about 50,000 people aged 15-64 years committed suicide in 2019 in the U.S. For every one suicide, there are 30 attempts. Suicides and suicide attempts cost the U.S. almost \$70 billion annually in lifetime medical and work-loss costs alone. The role of law enforcement officers is to prevent SDV among the people they serve. A person, who is attempting suicide especially with a gun or other lethal weapon, could provoke a call to 911. The first responsibility of the officers in this case is to ensure that a person and the officers themselves are not in imminent danger in order to avoid "police-assisted suicide". All officers have special training in de-escalating such situations. Police departments also have some officers trained in negotiation. There is a big possibility of suicide during the arrest as far as the offenders have greater risk factors for suicide attempts (e.g. alcohol or drug abuse, behavioral disorders). Individuals thought to be at severe risk factors of any type of SDV should be closely monitored. Objects they can use to hurt themselves should be removed. If a situation occurs in which a person has died by suicide, the police officer must demonstrate patience and delicacy communicating with the victim's family and friends. Police officer should stay with them until the emotional situation appears stabilized in order to avoid negative consequences.

Language adviser **O. V. Shkurat**

UDK 343.8

STANISLAV SERHIIIOVYCH SKYRDA

Donetsk Law Institute of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine

PREVENTION AND WAYS OF PREVENTION OF VIOLENCE IN FAMILIES

One of the reasons for the aggravation of the problem of domestic violence against children is the social and economic instability in the society. According to statistics, there are about 2 million incomplete and problematic families in Ukraine, where there is only one parent or parents are in constant search of work.

To prevent such problems now, it is necessary to open special “schools for young parents”, the activities of which should be aimed at encouraging the parents to show care for their children, promoting peace and humanity towards their children. “The approximate program of such schools” should include the following:

- Teaching parents to recognize the child's right to privacy
- Trust children
- Respect feelings of other parent
- Provide emotional comfort
- Speak and act in a way that makes children feel safe and comfortable
- Tell the child about their own attitude concerning life values
- Take care of oneself: have free time, take care of own health, communicate with your friends, accept love and positivity
- Encourage children to do what they are interested in, show and express love for the child.

In addition to all the above, it is necessary to reform the educational system in the field of law, so that children know their rights and obligations to their parents as well as future parents.

However, we must not forget that the Family Code stipulates that parents have the right to raise their children using methods that they consider appropriate.

So, during the research, it was found that the problem of domestic violence still exists and, unfortunately, is becoming more and more widespread. Thus, if everyone supports these activities, if the legislation becomes more clear and concise in its interpretation, this problem will be eliminated for good in time.

Language adviser L. S. Dzevytska

UDC 342

VIKTORIYA OLEKSANDRIVNA SKYRTACH

Luhansk State University of Internal Affairs named after E. O. Didorenko

WARNING AND COUNTERACTION TO HOME VIOLENCE

Violence is one of the most widespread forms of violation of human rights. Most widespread and most difficult for counteraction there is home violence. On present time home violence purchased large variety of forms. Most widespread on this stage is physical, sexual, economic and psychological violence.

From home violence, usually, women suffer exactly. Home violence for women also comes forward in force and child's marriages. In some countries home violence justified and legalized, especially in the cases of breach of faith from the side of woman, and even supported legally.

Persons that do violence try to get lordship and control over their near partners. Also they are sure, that about it will not know to other, or home violence is accepted in their country. The consequences of home violence for victims hesitate from chronic problems with a health to the heavy psychical diseases.

Home violence is widespread all over the world. Certain statistics is on home violence. difficult of access or simply is more often absent. In these most countries that, appears reason of home violence that relations between a man and wife do not envisage equality. On the whole, men consider that women must to them submit. By a main decision for women, that suffer from home violence, to leave it relationships with this man.

In the legislations of most countries the special law operates on prevention of home violence. On the whole in entire western countries and in many post-soviet countries home violence is a separate crime.

Language adviser V. E. Krasnopolskyi

UDC 343.9:343.226

OLHA SERHIIVNA SHMULII

Kharkiv National University of Internal Affairs

COMBATING VIOLENCE AGAINST MIGRANTS

A key example of state measures that exacerbate violence against migrants, are policies and practices of detaining migrants on the basis of their irregular entry or stay in a country.

In Bosnia and Herzegovina, the European Court of Human Rights found a violation of Article 3 due to the lack of protection of the detainees' physical well-being. In assessing the hardship endured by the applicants, the Court

considered not only the actual physical violence they were subjected to, but also the suffering engendered by the constant mental anxiety caused by the threat and anticipation of such violence.

Argentina's National Immigration Law stipulates that migrants (regardless of age) should not be detained during deportation procedures before administrative or judicial bodies. A judicial authority may authorize detention as a last resort measure in exceptional cases.

Venezuela's Migration Law also prohibits detention of all migrants. It provides several alternatives for the purpose of ensuring the enforcement of a deportation or removal action. The competent authority may impose on a foreigner who is subject to a deportation action, the following precautionary measures: Periodic reporting to the competent authority. Prohibition from leaving the location in which s/he resides without corresponding authorization. Provision of adequate monetary bail, for which the economic conditions must be taken into account. Residence during the administrative procedure in a designated locality. Any other measure deemed appropriate to ensure compliance with the competent authority's decision, provided that the measure does not involve deprivation or restriction of the right to personal liberty. These measures must not exceed period of 30 days.

In Finland, detention decisions should be notified without delay to a district court. The district court that received the notification should hear the matter no later than four days from the date of detention, in the presence of the official who ordered the detention and the detainee. Any decision to continue the detention is reheard no later than two weeks later by the District Court.

In Austria, an alternative to detention is offered through residence requirements. Accommodation is provided in a special facility in Vienna run "Verein menschen leben", where residents are required to report daily to the local police officer present at the facility.

Language adviser V. I. Fylypska

UDK 343.6

OLEKSANDR SERHIIIOVYCH SHTEPA

Donetsk Law Institute of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine

CRIMINAL LEGAL RESPONSE TO DOMESTIC VIOLENCE IN THE UNITED KINGDOM

In the United Kingdom, the criminal law against domestic violence is implemented in the following way: in accordance with the Domestic Violence, Crime and Victims Act 2004, domestic violence is any case of threat, violence and ill-treatment (psychological, physical, sexual, financial

or emotional) between adults, who are or were cohabiting partners, or against family members, regardless of gender, sexual orientation.

It is noted that the offender's behavior has a serious impact on the victim, if it causes the victim to fear, in at least two cases: that violence will be used again or if it causes serious anxiety of the victim that significantly negatively affects his/her daily activities. In order for the specified crime to take place, the criminal behavior must occur “repeatedly” or “constantly”. A significant negative impact on daily activities may include, but is not limited to, signs such as termination or change of the victim's communication, deterioration of physical or mental health, changes in the daily routine, including meal times or time of household chores, school attendance, taking measures at home to protect oneself or children, changes in work patterns, working status and change of the route to work. The so-called “Clare's Law” determines current practice of police interaction with the public in overcoming the problem of domestic violence. A person can go to the police to check, if the partner shows the signs of “violent behavior in past”.

The rehabilitation program is supervised by the probation service. In our opinion, the positive elements of the system of criminal legal counteraction to domestic violence in the United Kingdom are the possibility of prohibiting contacts between the aggressor and the victim; possibility of prevention of the aggressor from accessing family housing; and the possibility of checking the partner for a violent past. It is advisable to implement such provisions in the legislation of Ukraine.

Language adviser L. S. Dzevytska

UDC 342

ANASTASIIA YURIIIVNA SLUKHAIENKO

Luhansk State University of Internal Affairs named after E. O. Didorenko

**PREVENTING AND RESPONDING TO GENDER-BASED
VIOLENCE
(EXPERIENCE OF USA)**

The experience of the US in the fight for gender equality is quite long and extensive. In the US there are many different communities who unite in the struggle for gender equality a large number of people, state structures and public organizations. The hallmark of the fight against gender inequality TS USA is that active participants of these communities are not only women but also men. Which play a major role in activities to overcome gender-based violence.

Based on the statistical data, we can conclude that every fourth woman in the course of life has the possibility of becoming a victim of violence.

Every sixth woman in turn or been the victim of rape, or at least once in your life pdfenglish attempted rape. More interesting is the fact that 85-90% of cases of sexual violence against the victim is the part of the person that she knows.

Special attention would be paid to the role of men in addressing gender-based violence. In the US, activists believe that this problem affects everyone, and that you have to work together to attract more men to the discussion of this topic. Because each of them has their own daughters, sisters and mothers, and they are like no other I wish to protect them from gender-based violence from others. Thus we can give an example known in the U.S. the organization, which for five years has attracted into its ranks almost twenty-five thousand men who now actively fight against violence and humiliation of others.

Regarding the Ukrainian organizations in the fight against gender-based violence, they are also no exception and are actively trying to attract both women and men. Of course the scale is much smaller, but we still have everything ahead!

Language adviser V. E. Krasnopolskyi

UDC 343.9:343.226

DMYTRO SERHIIIOVYCH SNIEZHKIN

Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE IN DENMARK

Psychological and physical violence in the family and in intimate relationships is still a big problem in Denmark for those who are exposed to the violence, for the children witnessing the violence, for the individual family and for society as a whole. The violence also reflects a lack of gender equality and respect between the perpetrator and the victim.

In Denmark domestic violence has primarily been perceived as violence against women. Every year about 38,000 women are subjected to physical violence and more than 71,000 women suffer psychological violence. However surveys show that the number of men who are exposed to violence in the family has increased.

People often associate violence with cuts and bruises, but psychological violence can have as severe consequences for the victim as physical violence. What is more, psychological violence is twice as common as physical violence. So the government of Denmark is working to criminalize psychological violence by including an independent provision in the Criminal Code and is launching various initiatives to combat psychological and physical violence in the family.

It is important to realize that violence comes in different forms and contexts, it can change its patterns over time but, regardless of its nature, it has immense negative influence on the involved women, men and children in terms of emotions and well-being. That is why Denmark has an extensive system of public programmes aimed at victims of violence. The healthcare system, social services and the judicial system work to prevent domestic violence, to provide access to support and treatment to victims of violence, and to ensure punishment of the perpetrator of violence.

Over the past 20 years the Danes have changed their minds on violence in the family and in intimate relationships. Initially, domestic violence was a private problem but now it is increasingly viewed as a societal issue. In recent years, repeated information campaigns and targeted measures have contributed to overcoming the taboo of violence against women, men and children. The visibility of the violence has a preventive impact.

Violence is best combated through prevention. Therefore it is necessary to reach a fundamental social consensus that violence is never acceptable. All people must have the possibility of a life free from violence.

Language adviser I. L. Ivanova

UDC 343.9:343.226

ANNA VOLODYMYRIVNA SOKOLOVA

Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC ABUSE AGAINST CHILDREN

The United Nations Convention on the Right of the Child was adopted on the 20th of November in 1989. The Convention has 54 articles that cover all aspects of a child's life and set out the civil, political, economic, social and cultural rights that all children everywhere are entitled to.

The child means every human being below the age of 18 years. Now child abuse is a problem that has always existed, exists and will continue to exist. Domestic abuse against children includes different behaviors of parents and guardians, other relatives or teachers. Children are victims of domestic violence through their own fault.

Children abuse can take many different forms and types. The physical, sexual, psychological and economic abuse are forms of children abuse. Victims of violence often become aggressive and anxious. The consequences of abuse are disorders of the physical and mental development of the child, various diseases.

Scientists are trying to develop measures to prevent children abuse. The social work with educators, parents, youth, psychologists are preventive

measures. Juvenile justice system in the USA as a component of criminal justice system is based on rehabilitation and prevention. The criminal justice system has funded initiatives to reduce children's access to guns and teach conflict resolutions. The British Domestic Abuse Bill and related documents can be found on the Parliament website. The prevention of abuse and the protection of victims of the cruel and complex crime lies in the heart of the bill. The measures in the bill have to promote legislative awareness about domestic violence, protect and support victims, help victims to give their best evidence in court, improve performance in the response to domestic violence. The bill was published in January 2019.

To solve the problem of children abuse, teachers and parents need to work together. Law enforcement officers should also be involved in solving this problem.

Language adviser V. V. Yarygina

UDK 342

MAKSYM OLEKSHOVYCH SOLONYI

Luhansk State Univesity of Internal Affairs named after E. O. Didorenko

COMBATING DOMESTIC VIOLENCE. EXPERIENCE OF FOREIGN COUNTRIES.

Every day in Europe and in the world, women are subjected to psychological and physical abuse in their "safe" homes. They are subjected to harassment, sexual harassment, rape, family coercion, or sterilization against their will.

Imperfect legislation is a major obstacle in preventing violence. Foreign experience shows that the professionalization of law enforcement officers and their active cooperation with crisis centers will only enhance the effect of prevention activities.

In Austria, domestic violence law provides training of the police officers to expel offenders from homes and organize effective information and counseling services for victims. This law also provides funding for shelters as a permanent expense from the city budget. If the offender threatens or harms the occupant of the same house, the police must evict the offender from the common house and prohibit the offender to return, even if the offender is the owner of the house.

The French Parliament is debating a bill on new measures to combat domestic violence. The novelty of this bill is the introduction of the concept of "psychological violence in the family", which provides criminal penalties of imprisonment of up to 3 years and a fine of 75 thousand euros. There is also the possibility of judicial protection of the victim of domestic violence

since the date of the application, which foresees a change of residence as one among other measures. The new measure in the legislation is the use of the latest technical means – electronic bracelets, to monitor compliance with a person who has committed domestic violence.

In Norway, a criminal case can be sued even if a woman withdraws her formal statement. Victims of sexual offenses and domestic violence are entitled to the assistance of a lawyer. The services of a lawyer are paid by the state, and it is obliged to deal with the interests of the victim in connection with the investigation and the main hearing of the case.

Having considered the examples of experience of different countries, we can conclude that the most effective measures of European countries to counter domestic violence should be introduced into the legislation of Ukraine.

Language adviser V. E. Krasnopolskyi

UDC 343.9:343.226

HERMAN DMYTROVYCH SVESHNIKOV
Kharkiv National University of Internal Affairs

PRINCIPAL TYPES OF STALKING

Stalking behavior is as old as the history of human relationships. But nowadays it is considered socially deviant and even criminal in many countries of the world. The behavior usually associated with stalking contains following, spying, unwanted calling or writing, accosting, harassing, and threatening.

Forensic psychologists identify two principal types of stalking: simple obsession and love obsession. The term obsession refers to recurrent ideas and thoughts that a person tries to control or satisfy through various actions. All stalkers are obsessive. They maintain persistent thoughts and ideas about their victims, often for years.

The most common form of stalking is simple obsession. About 80% of all stalking cases fall under this category. The stalker usually knows the victim because of a personal or romantic relationship which existed between the stalker and the victim before the stalking behavior began. The stalker is often closely tied to the relationship with the victim and the loss of the relationship becomes their greatest fear. Simple obsession stalkers do not usually suffer from a mental illness but they have personality disorders. They exhibit such traits as poor social adjustment, emotional immaturity, feelings of powerlessness and extreme jealousy. Simple obsession stalkers try to increase their self-esteem by dominating and intimidating their victims. The stalker may take drastic steps if the victim makes an attempt to remove from the

controlling situation. The key motivation of such people is to mend the relationship or to seek some type of retribution. Simple obsession is the category of stalking that is most likely to result in murder.

Love obsession happens when the stalker develops a fixation on a casual acquaintance or even a complete stranger. This category includes about 25% of all stalking cases. The majority of love obsession stalkers suffer from a mental disorder and nearly everyone displays some delusional thought patterns or behaviors. Like simple obsession stalkers, these individuals may have very low self-esteem and may be haunted by feelings of helplessness and depression. They believe that by associating with people who display exceptional qualities and high status they can raise their own level of self-esteem and worthiness. Love obsession stalkers often live in a fantasy world and create fictional relationships in which they see their victims as love interests. The stalker expects the victim to play along with the fantasy. If the victim responds negatively to the stalking behavior the stalker may resort to threats of violence or even physical assault.

Language adviser I. L. Ivanova

UDC 343.9:343.226

IVANNA IVANIVNA SVYNOUS

Kharkiv National University of Internal Affairs

PREVENTING VIOLENCE WITHIN MIGRANT COMMUNITIES

Witchcraft rituals, forced marriage and forced virginity testing and other practices that are intrinsically violent or may lead to violence, occur in many regions of the world, and may be practiced in some migrant communities. Further, violence that can occur more broadly in all sections of the wider community such as domestic violence may be exacerbated by the tensions and challenges associated with migrating. Crucially, migrant victims of violence within migrant communities particularly those in irregular situations may have significant challenges in accessing legal and health services. Criminal justice measures are required to ensure that such practices are treated as crimes and proactively prevented. Community crime prevention measures should include at-risk individuals and areas, and work to change conditions that lead to offending and victimization. To ensure that messages are appropriately tailored to the target audience, community members should be engaged in awareness raising efforts. In the context of migrant communities, efforts to prevent such practices should be designed with the engagement of host and migrant communities to change cultural attitudes towards certain practices, taking into consideration any prior victimization that migrants may have experienced. Awareness-raising campaigns should

stress the illegality of violent practices and empower people to seek help to prevent them.

In Vancouver (Canada), serving minority and immigrant communities has worked with a variety of groups to produce and distribute a DVD aimed at helping women, children and seniors to understand and escape abuse within the home. Multicultural Family Support Services Society, the DVD depicts a series of culturally specific scenarios involving violence within the home, including child abuse, domestic violence and elder abuse.

Also in Canada, the Muslim Resource Centre for Social Support and Integration produced a training manual titled Addressing domestic violence in Canadian Muslim Communities: A training manual for Muslim Communities and Ontario Service Providers, which includes community engagement best practices.

In South Africa, to help promote awareness, encourage dialogue, and urge migrants and refugees in South Africa to seek care, Community Media for Development worked with 20 refugees, migrants, and South Africans to develop three mini-dramas and related discussion guides. The drama, “Change the Story: Migrants and Refugees speak against Gender-based violence” was played on radio in 2013. One episode explores the plight of a migrant woman who is physically and sexually assaulted by her husband and her difficulties seeking help from police.

Language adviser V. I. Fylypska

UDC 343.9:343.226

NURLANA DZHAHIDIVNA TAPDYHOVA
Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE AGAINST WOMEN IN MALAYSIA

Very little is known about the actual living experiences of Malaysian women who are in a domestic violence relationship. In this current report the author attempts to redress this shortfall by reading to the women’s stories, understanding their home-life situations and offering ideas, strategies as well as information to prevent domestic violence in Malaysia. Underpinned by a feminist perspective, a qualitative approach was employed to explore the abused women’s accounts in relation to domestic violence impacts, barriers to violence disclosure, as well as useful resources for support of women victims in dealing with domestic violence. Semi-structured interviews were conducted with 25 women who identified themselves as victims and

survivors of domestic violence perpetrated by their husbands or exhusbands. Indeed, the interference of cultural values as well as religious beliefs upheld by the Malaysian community was greatly associated with the occurrence of domestic violence to women. According to Malaysia, cultural and religious beliefs play a significant role in moulding its people. The presented results add interesting knowledge to the existing literature, where battered Muslim women in Malaysia perceive their violence experiences as a motivation to surrender themselves to God and seek spiritual assistance as one of the impacts due to domestic violence problems. The findings from this research demonstrate helpful and unhelpful services identified by abused women. There are a number of recommendations for prevention the violence against women at the social level, as well as at the policy and practice in Malaysia.

Language adviser V. V. Yaryhina

UDC 342

BOHDAN OLEKSANDROVYCH TEN

Luhansk State University of Internal Affairs named after E. O. Didorenko

PREVENTION OF VIOLENCE AND THE ROLE OF LAW ENFORCEMENT

One of the causes of violence is the crisis state of the state, which leads to a drop in the standard of living of people. After all, according to statistics of Ukraine in 2019, the National police registered 115 thousand complaints about domestic violence. The need for money, which leads to a shortage of vital products and goods, worsens family relationships both psychologically and physically. Socio-economic and political changes that often occur in our society have a bad impact not only on the adult generation, but also, unfortunately, on the younger generation. Many young people are at a loss for the present. Disrespect for elders, teachers and parents began to appear, violent and aggressive behavior, begging, and homelessness appeared. It has a bad effect on society, because it is built from a new generation.

To change this situation, it is necessary to consolidate the efforts of law enforcement agencies and the population to prevent and prevent violence in society. Violence is a big problem, and its scale cannot be overstated. In order to overcome violence, we need to start building the legal awareness and legal culture of citizens, and bring it up in the new generation. Society must be ready for the realization of human and civil rights and freedoms. The moral climate in the family, namely the attitude of parents to their children and their upbringing, is of great importance in preventing violence.

Employees of internal Affairs bodies have the right to perform their legal duties, serve the community and protect all persons from illegal actions in all circumstances. Everyone who works in law enforcement agencies must be physically and mentally healthy.

Children enjoy human rights and apply to adults. In addition, the following rules of applying to children:

- behave with children in a way that develops their self-esteem; accelerates their reintegration into society; fully reflects all the interests of the child and takes into account the needs of people of their age- children should not be subjected to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, the death penalty or life imprisonment;

- discipline must respect children's dignity, it must nurture the child's faith in justice, self-respect and respect for human rights.

In society, alcoholism and drug addiction often generate violence. Drugs and alcohol destroy a person who consumes them not only from the inside, but also causes social deformation of the face. In the prevention of violence, legal education of citizens in the sphere of family relations of great importance as one of the ways to overcome violence.

Language adviser V. E. Krasnopolskyi

UDC 343.9:343.226

ALINA SERHIIVNA TERESHCHENKO
Kharkiv National University of Internal Affairs

VIOLENCE AGAINST WOMEN

Gender-specific violence against women is still widespread in Bolivia, Ecuador, Peru and Paraguay.

It is estimated that in Peru , seven out of ten women are subjected to violence by their partners. Peru has committed to implementing the United Nations Sustainable Development Goals, which include achieving gender equality and eliminating all forms of violence against women and girls. In 2015, the Peruvian Government also passed a law on the prevention, punishment and elimination of violence against women and family members. A national action plan that entered into force in 2016 provides for greater collaboration with private businesses in the effort to combat violence. However, a lack of exchange between the political, civil society and business sectors makes it difficult to implement existing laws and plans. The potential for mutual learning and increasing effectiveness has so far remained untapped. Governmental, non-governmental and private sector

representatives in the region are working together to combat violence against women. The project works on improving cooperation and the exchange of experience among regional and national representatives. It also supports cooperation with the private sector. Campaigns, studies and the dissemination of information are supporting a process of social change that rejects violence against women. Joint preventive measures are effective within the organisations themselves and beyond.

In Bolivia, Ecuador, Peru and Paraguay, studies carried out in conjunction with partners looked at the costs to businesses caused by violence against women by their partners. The alarming figures not only caught the attention of businesses; they also prompted cooperation between representatives of governmental and non-governmental organisations. As a result of this, a state accreditation scheme was introduced in Peru and Paraguay, under which businesses can be certified as being safe and free from violence and discrimination against women.

More than 400 businesses in the region are running numerous campaigns and training programmes to combat violence against women. A particularly successful cooperation arrangement between Ecuador's largest telecommunication company and the project produced an app named Junt@s ('together'), with which women can alert the emergency services or a trusted person by just pressing a button.

Language adviser V. I. Fylypska

UDC 343.9:343.226

NATALIIA SERHIIVNA TETERLIEVA
Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE IN CANADA

If any country should understand this problem, it's Canada, where Dec. 6 is the National Day of Remembrance and Action on Violence Against Women, marking the targeted massacre of "feminists" at the University de Montreal's Ecole Polytechnique in 1989; 14 women died, and 14 were injured, including men. Yet an April 2018 report by a United Nations Special Rapporteur found that violence against women in Canada remains a "serious pervasive and systematic problem" and "unfinished business that requires urgent actions." Canadian women's human rights are "protected in an incomplete and patchwork way,"

Family Violence Laws

Under the Constitution, the Parliament of Canada has the authority to

make laws related to criminal law and determine the rules of criminal procedure. As a result, the Criminal Code applies to all Canadians. Public Prosecution Service of Canada (PPSC) carries out prosecutions of the majority of federal offences, including drug offences, however it is the provinces that prosecute most Criminal Code offences in the provinces. In the territories, PPSC conducts all criminal prosecutions, including those under the Criminal Code.

Federal legislation addressing family violence in Canada

While there is no specific offence of family violence in the Criminal Code, most acts of family violence are crimes in Canada. Relevant criminal offences could include:

Offences related to the use of physical and sexual violence such as:

- assault (causing bodily harm, with a weapon and aggravated assault);
- kidnapping & forcible confinement;
- trafficking in persons;
- abduction of a young person;
- homicide - murder, attempted murder, infanticide and manslaughter;
- sexual assault (causing bodily harm, with a weapon and aggravated sexual assault);
- sexual offences against children and youth;
- child pornography.

The Criminal Code also contains a number of special provisions that serve to protect victims. When charges relating to family violence have been laid, criminal courts have a wide range of powers to release or detain an accused person. They can provide for release conditions such forms as "no contact" until the trial or appeal.

Special consideration is given to the harm that comes from family violence. Because of the nature of the harm, sentencing provisions of the Criminal Code make it an "aggravating factor" for sentencing purposes when the offence involves abuse of a spouse or common law partner, abuse of a person under the age of 18 or abuse of a position of trust or authority. Puts limits on the use of conditional sentences that would allow an offender to serve a sentence in the community.

If the person who abused you is found guilty, the judge will decide on a sentence such as a fine, probation or jail time.

Language adviser T. M. Kalchenko

SERGII VITALIHOVYCH TOKARIEV
Kharkiv National University of Internal Affairs

FIGHTING AGAINST DOMESTIC ABUSE IN THE USA

If the victim of violence (and in 97% of cases these are women) calls the police, the police arrive at home within a few minutes. There is no "yes, sort it out yourself", "darlings scold only amuse themselves." The police are specially trained in the dynamics of relationships in situations of domestic violence and take such calls very seriously. The police examine the victim for signs of physical abuse: bruising, etc. The apartment is examined for damage, broken walls with the fist, etc. If something is found, the abuser is arrested and placed in prison for 24 hours. During these 24 hours, a court hearing in the presence of a judge takes place. Even if the victim withdrew the application, the abuser continues to be judged by the state. This amendment came to the law, because many victims of violence for a variety of reasons take the statement back. Usually, for the first time, the abuser receives a warning and must undergo 26 sessions of therapy: one hour once a week, that is, it lasts for six months. The offender pays for therapy out of pocket. Each state has its own variations, but this is exactly what they have in Illinois according to the Illinois Protocol for Enforcing the Domestic Violence Act. The therapist writes a report on the "successes" of the abuser for the court every month, because after 26 weeks, the court considers what to do with the abuser next. Abuser therapy usually takes place in a group of no more than 12 people. The format is not punishing, but educational, debatable, and never degrading or ridiculing. Abusers and offenders are treated the way they want them to treat their partners who are victims of their violence. Specially trained certified therapists model for them effective behavior in conflict situations. People who resolve conflicts exclusively through scuffle and psychological violence are taught new ways to resolve conflicts.

All arrests, protective warrants, and accusations are recorded in the criminal history of the offender, and this affects the finding of work, citizenship, career, etc. The Domestic Violence Act is a comprehensive approach to domestic violence. It involves the police, the court system, psychologists, social workers, employees of shelters for victims of violence, etc. All these people undergo special trainings and specially trained to know how to behave, including in the most life-threatening situations. After the introduction of the law in the 80s in the United States, the number of women who died at the hands of their husbands and boyfriends fell from 10 thousand to 1.5 thousand per year (per 300 million people). For comparison, in Russia today this figure is simply monstrous: 14 thousand women a year (for 140 million people).

Language adviser T. M. Kalchenko

UDC 343.9:343.226

**YANISLAV SERHIIIOVYCH VALENKOV,
DANYLO VADYMOVYCH HULAK**
Kharkiv National University of Internal Affairs

COUNTERING VIOLENCE IN THE WORLD

Various spheres of human existence are filled with violence: political, economic, spiritual and family life. It is expressed in the wars, murders, the impaired of life, the dominion of such phenomena as anti-humanity, aggression and cruelty. Wars, riots, revolutions, executions and terror have become almost normal for the lives of people. Violence is one of the most common forms of human rights violation. Usually women, children and the elderly suffer from violence. International Research Center «Institute of Economics and Peace» published a rating of countries and states with the largest violence in 2016. 163 countries which were tested for 23 quantitative and qualitative indices joined the rating. On the scale of the peace winners were identified 3 countries: Iceland got 1st place, 2nd place-Denmark and 3rd place-Australia. Experts noted that these countries have developed a system of special measures aimed at eliminating the causes and conditions that contribute to the violence. The system of «open windows» where the neighbors could see what is happening in the house and at any threat of life or health of people would call the police. All forms of violence are criminalized in these countries as well. You can be imprisoned even for rough emotional quarrel, during which one of the opponents threatens the other one. In my opinion, the most effective way to be protected from violence is to limit the aggressor from the victim, that is, the prohibition of approaching a person of a certain distance, as well as special restraining bracelets, which, when detecting the approaching of the aggressor to his victim in order to commit violent action would discharge current, which would neutralize the aggressor. If there are any signs of violence to any person, the police have the right to set a period of prohibition on the contact of the aggressor with the victim right at the scene of such an offence the violation of which will be considered a crime, which the court will try with the fullest extent of the law. Thus, violence is a global problem around the world. And the sooner it will be eradicated from our hearts, the sooner peace and grace will flourish throughout the world that will inspire people to do good things.

Language adviser N. V. Krasnova

YULIIA VOLODYMYRIVNA VASIUTA
National Academy of Internal Affairs

PUSH FACTORS TO COMMIT JUVENILE CRIMES

Juvenile delinquency is a term used to describe illegal actions by a minor. Understanding why a minor commits a crime is essential to preventing future crimes from happening. Addressing the issues that has led to the choices that the minor child has made can help them change their actions in the future. Leading contributing factors to juvenile delinquency:

1. Poor School Attendance

Poor school attendance is one of the top factors contributing to delinquency. Failure to accept the routine of attending school actually instills in children that they do not have to comply with societal norms and that they can do as they please.

2. Peer Pressure

Peer pressure from direct acquaintances can have an effect on how a juvenile reacts to bad situations. If all of their friends are committing delinquent acts, the child may feel pressured to do the same to be accepted.

3. Socioeconomic Factors

Juvenile delinquency is more common in poorer neighborhoods. Theft and similar crimes may actually be a result of necessity and not that of just a petty crime.

4. Substance Abuse

Children who are exposed to substance abuse often do not have the necessities they need to thrive and are forced to find these necessities in other ways. Others, who become dependent on a substance may also need to commit crimes to sustain their habit

5. Lack Of Moral Guidance

It is very important for a child to have a bond with a good adult who will influence their actions and show them the difference between what is right and what is wrong. Even if your child has committed an act of delinquency, their lives are not over. You, as their caregiver have the chance to turn around their lives and show them how to change their ways.

Language adviser **I. V. Marchenko**

KAROLINA MAKSYMIVNA VINNIKOVA
Kharkiv National University of Internal Affairs

COUNTERACTING DOMESTIC VIOLENCE IN THE UNITED KINGDOM

Domestic violence is a problem in the UK. Today, the system of measures that make up the UK's domestic violence policy provides for: providing victims of sexual violence access to specialized care and providing funding to 87 independent sexual violence counseling centers in major cities; experimental extension of protection against violence by clients to sex workers; imposition of legal restrictions and penalties for forced marriage; funding applied research into the causes and prerequisites of domestic violence and counteracting it, preventing the domestic aggressor from communicating with the victim during special restrictions; launching a campaign against ill-treatment and rape of adolescents; expanding protection for victims of domestic violence by introducing two new criminal offenses, as well as providing additional powers to the police and prosecutors to counter domestic violence.

The content of improving police work in cases of domestic violence is to focus attention on these situations and improve work with family members. The first step is to clarify the wrongfulness and punishment of domestic violence. Police officers visited families in the service area, clarified the law, and distributed information material. The next action was to respond to domestic violence cases. Rapid response and real sanctions against offenders helped to understand the punishment of the aggressors and the state of protection of the victims. Among the sanctions against domestic aggressors are the practice of arresting the British police and determining the short or long term life of the aggressor outside the family home. In each case, records of problem families were introduced and periodic visits by police officers were initiated. Domestic violence is heard by a magistrate's court (a local court). Possible solutions to the case include undergoing a rehabilitation program, a fine or detention. The special restrictions include the decision to ban the aggressor's contact with the victim, to prevent him from entering the family home for up to 28 days. Through a comprehensive analysis of domestic violence, British society recognizes domestic violence as an important issue that deserves attention not only from government, but also from non-governmental institutions.

Language adviser V. I. Fylypska

UDC 343.9:343.226

DARIA ANATOLIIVNA VLASKINA

Kharkiv National University of Internal Affairs

BULLING IN SCHOOLS

Bulling is a harassment of a person who manifests in physical, psychological, economic or sexual abuse. Bullying is most common among peers, but teachers and the school administration may be involved in bullying. Persons who may suffer from reticulation are most often different from most of their peers (financial position, physical data, behavior). These individuals are usually subjected to psychological or physical violence, which can be manifested in different ways, such as: ridicule, intimidation, blackmail, fights, spoiling of things, spreading gossip, etc. During the persecution, three main groups are distinguished: 1 is the aggressor who initiates the persecution, 2 is the victim who is being harassed, 3 observers who look at the bullying.

In Ukraine, administrative responsibility is a prominent administrative responsibility. And overseas, in a country like the United States, the authorities launched a platform aimed at combating bullying, anti-bullying laws in all states, criminal charges. An incident at a school in Columbine, Colorado, when the harassment of Dylan Klybold and Eric Harris led to tragic consequences, namely, on April 20, 1999, in the middle of school, they committed gun, killed 13, and wounded 21. The reasons for this were the bullying of young men by popular and strong students. Summarizing the above, we can conclude that bullying in the school environment can occur when there is a struggle between students for higher status, satisfaction of social needs, and as a tool to manipulate and control the student of their microsocium. Bullying in a school environment is a dangerous social phenomenon that leaves a negative mark on all its participants.

Language adviser **O. O. Orlova**

UDC 343.9:343.226

YAROSLAV OLEKSANDROVYCH VODOLAZSKYI

Kharkiv National University of Internal Affairs

ACTIONS TO TACKLE DOMESTIC ABUSE

Domestic violence is an urgent problem. Throughout the world, thousands of people are suffering through it every day and Canada is no exception. Executive bodies are actively fighting the manifestation of such violence. According to Statistics Canada, there were 960 domestic homicides –

in which the victim was a current or former spouse, common-law partner or dating partner of the perpetrator – between 2003 and 2013. Of those, 747 of the victims were women, and the largest demographic group was women in their twenties. But that data, provided by coroners' offices or police reports, aren't enough for domestic-violence researcher sand advocates who want to prevent similar crimes in the future. For that in-depth in sight, they rely on domestic violence death review committees (DVDRC), a system that is picking up steam across the country, but is still patchy and in consistent in its evidence-gathering. A DVDRC is a multi disciplinary group – some combination of law enforcement, Indigenous advisers, community workers, academics and policy planners – convened by a provincial government to examine the killing of intimate partners or family members. So far there are DVDRCs in six provinces: Ontario, Alberta, Saskatchewan, New Brunswick, Manitoba and British Columbia. A new committee is being launched in Quebec, and there has been movement on a regional committee in Atlantic Canada. The purpose of the committees is to study some or all of the intimate partner murders in their jurisdictions, detect patterns, flaws or missed opportunities, and make recommendations.

“DVDRCs are the one mechanism now in place, in jurisdictions that have them, that put a comprehensive eye on system response sand see how we can do things better in the future,” says Myrna Dawson, director of the Centre for Social and Legal Responses to Violence at the University of Guelph. Dr. Dawson and Peter Jaffe of Western University are partners in the Canadian Domestic Homicide Prevention Initiative, a multidisciplinary project to gather better data for homicide prevention, especially among groups who face a higher risk of violence, such as children, Indigenous women, immigrant and refugee groups, and women in remote and rural communities.

Language adviser N. L. Horbach

UDC 343.9:343.226

SERHII SERHIIIOVYCH VOLODKO

Luhansk State University of Internal Affairs named after E. O. Didorenko

COUNTER–VIOLENCE (EXPERIENCE OF BELGIUM)

The issues of the importance of international experience for the development of national regulatory legal base to counter domestic violence and giving assistance to victims were considered by such domestic scholars as O.M. Bandurka, A.B. Blaga, A.O. Galai, V.O. Galai, L.O. Golovko, M.O. Kachyns'ka, K. B. Levchenko, V. V. Muranova, S. O. Pronevyh, etc.

However, in the indicated perspective, this problem demands further consideration. The original provisions of the international standards for combating domestic violence are based on a deep awareness of the inadmissibility of such violence which is a gross violation of human rights. We consider it appropriate to include the United Nations Model Law on Domestic Violence, adopted by the United Nations Commission on 2 February 1996 as the most important international legal instrument.

As the United Nations Special Speaker on Violence against Women Radhika Kumaraswamy noted, the purpose of this typical legislation is to act as an editorial guide for legislatures and organizations seeking to lobby their legislative powers on comprehensive domestic violence legislation. The Model Law defines the concept of domestic violence and formulates requirements for law enforcement officers, prosecutors and courts, emphasizes the importance of the safety of victims during criminal and civil proceedings.

Belgian law views domestic violence as a criminal offense. Domestic violence is considered in the Art. 442 of the Criminal Code and is regarded as persecution. Domestic violence is now viewed as an aggravating circumstance leading to more severe sentences. This norm is applied to married and unmarried couples and any other person who maintains or maintained long-term emotional and sexual relations with the victim. Victims have been receiving police assistance since 1997, and since 2003 judges have been able to impose restrictive orders, as a result the system of victim's support have been strengthened by new measures. In May 2001, the first Belgian National Action Plan on Violence which embraces domestic violence and other spheres of violence was adopted. The Domestic Violence Action Plan was worked out in 2004-2007.

It is aimed at focusing efforts to combat partners' violence (former ones). The main legal instrument aimed at combating domestic violence in Bulgaria is the Act on Protection against Domestic Violence adopted in 2005 by the National Assembly of the Republic of Bulgaria. The document regulates the rights of victims from domestic violence, defines protection measures and procedures for their protection.

The analyzed experience of legal combating domestic violence and domestic violence in Belgium and the provisions of the UN Model Law on Combating Violence can serve as a serious legal basis for the improvement of domestic law and law enforcement practice.

Language adviser N. F. Khairulina

UDC 343.9:343.226

VLADYSLAVA DMYTRIIVNA VOLOKHOVA

Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE AGAINST CHILDREN

What counts as violent discipline?

The two main forms of violent discipline are corporal punishment and psychological violence. According to UNICEF, physical discipline, also known as ‘corporal punishment’ refers to any punishment in which physical force is used to cause any degree of pain or discomfort. It includes, for example, pinching, spanking, hitting children with a hand, or forcing them to ingest something. Violent psychological discipline involves the use of verbal aggression, threats, intimidation, denigration, ridicule, guilt, humiliation, withdrawal of love or emotional manipulation to control children. Violent discipline is a violation of a child’s right to protection from all forms of violence while in the care of their parents or other caregivers, as set forth in the United Nation’s Convention on the Rights of the Child. Under the leadership of WHO, a group of 10 international agencies have developed and endorsed an evidence-based technical package called INSPIRE: Seven strategies for ending violence against children.

The seven strategies are:

- Implementation and enforcement of laws.
- Norms and values change.
- Safe environments.
- Parental and caregiver support.
- Income and economic strengthening.
- Response services provision.
- Education and life skills.

Observational studies suggest these laws can reduce the use of violent punishment against children, deepen understanding of the negative effects on children of violent punishment, and change attitudes towards the use of such punishment.

Language adviser N. L. Horbach

UDC 343.9:343.226

MYKYTA MYKOKAIOVYCH YAKOVENKO
Kharkiv National University of Internal Affairs

SEVEN CRITICAL NEEDS OF VICTIMS LAW ENFORCEMENT MUST ADDRESS

Safety. People who become victims of crime are generally at higher risk of being re-victimized. Law enforcement officers must protect victims from intimidation and educate them as to how to decrease their likelihood of re-victimization, thereby helping community members feel safer and more secure. Law enforcement should also work with residents to develop strategies to prevent them from being victimized the first time.

Support. Law enforcement needs to ensure that victims receive current and accurate referral information about victim service professionals whose role is to provide ongoing support and assistance.

Information. As first responders, law enforcement officers must provide victims with information about their rights and resources available to them as well as future points of contact within the criminal justice process. If a case moves forward, law enforcement should assist in keeping victims apprised of the status of the investigation and prosecution. In the event a case does not result in an arrest and prosecution, keeping the victim informed of the case status may serve as the only measure of available justice.

Access. Law enforcement agencies need to ensure that information is readily available in languages that represent the community's composition. Agencies should also attend to the special needs and circumstances of differently-abled victims, such as people with developmental or physical disability, diminished competency, or mental illness, by helping them to participate fully in the investigative process and access applicable supportive services.

Continuity. Law enforcement needs to collaborate with victim service providers and other criminal justice professionals to ensure that victims receive consistent information and support throughout their involvement with the justice system. This approach helps to avoid having a victim shuffled from one source of information to another.

Voice. Law enforcement needs to empower victims by encouraging them to ask questions and listening to their concerns. Inviting victims and victim advocates to participate in policymaking may ensure that policies and protocols effectively guide law enforcement to meeting victims' needs.

Justice. Law enforcement needs improve victims' sense of safety and well being by conducting thorough investigations, follow-ups, and doing their part to hold offenders accountable. Though justice is not always fully

achieved, victims who see law enforcement working in their best interests will feel safer and better served.

Language adviser A. Ye. Korshenko

UDC 343.9:343.26

MYLANA OLEKSANDRIVNA YAKOVLEVIA
Kharkiv National University of Internal Affairs

GEORGIA'S EXPERIENCE IN COMBATING DOMESTIC VIOLENCE

The state of Georgia defines domestic violence as an act of family violence. The law protects against physical, sexual, and emotional abuse among family members. You don't have to be married to someone in order to be a victim of domestic violence in Georgia

Georgia's Family Violence Act is a law designed to protect individuals who are abused by present or past spouses, parents of the same child, parents and children, stepparents and stepchildren, foster parents and foster children, or other persons living or formerly living in the same household. It can also be used to get temporary custody, financial support, and other assistance for the abused person. Additionally, victims that do not qualify under Georgia's Family Violence Act may seek protection pursuant to Georgia's stalking laws.

Domestic violence charges are treated very seriously in Georgia. The court can issue a Family Law Protective Order. This order prohibits the offender from having contact with the victim for a specified period of time. If a person is found to violate a restraining or protective order, he or she could be jailed and charged with a separate crime, including aggravated stalking.

A Family Violence Protection Order can: order an abuser to leave the victim alone; give the victim possession of the house and force the abuser to leave (you can ask the court to have the sheriff send someone home with you to enforce this part of the order); order assistance to help a victim get his or her personal property; make the abuser provide alternate housing for a spouse, former spouse, or parent and children; give the victim temporary custody of shared children and set temporary visitation rights;

award temporary child support and/or spousal support from the abuser; order the abuser to go to counseling; award costs and attorney's fees to either party; lead to the abuser's arrest if he or she breaks the order.

A protective order normally lasts 12 months. If you file a Motion before your Protective Order ends, the Court, after a hearing with you and the person who abused or stalked you, may give you a Three Year or Permanent Order.

Language adviser V. I. Fylypska

PREVENTING AND COUNTERING DOMESTIC VIOLENCE

Protection of people against cruelty, prevention of crimes against them is extremely important, socially important and a relevant task.

Violence filled various spheres of human life: Political, economic, spiritual and family household. It owes expressions in wars, murders, depreciation of life, domination of such phenomena as antihumanity, aggression, cruelty.

The violence problem in society is complicated also by the fact that a considerable part of victims of violence - natives of unsuccessful segments of the population, young women, "street children" in whose fate very few people are interested people of advanced age. Violence against minors and domestic violence are the most widespread violence in society.

Violence in families happens in all sectors of society, irrespective of religion, race, sexual preferences, professional and educational level. People who render violence try to receive the power and control over their relatives.

Domestic violence is dangerous that there are not enough people who speak and address to law enforcement agencies for the help in the solution of problems of domestic violence. Women and children are the main victims in domestic violence, these are the weakest persons who cannot protect themselves from many forms of violence against them.

Domestic violence has in itself 4 forms of violence: physical, economic, psychological, sexual.

Physical abuse is a form of domestic violence that includes slaps in the face, kicks and also illegal imprisonment, drawing a beating, tortures, infliction of bodily injury of varying severity, causing death.

Sexual violence - illegal infringement of one family member of sexual integrity of other family member and also action of sexual nature in relation to the minor of the family member.

In modern life of the victims of sexual violence there was much more.

Psychological violence is a violence, connected with activity of one family member on mental health of other family member by verbal abuses or threats, including concerning the third parties, prosecutions, intimidations, other acts directed to restriction of will of the person.

Psychological violence often leads to a depression, nervous breakdowns, exacerbation of chronic diseases, and even brings to suicide. Psychological violence in families accompanies all other types of violence.

Economic violence - deliberate deprivation of housing, food, clothes, other property, coercion to work, you will lock to study also other offenses of economic character.

It is possible to solve a problem of domestic violence concerning minors only in case of collaboration of teachers, parents and all adults, anyway involved in education of children. The purpose of work on the solution of consequences of violence is not replacement or elimination of parents who are not able to bear responsibility for education of the children, and the help of family in restoration or formation of ability to the called activity.

In activities for the termination of violence workers of a law-enforcement system, tutorship and guardianship authorities, representatives social and pedagogical communities, the staff of medical and psychological services have to be attracted.

Language adviser **V. V. Kochyna**

UDC 343.9:343.226

DARIA HRYHORIVNA YEMELIANOVA
Kharkiv National University of Internal Affairs

EFFECTS OF EMOTIONAL ABUSE

The main reason why emotional abuse is often overlooked is the fact that there are no physical signs or marks to prove that it exists. However, emotional abuse can be just as harmful, and probably even more destructive, since the damage goes deeper within the psyche of the one on the receiving end. Instead of physical pain, he is left with the harder-to-ease emotional pain, and the scarring can be more permanent. Emotional abuse is any abusive behavior that isn't physical, which may include verbal aggression, intimidation, manipulation, and humiliation, which most often unfolds as a pattern of behavior over time that aims to diminish another person's sense of identity, dignity and self-worth, and which often results in anxiety, depression, suicidal thoughts or behaviors, and post-traumatic stress disorder.

Emotional abuse starts hacking away at the person's self-esteem, which is already quite low to begin with. His vulnerability to emotionally abusive attacks is brought on by existing feelings of inferiority, self-doubt, and a general lack of confidence. By piling on the abuse, the person will feel even smaller, since his initial impressions of himself are, in a way, validated or confirmed. For example, a husband never misses pointing out how incompetent his wife is, and this eats away at the wife, who is already suffering from a low self-esteem because of her current unemployed state. As a result, she tends to be sullen and quiet as she stays home to do housework.

Repetitive emotional abuse can shape one's self-worth. The repetition or constant exposure to the abuse is likely to have a hypnotic effect, so that

the person will start to believe whatever abusive things he is told. In the example above, the barrage of verbal abuse and insult about her supposed incompetence and worthlessness may eventually become fact for the wife, who will start to believe that she really can't do anything right.

Emotional abuse is likely to make the recipient shoulder all the blame. At some point, the abused may start looking around and questioning why she is going through these difficulties or subjected to that abuse. But if the emotional abuse has done its job and has become deeply embedded in her psyche, she will find no one else to blame but herself.

Emotional abuse can result to trauma, which can be permanent. Psychological trauma is a likely result in the worst cases of emotional abuse. The abused may end up suffering from anxiety and chronic depression, and even post-traumatic stress disorder. Now, trauma is something that cannot be easily treated or cured, and it usually takes 0time before one can fully get over it. For many, they are never able to completely be free of their trauma, even if they are able to put it under control.

Emotional abuse can lead to other, more serious health problems. When their emotions can no longer deal with the blows, it is their body that will likely start reacting. The stress and trauma brought on by constant exposure to emotional abuse will take their toll on the human body, and various illnesses can come up.

Language adviser O. M. Goncharuk

UDC 343.9:343.226

KHRYSTYNA ANDRIIVNA YEMELIANOVA
Kharkiv National University of Internal Affairs

CHILD ABUSE. REASONS AND CONSEQUENCES

Child abuse is physical, sexual, or psychological maltreatment or neglect of a child or children, especially by a parent or a caregiver. Child abuse may include any act or failure to act by a parent or a caregiver that results in actual or potential harm to a child, and can occur in a child's home, or in the organizations, schools or communities the child interacts with. There are these types of violence against children: 1. Physical abuse. Physical child abuse is any intentional act of causing injury or trauma by way of bodily contact. Corporal punishment involves hitting ('smacking', 'slapping', 'spanking') children, with the hand or with an implement – whip, stick, belt, shoe, wooden spoon, etc. But it can also involve, for example, kicking, shaking or throwing children, scratching, pinching, biting, pulling hair or

boxing ears, forcing children to stay in uncomfortable positions, burning, scalding or forced ingestion (for example, washing children's mouths out with soap or forcing them to swallow hot spices). 2. Sexual abuse. Child sexual abuse (CSA) is a form of child abuse in which an adult or older adolescent abuses a child for sexual stimulation. Sexual abuse refers to the participation of a child in a sexual act aimed toward the physical gratification or the financial profit of the person committing the act. 3. Psychological abuse. In 2013, the American Psychiatric Association (APA) describing it as "nonaccidental verbal or symbolic acts by a child's parent or caregiver that result, or have reasonable potential to result, in significant psychological harm to the child. Child abuse can result in immediate adverse physical effects but it is also strongly associated with developmental problems and with many chronic physical and psychological effects, including subsequent ill health, including higher rates of chronic conditions, high-risk health behaviors and shortened lifespan.

In most cases, children who abused or neglected suffer greater mental health than physical health damage. Emotional and psychological abuse and neglect deny the child the tools needed to cope with stress, and to learn new skills to become resilient, strong, and successful. Therefore, a child who is maltreated or neglected may have a wide range of reactions and may even become depressed or develop suicidal, withdrawn, or violent behavior. As he gets older, he may use drugs or alcohol, try to run away, refuse discipline, or abuse others. As an adult, he may develop marital and sexual difficulties, depression, or suicidal behavior.

Not all children who abused have severe reactions. Usually the younger child, the longer abuse continues, and the closer the child's relationship with the abuser, the more serious the mental health effects will be. A close relationship with a supportive adult can increase resiliency, reducing some of the impact. This problem is very widespread in the world and needs to address. Children are a future that depends on us. Because children are the parents' mirror.

Language adviser **V. V. Kochyna**

OLEKSANDRA VIACHESLAVIVNA YERIOMINA

Kharkiv National University of Internal Affairs

ANY VIOLENCE IS A POISON TO SOCIETY

Violence in society is an integral part of everyday life. No one ever wondered what were the signs of social violence? Why is it so commonplace for us that we do not pay attention to such a global problem? Anyone should understand that violence cannot change the world, and if it changes, it is only temporary. Do you know where social violence originates? His television is being broadcast on a daily basis. Violence is politics, it's history, it's power, it's economy, it's institutional methods of organizing society. That is why we unconsciously succumb to him, thereby, using violence against one another.

We are watching the authorities try to fight violence. Has anyone given any importance to what methods she is trying to combat violence and what will lead to it in the future? The authorities are trying to reduce violence by using the same violence! Is this the way to solve this problem? The great civil rights activist Martin Luther King said: "... Violence multiplies violence ...". Based on this statement, some will begin to condemn the authorities for this method of solving the problem. But it is not necessary to take everything for granted, any method has both positive and negative impact on society. I think that there are conditions in which violence is both necessary and useful, and there are conditions in which violence can't produce results. That's why, we can safely say that the method of violence is one of the alternative and effective ways to solve the problem of violence in society. The question is only one. what conditions to apply this method? I suppose that there are conditions in which violence is both necessary and useful, and there are conditions in which violence can't produce results.

When asked a question, "What is your ideal society?" many people answered, "... there is no place for violence in our ideal." Many questions arose from this experiment. If we promote the absence of violence in an ideal society, then why do not we notice the existence of violence in a real society.

Why do we just close our eyes and allow violence to enter our daily lives? Think about it. This is not just a problem, it is a global problem that everyone has to take part in. I think each of you will make the right conclusions and we, starting with ourselves, will solve this problem.

Language adviser A. V. Bilousov

BOHDAN SERGHIIOVYCH YERMOLENKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

VIOLENCE IN THE INTERNET. CYBER BULLYING

Cyber bullying is a new form of aggression that involves cruel actions to annoy, harm, humiliate a person with the using of information and communication tools: mobile phones, e-mail, social networks, etc. Modern American researchers Robin Kowalski, Susan Limber and Patricia Agatston identify eight types of behavior that are characteristic of cyber bullying: 1. Flaming – exchange of short angry and inflammatory replicas between two or more participants using communication technologies. It is most often deployed in "public" places of the Internet, in chats, forums, discussion groups, sometimes it turns into a protracted war. 2. Harassment – In most cases, it is the involvement of repeated abusive messages aimed at the victim (for example, hundreds of SMS messages on a mobile phone, constant calls) with overloading of personal communication channels. 3. Denigration – the dissemination of humiliating false information using computer technology. These can be text messages, photos, songs that depict the victim in a harmful, sometimes sexual manner. 4. Impersonation – the harasser positions as a victim by using a password to access an account on social networks, blogs, mail, instant messaging, etc. and then communicates negatively. The "feedback wave" is organized when shameless provocative letters are sent from the victim's address to friends and relatives by address book, and then the confused victim unexpectedly receives angry responses. 5. Outing & Trickery – receiving personal information in personal communication and transmitting (texts, photos, videos) to the public area of the Internet or by mail. 6. Ostracism – The person is excluded from interaction, for example, in a game. In a virtual environment, exclusion also causes serious emotional feelings, up to the complete emotional destruction of the child. 7. Cyber-persecution – these are acts of hidden tracking, usually made by secretly, anonymously, with the purpose of organizing criminal acts such as attempted rape, physical violence, and beating. Tracking of careless users through the Internet, the offender receives information about the time, place and all necessary conditions for the future attack. 8. Happy slapping – any videos that record real attacks. Attack videos for the purpose of rape or its imitation are called hoping. These videos are posted on the Internet for thousands of people, usually without the victim's consent. The victims of bullying are experiencing severe emotions - feelings of humiliation, fear, despair and anger. Sometimes such situation can cause irreparable harm to a person. Even the concept of "bullicide" appeared - the death of a victim as a result of bullying.

Language adviser V. V. Kochyna

YAROSLAV VICTOROVYCH YUSHCHENKO

Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE IN THE UNITED STATES

Domestic violence is a form of violence that occurs within a domestic relationship. Although domestic violence often occurs between partners in the context of an intimate relationship, it may also describe other household violence, such as violence against a child, by a child against a parent or violence between siblings in the same household. It is recognized as an important social problem by governmental and non-governmental agencies, and various Violence Against Women Acts have been passed by the US Congress in an attempt to stem this tide. Victimization from domestic violence transcends the boundaries of gender and sexual orientation. Women are more often the victims of domestic violence, and are more likely than men to suffer injuries or health consequences as a result of the incidents, but men are also subject to domestic violence in significant numbers. Significant percentages of LGBT couples also face domestic violence issues. Social and economically disadvantaged groups in the US regularly face worse rates of domestic violence than other groups. For example, about 60% of Native American women are physically assaulted in their lifetime by a partner or spouse. Domestic violence may include verbal, emotional, economic, physical and sexual abuse. All forms of domestic abuse have one purpose: to gain and maintain control over the victim. Abusers use many tactics to exert power over their partner: domination, humiliation, isolation, threats, intimidation, denial and blame. It is estimated that more than ten million people experience domestic violence in the US each year. Several studies in the US have found that domestic violence is more common in the families of police officers than in the general population. The prevalence of domestic violence in law enforcement is important to know, as police attitudes toward domestic violence affect the quality of police intervention in it. Many studies of the problem have stated that domestic violence is often part of a dynamic of control and oppression in relationships, regularly involving multiple forms of physical and non-physical abuse taking place concurrently. Intimate terrorism is an ongoing, complicated use of control, power and abuse in which one person tries to assert systematic control over another psychologically. Homeless shelters exist in many states as well as special hotlines for people to call for immediate assistance.

Language adviser A. Ye. Korshenko

VIACHESLAV SEMENOVECH ZAKHAROV
Kharkiv National University of Internal Affairs

CONTEMPORARY POLICE PRACTICES IN DOMESTIC VIOLENCE CASES

Domestic violence unquestionably looms as one of the more serious and complex problems facing the law enforcement community today. Domestic-related violence has long been the leading cause of homicide for most communities. As a core social phenomenon, it challenges the scope, the breadth and the role of modern law enforcement policy and practice. The police have not always responded to this challenge in the most appropriate fashion. Historically, domestic violence has been viewed as an essentially private, family matter not suitable for aggressive governmental intervention. In fact, American law once recognized husbands as titular heads of their households with a right to dispense corporal punishment to disobedient wives. Although most laws of that sort disappeared during the early nineteenth century, their residual effects continued to manifest themselves in the social norms and assumptions of modern society. Society has expanded the role of government as a protector not only outside the home, but within it as well. Institutional transitions to new policies and procedures frequently lag behind changes in social attitude, however, and this has traditionally been true of police departments where domestic violence is concerned. Moreover, not every officer has personally accepted this change, and insensitivity to the victims of domestic violence has sometimes been the result. The dynamics of victimization have also contributed to the hesitancy of police agencies to serve domestic abuse victims properly. Many officers have mistakenly concluded that intervention is pointless or even harmful. Once the appropriateness of police intervention became apparent, police agencies sought to curb domestic violence through conflict resolution techniques and emotional support rather than by relying upon traditional criminal enforcement. Unfortunately, these techniques alone have not proven to be as effective as had been hoped and, as the criminality of domestic abuse has become more widely recognized, pressure has built for a tougher, arrest-oriented response. Unfortunately, there is a growing body of evidence that such arrests do not necessarily prevent recurrences of abuse. In fact, there is now a feeling that these arrests may even worsen the situation within some families. As a result, many knowledgeable people are questioning arrest as an exclusive, preferred method for preventing further violence. This should not be surprising. The world is all too full of aggressive, impulsive individuals who are willing to take risks in order to vent their temper or get

their way. They are often poorly educated and lack solid judgments and planning skills. Many are convicted criminals who have outgrown their fear of jail and have no interest in protecting their reputations. These types of individuals are not impressed by the risk of short-term arrest because it has relatively little effect at preventing their participation in drug offenses, robberies, burglaries, and other crimes.

Language adviser A. Ye. Korshenko

UDC 343.9:343.226

KOSTIANTYN HENNADIIOVYCH ZAVHORODNII

Kharkiv National University of Internal Affairs

STALKING IN THE USA

Stalking is defined as any unwanted contact between two people that directly or indirectly communicates a threat or places the victim in fear. In the USA stalking is a crime under the laws of all 50 states, the District of Columbia and the federal government. Any person who willfully, maliciously, and repeatedly follows or harasses another person and who makes a credible threat with the intent to place that person in reasonable fear for his or her safety, or the safety of his or her immediate family may be charged with stalking regardless of any pre-existing relationship with the victim. There fore if Ronald, for instance, spends a number of hours each week harassing Victoria, his former girlfriend, by following her home from work, sending her threatening emails, and calling her in the middle of the night, he could likely be charged with stalking because it isn't just a one-time occurrence, but a pattern of harassment and threats.

Stalking can touch anyone, regardless of gender, race, sexual orientation, socioeconomic status or geographic location. According to the results from the survey which was conducted in the USA in 2018 one in twelve women and one in forty-three men have experienced stalking during their lifetime. Most people know their stalkers. About 87% of stalkers are male. Less than 2% of stalking cases result in homicide.

Stalking cases raise serious questions about how to prevent stalking and its consequences which are associated with violence and significant psychological distress. As there is a wide range of stalking behaviors, it is virtually impossible to devise a single effective coping strategy that can be applied to any situation. However, stalking victims should document violations of the law committed against them and their property by stalkers. Doing so requires taking photos of damaged or vandalized property and injuries inflicted by the stalker, as well as saving notes, letters, e-mails, or messages left on phone

answering machines by the perpetrator. Stalking victims often adopt some preventive measures to increase their safety by installing solid doors, outside lighting and an alarm system, changing routes for regular activities, limiting the amount of time spent walking alone, carrying a pepper spray or a taser, ignoring the stalker, turning to friends and family for support. In the USA victims are advised to talk to the police or local social service agencies to obtain professional help in dealing with the problem.

Language adviser I. L. Ivanova

UDC 343.9:343.226

DARYNA HRYHORIVNA ZAVRICHKO
Kharkiv National University of Internal Affairs

DOMESTIC VIOLENCE AND COMBATING IT IN ITALY

Today, domestic violence in Ukraine remains a problem that needs control and response from society and the state. During 2018, the National Police of Ukraine received 89.5 thousand allegations from women related to domestic violence. The police say that more than 60% of victims of violence do not report their actions at all and do not seek help. In Ukraine, under the new law "On Prevention and Countering Domestic Violence", there is a clear delineation of special measures designed to counter domestic violence.

In Italy, the overwhelming number - 63 percent of abuse against women occurs in the family. At the same time, more than 90 percent of such incidents are not known to the police, usually because of fear of a tyrant or because of shame and the unanticipated reaction of a society that is not always sympathetic to the victims. Despite all the "barriers", the Italians have a number of opportunities to solve this problem. Multilingual telephone number of help 1522 operates in the country, and many similar centers are operating everywhere. In addition, the poor, including foreigners, are guaranteed protection in both civil and administrative courts - the lawyer chosen by the victim will be fully paid by the state, which also covers all legal costs and other costs involved in a case. Thus, I believe that it is necessary to take into account the experience of foreign countries to improve the fight against domestic violence.

Language adviser N. V. Krasnova

DMYTRO VADYMOVYCH ZMIIVSKYI
Kharkiv National University of Internal Affairs

PREVENTION AND COUNTERACTION TO VIOLENCE IN SOCIETY

Violence has always been part of humankind existence. Its various manifestations can be seen all over the world. Annually over a million people die and even more are injured without fatal outcome, both as a result of attempts on their own life and health, and as a result of interpersonal and collective forms of violence. In general, violence is one of the leading causes of death worldwide among people aged 15 to 44.

Countering violence requires an integrated effort, including by enacting laws, offering judicial protection and changing social attitudes. There are many ideas for reducing violence in society through legislation. We think that adoption of gun law can help an average person to protect himself from violence. Mass shootings of people for their religious beliefs, political views and nationality are becoming more common around the world. Opponents of gun ownership believe that free circulation of weapons can lead to increased gun-related violence, referring to the worst mass shootings in the USA, where gun owners are protected by the US Bill of Rights. But the level of arms violence is rising even in countries where the circulation of civil weapons is limited or even prohibited by law. For example, Kerch Polytechnic College massacre occurred in Kerch, the Crimea, on 17 October 2018, which was the greatest loss of life in the former Soviet Union since the 2004 Beslan school siege. Another sad example is the recent mass shooting in Hanau, Germany, when a radical gunman killed more than ten innocent people. Unlike US citizens, those people couldn't protect themselves.

We suppose that the legalization of weapons in our country should help society and each of its member to protect themselves from violence. The development of civil society, growth of its activity and raising the level of gun culture in Ukraine will help to adopt gun law in near future and reduce violence. The society whose members have legal weapons and are able to defend themselves and, above all, to bear responsibility for its use is a truly developed civil society, which we see Ukrainian society in future. There will be no place for violence in responsible society, as it will be able to protect itself and its state.

Language adviser **O. M. Goncharuk**

ТЕЗИ НІМЕЦЬКОЮ МОВОЮ

UDC 343.9:343.226

KARYNA OLEKSANDRIVNA BIELIEVTSOVA

Charkiwer Nationale Universität des Innern

HÄUSLICHE GEWALT: GRAUSAM UND ALLGEGENWÄRTIG

„Gewalt an Frauen ist nach wie vor ein strukturelles Problem, das häufig unsichtbar auftritt – unabhängig von Alter, sozialer Herkunft und Nationalität“, – unterstrich Dorothea Wehinger, frauenpolitische Sprecherin der Fraktion GRÜNE im Landtag von Baden-Württemberg am 14. November 2019 in ihrem Bericht.

Häusliche Gewalt ist unter europäischen Frauen zwischen 16 und 44 Jahren einer der Todesursachen und der Hauptgrund für Behinderungen. In Deutschland wurde fast ein Drittel aller Frauen zwischen 16 und 67 Jahren mindestens einmal im Leben Opfer physischer oder sexueller Gewalt. Häusliche Gewalt wird als Privatangelegenheit einzelner betrachtet. Sie war und bleibt ein Massenphänomen.

Man unterscheidet die verbale und die nonverbale Gewalt. Motive für Gewalttaten sind unterschiedlich: Verlust der Selbstkontrolle, Alkoholprobleme, Unsicherheit, Unzufriedenheit usw.

Unter verbaler Gewalt versteht man das Lächerlichmachen in der Öffentlichkeit, beleidigende Aussagen mit der Folge der Zerstörung des Selbstwertgefühls der Frau. Eine andere Form der Gewalt ist das Isolieren der Frau von der Umwelt: Je isolierter ist die Frau, desto mehr befindet sie sich in der Gewalt ihres Mannes. Ein weiteres Mittel, Macht aufrechtzuerhalten, ist die alleinige Verfügungskraft des Mannes über Geld. Durch die finanzielle Abhängigkeit vom Mann erlangt der Mann noch mehr Macht und Kontrolle über die Frau.

Physische Gewalt kann Verletzungen verursachen. Besonders entwürdigend für die Frau ist sexuelle Gewalt, weil es eine zusätzliche Erniedrigung darstellt. Obwohl Misshandlung unter Strafe gestellt wird, bedeutet es immer noch einen Graubereich. Gerichtsverfahren können sich für Frauen zum Spießrutenlauf entwickeln, aus dem sie nicht oft als Gewinnerinnen hervorgehen. Und dann stellt sich für die betroffenen Frauen auch noch die Frage nach dem Wohin. Es gibt wenige Frauenhäuser, die Schutz vor gewalttätigen Männern bieten.

„Deshalb haben wir uns zum Ziel gesetzt, dass wir bis 2022 eine flächendeckende Versorgung von Hilfs- und Beratungsangeboten im Land

sicherstellen. Es ist ein wichtiges Signal, dass im Entwurf des Doppelhaushalts 2020 vier Millionen und 2021 acht Millionen Euro für die dringend notwendige Unterstützung der Frauen- und Kinderschutzhäuser nach der Istanbul-Konvention vorgesehen sind. Damit können wir einen weiteren wichtigen Schritt gehen, um die Lücken in Landkreisen ohne Frauenhäuser oder Beratungsstellen zügig zu schließen.“ (Dorothea Wehinger).

Sprachberaterin H. M. Sorokina

UDC 343.9:343.226

NATALIIA IVANIVNA BOZHKO

Charkiwer Nationale Universität des Innern

CYBER-MOBGING UNTER KINDERN UND JUGENDLICHEN

Cyber-Mobbing ist ein großes Problem unter Kindern und Jugendlichen. Hänseleien und Streitigkeiten sind nicht selten unter Kindern. Die Angriffe auf Gleichaltrige reichen von Schikanen in der Schule bis zum sogenannten Cyber-Mobbing im Internet. Mit diesem Begriff bezeichnet man verschiedene Formen der Verleumdung, Belästigung und Nötigung anderer Menschen mit Hilfe elektronischer Kommunikationsmittel über das Internet oder mittels Handys.

Cyber-Mobbing tritt in verschiedensten Formen auf: Beleidigungen (ausfällige Nachrichten und Kommentare), verletzendes Gerede, das häufig nicht wahr ist, Diebstahl virtueller Identitäten, Veröffentlichung von intimen Informationen, wiederholte Bedrohung durch elektronische Nachrichtenübermittlung, die sexuelle Belästigung durch anzügliche Bilder und Nachrichten. Für Cyber-Mobbing ist folgendes charakteristisch:

- Anonymität: Die Täter verstecken sich hinter einem Computer unter einem Pseudonym. Sie können ihrem Opfer sagen, was bei der face-to-face Kommunikation nicht gesagt wird, dabei erkennen sie Folgen ihrer Handlung nicht und empfinden kein Mitgefühl für das Opfer.

- Größere Reichweite: Mit Cyber-Mobbing wird ein sehr großes Publikum erreicht (z. B. ein beleidigender Kommentar unter einem Bild, das für alle Nutzer sichtbar ist).

- Längerer Zeitraum: Durch Cyber-Mobbing kann das Opfer zu jeder Tageszeit, d.h. 24h, angegriffen werden.

Wenn man das Porträt des Täters betrachtet, kann man folgendes sagen: Das sind mit einem etwa gleichen Anteil Jungen und Mädchen, die wahrscheinlich auch selber schon einmal erlebt haben, selbst zum Opfer

geworden zu sein, wo man Rache nehmen möchte. Wissenschaftliche Untersuchungen haben gezeigt, dass etwa jeder fünfte Jugendliche in Deutschland bei Cyber-Mobbing beteiligt ist, also entweder als Täter, als Opfer oder als sogenanntes Täteropfer, welches sowohl Täter als auch Opfer wird.

Cyber-Mobbing ist in Deutschland kein eigener Straftatbestand. Einzelne Formen von Cyber-Mobbing sind aber strafbar. Das sind Unterlassung und Schadenersatz, Beleidigungsdelikte, Verletzung des persönlichen Lebens- und Geheimbereichs, Straftaten gegen die persönliche Freiheit, Verletzungen des Allgemeinen Persönlichkeitsrechts. Im Fall des Cyber-Mobbings muss man möglichst schnell die Polizei informieren. Diese kann die Täter identifizieren und eine Strafverfolgung einleiten. Schnelles Handeln und Prävention kann Mobbing im Netz vermindern oder im besten Fall sogar verhindern.

Sprachberaterin H. M. Sorokina

UDC 343.9:343.226

ULIANA YEVHENIVNA YANKOVSKA
Charkiwer Nationale Universität des Innern

GEWALT GEGEN MIGRANTINNEN (DEUTSCHLAND)

Der Begriff „Gewalt gegen Migrantinnen“ vereinigt zwei Themen: Gewalt gegen Frauen und die Situation von Migrantinnen. Gewalt an Frauen ist eine brennende Frage, das Problem existiert unabhängig von Alter, sozialer Herkunft und Nationalität der Frau. Viele wissen den Ausspruch von Kofi Anan: „Gewalt gegen Frauen kennt keine Grenzen, weder geographische, noch kulturelle, noch im Hinblick auf materiellen Wohlstand. Solange sie anhält, können wir nicht behaupten, dass wir wirkliche Fortschritte in Richtung Gleichstellung der Geschlechter, Entwicklung und Frieden machen.“ (New York 2000).

Häusliche Gewalt in Familien von Migranten darf nicht tabuisiert werden. Dabei geht es nicht nur um türkische Familien, sondern auch um ost- und südeuropäische, asiatische, lateinamerikanische. Lange Zeit gab es keine genauen Angaben zur Häufigkeit häuslicher Gewalt gegen Migrantinnen. Die letzten Daten geben folgendes Bild. Danach erlebten 37% der Frauen körperliche Übergriffe seit dem 16. Lebensjahr, 13% erlitten sexualisierte Gewalt. 58% hatten Erfahrungen mit Formen sexueller Belästigung. Diese Zahlen waren bei türkischen Migrantinnen viel höher.

Die letzten Ergebnisse der Untersuchung zur Gewalt gegen Frauen zeigen, dass in Deutschland lebende türkische und osteuropäische Frauen

häufiger körperlicher Gewalt ausgesetzt sind als deutsche Frauen. Welche Maßnahmen werden gegen diese schreckliche Erscheinung getroffen?

Das Deutsche Institut für Menschenrechte sieht Gesellschaft in der Verantwortung, eine effektive und koordinierte Strategie zur Prävention und Bekämpfung von geschlechtsspezifischer Gewalt zu entwickeln.

Alle betroffenen Frauen erhalten Zugang zu Beratungs- und Schutzangeboten wie Frauenhäuser und Frauenberatungsstellen. Für viele Migrantinnen ist der Weg ins Frauenhaus der letzte Ausweg, um sich und die Kinder vor körperlicher Misshandlung in Sicherheit zu bringen. Eine wichtige Rolle spielt dabei die Zusammenarbeit mit den Migrantenorganisationen.

Als wichtigste opferunterstützende Maßnahme ist das bundesweite Hilfetelefon zu nennen, das Frauen rund um die Uhr beraten und ihnen Hilfe vermitteln soll. Wichtiges Element ist hierbei die muttersprachliche Beratung. Mit den Problemen von Migrantinnen, die Gewalt erfahren haben, beschäftigt sich die Bund-Länder-Arbeitsgruppe „Häusliche Gewalt gegen Frauen“. Weitere Maßnahmen richten sich an Migrantinnen im allgemein, um ihnen entweder mehr Gehör zu verschaffen oder ihnen den Einstieg in das Berufsleben zu erleichtern und der Gewalt vorzubeugen.

Sprachberaterin H. M. Sorokina

UDC 343.9:343.226

LILIIA OLEKSANDRIVNA KALOSHYNA
Charkiwer Nationale Universität des Innern

BULLYING: GEWALT IN DER SCHULE

Gewalt tritt in verschiedenen Formen auf und kann unterschiedliche Folgen haben. In der letzten Zeit spricht man immer öfter von einer solchen Form der Gewalt wie Bullying. Man kann nicht behaupten, dass dieses Phänomen erst heute entstanden ist. Derzeit ist aber diese Art von Gewalt unter Kindern sehr weit verbreitet.

„Bullying ist aggressives Verhalten, das sich durch einige spezifische Eigenschaften von anderen Konflikt- oder Aggressionsformen unterscheidet. Unter Bullying versteht man die wiederholte psychische, verbale oder körperliche Unterdrückung einer Person, die als schwächer erlebt wird und sich nicht wehren kann, durch eine mächtigere, stärkere Person oder Gruppe“ (Miles Gualdi u.a., Bologna 2008).

Bullying wird oft mit anderen Konflikten unter Jugendlichen verwechselt. Folgende Merkmale unterscheiden ihn von anderen Konfliktsituationen:

- Absicht, das Opfer zu schädigen,

- Verhalten der Bullies verändert sich durch Mitgefühl mit dem Opfer nicht,
- dauernde und häufige Bullying-Episoden,
- Machtungleichgewicht zwischen Bully (Bullies) und Opfer.

Bullying tritt in unterschiedlichen Formen auf. Man kann den Kampf einer Gruppe von Hooligans, die ein Opfer körperlich angreift, sehen. Blutergüsse und Verletzungen, wie Schnittwunden im Gesicht, sind eindeutige Hinweise dieser Handlungen. Es gibt aber auch psychologische Gewalt, sexuellen Missbrauch und rassistische Angriffe. Die Gewalt kann indirekt sein, sie kann auch gegen Familienangehörige oder Freunde des Opfers gerichtet werden oder durch Verbreiten von Gerüchten, Ausgrenzen etc.

Die Folgen von Bullying können dauerhaft sein. Zwar beginnen die Kränkungen, Verletzungen und Gewalterfahrungen mit der Zeit zu verheilen, aber dennoch hinterlässt das Erlebte Spuren.

Die Vorbeugung von Gewalt und Bullying spielt eine wichtige Rolle. Dafür sind Maßnahmen auf Ebene der Schule, im sozialen System der Klasse sowie Maßnahmen für Einzelne notwendig. Als wichtige Kriterien des Schulklimas gelten die körperliche und psychische Sicherheit sowie positive Beziehungen innerhalb der Schule. Lehrkräfte sind für die körperliche Sicherheit und Gesundheit der ihnen anvertrauten Schülerinnen/Schüler verantwortlich und sollen auch vorbildlich auf die Jugendlichen wirken. Präventive Maßnahmen (z.B. gewaltfreie Schulkultur, Pausengestaltung, soziales Lernen) bieten eine gute Kommunikationsbasis. Eine wichtige Rolle spielt die Anwesenheit eines Psychologen in der Schule. Im Idealfall kann aggressives und gewalttätiges Verhalten durch vorbeugende Maßnahmen verhindert werden. Das Reduzieren solcher Verhaltensweisen ist auch möglich und wichtig.

Sprachberaterin H. M. Sorokina

UDC 343.9:343.226

DIANA VALERIIVNA KAPITAN

Charkiwer Nationale Universität des Innern

GEWALT GEGEN SENIOREN

Alte, pflegebedürftige Menschen sind oft Opfer von Gewalt. Sie erfahren Gewalttätigkeiten nicht nur in Pflegeheimen, sondern auch zu Hause. Gewalt gegen Senioren gehört auch heute zu den Tabuthemen in unserer Gesellschaft.

Sehr selten werden Gewaltvorfälle angezeigt. Die Opfer schweigen aus Scham oder Angst. In der Familie befinden sie sich in psychologischer oder pflegerischer Abhängigkeit von den misshandelnden Familienmitgliedern. Die Misshandlung umfasst psychische Qual oder finanzielle Ausbeutung.

Häufig haben die Opfer Angst, dass sie von den Familienmitgliedern in ein Altersheim gebracht werden. Die Furcht vor einer solchen Institution ist so groß, dass die Opfer sich lieber schlecht behandeln lassen. Da die Alten sehr abhängig von den Pflegekräften sind, entschließen sie sich deshalb nicht, sich zu beschweren.

Ältere Menschen sind sozial isolierter als jüngere, deshalb hat man von den Fällen deren Misshandlungen selten Kenntnis. Wenn ein Kind mit einer verdächtigen Verletzung in den Kindergarten oder in die Schule kommt, bemerken dies Lehrer und andere und können diesen Fall melden und notwendige Maßnahmen treffen. Alte Menschen, besonders behinderte, befinden sich oft zu Hause und haben keine Möglichkeit für die Unterhaltung mit anderen, die Misshandlungen entdecken können.

Und wer sind die Täter? - Häufig sind Familienmitglieder die Täter. Anhand der Daten kann man feststellen, dass es sich bei den Tätern zumeist um die erwachsenen Kinder der Opfer oder auch um den Ehepartner handelt. Die Analyse von Fällen zeigt, dass die Täter eher männlich sind, Probleme mit Medikamentenmissbrauch, Alkohol oder Drogen haben oder hatten, unter psychischen oder körperlichen Erkrankungen leiden oder Konflikte mit der Polizei haben. Oft sind sie sozial isoliert, arbeitslos oder haben finanzielle Schwierigkeiten und haben ständig einen starken Stress.

Immer wieder ist auch von Gewalt in Seniorenheimen zu hören. Gewalttaten können sowohl von Patienten als auch von der Seite des Personals ausgehen. Woran liegt das? Und was lässt sich dagegen tun? Wie können die Opfer geschützt werden?

Wichtig ist, Missbrauch zu erkennen. Ist ein Fall erst einmal bekannt, gibt es verschiedene Strategien, um gegen Gewalt vorzugehen. Man muss vor allem Spezialisten aus unterschiedlichen Gebieten wie Medizin, Recht, Sozialarbeit und Polizei zur Zusammenarbeit auf dem Gebiet der Gewaltprävention gegen Senioren einsetzen. Man muss die Hilfebrauchenden informieren, dass es in allen Städten, Kommunen und Gemeinden soziale Hilfseinrichtungen und Seniorenverbände und Einrichtungen gibt. Die Alten haben dort die Möglichkeit, Folgen von Gewalt besser zu verarbeiten und seelische Betreuung und Unterstützung zu erhalten.

Sprachberaterin H. M. Sorokina

GEWALT AN FRAUEN – EIN GESELLSCHAFTLICHES PROBLEM

„Nicht der dunkle Park ist der gefährlichste Ort für die Betroffenen, sondern das eigene Zuhause.“ So steht es auf der Website des Vereines Autonome Österreichische Frauenhäuser, der sich als Informationsstelle gegen Gewalt versteht.

Gewalt passiert tagtäglich an vielen Orten, in vielen Ländern weltweit, in der Öffentlichkeit, aber besonders häufig in der eigenen Familie in den eigenen „vier Wänden“. Häusliche Gewalt bezeichnet Gewalt zwischen erwachsenen Menschen, die in einer Beziehungspartnerschaft stehen oder leben. Gewalt wird von einem Partner eingesetzt, um den anderen zu kontrollieren und Macht auszuüben. Diese Partner können verheiratet sein oder nicht. Sie können heterosexuell oder homosexuell sein, zusammen oder getrennt leben. In Österreich ist jede 5. Frau Opfer von Gewalt durch ihren eigenen Partner, daher nennt man Gewalt an Frauen geschlechtsspezifische Gewalt. Und jährlich werden mehr als 2 Frauen pro Monat von ihrem Partner ermordet.

Auch Kinder und Jugendliche sind häufig von häuslicher Gewalt betroffen, sei es direkt oder indirekt. Studien belegen, dass in 70 Prozent der Fälle, in den Frauen Gewalt durch die eigenen Ehemänner und Lebensgefährten erleben, auch die Kinder misshandelt werden. Je häufiger und schwerer Frauen misshandelt werden, desto gravierender und massiver ist auch die Gewaltanwendung an Kindern. Aber auch dann, wenn Kinder nicht Gewalt am eigenen Leib erleben, so wird ihnen durch das Miterleben an Misshandlungen und Drohungen gegenüber der Mutter Gewalt angetan.

Meist sind Männer diejenigen, die Gewalt an Frauen und Kindern ausüben. Es gibt keine typischen Gewalttäter. In der Öffentlichkeit scheinen diese Menschen freundlich und im Umgang mit Frauen und Kindern fürsorglich zu sein. Meist sind sie nur hinter verschlossenen Türen gewalttätig, verletzend und kontrollierend. Gewalt an Frauen und Kindern passiert nie aus Versehen. Es geschieht nicht, weil jemand unter Stress steht oder zu viel getrunken hat oder arbeitslos ist. Gewalt wird in der Regel bewusst eingesetzt, um einen anderen zu erniedrigen, zu kontrollieren und „klein“ zu machen. Die meisten Gewalttäter übernehmen keine Verantwortung für ihr Handeln und Tun, sondern sie haben viele Argumente, Rechtfertigungen und Entschuldigungen parat. Nur wenige sind bereit, ihr gewalttätiges Verhalten als ihr Problem anzuerkennen, an dem sie arbeiten müssen.

Gewalt an Frauen beginnt nicht bei einer Ohrfeige oder bei einer Beschimpfung. Sie beginnt bei ungleichen Herrschaftssystemen und

Machtstrukturen, daher spricht man auch von struktureller Gewalt. Neben der strukturellen Gewalt gibt es die sogenannte personelle Gewalt, die alle Frauen treffen kann, unabhängig von Herkunft, Religion, Hautfarbe, sexuelle Orientierung oder gesellschaftlichen Schichten: körperliche, psychische, sexuelle und finanzielle Gewalt. Meist erleben Frauen alle Formen der Gewalt in Kombination.

Diese Formen sind: körperliche Gewalt, psychische Gewalt, sexualisierte Gewalt, finanzielle/ökonomische Gewalt, Stalking bzw. beharrliche Verfolgung (Psychoterror) und neue Formen der Gewalt wie Internetgewalt.

Sprachberaterin I. M. Antonjan

UDC 343.9:343.226

DENYS YURIHOVYCH KOVALCHUK

Nationale Akademie der Nationalen Garde der Ukraine

ENTWICKLUNG UND URSACHEN DER JUGENDGEWALT

Bei den Ursachen, warum Jugendliche gewalttätig werden, lassen sich verschiedenste Faktoren ausmachen, die dann häufig noch in einer ungünstigen Konstellation zusammentreffen. Wer zuhause in der Familie Gewalt als Mittel der Konfliktlosen erlebt, schlägt als Jugendliche selbst auch eher zu. Hinzu kommen Gruppenzwänge, unstrukturiertes Freizeitverhalten, Rollenunsicherheit, Erlebnishunger und veränderte Werte.

Die Gewöhnung an Aggression und Brutalität durch den längerfristigen Konsum entsprechender Medien schließlich kann bei labilen Jugendlichen ebenfalls Hemmschwellen absenken. Belastend sind auch Integrationsprobleme, unstrukturiertes Freizeitverhalten sowie Perspektiv- und Orientierungslosigkeit.

Vielfältig wie die Ursachen sind auch die Erscheinungsformen der von Jugendlichen verübten Gewalt. Die Facetten der Gewalttaten reichen von verbalen Aggression, Bedrohung, Nötigung, Körperverletzung und Sachbeschädigung bis hin zu Raubdelikten und Erpressung. Opfer dieser Qualen sind meist wieder junge Menschen. Deshalb sind sie nicht nur als Täter, sondern auch als Opfer überproportional betroffen. Kinder und Jugendliche haben ein zwei- bis dreimal häufigeres Risiko, Opfer von Straßenraub und Körperverletzungsdelikten zu werden als Erwachsene.

Eine wirksame Bekämpfung der Gewaltkriminalität bei Jugendlichen gehört zu den wichtigsten Herausforderungen unseres demokratischen Staates. Auf der Suche nach Lebensinhalten und Vorbildern brauchen Jugendliche Halt und Orientierung. Eine zentrale Schlüsselrolle der Gewaltprävention fällt dabei der Familie zu. Hier sollen die Grundlagen für

ein gutes Sozialverhalten gelegt und beispielsweise gewaltfreie Konfliktlösung gelernt und Selbstwertgefühl entwickelt werden.

Sprachberaterin I. M. Antonjan

UDC 343.9:343.226

TETIANA OLEKSANDRIVNA KOVTUN
Charkiwer Nationale Universität des Innern

PRÄVENTION VON GEWALT GEGEN KINDER

Misshandlungen gegen Kinder treten häufig auf. Auch heute werden viele Kinder geschlagen und vernachlässigt. Sehr oft sind sie Opfer von Personen, die für sie sorgen sollen. Eltern, Familienangehörige oder Bekannte üben Gewalt gegen die Kinder aus. Seltener werden sie Opfer fremder Personen, von Pädophilen oder Kriminellen. Die Prävention der physischen und psychischen Gewalt ist Ziel von Fachleuten im Bereich des Kinderschutzes.

Das UNO-Übereinkommen über die Rechte des Kindes legt fest, „... dass auch Kinder Menschen sind und in diesem Sinne Anrecht auf die fundamentalen Menschenrechte haben. Darüber hinaus haben Kinder Anrecht auf speziellen Schutz und auf Förderung.“ Die dieses Übereinkommen ratifizierten 192 Staaten sind dazu verpflichtet, präventive Maßnahmen zum Schutz der Kinder vor Gewalt zu ergreifen.

Die Prävention ist ein sehr komplexer Prozess. Vorbeugende Maßnahmen sind nicht einfach zu treffen. Die Ursachen der Gewalt, Risikofaktoren, Zielgruppen und Maßnahmen sind unterschiedlich. Die Gesellschaft und vor allem die Eltern, die Schule, verschiedene Behörden und Organisationen sind verpflichtet, in diesem Bereich aktiv zu sein. Von großer Bedeutung ist dabei ein koordiniertes Vorgehen. Die Rede ist von der Gegenwart und der Zukunft der Kinder und der Gesellschaft im Ganzen.

Das Problem des Kinderschutzes mit allen damit verbundenen personellen, zeitlichen und finanziellen Aufwendungen braucht eine intensive und langfristige Auseinandersetzung, Planung und Durchführung von Maßnahmen.

Bis heute spielt eine wichtige Rolle bei der Lösung des Problems des Kinderschutzes das Modell der Prävention der Kindesmisshandlung vom Psychiater G. Caplan. Er unterteilte die Präventionsarten in Abhängigkeit des Interventionszeitpunkts in primäre, sekundäre und tertiäre Prävention. Primäre Prävention soll das Auftreten von Störungen und Problemen verhindern. Sekundäre Prävention zielt auf die Vorbeugung der Weiterentwicklung von Störungen. Tertiäre Prävention versucht, negative Folgen zu verhindern oder zu reduzieren.

Trotz aller Schwierigkeiten muss Prävention in Angriff genommen werden. Prävention als Idee ist attraktiv und weckt Hoffnungen, dass solche schreckliche Erscheinung wie Kindesmisshandlung bekämpft werden wird.

Sprachberaterin H. M. Sorokina

UDC 343.9:343.226

MARYNA IVANIVNA MARTYNCHUK
Charkiwer Nationale Universität des Innern

SCHUTZ VON KINDERN UND JUGENDLICHER VOR SEXUELLER GEWALT UND AUSBEUTUNG

Als erstrangige Aufgabe betrachtet die Bundesregierung Deutschlands die wirksame Bekämpfung von sexueller Gewalt gegen Kinder und Jugendliche. Zu diesem Zweck wurde am 16.10.2002 die Koalitionsvereinbarung unterzeichnet und ein Aktionsplan zum Schutz von Kindern und Jugendlichen vor sexueller Gewalt und Ausbeutung erarbeitet. „Der, Aktionsplan der Bundesregierung zum Schutz von Kindern und Jugendlichen vor sexueller Gewalt und Ausbeutung“ orientiert sich an Artikel 34 der UN-Kinderrechtskonvention, in dem sich die Vertragsstaaten verpflichten, das Kind vor allen Formen sexueller Ausbeutung und sexuellen Missbrauchs zu schützen.

Die Politik der Bundesregierung ist darauf gerichtet, den Schutz von Kindern und Jugendlichen vor sexueller Gewalt zu gewährleisten und die Opfer von sexueller Gewalt zu schützen. Sie hat mit diesem Ziel ein Gesamtkonzept erarbeitet. Zu den vorrangigen Maßnahmen gehören

- die Entwicklung des Strafrechtsschutzes von Kindern und Jugendlichen,
- die Stärkung der Prävention und des Opferschutzes,
- die Sicherstellung der internationalen Strafverfolgung und Zusammenarbeit,
- die Förderung der Vernetzung der Hilfs- und Beratungsangebote.

Für die betroffenen Kinder und Jugendlichen berücksichtigt dieser Aktionsplan die Handlungsfelder:

- Kinderpornografie im Internet,
- Sexuell deviante junge Täter sowie
- Schutz vor Missbrauch in Organisationen und Institutionen.

Die Kinder sind die schwachen und abhängigen Mitglieder der Gesellschaft. Die Folgen von Straftaten gegen sie prägen ihr ganzes Leben und rauben den Kindern ihre Würde. Solche Verbrechen wie sexueller Missbrauch, Kindersextourismus, Kinderhandel und Kinderpornografie müssen verfolgt und streng bestraft werden.

Kinder und Jugendliche haben eigene Rechte, die zu den fundamentalen Wertvorstellungen der Gesellschaft gehören, und geschützt werden müssen.

Der Staat ist verantwortlich für das Wohl aller Kinder und Jugendlichen und bemüht sich, Bedingungen für ihre Entwicklung und Persönlichkeitsbildung zu schaffen.

Sprachberaterin H. M. Sorokina

UDC 343.9:343.226

BOHDANA SERHIIVNA NESHTA

Charkiwer Nationale Universität des Innern

GEWALT GEGEN KINDER

Man hört oft und viel über häusliche Gewalt. Die Tatsache, dass es ein Problem der Gewalt gegen Frauen in der Familie gibt, wird nicht bestritten. Das Problem der Gewalt gegen Kinder erreicht das gleiche Ausmaß und ist höchstwahrscheinlich noch größer. Und wenn sexuelle Gewalt gegen Kinder nicht so verbreitet ist, wird physische und insbesondere emotionale Gewalt auf Schritt und Tritt gefunden und tritt in einer oder anderer Form in jeder zweiten oder dritten Familie auf. Insbesondere für Kinder bleibt Gewalt in der Familie nicht ohne Folgen für ihre seelische und körperliche Gesundheit.

Die Besonderheit familiärer Gewalt gegen Kinder besteht darin, dass sie in den meisten Fällen sowohl dem Kind als auch der Gesellschaft zugestellt wird und vom Gewalttäter selbst als normale Erziehung und Fürsorge wahrgenommen wird. In der Erziehung von Kindern wird noch immer von körperlicher Züchtigung Gebrauch gemacht. Gewalttätige Eltern wurden oft selbst als Kinder misshandelt; sie lernten, körperliche Züchtigung als akzeptable Erziehungstechnik zu betrachten.

Das Schreckliche ist, dass das Kind Gewalt häufig als eine Norm betrachtet und nichts Schlechtes darin beobachtet, was mit ihm in der Familie passiert. Die Kinder melden über die Gewalt gegen sie nicht. Das geschieht nicht mit dem Ziel, diese Tatsache zu verbergen, sondern weil sie aufrichtig glauben, dass nichts Schreckliches passiert. Wenn sie erwachsen werden und ihre eigenen Familien gründen, wiederholen sie oft eine der Rollen, den Gewalttäter oder das Opfer, und das ist auch für sie normal.

Ein weiteres Merkmal des Kindesmissbrauchs ist, dass ein Kind, insbesondere bis zu 14 Jahren, vollständig von den missbräuchlichen Eltern abhängig ist. Das Kind hat nicht genug Lebenserfahrung, um vollständig zu erkennen, was passiert, und um Hilfe zu bitten. Jedes Jahr begehen etwa 2.000 Kinder Selbstmord aufgrund häuslicher Gewalt. Und mehr als 10.000 rennen von zu Hause weg.

Es gibt vielfältige Formen der Hilfe und Unterstützung der Kinder in solchen Situationen. Die Hauptrichtungen der Umsetzung der staatlichen Politik im Bereich der Prävention und Bekämpfung von Gewalt gegen Kinder

sind: Prävention von häuslicher Gewalt, wirksame Reaktion auf die Tatsachen des Kindesmissbrauchs, Unterstützung und Schutz der Opfer, ordnungsgemäße Untersuchung von Kindesmissbrauch. Auch das Recht gibt Möglichkeiten für einen Schutz der Kinder: § 8a SGB (Sozialgesetzbuch) konkretisiert den allgemeinen staatlichen Schutzauftrag als Aufgabe der Jugendämter und beschreibt Verantwortlichkeiten der beteiligten Fachkräfte der Jugendhilfe.

Sprachberaterin H. M. Sorokina

UDC 343.9:343.226

YANA VOLODYMYRIVNA SKRYPNYK
Charkiwer Nationale Universität des Innern

GEWALT: VORBEUGUNG UND BEKÄMPFUNG

Gewalt ist sehr verbreitet und hat viele Gesichter. Was versteht man unter Gewalt, kann nur das Opfer entscheiden. Eine Person, die Gewalt erlebt hat, nimmt dies als Schmerz wahr. Beispiele der Gewalt kann man überall treffen: in der Familie, bei Auseinandersetzungen mit Freunden, in der Schule, an der Arbeitsstelle oder auf dem Heimweg. Gewalt verschleiert sich in Worten und in einer bedrohlichen Körperhaltung und ganz schlimm wird es, wenn es um körperliche Übergriffe geht.

Solche Fälle sind strafbar. Sie werden im Strafgesetzbuch als folgende Straftatbestände wie Beleidigung, Nötigung, Erpressung, Bedrohung oder Körperverletzung subsumiert. Auch Mobbing betrachtet man als eine Art von Gewalt.

Die Beleidigung gehört zu den Ehrdelikten und ist durch §185 StGB normiert. Die Strafnorm schützt die persönliche Ehre. Hierzu verbietet sie Handlungen, welche die Ehre eines anderen verletzen, etwa herabwürdigende Äußerungen, Gesten oder Tätlichkeiten. Die Beleidigung wird mit Freiheitsstrafe bis zu einem Jahr oder mit Geldstrafe und, wenn die Beleidigung mittels einer Tätlichkeit begangen wird, mit Freiheitsstrafe bis zu zwei Jahren oder mit Geldstrafe bestraft.

Die Nötigung ist ein Freiheitsdelikt, das in §240 des Strafgesetzbuchs geregelt ist. Schutzgut ist die Freiheit der Willensentschließung und -betätigung gegen Gewalt und Drohung. Wer einen Menschen rechtswidrig mit Gewalt oder durch Drohung zu einer Handlung nötigt, wird mit Freiheitsstrafe bis zu drei Jahren oder mit Geldstrafe bestraft, in besonders schweren Fällen ist die Strafe Freiheitsstrafe von sechs Monaten bis zu fünf Jahren. Als Beispiel eines besonders schweren Falls ist die Nötigung zu einer sexuellen Handlung.

Am 1. Februar 2018 trat das Übereinkommen des Europarats zur Verhütung und Bekämpfung von Gewalt gegen Frauen und häuslicher Gewalt, die so genannte Istanbul-Konvention, für Deutschland in Kraft. Die 81 Artikel der Istanbul-Konvention enthalten Verpflichtungen zur Prävention und Bekämpfung von Gewalt gegen Frauen und häuslicher Gewalt, zum Schutz der Opfer und zur Bestrafung der Täter und Täterinnen. Die Istanbul-Konvention ist von großer Bedeutung für die Verhinderung von allen Arten der Gewalt.

Sprachberaterin H. M. Sorokina

UDC 343.9:343.226

VIKTOR VALERIIHOVYCH VOKH

Nationale Akademie der Nationalen Garde der Ukraine

PRÄVENTION VON GEWALT GEGEN FRAUEN UND HÄUSLICHER GEWALT

Der Bundesrat der Schweiz will die Maßnahmen gegen Gewalt an Frauen und gegen häusliche Gewalt verstärken. Er hat an seiner Sitzung vom 13. November 2019 eine neue Verordnung verabschiedet.

Gewalt gegen Frauen und häusliche Gewalt sind auch in der Schweiz weit verbreitet und verursachen großes Leid. In der polizeilichen Kriminalstatistik wurde 2018 mit 18'522 Straftaten ein neuer Höchststand im Bereich der häuslichen Gewalt registriert, das sind 1'498 Straftaten mehr als im Vorjahr (+8,8%). Jede Woche ist eine Person Opfer eines Tötungsversuchs. Letztes Jahr starben 27 Personen, davon 24 Frauen.

Mit der nun verabschiedeten neuen Verordnung schafft der Bundesrat die rechtliche Grundlage für Maßnahmen zur Verhütung von Gewalt gegen Frauen und häuslicher Gewalt. Gefördert werden zum Beispiel nationale Informations- und Sensibilisierungskampagnen, Bildungsmaßnahmen für Fachpersonen und Präventionsprojekte für gewaltbetroffene oder für Gewalt ausübende Personen. Auch die Zusammenarbeit und Koordination zwischen öffentlichen und privaten Akteuren kann gefördert werden.

Die Verordnung tritt am 1.1.2020 in Kraft. Das Parlament wird über den vorgesehenen Finanzhilfekredit von 3 Millionen Franken im Rahmen des Voranschlags 2021 befinden. Für die Vergabe der Gelder ist das Eidgenössische Büro für die Gleichstellung von Frau und Mann (EBG) zuständig.

Im Rahmen des Übereinkommens des Europarats zur Verhütung und Bekämpfung von Gewalt gegen Frauen und häusliche Gewalt, der so genannten Istanbul-Konvention, die 2018 in Kraft getreten ist, hat sich die Schweiz bereits zu einem umfassenden Engagement gegen physische,

psychische und sexuelle Gewalt gegen Frauen wie auch gegen Stalking, Zwangsheirat, weibliche Genitalverstümmelung und Zwangsabtreibung verpflichtet. Im Bereich der häuslichen Gewalt gilt der Schutz allen betroffenen Personen, unabhängig vom Geschlecht.

Sprachberaterin I. M. Antonjan

UDC 343.9:343.226

OLEKSANDR YURIIHOVYCH VOVK

Nationale Akademie der Nationalen Garde der Ukraine

KEINE CHANCE MEHR FÜR „BULLIES“

Unter dem Motto „Keine Chance mehr für Bullies“ wirbt die Polizei bundesweit für das an Schulen erfolgreich erprobte „Anti-Bullying-Programm“ zur Gewaltprävention.

Unter dem sogenannten „Bullying“ versteht man gezielte, systematische und wiederholte Schikanen physisch und psychisch stärkerer Schüler gegenüber Schwächeren: Die Täter, „die Bullies“, isolieren und attackieren bei diesem Gruppenphänomen einen oder ein paar wenige hilflose Schüler aus dem Klassenverband. Von verbalen Attacken und Demütigungen, Hänseleien bis hin zu immer wiederkehrenden körperlichen Angriffen reicht das Instrumentarium der Quälereien, dessen sich „die Bullies“ bedienen.

Gegen diese Aggressionen und Gewalttätigkeiten wurde das Bullying-Prävention-Programm im norwegischen Bergen unter Leitung von Professor Dan Olweus entwickelt. Anlass war der Selbstmord von drei norwegischen Jungen nach anhaltendem und grobem Bullying durch Gleichaltrige.

Das international anerkannte Olweus-Programm setzt vorwiegend am Schul- und Klassenklima an und basiert an folgenden Prinzipien:

- Warmherzlichkeit, Interesse und Engagement der Erwachsenen
- klare Grenzen für inakzeptables Schülerverhalten
- konsequente aber nicht feindselige Reaktionen bei Regelverletzungen
- ein gewisses Maß an Beobachtung und Kontrolle und
- Erwachsene, die auch als Autoritäten handeln.

Die einzelnen Maßnahmen des Programms betreffen:

– die Schulebene (z.B. eine verbesserte Pausenaufsicht, Lehrerfortbildung, Besprechung von Verhaltensregeln und Maßnahmen zwischen Lehrern und Eltern)

– die Klassenebene (z.B. gegen störendes und aggressives Verhalten, Streitschlichtung, Rollenspiele zum sozialen Problemlosen kooperative Lehrformen) und

– die Ebene des einzelnen Schülers (z.B. ernsthafte Gespräche mit

aggressiven Schülern und ihren Eltern, gezielte Unterstützung von Opfern, schulpsychologische Maßnahmen).

Dieser Ansatz umfasst alle Beteiligten des Gewaltkonflikts von Lehr- und Schulpersonal über die Eltern. Täter und Opfer bis hin zu Mitschülern. Dabei ist entscheidend, so früh wie möglich intervenieren und bereits die sich anbahnende Gewalt einzudämmen. Da die Anti-Bullying-Strategie an zahlreichen Schulen erprobt wurde, sind mit diesem Programm auch in Deutschland zwischenzeitlich Erfolge zu verzeichnen.

Sprachberaterin I. M. Antonjan

ТЕЗИ ФРАНЦУЗЬСЬКОЮ МОВОЮ

UDC 343.9:343.226

DIANA OLEKSANDRIVNA DANIUK

L'Université Nationale des Affaires Intérieures de Kharkiv

LA LUTTE CONTRE LES VIOLENCES FAITES AUX ENFANTS

Selon les résultats des dernières recherches les violences faites aux enfants ont pris un caractère mondial. A peu près d'un million des enfants dans le monde sont les victimes des violences. Elles peuvent avoir de graves répercussions sur le développement des enfants, leur infliger des blessures ou même causer la mort.

Dans la littérature juridique la violence envers les enfants désigne toute forme de mauvais traitements (physiques, psychologiques ou sexuels) ou d'absence de soins qui cause une blessure ou un dommage psychologique à un enfant. De cette façon, on distingue trois types de violences envers les enfants: la violence psychologique, l'agression physique, la négligence (l'inattention chronique aux besoins fondamentaux de la vie d'un enfant). Les violences exercées à l'égard des enfants sont certainement les plus graves parce qu'elles mettent en danger le développement durable de la société dans son ensemble. Beaucoup de pays concentrent leurs efforts sur la lutte contre ce crime.

La France, par exemple a lancé un plan 2020-2022 qui vise «à porter attention aux victimes de violences, qui qu'elles soient et où qu'elles se trouvent». Il s'agit de la mobilisation de toute la société et à la modification des pratiques déjà existantes. Les 22 mesures de ce plan se sont concentrées sur la lutte et la prévention des violences faites aux enfants en privilégiant «une vision globale et une articulation des approches: entre le judiciaire, le social, le domaine sanitaire».

L'UNICEF après avoir fait ses recherches a conclu que le problème des violences faites aux enfants reste encore sous-évalué en Ukraine et beaucoup de formes de violence familiale sont admis comme la norme sociale.

A notre avis, le problème doit être résolu en commun et aux différents niveaux de la société. L'efficacité de la lutte contre les violences faites aux enfants, la santé de la future génération et la sécurité publique dépendent de l'interaction coordonnée des employés du système de santé, de l'éducation, de la justice pénale, des services sociaux, des organisations de défense des droits de l'homme et des médias.

Consulteur de langue L. D. Diagilieva

YULIIA SERHIIVNA KOSTENKO

L'Université Nationale des Affaires Intérieures de Kharkiv

LE PROBLÈME DE LA VIOLENCE CONJUGALE

La violence conjugale est un acte d'un membre de la famille contre un autre (une victime). Cet acte viole les droits de l'homme et ses libertés et cause des souffrances physiques, mentales ou morales à la victime.

D'habitude le couple agresseur-victime s'enferme dans la violence qui croît en fréquence et en intensité. La violence conjugale est une forme de violence qui touche également les autres personnes, en particulier les enfants du couple.

La violence conjugale a souvent lieu dans l'espace privé et elle n'est pas toujours repérée. La violence conjugale s'exprime par des agressions et des pressions, des privations ou des contraintes pouvant causer chez la victime des dommages psychologiques et physiques, emmener à un isolement social ou aller jusqu'à la mort. La législation contemporaine distingue des différentes formes de la violence conjugale (des violences verbales, physiques, psychologiques, économiques, sexuelles etc.) La violence verbale se manifeste dans des ordres ou des attaques verbales. Des coups, des strangulations, des mutilations, des meurtres sont des actes de la violence physique. Les actes du chantage, de la jalousie excessive, des menaces, des insultes, d'humiliation, des scènes de jalousie parlent de la violence physique d'un partenaire (ou ex-partenaire). Le contrôle de l'activité économique, la confiscation de revenu ou de véhicule révèlent la présence de la violence économique dans le couple. Les viols, les agressions sexuelles ou le proxénétisme témoignent de la violence sexuelle.

Faite dans le but d'humilier, de dévaloriser la personne en tant qu'individu la violence conjugale se caractérise par des éléments suivants: la présence d'au moins deux sujets; l'accomplissement de l'acte contre la volonté de la victime; la nature délibérée de l'acte; le fait d'infliger un préjudice moral ou / et physique (mort).

A notre avis, dans tous les pays la violence conjugale doit être sévèrement punie par la justice stricte et sévère. On doit mettre toute la législation en conformité avec les standards mondiaux des droits de l'homme et du citoyen. La victime de la violence conjugale doit être sûre du soutien moral et matériel ainsi que de profiter des mesures efficaces de protection de la part des institutions d'Etat et des associations spéciales.

Consulteur de langue L. D. Diagilieva

OLESIA OLEHIVNA OLEKSIUK

L'Université nationale des Affaires Intérieures de Kharkiv

LA VIOLENCE ET LA DÉLINQUANCE JUVÉNILE

Les dernières années on constate dans beaucoup de pays européens l'augmentation de la violence physique, psychologique et sexuelle au milieu scolaire sous les différentes formes. Le plus souvent cette violence se manifeste sous les formes du racket, des tentatives de meurtre, des représailles. Tous ces actes sont la partie la plus visible d'un quotidien vécu par les jeunes et de la délinquance juvénile.

Comme un phénomène sociale résultant de la civilisation actuelle la délinquance juvénile désigne une violation des normes juridiques et sociales allant des contraventions à des crimes graves commis par les mineurs. Ainsi la législation française diffère les contraventions (le vol, le racket, les violences volontaires, l'alcool au volant, la consommation de drogue, le tapage, le vandalisme, l'agression sexuelle (sauf le viol) et les crimes (le faux-monnayage, le trafic des drogues, les viols, les meurtres).

Les savants nomment parmi les causes de la délinquance juvénile la situation familiale, sociale et l'environnement scolaire des mineurs. La famille est la base de toutes les relations sociales. C'est évident que les enfants des parents des milieux défavorisés sont les plus susceptibles d'entrer dans la voie de la délinquance. Ainsi à notre avis, il est vraiment nécessaire de créer un système efficace de mesures d'Etat et de la société destinées à prévenir, à lutter ou à neutraliser la délinquance juvénile. Le but principal des mesures est d'empêcher les mineurs d'accomplir des actes délictueux et corriger le comportement des personnes potentiellement enclines à commettre des crimes.

Dans ce cas un grand rôle devrait appartenir à l'élaboration d'une stratégie appropriée d'éducation de la jeune génération.

Pour que cette stratégie primordiale et coordonnée soit vraiment efficace elle doit être gérée socialement à toutes les étapes de développement de l'enfant. Il est utile d'effectuer ce travail en commun avec tous les organismes et organisations concernés, y compris la police.

Consulteur de langue L. D. Diagilieva

UDC 343.9:343.226

ELIZAVETA VOLODYMYRIVNA PELIUKHANOVA
L'Université Nationale des Affaires Intérieures de Kharkiv

LA LUTTE CONTRE LA VIOLENCE CONJUGALE

La violence conjugale est un acte d'un membre de la famille contre un autre (une victime). Cet acte viole les droits de l'homme et les libertés et cause des souffrances physiques, mentales ou morales à la victime.

Parmi les formes de la violence conjugale on distingue des agressions verbales, psychologiques, physiques, sexuelles pouvant causer chez la victime des dommages psychologiques, physiques, conduire à l'exclusion sociale ou même causer la mort.

Dans beaucoup de pays européens le caractère potentiellement dangereux de la violence conjugale et son ampleur détermine le besoin de lutter contre cette violence à tous les échelons sociaux. En réalité, ce n'est pas encore le cas. Selon les recherches, faites par le Sénat français (2019) il

Est nécessaire de trouver des moyens efficaces de lutter contre la violence conjugale. Mais la carence de leur coordination entraîne le traitement inégal des situations selon les départements ou les services. Le problème peut être résolu à différents niveaux. Tout d'abord, il faut augmenter au sein des services d'urgence une capacité d'accueil adaptée aux victimes et rendre plus effectifs la détection de violence au sein du couple et le recueil de l'information, améliorer l'examen médical et la rédaction des certificats nécessaires.

Deuxièmement, il faut réorienter l'action des services de police dans des démarches préventives de ce type de violence et augmenter le professionnalisme des services de sécurité.

Il faut améliorer le soin et le soutien des victimes (la création des bureaux d'aide aux victimes, un correspondant départemental d'aide aux victimes, les permanences d'associations d'aide aux victimes, les travailleurs sociaux dans les commissariats, des unités spécifiques traitant des violences conjugales, de groupes de travail (gendarmes et policiers)). En même temps il s'agit aussi de la création sur tout le territoire du pays des différentes associations d'aide aux victimes.

Pour conclure, la lutte contre la violence conjugale et l'aide aux victimes peuvent être plus effectives et opportunes à condition d'institution et de développement d'un partenariat étroit et multiforme avec tous les acteurs de la société (médecins, policiers, gendarmes, juristes, travailleurs sociaux).

Consulteur de langue L. D. Diagileva

ANASTASIIA DMYTRIVNA ROMANOVA

L'Université Nationale des Affaires Intérieures de Kharkiv

LE MODÈLE DE LA PRÉVENTION DE LA VIOLENCE

Dahlberg L. L., Zwi A.B., Krug E. G., Lozano-Ascencio R. la violence définissent la violence comme la menace ou l'utilisation délibérée de la force physique ou du pouvoir contre soi-même, contre autrui ou contre un groupe ou une communauté. Ces actions entraînent (ou risquent d'entraîner) des préjudices physiques, morales ou la mort.

La violence peut se manifester de différentes façons. Elle peut prendre la forme d'agression physique, psychologique, sexuelle, ou se traduire par des comportements de négligence ou de privation.

Les auteurs proposent le modèle qui peut aider à mieux comprendre la l'essence de la violence.

Dans ce modèle il s'agit des différents facteurs ou de l'interaction entre ces facteurs qui peuvent être à la source de la violence.

Ainsi, par exemple, certains facteurs correspondent aux caractéristiques d'un individu (les troubles mentaux, la consommation de drogue et l'usage abusif d'alcool etc.). Les facteurs relationnels sont liés aux relations entre un individu et son entourage (conflits familiaux etc.). Les facteurs communautaires réfèrent aux particularités des différents milieux dans lesquels évolue un individu (les caractéristiques des quartiers en termes de pauvreté et criminalité etc.). Les facteurs sociétaux renvoient au contexte social et culturel dans lequel un individu se développe (les inégalités selon le revenu, le sexe, la scolarité ou l'accès aux services etc.).

A notre avis, la prévention de la violence peut être effectuée de façon à influencer les différents facteurs de ce modèle. Une telle activité peut être menée à l'aide de l'utilisation des stratégies nécessaires visées à prévenir des différentes formes de la violence.

A ce sujet l'Organisation mondiale de la santé recommande les stratégies destinées à prévenir les différentes formes de violence.

On diffère des stratégies telles que: favoriser des relations sûres, stables et épanouissantes entre les enfants et leurs parents (soignants); développer des aptitudes à la vie quotidienne chez les enfants et les adolescents; réduire la disponibilité et la consommation nocive de l'alcool; réduire l'accès aux armes à feu et aux armes blanches; promouvoir l'égalité entre les sexes afin de prévenir la violence contre les femmes; changer les normes culturelles et sociales qui favorisent la violence; promouvoir l'élaboration de programmes de détection précoce des victimes ainsi que des programmes de soins et de soutien aux victimes.

Consulteur de langue L. D. Diagilieva

EDUARD YURIIOVYCH TYTAR

L'Université Nationale des Affaires Intérieures de Kharkiv

LA POLICE DANS LA LUTTE CONTRE LA VIOLENCE

Dans notre travail la violence est définie comme des actes délibérés d'une personne contre une autre (la victime) à condition de violer des droits et des libertés, d'entraîner des préjudices physiques, morales ou psychologiques.

La police est en première ligne de la lutte contre la violence et constitue le pilier indispensable à la survie d'une société. Par ses actions et ses tactiques la police tient à sauvegarder la qualité de la vie dans la société et la protection de l'environnement. Les interventions policières professionnelles garantissent l'ordre social, créent la confiance des gens et influencent favorablement leurs sentiments de sécurité.

Même avec tout son arsenal de moyens, de méthodes et de tactiques dans les sphères de la prévention, de l'intervention, de la recherche et de l'assistance aux victimes, la police ne serait pas vraiment efficace sans appui de la population et du soutien de la communauté locale. A notre avis, le processus des réformes de police doit être concentré sur la recherche d'un algorithme du fonctionnement optimal des unités policières sur le plan local. Il faut concentrer l'amélioration de l'efficacité de l'activité policière sur les méthodes de la coopération possible de la police et du peuple d'une façon que la police agisse pour le peuple et avec le peuple.

Ces méthodes prévoient pour la police un complexe de mesures essentielles telles que: la formation des policiers pour le contact avec les citoyens, la sensibilisation des citoyens au rôle de la police (améliorer les relations police-population grâce à la compréhension et à une meilleure compréhension du rôle de la police et du citoyen dans la société, développer une stratégie de communication spécifique vers le public et les médias); l'approche ciblée par groupe de population (les projets ciblant un aspect ou groupes spécifiques, les relations de la police avec des jeunes et des autres publics cibles etc.).

A ces conditions la lutte de la police contre la violence soit vraiment efficace et le public puisse s'assurer du fonctionnement effectif, juste et impartial des mécanismes policiers et judiciaires.

Consulteur de langue L. D. Diagilieva

PAVEL SERHIIIOVYCH VOROPAIEV

L'Université Nationale des Affaires Intérieures de Kharkiv

LA VIOLENCE DANS LE CYBERESPACE

On envisage ici la violence dans le cyberspace comme des actes agressifs et intentionnels à l'encontre d'une victime. Le cyber-harcèlement comme la forme de la violence dans le cyberspace est assuré avec l'utilisation des technologies d'information et de communication via les messageries instantanées, forums, chats, jeux en ligne, courriers électroniques, réseaux sociaux, site de partage de photographies etc.

Le cyber harcèlement est une forme particulière de harcèlement menée dans le but de nuire à la personne visée. Le cyber harcèlement peut prendre des formes très différentes. Les délinquants peuvent propager des rumeurs infondées sur Internet; pirater un compte mail; diffuser des photographies ou des vidéos sur Internet sans le consentement des personnes photographiées ou filmées; harceler une personne par le biais de réseaux sociaux, la création de faux profils, l'envoi de messages d'insultes, de moqueries, le piratage et détournement de compte (Yahoo, Facebook,...), la création d'un sujet de discussion, d'un groupe ou d'une page sur un réseau social à l'encontre d'une personne. Il est difficile de repérer et de reprendre le contrôle. En Europe la lutte contre la cybercriminalité constitue une priorité gouvernementale et mobilise les forces de sécurité intérieure. En France, par exemple, la gendarmerie et la police ont structuré un dispositif national cohérent afin de faire face aux évolutions perpétuelles de l'utilisation de l'outil informatique pour la commission d'infraction.

En Ukraine on a créé un projet spécial «L'école en sécurité», mais il n'y a pas suffisamment de projets pour des adultes. La législation stricte pour combattre contre le cyber-harcèlement n'est pas encore élaborée.

Ainsi, à notre avis, des mesures nécessaires doivent être prises par le gouvernement et tous les organes et organisations concernés. Tous d'abord il faut concentrer des efforts sur la prévention de toute violence dans le cyberspace y compris le cyber-harcèlement. Puis il faut créer un réseau développé des bureaux et des organismes sociaux gouvernementaux ou non-gouvernementaux pour la protection et la réhabilitation psychologique aussi bien les enfants et les adolescents que les adultes contre toutes les menaces dans le cyberspace. En plus, la législation stricte concernée à punir des actes agressifs et intentionnels à l'encontre d'une victime dans le cyberspace doit être élaborée.

Consulteur de langue L. D. Diagilieva

ТЕЗИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

УДК 343.9:343.226

**ДЖАВІД ДАВИД ОГЛИ АЛІЄВ,
МАКСИМ МИХАЙЛОВИЧ ГРИМАЛЯК**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ ДІТЕЙ У СІМ'Ї

Сьогодні наша країна намагається вступити до Європейського Союзу, встановити певні стандарти, які задовольняють потреби кожної особистості щодо не порушення її прав та забезпечення свобод.

Але, на жаль, сьогодні соціум не може похизуватися своїм вмінням толерантно відноситися до інших, розуміти їхні права, протистояти насильству.

Візьмемо, як приклад, батьків маленької дитини, якій погрожують поставити у куток вдома, якщо та не буде слухняною у дитячому садку. Виходячи із цієї ситуації, ми розуміємо, що насильство над дитиною чиниться через психологічний тиск. Ми повинні розуміти, що насильство – застосування силових методів або психологічного тиску за допомогою погроз, свідомо спрямованих на слабких або тих, хто не може чинити опір. Тобто, це будь-яке застосування сили щодо беззахисних. Застосування фізичного впливу та погрози до дітей лише погіршує відносини між батьками та дітьми. Малолітні особи ще не до кінця усвідомлюють свої дії, вони знаходяться на стадії розвитку, тому якимись силовими методами виховання виправити ситуацію просто не можливо.

Шляхи попередження та протидії насильства у суспільстві:

1. У Європейському Союзі та США застосовується підхід вилучення з сім'ї не жертви насильства, а особи яка його вчинила. У цьому випадку особа, яка постраждала і яка є жертвою, не змушена шукати притулок, поки інший член сім'ї заспокоїться та прийде до тями.

2. Зараз майже усі діти, які навчаються у дитячих садках та школах, не знають своїх прав, не знають, де і як можна відшукати шлях до свого захисту, який стосується охорони їхніх прав, саме тому соціальним службам потрібно проводити консультативні бесіди з учнями для того, щоб діти не боялись звертатися до вихователів, вчителів, а також у разі можливості до правоохоронних органів та органів соціальної безпеки для забезпечення свого особистого захисту.

3. Звичайно, не можна не зачепити сім'ї, які називаються «приймними сім'ями». Для того, щоб попередити та протидіяти

насильству над дітьми у таких сім'ях, потрібно заздалегідь проводити «жорсткий відбір» усиновлювачів. Наприклад, запровадити багатоманітні тести, які б стосувались усіх сфер виховання особи відповідного віку; навчально-практичні заняття для підготовки майбутніх батьків і т.д.

Потрібно розуміти, що брати до уваги зарубіжний досвід це практично, але ж треба і враховувати, що кожна країна має свій менталітет, свої духовно-ідеологічні переконання у вихованні й навчанні дітей. Тому не варто брати до уваги весь арсенал зарубіжного досвіду щодо належного виконання батьками своїх обов'язків у вихованні дітей.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

МАГЕРРАМ ВАХІД ОГЛИ АЛІЄВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ФОРМИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА В АЗЕРБАЙДЖАНІ

Домашнє насильство є найпоширенішою гендерною проблемою в Азербайджані. Юридичне визначення відображено в законі Азербайджану «Про запобігання насильства в сім'ї». Відповідно до цього закону домашнє насильство – це навмисне заподіяння фізичної та моральної шкоди іншим особам, спричинене зловживанням близькими стосунками, нинішнім чи минулим спільним життям. У більшості сімей домашнє насильство виявляється у таких формах: фізичне та сексуальне насильство, психологічне гноблення та форма примусової ізоляції.

Фізичне насильство включає захоплення, скручування, штовхання, побиття, нанесення подряпин, кусання, задушення, перетягування, вибивання волосся, утримання жертви у закритому приміщенні, плювання, використання будь-якого предмета домашнього вжитку, ножа чи пістолета проти потерпілих. Більшість жертв домашнього насильства – жінки та діти, а більшість насильників – чоловіки.

Сексуальне насильство, як і фізичне насильство, передбачає сукупність поведінки чи дій. Відповідно до опитування державного комітету статистики Азербайджану, у 55 відсотків жінок, які коли-небудь зазнавали сексуального насильства, під час принаймні одного епізоду насильства були порізи, синці та болі, 35 відсотків отримали травми очей, розтягнення, вивихи або опіки внаслідок сексуального насильства і 12 відсотків повідомили про отримання глибоких ран,

зламаних кісток, зламаних зубів чи будь-яких інших серйозних травм через сексуальне насильство.

Для багатьох жертв домашнього насильства сексуальне насильство є дуже чутливою і серйозною темою. Оскільки в Азербайджані немає сексуальної освіти, багато жертв не знають про те, що сексуальне насильство є формою насильства і що вони стикаються з ним.

Економічне насильство в сім'ї пояснюється в законі Азербайджану так: домашнє застосування незаконних обмежень економічного характеру, означає дії осіб, на які поширюється дія цього закону, спрямовані один на одного, позбавлення права володіти, розпоряджатися майном або користуватися ним, отримувати дохід при створенні, підтримці та зловживанні ситуацією економічної залежності.

Держава та громада повинні діяти спільно щодо запобігання та вирішення проблеми домашнього насильства.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.9:343.226

ВЛАДИСЛАВ АНДРІЙОВИЧ АНТОНОВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ У СУСПІЛЬСТВІ (ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД)

Сьогодні в умовах глобалізації, зближення держав в області міжнародного, культурного співробітництва, а також правових систем, великого значення набувають питання забезпечення громадського порядку, безпеки людини й запобігання злочинам. У США діє доктрина «нульової терпимості» до злочинів, її правоохоронна спрямованість характеризується динамічністю, технологічністю і підтримкою правопорядку в суспільстві у рамках дотримання демократичних прав і свобод громадян країни. З метою підвищення ефективності системи протидії злочинності, здійснюються наступні заходи: посилюється соціально орієнтована робота з населенням, що гарантує занурення поліції в місцеві спільноти, громадську підтримку та спільну роботу щодо запобігання правопорушень; інтенсифікується каральна політика стосовно особливо тяжких злочинів; за допомогою засобів масової інформації здійснюється підтримка соціальної доктрини, яка формує громадську думку «нульової терпимості», – «правопорушення має бути припинено, а скоєний злочин – покарано».

В Австрії державними структурами безпеки є поліція і жандармерія, що утворюють єдину федеральну поліцію.

Головним суб'єктом раннього запобігання злочинів в Італійській Республіці є поліція, яка характеризується вузькою спеціалізацією підрозділів, багаторівневою структурою, а також абсолютною мілітаризованістю. Актуальним для розвинених країн є вдосконалення форм соціального контролю над діями правоохоронних органів як гарантів дотримання загальнолюдських прав і свобод. У зв'язку з цим Україні слід використовувати цей позитивний закордонний досвід боротьби зі злочинністю щодо організації та координації попереджувальної діяльності між різними суб'єктами профілактики й громадянським суспільством, а також забезпеченням сучасними технічними засобами та обладнанням, необхідних для ефективного розкриття, розслідування злочинів, виконання необхідних досліджень і експертиз.

Науковий керівник І. О. Гоголь

УДК 351.746.5

ДМИТРО ІГОРОВИЧ БАРОН

Донецький юридичний інститут МВС України

ДОБРОВІЛЬНІ ПОЛІЦЕЙСЬКІ СЛУЖБИ» ЯК СКЛАДОВА ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ ТА ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Сьогодні однією з найпоширеніших моделей партнерських відносин між поліцією та громадянським суспільством у світі є модель «Community Policing», «Community-oriented Policing», «Neighborhood Policing». Ця модель побудови взаємозв'язків поліції з населенням ефективно використовується в поліції США, Великобританії, Німеччини та Польщі на індивідуальному, місцевому та загальнодержавному рівнях в цілому. Слід зазначити, що основними цілями взаємодії поліції з громадою є: запобігання та зменшення злочинності; викорінення негативних соціальних явищ; підвищення безпеки та якості життя населення тощо. Однією з найпоширеніших форм ефективної взаємодії громадянського суспільства та поліції є спільна діяльність поліції та добровільних громадських груп. До таких груп належать «добровільні поліцейські служби», створені в Баден-Вюртемберзі та Гессені (Німеччина), «варта безпеки» у Баварії (Німеччина), «громадська сторожа» в Польщі, які, шляхом патрулювання, своєчасного повідомлення про незаконні дії та надзвичайні ситуації, а також контролю за безпекою дорожнього руху, допомагають поліції в охороні правопорядку та захисті прав та свобод громадян.

Діяльність «добровільної служби поліції» сприяє вихованню соціально активної та законослухняної поведінки кожного члена суспільства, спонукає громадськість допомагати поліції у виконанні

покладених на неї завдань, а також власною правомірною поведінкою впливати на рівень правопорядку у своєму місті та державі в цілому.

Науковий керівник Є. О. Пилипенко

УДК 343.9:343.226

КАРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА БЄЛЄВЦОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО: ЖОРСТОКЕ ТА РОЗПОВСЮДЖЕНЕ ЯВИЩЕ

«Насильство над жінками, як і раніше, є проблемою, часто непомітною, незалежною від віку, соціального походження та національної приналежності», – наголосила у своїй доповіді Доротея Вігінгер, спікер жіночої депутатської групи фракції «Зелених» в парламенті землі Баден-Вюртемберг 14 листопада 2019 року.

Домашнє насильство є однією з причин смерті та основною причиною втрати працездатності серед європейських жінок віком від 16 до 44 років. У Німеччині майже третина всіх жінок віком від 16 до 67 років принаймні один раз у житті стали жертвами фізичного чи сексуального насильства. Насильство в сім'ї розглядається як приватна справа. Це було і залишається масовим явищем.

Розрізняють вербальне та невербальне насильство. Мотиви насильства різні: втрата самоконтролю, проблеми з алкоголем, незахищеність, незадоволення тощо.

Під вербальним насильством розуміють виставлення на посміховисько у суспільстві, образливі висловлювання, що руйнують почуття власної гідності жінки. Іншою формою насильства є ізоляція жінки від оточення: чим більш ізольована жінка, тим більше вона знаходиться під владою чоловіка. Наступним засобом збереження влади над жінкою є розпорядження чоловіком над усіма грошима у сім'ї. Чоловік отримує ще більше контролю та влади над жінкою через фінансову залежність від нього.

Фізичне насильство може спричинити тілесні ушкодження. Особливо образливим для жінок є сексуальне насильство, оскільки воно являє собою ще більше приниження. Незважаючи на те, що насильство карається, воно як і раніше залишається «сірою зоною». Судовий процес може перетворитись на пастку для жінок, з якої вони не часто виходять переможницями. І тут у жінок виникає питання: «Куди звертатися»? Існує мало жіночих притулків, де вони можуть отримати захист від чоловіків-образників.

«Тому ми поставили собі за мету до 2022 року забезпечити в землі надання допомоги та консультацій. Це хороший сигнал, що у подвійному бюджеті на 2020 рік передбачено чотири мільйони євро, а в 2021 році – вісім мільйонів євро на необхідну підтримку жінок та будинків захисту дітей відповідно до Стамбульської конвенції. Це дає нам змогу зробити ще один важливий крок, щоб швидко закрити прогалини в округах, де немає жіночих притулків чи консультаційних центрів». (Доротея Вігінгер).

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.9:343.226

ЕЛИЗАВЕТА ГЕОРГІЙВНА БЄЛЯЄВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

СЕКСУАЛЬНЕ НАСИЛЬСТВО НАД ДІТЬМИ В ІНТЕРНЕТІ: ЗАГРОЗИ ТА РІШЕННЯ

Насильство над дітьми – це глобальна проблема, яке стала очевидною лише протягом останніх двадцяти років. Дослідження показують, що близько 1 мільярда дітей у світі страждають від фізичного, сексуального, емоційного насильства або недбальства щороку.

Сексуальне насильство та сексуальна експлуатація дітей є особливо тяжкими злочинами, які ще більше посилив розвиток Інтернету, породжуючи нові злочини, такі як «кібергрумінг» (налагодження довірливих стосунків у мережі з метою сексуального насильства), «кібербулінг» (цькування людини у соціальних мережах), «сексторшен» (вимагання інтимних фото чи відео із метою шантажу) та «секстинг» (обмін текстовими та фото повідомленнями інтимного змісту). Згідно даних Internet Watch Foundation (IWF) за 2017 рік, кожні 7 хвилин на веб-сторінці відображаються фотографії дітей, які піддаються сексуальному насильству. У 2017 році було виявлено 78 тисяч URL-адрес, які містять зображення сексуального насильства, ці зображення були найбільш зосереджені в Нідерландах, далі в США, Канаді, Франції та Росії. Жертвами до 10 років були близько 55 відсотків, 86 відсотків цього контенту містили зображення дівчат, 7 % хлопчиків, а 5 % містили зображення хлопчиків і дівчаток.

Для більш ефективних дій по запобіганню таким видам злочинів, потрібно краще розуміти технологію та спосіб поширення матеріалів в мережі Інтернеті; тенденції щодо характеристик жертв, правопорушників та характеристик змісту з плином часу. Правоохоронні органи у всьому світі повинні мати бази даних та можливість відстежувати відповідну інформацію

про матеріал, який вони розслідують та досліджують. Мати великі бази даних з великою кількістю змінних ще недостатньо, скоріше потрібні надійні бази даних з корисними та ретельно визначеними змінними, щоб діяти з метою діяти з метою її запобігання злочину, а також знайти жертв, коли це відбувається. Запобігання насильству над дітьми в цифровому середовищі, неможливо досягти без внесення змін до національного закону. В іншому ж випадку це призведе до зростання рівня інтернет-злочинів проти дітей, а також підвищення кількості порнографічного матеріалу.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ЛЕОНА БЛІНДЕР

Ізраїльська військово-морська школа офіцерів, м. Ашдод

ОСОБЛИВОСТІ МОББІНГА (ПСИХОЛОГІЧНОГО НАСИЛЬСТВА) В УМОВАХ ЕМІГРАЦІЇ

Сучасний розвиток світу характеризується політичними і економічними змінами, що призводить до зростання напруженості в соціальному суспільстві. Кожна людина хоча б раз у своєму житті стикалася з психологічним насильством в соціальному середовищі, де в якості норми позиціонуються неадекватні вимоги керівництва, психологічна цькування молодих співробітників, несправедлива оцінка роботи, загроза звільнення і ін.

Моббінг – психологічний тиск, цькування колективу або його частини (керівництва, підлеглих або колег) стосовно працівника, що здійснюється з метою змусити людину змінити роботу. Моббінг в організації, як правило, виражається в постійній і часто необґрунтованій критиці, в поширенні про співробітника завідомо неправдивої інформації (чуток і пліток), що підриває професійну компетентність і репутацію. Також моббінг проявляється у вигляді глузувань і провокацій, прямих образ і залякувань, бойкоту і демонстративного ігнорування, в нападках, які б честь і гідність і навіть у вигляді заподіяння матеріальної або фізичної шкоди. Мета моббінга – вивести співробітника з психологічної рівноваги. Традиційно виділяють два види моббінга: 1) вертикальний – психологічний терор стосовно працівника виходить від начальника; 2) горизонтальний – психологічний терор від колег.

Таким чином, проблема моббінга в сучасному світі має дуже велике значення і вимагає дієвого підходу на державному рівні. Саме психологічна безпека є умовою, що забезпечує формування та розвиток функціонального

комфорту, підтримка високого рівня особистісно-емоціональної захищеності і соціально-психологічної вмілості, оптимізацію резервних можливостей особистості в діяльності. Забезпечення психологічного здоров'я співробітників повинно стати першочерговим пріоритетом в організаціях, так як системи, що володіють культурою придушення, роблять людей однаково інертними, залежними, непродуктивними і не здатні дати суспільству перспективних високорозвинених професіоналів, провідних суспільство до прогресу і процвітання.

Науковий керівник О. О. Орлова

УДК 343.9:343.226

НАТАЛІЯ ІВАНІВНА БОЖКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

КІБЕР-МОБІНГ СЕРЕД ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ

Кібер-мобінг є великою проблемою серед дітей та підлітків. Насмішки і суперечки не рідкість серед дітей. Напади на однолітків варіюються від домагань у школі до так званого кібер-мобінгу (цькування) в Інтернеті. Цим терміном описують різні форми наклепу, домагань та примусу з боку людей, що використовують електронні засоби зв'язку (Інтернет або мобільні телефони).

Кібер-мобінг відбуваються в самих різних формах: образи (образливі повідомлення та коментарі), жорстокі розмови, які часто не відповідають дійсності, крадіжка віртуальної ідентичності, розкриття інтимної інформації, неодноразові загрози через електронні повідомлення, сексуальні домагання за допомогою образливих зображень та повідомлень. Для кібер-мобінгу характерно наступне:

- анонімність: Злочинці ховаються за комп'ютером під псевдонімом. Вони можуть сказати своїй жертві те, що не скажуть при розмові віч-на-віч, при цьому вони не визнають наслідків своїх дій і не відчувають співчуття до жертви.

- більше охоплення: Шляхом знущання у кібер-просторі охоплюється дуже велика аудиторія (наприклад, образливий коментар під зображенням, яке видно всім користувачам).

- більш тривалий період: Кібер-мобінг дозволяє цькувати жертву в будь-який час доби, тобто 24 години поспіль.

Розглядаючи портрет злочинця, можна сказати наступне: це приблизно однакова частка хлопців та дівчат, які, ймовірно, самі мали досвід бути жертвою, та у яких з'явилося бажання помститися. Наукові дослідження показали, що приблизно кожна п'ята дівчина або юнак у

Німеччині бере участь у кібер-мобінгу, а саме, як злочинець чи як жертва, або, як так звана жертва-злочинець, яка одночасно є і злочинцем і жертвою.

У кримінальному праві Німеччини немає складу злочину «Кібер-мобінг», але окремі форми кібер-мобінгу караються. Це бездіяльність та відшкодування збитку, образа особистості, посягання на особисте життя і таємницю, злочинні дії проти свободи особи, порушення загальних прав особистості. У разі кібер-мобінгу необхідно якомога швидше повідомити поліцію. Вона може встановити злочинців і ініціювати притягнення до кримінальної відповідальності. Швидкі дії та запобігання можуть зменшити або навіть запобігти злущанням в Інтернеті.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.97:316.472.4

АНАСТАСІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА БОНДАРЧУК

Національна академія внутрішніх справ

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА НАСИЛЬСТВО СЕРЕД МОЛОДІ У США

Дослідження показують, що насильство в ЗМІ спричиняє агресію підлітків. Вони свідчать, що гра в насильницькі відеоігри збільшує агресивні помисли та поведінку. До ЗМІ, які можуть носити насильницький характер, належать Інтернет, телебачення, журнали, фільми, музика, реклама, соціальні медіа. ЗМІ впливають на свою аудиторію як позитивно, так і негативно. Останнім часом соціальні мережі стали важливою частиною повсякденного життя та мають величезний вплив на поведінку та розум людей, які цим користуються. Соцмережі переплелися з майже кожним аспектом нашого життя. Незалежно від того, використовуємо ми їх для інформації, для знайомства або для висловлення своєї думки, вони інтегруються у навколишній світ та допомагають нам залишатися на зв'язку. Зросла стурбованість тим, що соцмережі заохочують молодь до участі в насильстві та мають величезний вплив на їх поведінку. Є деякі повідомлення про кібербулінг, злочинну діяльність у соцмережі чи через них, насильство банд та самогубства, і соціальні мережі підживлюють ці тривожні випадки. «Небезпека соціальних мереж полягає в тому, що вони забезпечують платформу, яка може швидко посилити будь-яке насильство, оскільки воно стає постійно доступним для всіх, хто його бачить. Все більше віртуальних конфліктів у

соціальних мережах переростають у фізичне насильство, таке як напади, стрілянина та вбивства. Дуже важливо, щоб молоді люди розуміли ризики, пов'язані з певними видами постів та обставини, що збільшують ймовірність насильства». Річард Аборн, президент громадської Комісії Нью-Йорка з питань злочинності. Пересічний американець щодня витрачає близько 5 годин на перегляд відеофільмів, 98 % яких дивиться по телевізору. Майже дві третини телепрограм містять певне фізичне насильство. Більшість відеоігор містять насильницький вміст, навіть для дітей. Діти багато дивляться телевізор. У більш ніж половини американських домогосподарств телевізор працює майже весь час.

Послання ситкомів, фільмів, мультфільмів, ток-шоу та рекламних роликів - це багато впливової інформації, яку фільтрує мозок дитини, яку, мабуть, не повинна.

Науковий керівник І. В. Марченко

УДК 343.9:343.226

**ВІКТОРІЯ АНДРІЇВНА БОРОВЕ,
ЯРОСЛАВ СЕРГІЙОВИЧ СПОЯЛО**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО ТА БОРОТЬБА З НИМ В ІСПАНІЇ

Сьогодні домашнє насильство є одним із найсерйозніших проблем серед жінок та дітей. Це також проблема охорони здоров'я та кримінальної юстиції. Ризики, пов'язані з домашнім насильством, впливають не тільки на жертв, але і на їх сім'ї, друзів та поліцію. Це відбувається, коли одна людина, яка перебуває в інтимних стосунках чи шлюбі, намагається домінувати над іншою людиною і контролювати її, і це може бути у всіх формах психологічного, фізичного, емоційного та психічного насильства. Також такі питання, як бідність та бездомність, виникають внаслідок домашнього насильства. Від 25 %–50 % сімей бездомних втратили своє житло внаслідок насильства над партнерами в інтимному плані. Хоча причин багато, наслідки домашнього насильства над жінками досить згубні не лише для їхнього психологічного, але й фізичного здоров'я.

Що стосується вирішення проблеми домашнього насильства, хорошим прикладом є Іспанія. У цій країні питання боротьби з домашнім насильством є національним пріоритетом вже більше десяти років. Чотирнадцять років тому, коли було прийнято закон про запровадження ключових реформ в іспанських судах для вирішення цієї проблеми. Спеціальні судді проходили підготовку та призначення.

Вони мають право розглядати підозрювані випадки домашнього насильства протягом 72 годин. За останні п'ятнадцять років в країні скоротилося вдвічі кількість насильства в сім'ї. Такі результати помічені завдяки масштабним зусиллям іспанської влади. Сюди входять спеціалізовані суди з суддями, які пройшли навчання з питань домашнього насильства. Однією з головних проблем боротьби з насильством в Іспанії, як і в інших країнах, є те, що для більшості жертв потрібен час, щоб розповісти про це. Такі методи та способи, ймовірно, допоможуть вирішити цю серйозну проблему не лише в Іспанії.

Підводячи підсумок, причини домашнього насильства починаються з однієї мети. Ця мета ставиться з ціллю відчуття сили та контролю над іншою людиною. Дуже важливо повідомити людям, що вони не самотні, і висловлювання допомагає не тільки їм, але й сприяє поінформованості та відкритості суспільства. Взагалі, це дуже делікатна тема, яка приносить чимало згубних наслідків для багатьох жінок у всьому світі, і кожен день вона зачіпає і інших.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ВІКТОРІЯ ПЕТРІВНА БРИНЧАК

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО: ЯК ЗАХИСТИТИ СЕБЕ

Насильство в сім'ї може включати поведінку, призначену для відлякування, фізичної шкоди або контролю над партнером. Хоча всі стосунки різні, домашнє насильство, як правило, передбачає неоднакову динаміку сили, в якій один партнер намагається заявляти контроль над іншим різними способами.

Деякі винні особи можуть навіть використовувати дітей, домашніх тварин чи інших членів сім'ї як емоційні важелі, щоб змусити жертву робити те, що вони хочуть. Жертви відчувають приниження самооцінки, мають почуття тривоги, депресії та загального почуття безпорадності, для подолання часто це потребує професійної допомоги та зайняти певний час.

Жінки – більшість побитих у відносинах, хоча чоловіки також часто стають жертвами як у гетеро сексуальних, так і в одностатевих стосунках. Понад 38 мільйонів американських жінок стали жертвами домашнього насильства.

Технологічна революція відкрила для зловмисників нові шляхи домінування, залякування та контролю над людьми у їхньому житті за допомогою маніпуляцій, кібер-дефектів та емоційного шантажу.

Хоча ви можете чи не можете бути не готові залишити образливі стосунки, важливо вживати заходів безпеки, щоб захистити себе. Щоб забезпечити свій добробут, ви повинні бути пильними, підготовленими та освіченими. Ваш план безпеки повинен містити наступне:

- Знайте ознаки того, що ваш кривдник засмучується.
- Визначте безпечні зони вашого будинку – уникайте невеликих просторів, кімнат зі зброєю та кімнат без виходів.
- Створіть кілька правдоподібних причин покинути свій будинок, щоб уникнути зловживань (включаючи день і ніч).
- Створіть кодове слово, щоб повідомити близьким, що вам загрожує небезпека.
- Складіть і запам'ятайте список надзвичайних контактів.

Науковий керівник Т. М. Кальченко

УДК 343.9

ДАРИНА ВОЛОДИМИРІВНА БУРМАКА
Донецький юридичний інститут МВС України

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ ЖІНОК-ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Формування гендерної культури у суспільстві, дотримання основ гендерної рівності, запобігання гендерній дискримінації в різних її формах – це складні завдання, які щільно пов'язані із перебігом процесів демократизації, дотриманням прав і свобод людини у правовій державі. Європейський вибір України спонукає до осмислення та впровадження міжнародного досвіду, формування та реалізації державної гендерної політики. Тому дотримання гендерної рівності набуває особливого значення, особливої уваги серед інших питань заслуговує вивчення стану дотримання прав жінок у поліції. Що ж стосується України, то виділяють такі проблемні питання в діяльності жінок-поліцейських:

- проблеми, що виникають через необхідність поєднання служби із домашніми обов'язками;
- дискусійність позитивного впливу психофізіологічних особливостей жінок на якість виконання ними професійних обов'язків (зокрема: більш високий рівень емоційності, самокритичності та комунікабельності; розвиненість інтуїції, емпатії; більш низький рівень агресивності);
- наявність проблеми сексуальних домагань на робочому місці;
- проблемні питання у сфері соціальної та правової захищеності жінок.

Наступні переваги роботи жінок у поліції для суспільства:

- жінки менш схильні безпідставно застосовувати силові методи та перевищувати застосування сили;
- присутність жінок-поліцейських у поліцейських департаментах позитивно впливає на усіх співробітників;

Отже, рівноправна участь жінок у поліції має важливе значення для розбудови й підтримки демократії, боротьби зі злочинністю. Разом з тим, повинні бути вдосконалені політико-правові й соціальні аспекти механізму забезпечення реальної рівності жінки й чоловіка. Ми сподіваємося, що врахування зазначених проблем стане в нагоді при реалізації державної політики в сфері забезпечення гендерної рівності.

Науковий керівник А. О. Шульга

УДК 343.9:343.226

**ЯНІСЛАВ СЕРГІЙОВИЧ ВАЛЕНКОВ,
ДАНИЛО ВАДИМОВИЧ ГУЛАК**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ У СВІТІ

Насильством наповнені різні сфери людського буття: політичне, економічне, духовне та сімейно-побутове. Воно має вираження у війнах, убивствах, знеціненні життя, пануванні таких явищ як антигуманність, агресія, жорстокість. Війни, заклоти, революції, страти, терор стали ледве не нормою життя людей. Насильство є однією з найбільш розповсюджених форм порушення прав людини. Зазвичай, найбільше страждають від насильства жінки, діти та люди похилого віку. Міжнародний дослідницький центр «Інститут економіки і миру» опублікував рейтинг країн та держав із найбільшими проявами насильства за 2016 рік. До участі у рейтингу долучилися 163 країни, яких перевіряли за 23 кількісними і якісними показниками. За шкалою переможців миру було визначено 3 країни: 1 місце дісталось Ісландії, 2 місце – Данії, 3 місце – Австралії. Експерти зауважили, що у цих країнах розроблена система спеціальних заходів, спрямованих на усунення причин і умов, які сприяють вчиненню насильства. Система «відкритих вікон» при якій сусіди могли бачити, що відбувається у будинку і при будь-якій загрозі життю чи здоров'ю людей викликати поліцію. Також у цих країнах криміналізовані всі форми насильства. Можна опинитися за ґратами навіть за грубу емоційну сварку, під час якої один з опонентів висловлює погрози у бік іншого. На мою думку

найдієвішим способом збереження від насильства є обмеження агресора від жертви, тобто заборона наблизитися до неї на відповідну відстань, а також спеціальні стримуючі браслети, які при виявленні наближення агресора до його жертви з метою заподіяння насильницьких дій пускають розряд струму, який знешкоджує агресора. При виявленні ознак насильства до будь-якої людини поліцейські мають право прямо місці вчинення такого злочину призначити термін заборони на контакти агресора до жертви, порушення якої вже буде вважатися криміналом, яку суд буде розглядати по всій строгості закону.

Отже, насильство є глобальною проблемою усього світу. І чим скоріше воно буде викоринене з наших сердець, тим скоріше в усьому світі запанує мир і добробут, який буде надихати людей на добрі справи.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.97:343/91-053.6

ЮЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА ВАСЮТА
Національна академія внутрішніх справ

ЧИННИКИ, ЯКІ СТИМУЛЮЮТЬ НЕПОВНОЛІТНЬОГО ДО ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ

Правопорушення неповнолітніх – це термін, який використовується для опису протиправних дій неповнолітньої особи. Розуміння того, чому неповнолітній вчиняє злочин, є важливим для запобігання вчиненню злочинів у майбутньому. Вирішення проблем неповнолітнього може допомогти йому змінити свої дії у подальшому житті. Провідні фактори, що сприяють правопорушенню неповнолітніх:

Погане відвідування школи

Погана відвідуваність школи є одним із головних факторів сприяння правопорушенню. Неприйняття розпорядку відвідування школи прищеплює дітям недотримання суспільних норм, вони можуть робити все, що їм заманеться.

Тиск однолітків

Тиск знайомих однолітків може вплинути на те, як неповнолітній реагує на погані ситуації. Якщо всі його друзі вчиняють злочини, то дитина може відчувати тиск, щоб зробити те саме.

Соціально-економічні фактори

Правопорушення серед неповнолітніх частіше зустрічаються у бідніших районах. Крадіжка та подібні злочини можуть бути наслідком необхідності, а не лише дрібним злочином.

Зловживання речовинами

Діти, які вживають наркотики, часто не можуть задовольнити свої потреби жити як вони звикли; вони вимушені шукати інші джерела задовільнення своїх потреб. Інші, залежні від речовини, можуть вчиняти злочин для задовільнення своєї звички.

Відсутність морального керівництва

Для дитини дуже важливо мати зв'язок з дорослим, який впливатиме на її вчинки та покаже різницю між тим, що правильно, а що ні. Якщо ваша дитина вчинила злочин, її життя не закінчилося. Ви, як вихователь, маєте шанс повернути її життя і показати шлях до змін.

Науковий керівник І. В. Марченко

УДК 343.9:343.226

КАРОЛІНА МАКСИМІВНА ВІННИКОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Проблема насильства у сім'ї актуальна для Великої Британії. Сьогодні система заходів, які складають британську державну політику з протидії сімейному насильству передбачає: забезпечення жертвам сексуального насильства доступу до спеціалізованої допомоги та надання фінансування за цим напрямом у 87 незалежних консультативних центрах сексуального насильства у великих містах; експериментальне поширення захисту від насильства з боку клієнтів на працівників секс-бізнесу; введення законодавчих обмежень та покарання за примусовий шлюб; фінансування прикладних досліджень щодо причин і передумов сімейного насильства та діяльності щодо протидії, недопущення спілкування сімейного агресора з жертвою під час проведення спеціальних дій; впровадження кампанії проти поганого ставлення та згвалтування підлітків; надання додаткових повноважень поліції та прокуратурі щодо протидії насильству в сім'ї.

Ключовим органом протидії насильству є поліція, в діяльність якої внесено відповідні корективи. Зміст удосконалення діяльності поліції у випадках насильства у сім'ї полягає у фокусуванні уваги на цих ситуаціях і покращення роботи з учасниками сімейного конфлікту. Першим етапом є роз'яснення протиправності і карності насильства у сім'ї. Працівники поліції відвідували сім'ї на території обслуговування, проводили роз'яснення законодавства та розповсюджували інформаційні матеріали. Наступним заходом було реагування на випадки сімейного насильства.

Швидке реагування і реальні санкції до правопорушників сприяли розумінню карності агресорів та стану захищеності потерпілих. Серед санкцій до сімейних агресорів британською поліцією практикуються арешти та визначення короткострокового або тривалого терміну проживання агресора поза сімейним домоволодінням. У кожному випадку було запроваджено облік проблемних сімей та розпочато періодичні візити до них працівників поліції. Справу про насильство у сім'ї розглядає суд магістрату (місцевий суд). Серед можливих рішень у справі: проходження програми реабілітації, штраф або утримання під вартою. До числа спеціальних обмежень відноситься рішення щодо заборони контактів агресора з жертвою, не допуску його до сімейного помешкання протягом 28 діб. Внаслідок усестороннього аналізу проблеми насильства у сім'ї, британське суспільство визнає насильство у сім'ї важливою проблемою, що заслуговує уваги не лише з боку державних органів, але і недержавних інституцій.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.9:343.226

ДАРІЯ АНАТОЛІЙВНА ВЛАСКІНА

Харківський національний університет внутрішніх справ

БУЛІНГ У ШКОЛАХ

Булінг – це знущання з особи, яке проявляється у фізичному, психологічному, економічному чи сексуальному насильстві. Цькування найбільш розповсюджені серед однолітків, але до булінгу можуть бути причетні вчителі, адміністрація школи. Особи, які можуть страждати через цькування найчастіше відрізняються від більшості своїх однолітків (матеріальне положення, фізичні дані, поведінка). До таких осіб агресори зазвичай застосовують психологічне чи фізичне насильство, яке може проявлятися по-різному, а саме: висміювання зовнішності, залякування, шантаж, бійки, псування речей, розповсюдження пліток тощо. Під час цькування виділяють три основні групи: 1 – це агресор який починає переслідування, 2 – жертва, яка зазнає переслідування агресора, 3 спостерігачі, які дивляться над знущанням.

В Україні за булінг визначна адміністративна відповідальність. А за кордоном в такій країні як США влада запустила платформу, спрямовану на боротьбу з булінгом, діють антибулінгові закони у всіх штатах, ввели кримінальну відповідальність. Випадок у школі Колумбайн, штат Колорадо, коли цькування над Діланом Кліболдом та Еріком Гаррісом привели до трагічних наслідків, а саме 20 квітня 1999

року у середині школи вони вчинили масові вбивства із застосуванням зброї, вбили 13 та поранили 21 особу, після чого вчинили самогубство. Причинами цього стали знущання над юнаками зі сторони популярних та сильних учнів.

Підсумовуючи вищевикладене можна зробити висновок, що булінг у шкільному середовищі може виникати тоді, коли відбувається боротьба між учнями за вищий статус, задоволення соціальних потреб та як інструмент маніпулювання та контролю за учнем свого мікросоціуму.

Цькування у шкільному середовищі це небезпечне суспільне явище, яке залишає негативний відбиток на всіх його учасниках.

Науковий керівник О. О. Орлова

УДК 343.9:343.226

ОЛЕКСАНДР ЮРІЙОВИЧ ВОВК

Національна академія Національної гвардії України

БІЛЬШЕ НІЯКИХ ШАНСІВ ДЛЯ «БУЛЕРІВ»

Під гаслом «Більше ніяких шансів для хуліганів» поліція по всій країні просуває «Програму боротьби з булінгом» щодо запобігання насильству, яка була успішно перевірена в школах.

Так званий «булінг» означає цілеспрямоване, систематичне та повторне цькування фізично та психологічно більш сильними учнями по відношенню до слабших учнів: при цьому груповому феномені кривдники, «булери», ізолюють та знущаються з одного чи кількох безпорадних учнів з класу. Від словесних нападів і принижень, жартування до повторних фізичних знущань, такими тортурами користуються. «булери».

Програма профілактики булінгу була розроблена у Бергені, Норвегії, під керівництвом професора Дена Олвеуса для боротьби з проявами агресії та насилля. Приводом стало самогубство трьох норвезьких хлопчиків після постійних і грубих знущань (булінгу) з боку однолітків.

Визнана у всьому світі програма Олвеуса орієнтована насамперед на шкільний та класний клімат і базується на таких принципах:

- сердечність, інтерес та відповідальність дорослих;
- чіткі межі неприйнятної поведінки учнів;
- послідовна, але не ворожа реакція на порушення правил;
- певний рівень спостереження та контролю;
- дорослі, які мають авторитет.

Окремі заходи програми стосуються:

- рівня школи (наприклад, покращений нагляд за учнями на перервах, підготовка вчителів, обговорення правил поведінки та заходів між вчителями та батьками)
- рівня класу (наприклад, проти агресивної поведінки, регулювання спору, рольові ігри для вирішення соціальних проблем, кооперативних форм навчання) та
- рівня кожного учня (наприклад, серйозні дискусії з агресивними учнями та їх батьками, цілеспрямована підтримка жертв, психологічні заходи у школі).

Цей підхід охоплює всіх, хто втягується в жорстокий конфлікт між вчительсько-шкільним персоналом і батьками, кривдниками та жертвами і однокласниками. Дуже важливо втрутитися якомога раніше, щоби стримати насильство. Оскільки стратегія боротьби з булінгом була випробувана у багатьох школах, з цією програмою пов'язані успіхи і в Німеччині.

Науковий керівник І. М. Антонян

УДК 343.9:343.226

ЯРОСЛАВ ОЛЕКСАНДРОВИЧ ВОДОЛАЗСЬКИЙ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДІЇ ЩОДО ПОДОЛАННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Домашнє насильство, є актуальною проблемою. У всьому світі, кожен день, через нього потерпають тисячі людей і Канада не виняток. Виконавчі органи активно борються з проявами такого насилля. За даними статистики Канади, в період з 2003 по 2013 рік було скоєно 960 домашніх вбивств – жертвами були поточний або колишній член подружжя, партнер з правових відносин або з людьми у романтичних стосунках. З них 747 жертв – жінки, а найбільшою демографічною групою були жінки двадцяти років. Але цих даних, наданих коронними бюро або поліцейськими повідомленнями, недостатньо для дослідників насильства в сім'ї та адвокатів, які хочуть запобігти подібним злочинам у майбутньому. Для поглибленого розуміння вони покладаються на комітети з розгляду смерті від домашнього насильства (DVDRC), систему, яка набирає пари по всій країні, але все ще нерівна і непослідовна в процесі збирання доказів. DVDRC – це багато дисциплінарна група – деяка комбінація правоохоронних органів, корінних радників, громадських працівників, науковців та планувальників політики – скликана урядом провінції для розслідування вбивства інтимних партнерів або членів сім'ї. Поки DVDRC працює у шести провінціях: Онтаріо, Альберта,

Саскачеван, Нью-Брансвік, Манітоба та Британська Колумбія. У Квебеку запускається новий комітет, і відбувся рух щодо створення регіонального комітету в Атлантичній Канаді. Мета комітетів – вивчити деякі, чи всі вбивства інтимних партнерів у своїх юрисдикціях, виявити закономірності, недоліки чи пропущені можливості та дати рекомендації. "DVDRC – це єдиний механізм, який існує в юрисдикціях і всебічно придивляється до системних реакцій і бачить, як ми можемо робити краще в майбутньому", – каже Мірна Доусон, директор Центру соціальної та законної відповіді насильству в Університеті Гвельфа. Доктор Доусон та Пітер Яфф із Західного університету є партнерами Канадської ініціативи запобігання домашнім вбивствам, мультидисциплінарному проекту зі збору кращих даних щодо запобігання вбивствам, особливо серед груп, які стикаються з більш високим ризиком насильства, таких як діти, корінні жінки, іммігранти та групи біженців та жінок у віддалених та сільських громадах.

Науковий керівник Т. М. Кальченко

УДК 342

СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ ВОЛОДЬКО

*Луганський державний університет
внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*

ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ (ДОСВІД БЕЛЬГІЇ)

Питання важливості використання міжнародного досвіду для розвитку національної нормативно-правової бази протидії домашньому насильству та надання допомоги постраждалим розглядалися такими вітчизняними вченими, як О. М. Бандурка, А. Б. Блага, А. О. Галай, В. О. Галай, Л. О. Головка, М. О. Качинська, К. Б. Левченко, В. В. Муранова, С. О. Проневич та ін., однак у зазначеному ракурсі аналізуються вперше.

Вихідні положення міжнародних стандартів у сфері боротьби з домашнім насильством ґрунтуються на глибокому усвідомленні неприпустимості подібного насильства, яке є грубим порушенням прав людини. До найбільш важливих міжнародних нормативно-правових документів вважаємо за доцільне віднести Модельний закон ООН про домашнє насильство, ухвалений 2 лютого 1996 року Комісією ООН з прав людини. Як зазначила спеціальний доповідач Організації Об'єднаних Націй з насильства щодо жінок Радхіка Кумарасвами, мета цього типового законодавства полягає в тому, щоб виступати як редакційний посібник для законодавчих органів та організацій, які

прагнуть лобювати свої законодавчі повноваження щодо комплексного законодавства про домашнє насильство. Модельним законом визначено поняття насильства в сім'ї та сформульовано вимоги до працівників правоохоронних органів, прокуратури і судів, підкреслено важливість безпеки потерпілих під час кримінального та цивільного судочинства

Законодавство Бельгії розглядає насильство в сім'ї як кримінальне правопорушення. Домашнє насильство належить до сфери застосування ст. 442 Кримінального кодексу та розглядається як переслідування. Зараз домашнє насильство розглядається як обтяжуюча обставина, яка призводить до більш жорсткого вироку. Ця норма поширюється на одружених і неодружених пар та будь-яких інших осіб, які підтримують або підтримували довготривалі емоційні та сексуальні стосунки з жертвою. З 1997 року жертви отримують поліцейську допомогу, і з 2003 року судді можуть накладати обмежувальні розпорядження, у зв'язку з чим система підтримки потерпілих була посилена новими заходами. У травні 2001 року введено перший Бельгійський національний план дій проти насильства, який охоплює насильство в сім'ї та інші сфери насильства. План дій проти домашнього насильства був розроблений у 2004–2007 рр. Він націлений на зосередження зусиль на боротьбі з насильством партнерів (колишніх). Основним нормативно-правовим документом, спрямованим на протидію домашньому насильству в Болгарії, є Акт про захист від насильства в сім'ї, ухвалений у 2005 році Національною асамблеєю Болгарської Республіки. Зазначений документ регулює права осіб, які потерпіли від насильства в сім'ї, визначає заходи захисту та процедури їх забезпечення.

Проаналізований досвід правової протидії насильству в сім'ї та домашньому насильству в Бельгії і положення модельного законодавства ООН щодо протидії цим видам насильства можуть слугувати серйозною правовою основою для розвитку вітчизняного права та правозастосовної практики.

Науковий керівник Н. Ф. Хайруліна

УДК 343.9:343.226

ВЛАДИСЛАВА ДМИТРІВНА ВОЛОХОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО НАД ДІТЬМИ

Що ж таке виховання за допомогою насильства?

Двома основними формами виховання за допомогою насильства є тілесні покарання і психологічне насильство.

Згідно ЮНІСЕФ, фізичне виховання, також відома як «тілесні покарання», відноситься до будь-якого покарання, при якому фізична сила застосовується для заподіяння будь-якого болю або дискомфорту. Це включає, наприклад, защемлення, шльопанці, удари дітей по руці або примушування їх щось ковтати.

Насильницьке психологічне виховання включає використання словесної агресії, погроз, залякування, наклепу, глузувань, провини, приниження, відмови від любові або емоційних маніпуляцій для контролю над дітьми.

Насильницьке виховання це порушенням права дитини на захист від усіх форм насильства, яка перебуває під опікою їх батьків або інших опікунів, як це передбачено в Конвенції Організації Об'єднаних Націй про права дитини.

Під керівництвом ВООЗ група з 10 міжнародних агентств розробила і схвалила науково обґрунтований технічний пакет під назвою INSPIRE: сім стратегій для припинення насильства по відношенню до дітей.

Сім стратегій:

- Здійснення і застосування.
- Змінюються норми і цінності.
- Безпечні умови.
- Підтримка батьків і опікунів .
- Дохід і зміцнення економіки.
- Надання послуг реагування.
- Освіта та життєві навички.

Спостережні дослідження показують, що ці закони можуть обмежити застосування жорстоких способів покарання дітей, сприяти більш глибокому усвідомленню негативного впливу на дітей таких форм покарання, а також змінити ставлення до їх застосування.

Науковий керівник Т. М. Кальченко

ПАВЛО СЕРГІЙОВИЧ ВОРОПАЄВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО У КІБЕРПРОСТОРІ

У даній роботі насильство у кіберпросторі розглядається як агресивні навмисні дії по відношенню до потерпілого.

Кібер-булінг як форма насильства в кіберпросторі здійснюється з використанням інформаційно-комунікаційних технологій через обмін миттєвими повідомленнями, на форумах, у чатах, під час онлайн-ігр, електронного листування, у соціальних мережах, на сайтах з обміну фотографіями тощо. Кібер-булінг – це специфічна форма цькування, що здійснюється з метою заподіяння шкоди певній людині.

Кібер-булінг може приймати дуже різні форми. Зловмисники можуть поширювати необгрунтовані чутки в Інтернеті; зламувати обліковий запис електронної пошти; поширювати в Інтернеті фотографії чи відео без згоди осіб, яких сфотографували чи зняли; залякувати людину через соціальні мережі, створювати підроблені профілі, надсилати образливі повідомлення, глузування, зламувати та викрадати облікові записи (Yahoo, Facebook, ...), створення теми дискусії, групи або сторінки в соціальній мережі проти певної людини.

Важко визначити та контролювати насильство у кіберпросторі.

В Європі боротьба з кіберзлочинністю є пріоритетом уряду і мобілізує сили внутрішньої безпеки. Наприклад, у Франції жандармерія та поліція створили цілісну національну систему, для того щоб протистояти постійним змінам у використанні засобів ІТ для вчинення правопорушень.

В Україні був створений спеціальний проект для шкіл «Школа у безпеці», але відповідних проектів для дорослих майже немає. Суворе законодавство щодо боротьби з кібер-булінгом ще не розроблене.

На нашу думку, уряд та усі зацікавлені органи й організації повинні вжити необхідних заходів. Перш за все, необхідно зконцентрувати зусилля на попередженні будь-якого насильства у кіберпросторі, включаючи кібер-булінг. Потім необхідно створити розвинену систему офісів та урядових чи неурядових механізмів для захисту та психологічної реабілітації як дітей та підлітків, так й дорослих користувачів від усіх загроз у кіберпросторі. До того, слід розробити також суворе законодавство, яке стосується покарання злочинців за агресивні та навмисні дії у кіберпросторі.

Науковий керівник І. Л. Іванова

УДК 343.9:343.226

ВІКТОР ВАЛЕРІЙОВИЧ ВОХ

Національна академія Національної гвардії України

ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВА НАД ЖІНКАМИ ТА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Федеральна рада Швейцарії хоче посилити заходи проти насильства над жінками та проти домашнього насильства. На своєму засіданні від 13 листопада 2019 року Федеральна рада прийняла нову постанову.

Насильство над жінками та домашнє насильство також широко поширене у Швейцарії та спричиняють великі страждання. Поліцейська статистика злочинності зареєструвала новий рекорд щодо насильства в сім'ї у 2018 році: 18522 злочини, на 1498 злочинів більше, ніж у попередньому році (+ 8,8 %). Щотижня одна людина стає жертвою при спробі вбивства. Торік загинуло 27 осіб, з них 24 жінки.

Завдяки новій постанові, яка була прийнята, Федеральна рада створює правову базу для заходів щодо запобігання насильства над жінками та домашнього насильства. Підтримуються, наприклад, національні інформаційно-просвітницькі програми, освітні заходи для спеціалістів та профілактичні проекти для людей, постраждалих від насильства, або тих, хто використовує насильство. Співпраця та координація між державними та приватними суб'єктами також можуть сприяти провадженню цих програм.

Постанова набуває чинності з 1.01.2020. Парламент ухвалить рішення щодо запропонованого грантового кредиту в розмірі 3 млн. франків відповідно до кошторису на 2021 рік. Федеральне бюро з питань гендерної рівності відповідає за розподіл коштів.

У рамках Конвенції Ради Європи про запобігання та протидію насиллю над жінками та домашньому насильству, так званій Стамбульській конвенції, яка набула чинності в 2018 році, Швейцарія вже взяла на себе зобов'язання захищати жінок від фізичного, психологічного та сексуального насильства, а також від переслідування, примусового шлюбу, каліцтва жіночих статевих органів та вимушеного аборту. У сфері домашнього насильства захист надається всім постраждалим особам, незалежно від статі.

Науковий керівник І. М. Антонян

НАСИЛЬСТВО ЩОДО ЖІНОК: ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ

Насильство щодо жінок, зокрема насильство в сім'ї, є складною проблемою. На індивідуальному, сімейному та соціальному/ культурному рівнях може існувати безліч різних факторів, що сприяють цьому.

У статті 4 декларації Об'єднаних Націй зазначається, що держави повинні засуджувати насильство щодо жінок і не повинні посилатися на будь-які звичаї, традиції або релігійні міркування, щоб ухилитися від виконання своїх зобов'язань щодо його викорінювання. Державам слід усіма належними засобами та невідкладно проводити політику викорінювання насильства щодо жінок.

У Коста-Ріці був створений спеціальний комітет за участю високопосадовців, покликаний сприяти запобіганню вбивств жінок в інтимних відносинах. Установи, безпосередньо пов'язані з цією метою, підписали протокол, який застосовується у випадках високого ризику для життя або недоторканності жінок. Міністерство безпеки, Міністерство юстиції, система охорони здоров'я, судова система, державні служби та Національний інститут у справах жінок погодилися дотримуватися цього протоколу. У всіх випадках, коли загроза виявлена, оцінка ризику повинна проводитися кожного разу, коли ці установи мають справу з ситуацією насильства щодо жінок, з тим щоб ініціювати спеціальні заходи, коли вони виявляють високий ризик. Загальна база даних використовується для збору інформації від усіх відомств, так що заходи захисту реєструються, спільно використовуються і відслідковуються, а також порушення наказів або інші дії і фактори, які можуть привести до збільшення ризику вбивства.

У деяких країнах (включаючи Аргентину, Болівію, Бразилію, Індію, Перу, Уругвай і Філіппіни) був прийнятий підхід, що передбачає створення жіночих підрозділів або поліцейських ділянок, укомплектованих жінками, для того щоб підвищити здатність поліції реагувати на унікальні потреби жінок-жертв. У більшості випадків значна частина роботи, що проводиться цими спеціальними підрозділами, пов'язана з насильством щодо жінок, зокрема насильством в сім'ї. За неофіційними даними, багато з цих ініціатив були прихильно сприйняті жінками, оскільки вони, як правило, вважаються сприйнятливими і підтримують жінок-жертв.

Такі жіночі поліцейські підрозділи також сприяли підвищенню ролі жінок у роботі поліції і залучали більше жінок до цієї професії, як тільки вони помічали видимі ознаки того, що жінки вносять рівний

внесок у забезпечення громадської безпеки, попередження злочинності та боротьбу зі злочинністю.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.4/37.06

СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ ГОРЯН

*Харківський національний університет внутрішніх справ,
Сумська філія*

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ: ДОСВІД КАНАДИ

На сьогоднішній день проблема булінгу набуває все більшого розголосу, оскільки люди зрозуміли, наскільки трагічними можуть бути наслідки. Булінг детермінується як навмисна, повторювана агресивна поведінка однієї дитини для утримання влади над іншою.

Булінг – це боротьба за владу, яку важко вирішити без втручання дорослої людини. В основному для припинення такого виду знущання потрібні лише кілька хвилин втручання, особливо якщо дорослі діють негайно та неухильно. Будучи однією з країн, які борються із булінгом, Канаді вдалося розробити корисну схему протидії цьому явищу. Ключовими положеннями вищезазначеної схеми є наступні: втручаються на трьох рівнях (вся шкільна спільнота, учнів, які тільки починають знущатися або над якими знущаються, та учнів із серйозними поведінковими розладами, спричиненими булінгом); залучили батьків та місцевої громади до ініціативи.

Слід сказати, що залучення широкої громадськості може підвищити ефективність заходів попередження та протидії булінгу. Крім того, залучення учнів до розробки та реалізації програми може значно підвищити їхнє почуття відповідальності до ініціативи.

За результатами канадських досліджень саме відповідність матеріалів віковим особливостям дітей відіграє ключову роль у досягненнях мети ініціативи.

Важливим методом попередження та протидії булінгу вважається залучення гендерного підходу. Це визначається тим фактом, що прояви булінгу та реакції на нього можуть значно відрізнятися у хлопчиків та дівчаток. Тому саме гендерним відмінностям у методах протидії й попередження булінгу присвячена значна кількість програм, листівок та книг.

Кожна дитина має право відчувати себе у безпеці вдома, у школі та у суспільстві відповідно до Конвенції ООН про права дитини. Для припинення небезпечної поведінки булінгу дорослим потрібно

підтримувати дітей, які звертаються за допомогою, негайно вживати запобіжних заходів, щоб не допустити такої ганебної поведінки у майбутньому.

Науковий керівник З. А. Мошоньок

УДК 342

ЛІНА ОЛЕКСАНДРІВНА ГРОЗИК

*Луганський державний університет внутрішніх справ
імені Е. О. Дідоренка*

МЕХАНІЗМ ПОДОЛАННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА: ДОСВІД АВСТРІЇ

На сьогоднішній день відбувається удосконалення практики та політики протидії насильству як в економічно розвинених країнах світу, так і в тих що розвиваються. Країни приймають відповідні закони, впроваджують державні програми, вживають спеціальних заходів, спрямованих на протидію тим формам насильства, які донедавна вважалися звичайною справою сім'ї чи окремої людини. У наведеній статті пропонуємо розглянути досвід Австрії щодо подолання такого роду проблеми.

У листопаді 1996 року Австрійська національна асамблея прийняла Акт про захист від насильства в сім'ї. Закон надає право потерпілому на захист від кривдника у його/її життєвому середовищі і в соціальному оточенні, надаючи поліції повноваження виселяти правопорушників і накладати заборонні ордери. В Австрії були засновані «центри втручання», які забезпечують безкоштовними консультаціями, надають допомогу та підтримку потерпілим від насильства у сім'ї.

Якщо правопорушник погрожує або завдає шкоди особі, яка проживає в тому ж приміщенні, поліція має право виселити правопорушника зі спільного житла та заборонити йому туди повертатися, не зважаючи на те, що він може бути власником квартири чи будинку. Правопорушник повинен відати ключі від приміщення поліцейському, якщо він хоче забрати свої речі, то треба попереджувати постраждалу особу про свій прихід. Протягом цього часу суд повинен прийняти рішення, може накладати тимчасову судову заборону, яка чинна упродовж 3 місяців. Бувають випадки, коли потерпіла особа подала на розлучення, то заборона може бути продовжена до розлучення. Попри те що кривднику заборонили заходити до свого помешкання, йому можуть не дозволити з'являтися біля будинку та в інших визначених місцях, де він може зустрітися з постраждалою

особою. Постраждала особа може подати заяву на штраф, якщо кривдник порушує наказ суду.

Однією з головних рис Акта про захист від насильства в сім'ї є те, що у разі вчинення насильства поліція повинна реагувати, не зважаючи на інтереси потерпілої особи, яка самостійно приймає рішення лише стосовно тимчасової судової заборони. Цей підхід дає зрозуміти те, що держава вважає себе відповідальною за безпеку в приватному житті, що вона обізнана з проблематичною ситуацією потерпілої особи, яка перебуває в насильницьких стосунках під тиском кривдника.

Науковий керівник Н. Ф. Хайруліна

УДК 343.9:343.226

ІЛГАР ЕЛХАН ОГЛИ ГУЛІЄВ

*Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого
Інститут підготовки юридичних кадрів для Служби безпеки України*

ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ І ХУЛІГАНСЬКІЙ ПОВЕДІНЦІ ГЛЯДАЧІВ НА СПОРТИВНИХ АРЕНАХ

На початку 80х років 20 го сторіччя Європейськими стадіонами прокотилася хвиля трагічних випадків, які були спричинені неналежною поведінкою вболівальників. Тільки у 80-90х роках сталося понад десять масштабних футбольних трагедій, в яких 268 осіб загинуло та кількесот зазнали серйозних ушкоджень. Зростання футбольного хуліганства, насильства на стадіонах, до якого долучилися расизм та нацизм, вимагало адекватної реакції Європейських держав. Уздовж останньої чверті ХХ сторіччя в результаті широкого громадського обговорення проблеми, її наукового вивчення, національними урядами країн Західної Європи було запроваджено різноманітні заходи, які склали цілісну систему і забезпечили належний рівень безпеки на футбольних матчах. Однак в умовах глобалізації економічних, соціальних, інформаційних процесів футбольне хуліганство, агресія та расизм на стадіонах почали швидко розповсюджуватись у футбольному середовищі країн Центральної та Східної Європи, в Росії, Туреччині, тощо. Ці виклики спонукали уряди зазначених країн до вивчення міжнародного досвіду, розроблення ефективних національних законодавчих, організаційних, інформаційних та інших інструментів протидії насильству та расизму у футболі. Ситуація також загострюється у контексті загальної тенденції останніх років до зростання насильства та екстремізму в умовах економічної та соціальної нестабільності, які можуть бути значно посилені сучасною світовою кризою. Для України актуальність даної проблеми постала на

прикладі проведенням матчів Чемпіонату Європи з футболу у 2012 року. Гарантії безпеки учасників та гостей континентального форуму були базовою вимогою УЄФА для надання права прийому заходів чемпіонату.

Підсумовуючи результати перших кроків у створенні системи безпеки на футбольних заходах, необхідно зауважити, що в подальшому неминуче постане питання про вибір домінуючого варіанту: або посилення силових, випереджальних заходів з безпеки, що вимагатиме посилення ролі правоохоронних органів, або ж розбудова механізмів партнерських стосунків та солідарної відповідальності органів державного управління, футбольних організацій, інших задіяних сторін та зацікавлених груп.

Науковий керівник О. О. Орлова

УДК 343.9:343.226

ДІАНА ОЛЕКСАНДРІВНА ДАНИЮК

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРОТЬБА З НАСИЛЬСТВОМ НАД ДІТЬМИ

Згідно результатів останніх соціологічних досліджень насильство над дітьми все більш набуває глобального характеру. Близько мільйону дітей у всьому світі потерпають через насильство. Насильство над дітьми може серйозно впливати на їх розвиток, травмувати, або навіть спричинити смерть.

В юридичній літературі насильство над дітьми розглядається як будь-яка форма жорстокого поводження або відсутність належного догляду, яка заподіює дитині фізичну або моральну шкоду.

В українському законодавстві існує три види насильства над дітьми: психологічне насильство, фізична агресія, нехтування (хронічна неувважність до основних потреб життя дитини). Насильство над дітьми, безумовно, є найбільш серйозним злочином, оскільки воно загрожує як дитині, так і сталому розвитку суспільства в цілому.

Багато країн зосереджують свої зусилля на боротьбі з цим злочином. Так, Франція на 2020–2022 роки запровадила «План протидії насильству над дітьми». План має на меті «звернути увагу на потерпілих від насильства ким би вони не були і де б вони не знаходилися». Йдеться про мобілізацію всього суспільства та зміну існуючої практики боротьби. 22 заходи цього плану спрямовані на боротьбу та запобігання насильству над дітьми, сприяють «глобальному баченню та об'єднанню підходів» у межах діяльності судової, соціальної систем та сфери охорони здоров'я.

Унаслідок власного дослідження ЮНІСЕФ зробив висновок, що проблема насильства над дітьми в Україні все ще недооцінена.

Незважаючи на суспільно небезпечний характер багато форм домашнього насильства, а також насильства над дітьми, ще сприймаються суспільством як соціальна норма.

На нашу думку, проблема насильства над дітьми потребує негайного вирішення на різних ланках суспільства. Саме від координованої взаємодії працівників системи охорони здоров'я, освіти, кримінального правосуддя, соціальних служб, правозахисних організацій та засобів масової інформації і т.ін. залежить ефективність боротьби з насильством над дітьми, здоров'я майбутнього покоління та безпека суспільства в цілому.

Науковий керівник О. С. Левашов

УДК 343.9:343.226

ЮРІЙ ОЛЕГОВИЧ ДЕНИСЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЩО ЗМУШУЄ ЛЮДЕЙ ЧИНИТИ НАСИЛЬСТВО СЕРЕД МОЛОДІ?

Немає простої відповіді на те, чому деякі люди вчиняють насильство. Але є приклади, коли людина стає жертвою чи злочинцем або тим та іншим. Таке часто описують як фактори ризику. Це означає такі типи ситуацій та обставин, які роблять більш імовірним, що молода людина стає жертвою або винуватцем насильства. Деякі фактори ризику раннього дитинства включають імпульсивну поведінку, відсутність емоційного контролю, соціальних навичок та навичок вирішення проблем. Багато факторів ризику є результатом хронічного стресу, який може нашкодити розвитку мозку дітей та молоді.

Насильство серед молоді є головною причиною смерті підлітків та молодих людей. Молодь, яка зазнає насильства, також має більший ризик порушення фізичного та психічного здоров'я, включаючи куріння, вживання наркотиків, депресію та самогубство.

Насильство серед молоді може мати негайні та довічні фізичні, емоційні та економічні наслідки. Це має велике значення для молодшої людини, незалежно від того, чи є вона жертвою, нападником чи свідком. І це шкодить іншим людям у громаді.

У молодшої людини може виникнути фактор ризику друзів, які погано на неї впливають. Кожна окрема людина має свій власний набір ризиків та захисних факторів. Наявність великої кількості факторів ризику може бути показником того, що особа більш ймовірно стане жертвою або злочинцем, або і тим і іншим. Фактори ризику можна згрупувати під заголовками «Особистість», «Сім'я», «Школа»,

«Громада», «Однолітки» та «Соціальні» (стосується суспільства навколо нас).

Які індивідуальні фактори ризику? Історія насильницької віктимізації. Дефіцит уваги, гіперактивність або порушення навчання. Історія ранньої агресивної поведінки. Залучення до наркотиків, алкоголю чи тютюну. Низький IQ. Здатність контролювати свою поведінку. Дефіцит соціально-когнітивних здатностей або можливостей обробки інформації. Сильний емоційний дистрес.

Запобігання насильству серед молоді є життєво важливим для добробуту кожного. Розуміючи, як насильство серед молоді впливає на громади та їх мешканців, необхідно вибрати запобіжні заходи.

Науковий керівник О. С. Левашов

УДК 343.9:343.226

РУСАННА ВІТАЛІЇВНА ДЖЕНАЙ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ У СІМ'Ї

Домашнє насильство є міжнародною проблемою. Різні держави протягом тривалого часу відпрацьовують шляхи її подолання. Вивчення ситуації сімейного насильства у різних країнах показують, що його наслідки можуть бути такими: загроза життю і здоров'ю особи чи завдання психологічної травми, яка в подальшому може негативно вплинути як на сімейне життя жертви, так і на соціальне в цілому.

Загалом, насильство – це вид суспільних відносин, у яких одні індивіди (групи людей), використовуючи зовнішній примус, що загрожує життю, підкорюють собі інших людей а також їхні можливості, продуктивні сили, власність і волю. Також існують чотири форми насильства: економічне (Позбавлення людини житла, їжі, одягу, іншого майна, коштів чи документів, використання фінансової переваги), психологічне (образи чи постійна критика партнера у сімейних відносинах), фізичне пошкодження майна під час сварок; штовхання, завдання ударів, укусів, здушування) та сексуальне (змушування партнера до статевих відносин).

Профілактика насильства в сім'ї забезпечується цілим рядом соціальних та спеціальних заходів.

Їх метою є:

– усунення причини і умови, які призводять до насильства в сім'ї, обмежити його поширення;

- припинення такого насильства, надання соціальної підтримки жертвам насильства в сім'ї та забезпечення їхньої безпеки;
- зменшити негативний вплив домашнього насильства на нормальний розвиток дітей;
- притягнення до кримінальної відповідальності винних у вчиненні насильства в сім'ї та здійснення соціальної, психологічної та медичної корекції для підготовки до повернення до сім'ї;
- контроль за поведінкою осіб, які реально можуть учинити в сім'ї насильство, і осіб, визнаних винними в сімейному насильстві.

Заходи щодо запобігання домашньому насильству мають певні цілі. А саме: завчасне виявлення сімей, де існує загроза виникнення насильства, відвернення причин і умов, що призводять до його скоєння, або обмеження їх наслідків, а якщо можливо, то й усунення їх та забезпечення достатнього захисту від насильницьких посягань для кожного члена сім'ї.

Боротьба з насильством в сім'ї сьогодні і є однією із найважливіших сфер суспільного розвитку. Вона розглядається не лише як соціальна проблема, а, насамперед, як проблема захисту прав людини, що вимагає створення належних правових засобів для її вирішення. Насилля в сім'ї є порушенням прав і свобод конкретної людини, що викликане різними можливостями агресора і ускладнює самозахист жертви та вимагає втручання держави та суспільства.

На мою думку, держава, у вигляді органів виконавчої влади, повинна вживати відповідні заходи щодо протидії насильству в сім'ї та забезпеченню мирного співіснування в суспільстві

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ЯРОСЛАВА АНДРІЙВНА ДОЛИННА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ВПЛИВ ІНСТИТУТУ СІМ'Ї НА ВИНИКНЕННЯ ДИТЯЧОЇ БЕЗПРИТУЛЬНОСТІ ЯК ФОНОВОГО ДЛЯ ЗЛОЧИННОСТІ ЯВИЩА

Сьогодні, в сучасній Україні, злочинність осіб без визначеного місця проживання складає собою малодосліджену проблему, яка торкається та зачіпає різні сфери суспільного життя. Перш за все вона тісно пов'язана з таким поняттям, як феномен бездомності та безпритульності, який існує вже далеко не перше століття.

Актуальність теми полягає в тому, що сучасний соціально-економічний занепад в українському суспільстві породив глибоку кризу сім'ї, сприяв посиленню таких негативних явищ суспільства як алкоголізм, проституція, наркоманія, безробіття і звичайно жебракування з безпритульністю. На цьому тлі створилася гостра загроза руйнування сім'ї, як соціального інституту, і саме в таких умовах в Україні набуває чималих розмірів дитяча безпритульність і як наслідок поширюється злочинність серед неповнолітніх.

До основних причин появи дитячої безпритульності віднесемо: неспроможність багатьох сімей виховувати дітей, через бідність або ж безвідповідальність батьків; застосування у сім'ях жорстоких форм виховання, які перетинаються з насильством в сім'ї; недосконалість реабілітаційно-профілактичної роботи, застосованої у притулках для дітей; безробіття, зростання цін на товари першої необхідності, зокрема дитячі і, як результат, погіршення матеріального благополуччя значного прошарку населення України.

Щодо протидії бродяжництву та безпритульності, то науковці визначають перелік основних напрямів протидії безпритульності: прийняття єдиного законодавчого акта, що регулював би відносини у сфері протидії злочинності та запобіганням злочинам; посилення участі громадськості в протидії бродяжництву та безпритульності, закріплене у відповідних профілактичних програмах і планах; включення в шкільні програми курсів з навчання навичкам здорового і безпечного життя, самооборони; розроблення загальнодержавних програм навчання батьків спілкування з дітьми; підвищення якості роботи соціальних служб, основною метою яких є соціальна адаптація різних видів; зниження рівня бездоглядності дітей (наприклад, створення спеціальних молодіжних центрів за типом гуртожитку, де молода людина може одержати притулок і консультацію з примирення з батьками, працевлаштування, вирішення конфліктів тощо).

Підсумовуючи, можна сказати, що першопричинами цієї проблеми є інститут сім'ї, рівень духовного і морального розвитку батьків, культури народження і усвідомлення загальноприйнятих правил поведінки.

Науковий керівник О. О. Орлова

УДК 343.9:343.226

АНАСТАСІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА ДОРОШ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ НАД ДІТЬМИ. ДОСВІД США

Діти – це найуразливіша та незахищена частина суспільства. Чим більше зростає насильство у суспільстві, тим актуальніше стає проблема домашнього насильства над дітьми.

Проблеми дітей все більше привертають увагу людства. Об'єктивно оцінити ці проблеми, а відтак відповідно провадити державну політику щодо дітей в Україні можна за умов не лише вивчення та дослідження становища дітей, але й аналізуючи ті процеси, що пов'язані з дітьми за межами України.

У багатьох країнах ефективно та різнопланово функціонують дитячі соціальні служби. Наприклад, діяльність дитячих соціальних служб в США орієнтовані не тільки на дитину, а й на сім'ю в цілому. Вони мають однакові цілі і виконують такі завдання: надання з боку держави сім'ї певної економічної самостійності; профілактика насильства над дітьми та жорстокого ставлення до дітей; створення різних інституційних форм опіки, а також підтримка не інституційних форм, зокрема «громадських».

У 1974 р. в США було ухвалено Закон про запобігання поганому ставленню до дітей і ліквідацію його наслідків. Відповідно до цього Закону був створений Національний центр з проблем жорстокого поводження з дітьми і проблем занедбаних дітей. Сучасна система служб захисту дітей в США включає чотири аспекти діяльності: повідомлення; розслідування; втручання; завершення справи.

Також в США функціонують урядові й громадські комісії з розслідування випадків насильства, створено спеціальні будинки-притулки, де змушені жити жінки з дітьми, які залишили свої домівки через жорстоке поводження.

Отже, необхідно вивчати і враховувати досвід зарубіжних країн зокрема США, але значною мірою ми маємо формувати власну політику щодо дітей, яка б враховувала історичний досвід, національні традиції, проблеми державотворення, особливості реалізації сучасної державної політики в Україні.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

**ВАДИМ АНДРІЙОВИЧ ДОСАЄВ,
ІРИНА ОЛЕКСІЇВНА ЖАРКОВА**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЛЯ

Домашнє насилля може бути фізичним, або психологічним, і воно може торкнутися будь якої людини, будь якого віку, будь якої статі, раси, сексуальної орієнтації. Це може бути поведінка, мета якої налякати, нанести фізичну шкоду, контролювати партнера. І хоча усі відносини відрізняються один від одного, насилля в сім'ї звичайно пов'язано з нерівною динамікою влади при якій один партнер намагається встановити контроль над іншим, різними способами. Образи, погрози, емоціональне насилля, та сексуальний примус - все це домашнє насилля. Деякі злочинці можуть навіть використовувати дітей, домашніх тварин, або інших членів сім'ї у якості емоційного важеля, аби змусити свою жертву робити те, чого вони прагнуть. У жертв домашнього насилля знижується самооцінка, з'являється занепокоєння, депресія та загальне почуття безпомічності, для подання якої може знадобитися час та професійна допомога. Типи домашнього насилля включають в себе фізичне, моральне (так зване емоціональне, психічне, або психологічне насилля), сексуальне, економічне/фінансове, та духовне насилля. Переслідування та кібер – переслідування також являють собою форми насилля за сторони інтимного партнера. Фізично образлива поведінка включає в себе напади будь якого роду, від защемлення, штовхання, удару, або ляпасу по обличчю до удушення, стрільби, колотих ударів, вбивства. Вербальне, емоціональне, психічне чи психологічне насилля описується як використання слів для критики. Під сексуальним насиллям розуміється будь яка поведінка при якій секс використовується для контролю чи приниження жертви. Економічне чи фінансове зловживання описується погрозливим, або іншим чином обмежуючим фінансову свободу або безпеку жертви. Рішення залишити насильницькі відносини є важким рішенням і потребує ретельного планування та підтримки. Кожен має право на поважливе, любляче відношення та ніхто не повинен жити у страху.

Науковий керівник Т. М. Кальченко

КАТЕРИНА ІВАНІВНА ДУБОВА

*Луганський державний університет внутрішніх справ
імені Е. О. Дідоренка*

ПРОТИДІЯ СЕКСУАЛЬНОМУ НАСИЛЬСТВУ (КОРОТКИЙ ДИСКУРС)

Однією із найважливіших проблем людства є проблема насильства в суспільстві. Ще з давніх часів люди звикли вирішували проблеми не мирним шляхом, а з використанням фізичної сили. Існує декілька видів насильства, а саме: фізичне, психологічне, економічне та сексуальне.

У різних країнах світу органи правопорядку по-різному попереджують та припиняють будь-які факти насильства. Наведемо приклади країн з низьким та високим рівнем насильства станом на 2015 рік. Сирія – країна, яка посіла перше місце серед країн, що відзначилися високим рівнем насильства, зокрема сексуального. Цивільне населення цієї країни опинилося посеред військових дій та затяжних конфліктів на лінії фронту. Під сексуальним насильством, пов'язаним з конфліктом, часто мають на увазі зґвалтування жінок і дівчат у воєнний час. Також багато країн зазнають загрози сексуального насильства, свідчення про застосування і наслідки цієї форми насильства широко задокументовані в 19 країнах Африки, Азії, Європи і Південної Америки протягом 2016 року. Можна зробити висновок, що найбільше страждають від насильства, а саме сексуального, країни в яких діє режим воєнного стану.

Країни, в яких рівень насильства значно менший, в порівнянні з іншими, знаходяться в Європі. До цих країн належать Ісландія, Данія та Австрія. Це пов'язано з тим, що наприклад у Швеції практично всі форми, зокрема домашнього, насильства в цих країнах криміналізовані. Щодо дітей у цих країнах, то покарання стосовно них набагато жорстокіші в порівнянні з іншими.

Таким чином, актуальність проблеми насильства для європейських країн зумовлює потребу шукати оптимальні моделі реагування. Створено низку нормативних актів, які регулюють питання насильства на міжнародному рівні. Зокрема: «Загальна декларація прав людини», «Декларація прав дитини», «Міжнародний пакт про громадянські та політичні права», «Конвенція про права дитини». Щоб знайти оптимальні моделі реагування органів правопорядку на факти насильства потрібно враховувати досвід та психологічні аспекти різних країн світу. Проаналізувавши наслідки політики щодо насильства в різних країнах світу можна зробити висновок, яка з них є оптимальною та яка зможе дати позитивні результати в майбутньому.

Науковий керівник Н. Ф. Хайруліна

ДАР'Я ГРИГОРІВНА ЄМЕЛЬЯНОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ВПЛИВ ЕМОЦІЙНОГО НАСИЛЬСТВА

Основна причина, чому емоційне насильство часто не помічається – це той факт, який немає фізичних ознак, які б підтверджували, що воно існує. Однак емоційне насильство може бути настільки ж шкідливим, і, ймовірно, ще більш руйнівним, оскільки це наносить шкоду психіці іншого. Замість фізичного болю, залишається важкий емоційний біль і травми можуть бути більш постійними. Емоційне насильство – це будь-яка жорстока поведінка, яка не є фізичною, яка може включати словесну агресію, залякування, маніпуляції та приниження, яке найчастіше розгортається як зразок поведінки з плином часу, яке спрямоване зменшити почуття особистості, гідності та самоцінності іншої людини, і яке часто призводить до тривоги, депресії, суїцидальних думок чи поведінки, а також травматичних стресових розладів.

Емоційне насильство починає порушувати самооцінку людини, що є вже досить низькою на початку. Її вразливість до емоційно насильницьких нападів, викликані існуючими почуттями неповноцінності, невпевненості в собі і загальною відсутністю впевненості. Накопичуючи знущання, людина буде відчувати себе ще менш значущою, оскільки її початкові враження про себе певним чином підтверджені. Наприклад, чоловік ніколи не замислюється, вказуючи, наскільки некомпетентна його дружина, і це "роз'їдає" дружину, яка вже страждає від низької самооцінки через свій статус безробітної. Як результат, вона має тенденцію бути похмурою і тихою, оскільки залишається вдома робити хатню роботу.

Повторне емоційне насильство може формувати власну гідність. Повторення або постійний вплив, ймовірно, матиме гіпнотичний ефект, так що людина почне вірити в будь-які образливі речі, які йому кажуть. У наведеному вище прикладі потік словесних образ щодо її передбачуваної некомпетентності та нікчемності може врешті стати фактом для дружини, яка почне вірити, що вона насправді нічого не може зробити правильно.

Емоційне насильство може покласти на плечі реципієнта взяти всю провину. У якийсь момент, жертва може розпочати озиратися і запитувати, чому вона йде через ці труднощі і піддається такому насилью. Але якщо емоційне насильство, виконавши свою роботу і глибоко поглинувши в її психіку, вона не знайде нікого винного, окрім себе.

Емоційне насильство може призвести до травми, яка може бути постійною. Психологічна травма, ймовірно, призводить до найгірших

випадків емоційного насильства. Насильство може закінчитися стражданням від тривоги та хронічної депресії і навіть після травматичний стресовий розлад. Отже, травма - це те, що неможливо легко виликати і це зазвичай потребує часу, перш ніж можна повністю побороти її. Більшість ніколи не в змозі повністю звільнитися від своєї травми, навіть якщо вони вміють це тримати під контролем.

Емоційне насильство може призвести до інших, більш серйозних проблем зі здоров'ям. Коли їх емоції вже не можуть боротися з ударами, саме їх організм, швидше за все, почне реагувати. Стрес і травми, спричинені постійним емоційним насильством приймуть свій вплив на людський організм, і можуть виникнути різні хвороби.

Науковий керівник О. М. Гончарук

УДК 343.9:343.26

ХРИСТИНА АНДРІЙВНА ЄМЕЛЬЯНОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ДИТИНОЮ. ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ

Зловживання дітьми – це фізичне, сексуальне або психологічне жорстоке поводження або нехтування дитиною чи дітьми, особливо з боку батька чи вихователя. Зловживання дітьми може включати будь-який вчинок або бездіяльність батька або вихователя, що призводить до фактичної або потенційної шкоди для дитини, і може статися в будинку дитини, або в організаціях, школах чи громадах, з якими дитина взаємодіє. Існують такі види насильства щодо дітей: 1. Фізичне насильство. Тілесне покарання передбачає удари дітей («прибивання», «ляпання», «поплескування») рукою або знаряддям - батогом, палицею, поясом, взуттям, дерев'яною ложкою тощо. Але воно також може включати, наприклад, удари ногами, струсування або метання дітей, дряпання, пощипування, кусання, смикання за волосся або вуха, змушування дітей залишатися в незручних положеннях, опіки, опарювання або примусовий прийом всередину (наприклад, промивання дитячих ротів милом або змушення їх ковтати гарячі спеції). 2. Сексуальне насильство. Сексуальне насильство над дітьми (CSA) – це форма жорстокого поводження з дітьми, при якій дорослий або старший підліток зловживає дитиною для сексуального стимулювання. Сексуальне насильство стосується участі дитини у статевому акті, спрямованому на фізичне задоволення або фінансову вигоду особи, яка вчинила вчинок. 3. Психологічне насильство. У 2013 р.

Американська психіатрична асоціація (АРА) назвала це "випадковими словесними або символічними діями батька або вихователя дитини, які призводять до психологічної шкоди для дитини чи мають розумний потенціал.

Зловживання дітьми можуть призвести до негайних несприятливих фізичних наслідків, але воно також сильно пов'язане з проблемами розвитку та багатьма хронічними фізичними та психологічними наслідками, включаючи подальше погіршення здоров'я, більш високі показники хронічних захворювань, поведінку з високим рівнем ризику та скорочення тривалості життя.

У більшості випадків діти, які зазнають насильства або ігноруються, страждають більшою мірою психічним здоров'ям, ніж фізичним збитком. Емоційне і психологічне насильство і нехтування позбавляють дитину інструментів, необхідних для подолання стресу і освоєння нових навичок, щоб стати стійкими, сильними та успішними. Таким чином, дитина, з якою погано поводяться або якою нехтують, може мати широкий спектр реакцій і навіть може впасти в депресію або розвинути суїцидальну, замкнуту або насильницьку поведінку. Коли він стає старше, він може вживати наркотики або алкоголь, намагатися втекти, відмовитися від дисципліни або ображати інших. Як дорослий, він може розвинути сімейні та сексуальні труднощі, депресію або суїцидальну поведінку. Не всі діти, які зазнають насильства, мають серйозні реакції. Зазвичай, чим молодша дитина, тим довше триває насильство і чим ближче відносини дитини з кривдником, тим серйозніше будуть наслідки для психічного здоров'я. Тісні відносини з дорослою людиною, яка підтримує дитину можуть підвищити стійкість, зменшивши деякі наслідки. Діти – це майбутнє, яке залежить від нас. Тому що ми повинні дбати про них і вчити їх бути добрими і справедливими. І варто пам'ятати, що діти – це дзеркало батьків.

Науковий керівник **В. В. Кочина**

УДК 343.9:343.226

БОГДАН СЕРГІЙОВИЧ ЄРМОЛЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ. КІБЕРБУЛІНГ

Кібербулінг – новітня форма агресії, що передбачає жорстокі дії з метою дошкулити, нашкодити, принизити людину з використанням інформаційно-комунікаційних засобів: мобільних телефонів, електронної пошти, соціальних мереж тощо. Сучасні американські

дослідники Робін Ковальські, С'юзан Лімбер і Патріція Агатстон, виділяють вісім типів поведінки, які характерні для кібербулінгу, відображають переважну більшість різновидів негативного впливу в Інтернет-просторі: 1. Суперечки, або флеймінг – обмін короткими гнівними і запальними репліками між двома чи більше учасниками, використовуючи комунікаційні технології. Частіш за все розгортається в «публічних» місцях Інтернету, на чатах, форумах, дискусійних групах, інколи перетворюється в затяжну війну. 2. Нападки, постійні виснажливі атаки – найчастіше це залучення повторюваних образливих повідомлень, спрямованих на жертву (наприклад, сотні смс-повідомлень на мобільний телефон, постійні дзвінки) з перевантаженням персональних каналів комунікації. 3. Обмовлення, зведення наклепів – розповсюдження принизливої неправдивої інформації з використанням комп'ютерних технологій. Це можуть бути і текстові повідомлення і фото, і пісні, які змальовують жертву в шкідливій інколи сексуальній манері. 4. Самозванство, втілення в певну особу – переслідувач позиціонує себе як жертву, використовуючи її пароль доступу до її акаунту в соціальних мережах, блогу, пошти, системи миттєвих повідомлень тощо, а потім здійснює негативну комунікацію. Організація «хвилі зворотних зв'язків» відбувається, коли з адреси жертви без її відому відправляються ганебні провокаційні листи її друзям і близьким за адресною книгою, а потім розгублена жертва не очікувано отримує гнівні відповіді. 5. Ошуканство, видурювання конфіденційної інформації та її розповсюдження – отримання персональної інформації в між особовій комунікації і передача її (текстів, фото, відео) в публічну зону Інтернету або поштою тим, кому вона не призначалась. 6. Відчуження, ізоляція. Чим в більший мірі людина виключається із взаємодії, наприклад, в грі, тим гірше вона себе почуває і тим більше знижується її самооцінка. У віртуальному середовищі виключення також наражає на серйозні емоційні негаразди, аж до повного емоційного руйнування дитини. 7. Кіберпереслідування – це дії з прихованого вистежування переслідуваних і тих, хто пересувається без діла поруч, зазвичай зроблені нишком, анонімно, з метою організації злочинних дій на кшталт спроб зґвалтування, фізичного насильства, побиття. Відстежуючи через Інтернет необережних користувачів, злочинець отримує інформацію про час, місце і всі необхідні умови здійснення майбутнього нападу. 8. Хепіслепінг – будь-які відеоролики, в яких записано реальні напади. Відеоролики нападів з метою гвалтування чи його імітації інколи ще називають хопінг – наскок. Ці відеоролики розміщують в Інтернеті, де його можуть продивлятися тисячі людей, зазвичай без жодної згоди

жертви. Жертви булінгу переживають важкі емоції – почуття приниження та сором, страх, розпач і злість. Інколи така ситуація може заподіяти людині непоправну шкоду. З'явилося навіть поняття «буліцид» – загибель жертви внаслідок булінгу.

Науковий керівник В. В. Кочина

УДК 343.9:343.226

ОЛЕКСАНДРА ВЯЧЕСЛАВІВНА ЄРЬОМІНА

Харківський національний університет внутрішніх справ

БУДЬ-ЯКЕ НАСИЛЬСТВО – Є ОТРУТА ДЛЯ СУСПІЛЬСТВА

Насильство в суспільстві є невід'ємною частиною повсякденного життя. Ніхто ніколи не замислювався про те, які ознаки суспільного насильства? Чому для нас стало це на стільки звичним, що ми не звертаємо уваги на настільки глобальну проблему? Будь-яка людина має розуміти, що насильство не може змінити світ, а якщо і змінює, то тільки тимчасово. А знаєте де бере свій початок суспільне насильство? Його день у день пропагують по телебаченню. Насильство – це політика, це історія, це влада, це економіка, це інституційні методи організації суспільства. Саме тому ми несвідомо піддаємося йому, тим самим, застосовуючи насильство у відношенні один до одного.

Ми спостерігаємо за тим, як влада намагається боротися з насильством. Хто-небудь надавав значення тому, якими методами вона намагається побороти насильство і до чого це призведе в майбутньому? Влада робить спроби зменшити насильство застосуванням того ж самого насильства! Чи це той шлях, яким варто вирішити дану проблему? Великий борець за громадянські права Мартін Лютер Кінг говорив: «... Насильство примножує насильство ...». Виходячи з цього висловлювання, деякі почнуть засуджувати владу за такий метод вирішення проблеми. Але не варто все сприймати як належне, будь-який метод має як позитивний, так і негативний вплив на суспільство. Я вважаю, що є умови, при яких насильство і необхідно і корисно, і є умови, при яких насильство не може дати ніяких результатів. Виходячи з вищевикладеного, можна сміливо сказати про те, що метод насильства це один з альтернативних і дієвих способів вирішити проблему насильства в суспільстві. Питання лише в тому, за яких умов застосовувати даний метод.

Провівши соціальне опитування, на питання «що для вас ідеальне суспільство?», багато відповідали: «... в нашому ідеалі немає місця насильству». З цього експерименту виникло багато питань. Якщо ми

пропагуємо відсутність насильства в ідеальному суспільстві, тоді чому ж ми не помічаємо наявності насильства в реальному соціумі.

Чому ми просто закриваємо очі і дозволяємо насильству увійти в наше повсякденне життя? Задумайтесь над цим. Це не просто проблема, це проблема світового масштабу, в рішенні якої повинен взяти участь кожен. Думаю кожен з вас зробить правильні висновки і ми, починаючи з самих себе, вирішимо цю проблему.

Науковий керівник *А. В. Білоусов*

УДК 343.9:343.226

КОСТЯНТИН ГЕННАДІЙОВИЧ ЗАВГОРОДНІЙ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЯК ПРОЯВ НАСИЛЛЯ НАД ЛЮДИНОЮ В США

Переслідування (сталкінг) визначається як будь-який небажаний контакт поміж двох людей, який прямо чи опосередковано вказує на загрозу переслідуваній особі, або викликає у неї відчуття страху. У США переслідування є злочином за федеральними законами, законами всіх 50 штатів та округу Колумбія. Будь-яка особа, яка свідомо, зловмисно і неодноразово вистежує іншу людину, настирливо її турбує і змушує хвилюватися за свою безпеку чи безпеку своєї родини, може бути звинувачена у переслідуванні незалежно від попередніх стосунків з потерпілим. Тому, наприклад, якщо Рональд щотижня проводить кілька годин, залякуючи Вікторію, свою колишню дівчину, супроводжуючи її з роботи додому, надсилаючи їй загрозові електронні листи та телефонуючи їй посеред ночі, він, швидше за все, може бути звинувачений у переслідуванні, адже це не поодинокий випадок, а системне цькування.

Переслідування може торкнутися будь-кого, незважаючи на стать, расову приналежність, сексуальну орієнтацію, соціально-економічний статус чи територію проживання. Відповідно до результатів опитування, яке було проведено у США у 2018 році, одна з кожних дванадцяти жінок та один з кожних сорока трьох чоловіків зазнали переслідування протягом свого життя. Багатьом людям відомі їх переслідувачі. Приблизно 87 % переслідувачів – чоловіки. Менше ніж 2 % випадків переслідування призводять до вбивств.

Зафіксовані випадки переслідувань порушують важливі питання щодо попередження переслідувань та їх наслідків, пов'язаних з насильством і значним психологічними розладами. Оскільки існує

багато моделей поведінки переслідувачів, практично неможливо розробити єдину ефективну стратегію вирішення проблеми, яка б підходила до кожної ситуації. Проте жертви переслідувань повинні документувати всі правопорушення, здійснені переслідувачем проти них особисто та їх власності. Для цього потрібно сфотографувати пошкоджене майно та тілесні ушкодження, нанесені переслідувачем, а також зберігати записки, листи, електронну кореспонденцію та повідомлення, залишені зловмисником на телефонних автовідповідачах. Жертви переслідування часто вдаються до профілактичних заходів, щоб підвищити свою безпеку. Вони встановлюють міцні двері, зовнішнє освітлення та сигналізацію, змінюють маршрути пересування, обмежують час прогулянок на самоті, носять з собою перцевий спрей або електрошокер, ігнорують переслідувачів, звертаються до друзів та родичів за підтримкою. У США особам, які потерпають від переслідувань, рекомендовано комунікувати з поліцією або місцевими соціальними службами, щоб отримати професійну допомогу, необхідну для подолання проблеми.

Науковий керівник Л. Д. Дягілєва

УДК 343.9:343.226

ДАРИНА ГРИГОРІВНА ЗАВРІЧКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЛЯ І БОРОТЬБА З НИМ В ІТАЛІЇ

На сьогодні домашнє насильство в Україні залишається проблемою, яка потребує контролю та реагування з боку суспільства та держави. Впродовж 2018 року до Національної поліції України надійшло 89,5 тисяч заяв, повідомлень від жінок пов'язаних з домашнім насильством. У поліції зазначають, що понад 60 % постраждалих від насильства взагалі не повідомляють про його скоєння і не звертаються за допомогою. В Україні згідно нового закону «Про запобігання та протидію домашньому насильству» чітко розмежовуються спеціальні заходи, які призначені для протидії домашньому насильству.

В Італії переважна кількість – 63 відсотки – знущань над жінками відбувається в родині. При цьому більше 90 відсотків подібних інцидентів не доводяться до відома поліції, як правило, через страх перед тираном або через сором і непередбаченої реакції суспільства, яке далеко не завжди з розумінням ставиться до потерпілих. Незважаючи на всі «бар'єри», італійкам надається цілий ряд можливостей вирішити цю проблему. У країні діє номер багатомовного телефонного центру допомоги 1522, всюди також працюють численні аналогічні центри. До

того ж, малозабезпеченим, включаючи іноземців, гарантується захист в цивільному та адміністративному суді – обраний жертвою адвокат буде повністю оплачений державою, яка також бере на себе всі судові витрати і пов'язані з веденням справи витрати. Таким чином, я вважаю, що необхідно враховувати досвід зарубіжних країн для вдосконалення боротьби з домашнім насильством.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ВЛАДИСЛАВ СЕМЕНОВИЧ ЗАХАРОВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

СУЧАСНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ В СПРАВАХ З ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Домашнє насильство безперечно є однією з найбільш серйозних і складних проблем, з якими стикається право охорона сьогодні. Домашнє насильство вже давно є головною причиною вбивств в більшості громад. Як ключовий соціальний феномен, воно ставить під сумнів сферу, широту та роль сучасної правоохоронної політики та практики. Поліція не завжди відповідала на цей виклик найкращим чином. Історично домашнє насильство розглядалося як фактично приватна сімейна справа, не придатна для силового втручання уряду. Насправді американський закон колись визнавав чоловіків справжніми головами своїх домоволодінь з правом наносити тілесні покарання непокірним дружинам. Хоча більшість законів такого роду зникли на початку XIX століття, їх залишкові наслідки продовжували проявлятися в соціальних нормах і дозволах сучасного суспільства. суспільство розширило роль уряду як захисника не тільки поза домом, але і всередині нього. Однак інституційні переходи до нової політики та процедур часто відстають від змін у суспільному ставленні, і це традиційно стосується поліцейських відділів, які займаються домашнім насильством. Більше того, не кожен поліцейський особисто прийняв цю зміну, і наслідком цього іноді було нечутливе ставлення до жертв домашнього насильства. Динаміка переслідування також сприяла нерішучості поліцейських відомств належним чином надавати допомогу жертв домашнього насильства. Поліціанти часто стикаються з жертвами жорстокого поводження, які потрапляють у кругообіг захисту свого кривдника, і багато поліціантів помилково прийшли до висновку, що втручання є безглуздом або навіть шкідливим. Як тільки доцільність втручання поліції стала очевидною, поліцейські відомства

намагалися стримувати домашнє насильство методами вирішення конфліктів та емоційною підтримкою, а не покладаючись на традиційне посилення законності. На жаль, самі ці методи не виявилися настільки ефективними, як сподівались і, як злочинність з домашнього насильства набула більш широкого визнання, виник примус до більш жорсткої, орієнтованої на арешт, реакції. На жаль, існує все більше доказів того, що такі арешти не обов'язково запобігають повторному зловживанню. Насправді зараз існує відчуття, що ці арешти можуть навіть погіршити ситуацію в деяких сім'ях. Як результат, багато освічених людей ставлять під сумнів арешт як ексклюзивний, бажаний метод запобігання подальшому насильству. Таким чином, для більшості, короточасний арешт практично не вплине на попередження майбутнього насильства в сім'ї, так як короточасний арешт має відносно незначний вплив на запобігання їх участі у злочинах з наркотиками, пограбуваннях, крадіжках зі зломом та інших

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.9:343.226

ДМИТРО ВАДИМОВИЧ ЗМІЇВСЬКИЙ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ В СУСПІЛЬСТВІ

Насильство завжди було частиною існування людства. Різноманітні його прояви можна побачити у кожному куточку світу. Щорічно більше мільйона людей гине, а ще більше травмуються, як внаслідок замаху на власне життя та здоров'я, так і внаслідок міжособистісних і колективних форм насильства. Загалом, насильство є однією з провідних причин смерті в усьому світі серед людей віком від 15 до 44 років.

Протидія насильству вимагає комплексних зусиль, у тому числі шляхом прийняття законів, надання судового захисту та зміни соціальних установок. Існує велика кількість ідей щодо зниження рівня насильства в суспільстві за допомогою законодавства. На нашу думку, прийняття закону про зброю може допомогти пересічній людині захистити себе від насильства. Масові розстріли людей за їх релігійні переконання, політичні погляди та національність стають все більш поширеними у всьому світі. Опоненти володіння зброєю вважають, що вільний обіг зброї може призвести до посилення насильства, пов'язаного із зброєю, посиляючись на найгірші масові розстріли в США, де право власності на зброю конституційно захищено Біллем про права. Але рівень

озброєного насильства зростає навіть у країнах, де обіг цивільної зброї обмежений або навіть заборонений законодавством. Наприклад, масове вбивство в Керченському політехнічному коледжі (АР Крим), яке сталося 17 жовтня 2018 року, є найбільшою масовою розправою на пострадянському просторі (після терористичного акту в Беслані, 2004 р.). Ще один сумний приклад – нещодавня масова стрілянина в Ханау, Німеччина, коли право-радикальний бойовик убив понад 10 невинних осіб. На відміну від громадян США, ці люди не могли захистити себе.

Впевнено можна сказати, що легалізація зброї в нашій країні допоможе суспільству та кожному його члену захистити себе від насильства. Розвиток громадянського суспільства, зростання його активності та підвищення рівня культури володіння зброєю в Україні сприятимуть прийняттю закону про зброю у найближчому майбутньому та зменшенню насильства. Суспільство, члени якого мають легальну зброю і здатні захистити себе і, перш за все, нести відповідальність за його використання, – це справді розвинене громадянське суспільство, яким ми бачимо українське суспільство в майбутньому. В відповідальному суспільстві не буде місця насильству, оскільки воно зможе захистити себе і свою державу.

Науковий керівник О. М. Гончарук

УДК 343.9:343.226

**ПОЛІНА ВОЛОДИМИРІВНА ІВАНЧУК,
АНАСТАСІЯ ПАВЛІВНА ПУСТОВІТ**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ОБРАЗЛИВІ СТОСУНКИ ТА ЧОМУ МИ ПОВИННІ УНИКАТИ ТАКІ ОБРАЗИ, ЯК ЗНУЩАННЯ

Зловживання стосунками є поширеною проблемою в сучасному світі. Мати жорстокого хлопця чи подругу – це дуже небезпечно для Вашого власного психічного чи фізичного здоров'я. Ось чому Ви повинні триматися подалі від цього, наскільки Ви, можливо, тримаєтесь подалі від будь-якого типу зловживань взагалі. Не завжди очевидно, що Ви перебуваєте в образливих стосунках. Вивчіть деякі ключові ознаки, на які слід звернути увагу. Тим, хто став жертвою насилля, прийнято вважати, що у цьому є їх власна вина і що вони «заслужують» на зловживання. Важливо знати, що Ви ніколи особисто не винуваті у тому, як жорстоко ставиться до Вас людина.

Це може допомогти, якщо:

Ваш партнер намагається контролювати Вашу поведінку; Ваш партнер погрожує причинити шкоду Вам, Вашим домашнім улюбленицям або людям, яких Ви кохаєте; Ви боїтеся свого партнера.

Основні ознаки образливих стосунків:

Образні стосунки не обмежуються лише фізичним насильством. Це може включати сексуальне, емоційне та фізичне насильство а також може включати контроль над Вашими фінансами. Ось кілька ознак, на які слід звернути увагу.

Привласнення

Вони постійно перевіряють Вас, щоб побачити де Ви, що робите та з ким знаходитесь, намагаються контролювати куди Ви йдете та з ким бачитесь та гніваються, якщо Ви не робите те, що вони говорять.

Ревнощі

Вони звинувачують Вас у невірності чи у флірті, ізолюють Вас від родини та друзів, часто поводячись з ними грубо.

Прийиження

Вони пригнічують Вас, публічно чи приватно, нападаючи на Ваш інтелект, зовнішність, психічне здоров'я чи можливості. вони постійно Вас несприятливо порівнюють з іншими. Вони звинувачують Вас у всіх проблемах у Ваших стосунках та у спалахах жорстокості.

Погрози

Вони кричать або ображаються, і навмисно ламають речі, які Ви цінуєте. Вони погрожують застосувати насильство щодо Вас, вашої родини, друзів або домашньої тварини.

Фізичне та сексуальне насильство

Вони штовхають, б'ють або хапають Вас, або змушують займатися сексом або робити речі, які Ви не хочете робити. Вони завдають шкоди Вам, Вашим домашнім тваринам або членам сім'ї.

Пам'ятайте, що Ваш жорстокий партнер може поводитися люблячим по відношенню до Вас в інший час і може по-справжньому шкодувати за жакливу поведінку. Однак існує велика ймовірність, що їх насильницька поведінка продовжиться. Зловмисники можуть бути неймовірно чарівними людьми, особливо якщо вони намагаються змусити Вас чи інших людей бачити їх у гарному світлі.

Після насильницького епізоду, як Ви, так і Ваш кривдник, звичайно намагаються применшити те, що сталося з виправданнями, вибаченнями або обіцянками змінитись. Все може трохи заспокоїтися, але це часто лише питання часу, перш ніж це повториться. Дуже важко викоринити фізичне насильство у стосунках та будь-яку образливу поведінку без професійної допомоги.

Якщо Ви зазнаєте жорстокого поводження, все може виглядати справді заплутаним, особливо якщо це Ваші перші стосунки. Ви можете

бути не впевнені, що очікувати далі. Зловмисники часто намагаються вплинути на Ваше відчуття реального, змусити Вас розгубитися чи навіть з'їхати з розуму. (Це відомо як «гасіння світла».)

Можливо, Ви почнете думати, що у жорстокій поведінці партнера є Ваша провина. Зловмисник може виправдовувати свою поведінку, сказавши щось на кшталт: «Це не сталося б, якби ти не ...» Правда полягає в тому, що незалежно від того, що Ви робите, зловмисна поведінка іншої людини не є особисто Вашою провиною.

На закінчення всього вище сказаного слід зазначити, що якщо щось згадане вище нагадує Вас, Ви повинні знати, що не слід боятися залишати людину, яка зловживає Вами. Ви можете відчувати себе небезпечно або боятися того, що людина може зробити Вам або самому собі. Ви також можете відчувати, що не здатні зробити це самостійно. Важливо пам'ятати, що є люди, які можуть допомогти Вам на кожному кроці.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

**ІРИНА ВІТАЛІЙВНА ІВАЩЕНКО,
ДМИТРО ОЛЕКСІЙОВИЧ КРАЙНЮК**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЩО ТАКЕ ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО?

Домашнє насильство – це умисне залякування, фізичне насильство, сексуальне насильство та / або інша жорстока поведінка як частина систематичної структури влади та контролю, що здійснює один інтимний партнер проти іншого. Це включає фізичне насильство, сексуальне насильство, психологічне насильство та емоційне насильство. Частота та тяжкість домашнього насильства можуть різко відрізнятися; однак, постійним компонентом домашнього насильства є послідовні зусилля одного партнера щодо підтримки влади та контролю над іншим.

Домашнє насильство – це епідемія, яка зачіпає людей у кожній громаді незалежно від віку, економічного стану, сексуальної орієнтації, статі, раси, віросповідання чи національності. Він часто супроводжується емоційно-образливою та контролюючою поведінкою, яка є лише часткою систематичної структури домінування та контролю. Домашнє насильство може призвести до фізичних травм, психологічних травм, а у важких випадках – навіть до смерті. Руйнівні фізичні, емоційні та психологічні наслідки домашнього насильства можуть перетинати покоління та тривати все життя.

Домашнє насильство не завжди закінчується, коли жертва втече від кривдника, намагається розірвати стосунки та / або звертається за

допомогою. Часто це посилюється, тому що кривдник відчуває втрату контролю над жертвою. Зловмисники часто продовжують переслідувати, погрожувати та намагаються контролювати жертву після втечі. Насправді жертва часто піддається найбільшій небезпеці безпосередньо після виходу із стосунків або коли вони звертаються за допомогою: 20 % жертв вбивств із стримуючими наказами вбиваються протягом двох днів після отримання наказу. 33 % вбиваються протягом першого місяця. Недобросовісна провина часто покладається на жертву жорстокого поводження через припущення, що жертви вирішують залишатися в жорстоких стосунках. Правда полягає в тому, що припинення зловживань – це не питання жертви, яка вирішила піти; мова йде про те, щоб жертва могла спокійно уникнути свого кривдника, насильника, який вирішив припинити насильство, чи інших.

Науковий керівник Т. М. Кальченко

УДК 343.9:343.226

ВІТАЛІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ ІВЧЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ШЛЯХИ БОРОТЬБИ З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ В НІМЕЧЧИНІ

Кожна третя жінка в світі стає жертвою насильства. В Німеччині від домашнього насильства за три дні гине одна жінка. Як цьому протидіють у ФРН?

Щоп'ять хвилин, згідно з даними Федерального відомства з кримінальних справ, як мінімум одна жінка в Німеччині піддається загрозам, психологічному тиску, фізичному або сексуальному насильству. Скоюють злочини проти жінок в основному чоловіки, родичі або партнери у віці від 30 до 39 років.

Однак при цьому не про всі злочини стає відомо. «Максимум 20 відсотків постраждалих звертаються по допомогу, а загальне число жертв значно більше. Інші ж 80 відсотків жінок соромляться звернутися по допомогу до поліції або до спеціальних груп підтримки особливо тоді, коли пережили насильство, вчинене чоловіками з близького оточення. «Тому так важливо, щоб ця тема стала публічною і щоб жінки зрозуміли, що вони не самотні у цій ситуації»

Згідно чинного законодавства, у Німеччині жертви домашнього насильства можуть заявити в поліцію протягом трьох місяців. Якщо ж правоохоронців викликали безпосередньо на місце скоєння злочину, то заяву писати немає потреби – справу порушать без прохання постраждалого. Так

само поліція на місці може призначити термін заборони на контакти, порушення якої вже вважається криміналом. Покарання за рукоприкладство (без важких тілесних ушкоджень) може коштувати досить дорого: кілька тисяч євро штрафу або до року в'язниці.

Перед початком цієї кампанії уряд Німеччини представив свій план заходів протидії домашньому насильству. 20 листопада міністерка у справах сім'ї, жінок і молоді Франціска Гіффей (Franziska Giffey) представила в Берліні доповідь про домашнє насильство і повідомила, що на цілі запобігання насильству проти жінок виділено 35 мільйонів євро. Вона закликала збільшити кількість структур, які допомагають жертвам насильства, число гуртожитків для жінок, які зіткнулися з домашнім насильством, і посилити покарання за вчинення злочинів проти жінок.

Жінки, які стали жертвами насильства, можуть звернутися по допомогу в такі організації, як Weißer Ring або на «гарячу лінію», організовану міністерством у справах жінок, сім'ї та молоді, де їм запропонують допомогу. «Телефон довіри», за яким можуть зателефонувати жертви насильства, цілодобовий. Консультації проводяться 17-ма мовами.

Для зменшення кількості випадків насильства в сім'ї необхідна нормативно-правова регламентація, а саме призначення ефективної системи виявлення, попередження, а у випадку коли не вдалося вчасно його попередити, призначити покарання, яке у майбутньому буде відштовхувати інших осіб від таких протиправних дій. Окрім цього, необхідно проводити профілактичну роботу з населенням, виносити цю проблему на загальний огляд та осуд, посилити роботу психологів у школах та інших навчальних закладів, організувати співпрацю психологів та педагогів з правоохоронними органами для завчасно виявлення таких випадків.

*Науковий керівник **Бабак Г. С.***

УДК 343.9:343.226

ЛІЛІЯ СЕРГІЇВНА КАБАНЕЦЬ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Проблема домашнього насильства є загальносвітовою. Вивчаючи ситуації рівня сімейного насильства у різних країнах свідчить, що його наслідками можуть бути: загроза життю і здоров'ю особи чи завдання психологічної травми.

За даними «Всесвітньої організації охорони здоров'я» кожна шоста жінка зазнала насильства в сім'ї. Наприклад: у США жінка страждає від фізичного насилля кожні 18 хвилин .

За статистикою 62 % убивств жінок було вчинено їхніми чоловіками. Але особлива небезпека насильства в сім'ї полягає у тому, що від нього страждають діти.

Протидія насильству у сім'ї є сьогодні одним із важливіших напрямків суспільного розвитку. Вона розглядається не лише як соціальна проблема, а, насамперед, як проблема захисту прав людини і, перш за все, прав жінок, що вимагає виробленню належних правових засобів її розв'язання. При здійсненні насильства у сім'ї відбувається порушення прав і свобод конкретної людини, що, через різні можливості агресора і жертви, ускладнює можливості самозахисту і вимагає втручання з боку держави і суспільства.

Тому на сьогодні відбудеться удосконалення політики та практики протидії домашньому насильству як в економічно розвинених країнах, так і в тих, що розвиваються. Це прослідковується у тому, що уряди багатьох країн світу приймають закони, розробляють державні програми, вживають спеціальні заходи, що спрямовані на протидію тим формам насильства які донедавна вважалися приватною справою сім'ї або окремої людини.

Науковий керівник А. В. Білоусов

УДК 343.9:343.226

АНАСТАСІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА КАБАНОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В НІМЕЧЧИНІ

Згідно дослідженням Федерального відомства з кримінальних справ, в Німеччині, кожні п'ять хвилин, щонайменше одна жінка стає жертвою психологічного або фізичного насилля. Число жертв так званого домашнього насильства або насильства, що вчиняється партнером, в період з 2013 по 2017 роки зросло зі 121 тисячі айже до 140 тисяч. За даними прес-секретаря гуманітарної організації «Weißer Ring», що допомагає жертвам кримінальних злочинів, з домашнім насильством жінки можуть зіткнутися значно частіше, ніж з такими злочинами, як пограбування або нанесення тілесних ушкоджень. Найстрашніше, що не про всі злочини стає відомо. Лише 20 відсотків постраждалих жінок, звертались по допомогу і можна тільки уявляти загальне число жертв. Причиною цього може бути в тому, що багато жінок соромляться про це говорити. Адже, якщо мова заходить про насильство стосовно жінок, то «їх часто запевняють, що вони нібито самі винні в цій ситуації». Жінки соромляться звернутися по допомогу до поліції або до спеціальних груп підтримки особливо тоді, коли пережили насильство, вчинене чоловіками з близького оточення. Під егідою ООН була

розгорнута щорічна кампанія по боротьбі з насильством щодо жінок. Протягом 16 днів по всьому світу проводилися різні заходи, присвячені цій темі. Будівлі структур ООН і ряд інших були освітлені помаранчевим світлом, який символізує майбутнє без насильства. Гасло нинішньої кампанії: «ми нікого не залишимо в біді». У Німеччині ця тема домашнє насильство стоїть на першому плані. Постраждалі жінки можуть звернутися за допомогою по телефону «гарячої лінії», організованої Міністерством у справах жінок, сім'ї та молоді, де їм можуть запропонувати допомогу. «Телефон довіри», за яким можна цілодобово телефонувати жертвам насильства. Консультації проводяться 17-ма мовами. Туди звертаються жінки з різних соціальних верств, різних національностей, віку і рівнів освіти. Експерти кажуть, що для вирішення проблеми насильства щодо жінок необхідно посилити законодавство. Згідно з німецьким законодавством, жертви домашнього насильства можуть звернутися в поліцію протягом трьох місяців. Якщо співробітники правоохоронних органів були викликані безпосередньо на місце злочину, то немає необхідності писати заяву-справа буде порушена без запиту потерпілого. Також поліція на місці може встановити термін заборони на контакти, порушення якого вже вважається злочином. Покарання за рукоприкладство (без важких тілесних ушкоджень) може коштувати досить дорого: кілька тисяч штрафів або до року в'язниці.

Науковий керівник О. М. Гончарук

УДК 343.9:343.226

ЛІЛІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА КАЛОШИНА

Харківський національний університет внутрішніх справ

БУЛІНГ: НАСИЛЬСТВО В ШКОЛІ

Насильство відбувається в різних формах і може мати різні наслідки. Останнім часом все частіше говорять про таку форму насильства, як булінг. Не можна сказати, що це явище з'явилося лише сьогодні. Однак цей вид насильства серед дітей зараз дуже поширений.

«Булінг – це агресивна поведінка, яка відрізняється від інших форм конфлікту чи агресії деякими специфічними характеристиками. Під поняттям булінг розуміють неодноразові психологічні, словесні або фізичні знущання над людиною, яка сприймається як більш слабка і не може захистити себе від людини сильнішої у фізичному плані чи групи» (Майлз Гуалді та інші, Болонья 2008).

Булінг часто плутають з іншими формами конфліктів серед молоді. Від інших конфліктних ситуацій його відрізняють наступні особливості:

- умисел заподіяти шкоду потерпілому,
- поведінка того, хто знущується, не змінюється через співчуття до жертви,

- безперервні та часті випадки знущань,
- нерівність сил між тими, хто знущується, та жертвами.

Булінг відбувається в різних формах. Можна побачити бійку групи хуліганів, які нападають на жертву. Синці та травми, такі як порізи на обличчі, є чіткими ознаками цих дій. Але існує також психологічне насильство, сексуальне насильство та расистські напади. Насильство може бути непрямим, воно може бути спрямоване проти членів сім'ї чи друзів жертви або шляхом поширення чуток чи ізолювання того, кого цькують, тощо.

Наслідки знущань можуть бути тривалими. Хоча й образи, травми та переживання з часом починають загоюватися, пережите залишає сліди.

Важливу роль відіграє запобігання насильству та знущанням. Для цього потрібні заходи на рівні школи, в соціальній системі класу та заходи, що стосуються окремих осіб. Фізична та психологічна безпека, позитивні стосунки в школі є важливими критеріями шкільного клімату. За фізичну безпеку та здоров'я довірених їм учнів відповідають вчителі, вони також повинні бути зразком для молодих людей. Превентивні заходи (наприклад, шкільна культура, вільна від насильства; використання з користю часу перерв; соціальне навчання) пропонують хорошу основу для спілкування. Присутність психолога в школі також відіграє важливу роль. В ідеалі профілактичні заходи можуть запобігти агресивній та насильницькій поведінці. Скорочення кількості проявів такої поведінки є можливим і важливим.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.9:343.226

ДІАНА ВАЛЕРІЇВНА КАПІТАН

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО НАД ЛЮДЬМИ ПОХИЛОГО ВІКУ

Літні люди, які потребують допомоги, часто стають жертвами насильства. Вони відчувають насильство не тільки в будинках для людей похилого віку, але і вдома. Насильство над людьми похилого віку досі залишається актуальною темою в нашому суспільстві.

Про випадки насильства не часто повідомляється. Потерпілі мовчать від сорому чи страху. У сім'ї вони знаходяться у психологічній залежності від жорстоких членів сім'ї або потребують їх допомоги. Жорстоке поводження являє собою психічні знущання або фінансову експлуатацію.

У жертв часто з'являється страх того, що члени родини відправлять їх до будинку для людей похилого віку. Страх перед такою установою настільки великий, що жертви віддають перевагу поганому поводженню з боку близьких. Оскільки люди похилого віку дуже залежать від опікунів, тому вони не наважуються скажитися.

Люди похилого віку є більш соціально ізольованими, ніж молодші, тому не часто відомі випадки жорстокого поводження щодо них. Якщо дитина приходить у дитячий садок чи школу із підозрілою травмою, вчителі та інші помітять і можуть повідомити про це та вжити необхідних заходів. Люди похилого віку, особливо інваліди, часто знаходяться вдома і не мають можливості спілкуватися з іншими, хто міг би виявити факти жорстокого поводження.

А хто ж винен в цьому? – Часто винуватцями є члени родини. На підставі даних можна визначити, що винуватцями в основному є дорослі діти потерпілих або подружжя. Аналіз випадків показує, що винні особи, швидше за все, чоловіки, які мають або мали проблеми зі зловживанням лікарськими засобами, алкоголем чи наркотиками, страждають психічними чи фізичними захворюваннями або мають конфлікти з поліцією. Вони часто є соціально ізольованими, безробітними або мають фінансові труднощі і постійно зазнають сильного стресу.

Знову і знову з'являються звістки про насильство в будинках для літніх людей. Насильство можуть спричиняти як пацієнти, так і персонал. В чому причина? Що з цим можна зробити? Як можна захистити жертв?

Важливо встановити факт жорстокого поводження. Якщо стає відомо про подібний випадок, потрібно знати, що існують різні стратегії боротьби з насильством. Перш за все, фахівці з різних областей, таких як медицина, юриспруденція, соціальна робота і поліція, повинні бути включені до спільної роботи в сфері профілактики насильства щодо осіб похилого віку. Необхідно проінформувати тих, хто потребує допомоги, що у всіх містах, муніципалітетах та громадах є заклади соціальної допомоги та асоціації літніх громадян. Там люди похилого віку мають можливість швидше подолати наслідки насильства та отримати психічну допомогу та підтримку.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

ВЛАДА В'ЯЧЕСЛАВІВНА КАРПУСЬ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ НАСИЛЬСТВА У СВІТІ

21 століття – це найрозвинутіше століття, але в той же час і найжорстокіше за всю історію людства. Насильство у всьому світі постійно зростає. Ми це можемо бачити в газетах, по телебаченню і в просторах Інтернету. Насильство руйнує і скорочує життя, заподіює біль і страждання, часто є частиною швидких соціальних змін. Сфера насильства охоплює багато аспектів, такі як: війна, тероризм, етнічні «чищення», домашнє насильство, злочини із застосуванням насильства та злочини на ґрунті ненависті. Воно все частіше стає предметом громадського обурення і втручання з боку держав. Загрози, залякування і страх можуть бути такими ж руйнівними, як і фізичне насильство.

Насильство в сім'ї залишатися однією з основних проблем нашого суспільства. Це проблема, яка виникає у багатьох будинках, хоча деякі не помічають її. Така поведінка може бути з боку батька, чоловіка, брата або сестри, це дуже реальна річ, яка іноді може залишитися непоміченою. Домашнє насильство – це зразок жорстокої поведінки у будь-яких стосунках, які існують в сім'ях.

Необхідно вирішувати проблему насильства в засобах масової інформації. Нині люди мають більше можливостей доступу до багатьох видів засобів масової інформації, таких як Інтернет, відеоігри, телебачення і фільми. Зазвичай вважають, що частина поганої інформації, наприклад, яка несе насильницький зміст у ЗМІ, може негативно впливати на людей та на їх поведінку в подальшому.

Мир – це спосіб жити разом, щоб усі члени суспільства могли користуватись та реалізовувати свої права людини. Мир у світі є найважливішим елементом реалізації усіх прав людини. У всьому світі правозахисники борються з безкарністю, виступають проти порушень прав людини, повідомляють людям їх права і ведуть кампанію за справедливість. Наприклад, створений урядом в Лондоні у вересні 2018 року, Відділ по скороченню масштабів насильства об'єднав фахівців в області охорони здоров'я, поліції, місцевих органів влади та громадські організації для боротьби з насильницькими злочинами та їх першопричинами. Вони вважають, що насильство можна запобігти. Відділ по скороченню масштабів насильства використовує принципово інший підхід до зниження насильства. Це підхід, при якому державні установи і співтовариства, що входять до складу управлінського апарату Лондона, повинні діяти спільно аби допомогти понизити рівень

насильства у країні. Вони вже мають деякі інструменти, які необхідні для боротьби з насильством. Робота Відділу по скороченню масштабів насильства полягатиме в допомозі у боротьбі з насильством – шляхом обміну інформацією з лондонцями і усіма партнерами відділу, що є ефективним в роботі у виявленні перших ознак злочинної поведінки. Відділ по скороченню масштабів насильства також зосереджує увагу, на тому, що може змінити ситуацію на краще.

Науковий керівник В. В. Яригіна

УДК 343.9:343.226

**ОЛЕКСАНДР ЮРІЙОВИЧ КАШУБА,
БОГДАН ОЛЕГОВИЧ СВІРКО**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Щорічно в Україні понад 600 жінок страждають від домашнього насильства. 18 % чоловіків в Україні вважають, що мають право побити жінку, якщо вона зрадила. У той же час, інше дослідження щодо сприйняття та виправдування жінками насильства над собою показало, що 22 % українок вважають, що в окремих випадках заслужили насильство. Від 1 до 3 млн. дітей в Україні стають свідками або жертвами домашнього насильства, зокрема, психологічного.

За даними Національної гарячої лінії «LA-STRADA Ukraine», у 2016 році більше 80% жінок, які мають неповнолітніх дітей, під час консультації повідомляли про те, що їхні діти часто були свідками акту насильства, який відбувався над жінкою. Нерідко жертвами домашнього насильства стають повністю або частково недієздатні особи, люди з ментальними особливостями тощо – тобто такі, що не можуть постояти за себе та є значно слабшими за своїх кривдників як фізично, так і психологічно.

Наприклад у Німеччині закон «Про захист від насильства» надає потерпілій особі право правової претензії на виділення квартири. Так, у разі заподіяння фізичної шкоди здоров'ю або обмеження свободи суд може зобов'язати кривдника звільнити квартиру, і навіть власник квартири, може бути примусово відселений від жертви.

Раніше кривдник міг «вирішити проблему» й заплатити штраф. На щастя, минулого року в Україні почав діяти закон, який криміналізує домашнє насильство. Так наприклад за домашнє насильство 14 листопада 2019 року 33-річний чоловік був засуджений до трьох місяців арешту за скоєння психологічного та фізичного насильства в сім'ї в присутності дітей

Як висновок, домашнє насильство дуже згубно впливає на дітей та психіку. Було встановлено, що діти, які стають свідками нападу на власну матір, мають більше шансів проявити симптоми посттравматичного стресового розладу (ПТСР). Насильство в сім'ях обговорює питання, що лежать в основі всіх видів сімейного насильства, такі як напруженість між підтримкою сім'ї та захистом дітей, фактори ризику, які сприяють насильницького поведінки в сім'ях, і баланс між конфіденційністю сім'ї та втручанням спільноти.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ДАРИНА ОЛЕГІВНА КЛИМЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ (ДОСВІД ШВЕЦІЇ)

Насильство у близьких відносинах означає, наприклад, здійснення влади над кимось за допомогою контролю, насильства або загроз. У Швеції заборонено застосовувати насильство і погрози насильством відносно інших людей. Це є порушенням прав людини і кримінальним злочином. У Швеції заборонено застосовувати насильство в сім'ї. Насильство у близьких стосунках включає усі види насильства, які можуть мати місце між близькими. Це означає, що заборонено бити дітей, чоловіка, дружину або свого фактичного партнера.

Незважаючи на заборону, насильство в сім'ї все ж має місце. Частіше чоловіки піддають побоям жінок. Насильство в сім'ї може бути фізичним, психічним, економічним, матеріальним або сексуальним.

Коли дитина бачить, як один з батьків піддається насильству, це є серйозною формою умисного спричинення психічної шкоди. Часто буває, що фізичне насильство в сім'ї зменшується і заперечується як тим, хто піддається побиттю, так і тим, хто піддає побиттю. Але діти бачать, чують і відчують. Нерідко буває, що і сама дитина піддається побиттю. Постійний стрес, який виникає у зв'язку з побоюванням насильства, може здобути погані наслідки для здоров'я, як фізичного, так і психічного. Фізичне насильство включає завдання ударів, тягання за волосся або поштовхи. Психічне насильство може виражатися в загрозах, зневазі, залякуванні або приниженні. Це можуть бути також образливі слова, які людина говорить на адресу іншого. Прикладом може бути і заборона зустрічатися зі своїми друзями. Економічне насильство – це коли одна людина, що

знаходиться у відносинах, тримає під своїм контролем усі гроші, так що іншому бракує грошей на життя.

Насильство може також бути матеріальним, наприклад, коли хтось псує ваші речі. До сексуального насильства відносяться звалтування і інші сексуальні дії, до яких людину змушують або проти яких не наважується заперечити. У Швеції заборонено використовувати загрози насильством або насильство відносно інших осіб. Це злочинні діяння.

Найчастіше від насильства в ім'я сімейної честі страждають дівчата, але цьому можуть піддаватися і юнаки. В цьому ЛГБТ-особи є особливо уразливою групою населення. Насильство в ім'я сімейної честі властиво передусім колективістським суспільствам, в яких чоловіки наділені набагато більшою владою, ніж жінки. Удатися до насильства в ім'я сімейної честі з метою покарати людину, що порушила норми і традиції роду або сім'ї, можуть як жінки, так і чоловіки. Рішення про застосування насильства приймається спільно. Швеція підписала і ратифікувала Загальну декларацію ООН про права людини. Такі права мають на увазі, що усі особи можуть самі розпоряджатися своїм життям і визначати своє майбутнє. Зокрема, це означає, що усі люди мають право вільно розпоряджатися своїм тілом і сексуальністю, а також обирати партнера по своїй волі.

Соціальна служба несе кінцеву відповідальність за надання підтримки і допомоги дітям, жінкам і чоловікам, що піддалися насильству у близьких стосунках. Муніципалітет також відповідає за надання особам, що піддалися загрозам насильства і насильству, захисту від продовження насильства, наприклад, за допомогою забезпечення захищеного житла.

*Науковий керівник **Бабак Г. С.***

УДК 343.9:343.226

**ТЕТЯНА ОЛЕКСАНДРІВНА КОВАЛЬОВА,
ВАЛЕНТИН ВАСИЛЬОВИЧ ПИСАРЕНКО**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВА У СУСПІЛЬСТВІ. ДОСВІД ПОЛЬЩІ

Насильство у суспільстві є в будь-якій країні. Десь більш розвинено а десь менше. Але кожна країна бореться з цією проблемою по різному. І у кожній країні є своя система та свій план дій. Цікаво проаналізувати в цьому аспекті таку країну як Польща. Адже ситуація у Польщі є не найкращою. Насильство в сім'ї є однією з найбільш розповсюджених форм порушення прав людини саме у цій державі. У більшості випадків

протиправні дії проти когось із членів родини супроводжуються актами агресії, приниження та насильницькою поведінкою. Подібні дії з боку насильника приводять до негативного фізичного, психічного та соціального стану здоров'я постраждалої особи чи кількох осіб, членів родини. Як правило, найбільше страждають від сімейного насильства жінки, діти та люди похилого віку, хоча про останню категорію йдеться дуже мало.

Якщо ретельніше ознайомитись з Кримінальним кодексом республіки Польщі (котрий був прийнятий 1 серпня 2010), то можна виявити що за законодавством Польщі насильство у сім'ї карається більш суворо, ніж насильство проти сторонніх осіб. У статті 207 Кримінального кодексу за фізичне або психічне насильство над близькою особою встановлюється покарання у формі позбавлення волі від 3 місяців до 5 років. А якщо таке насильство було скоєне в жорстокому вигляді то взагалі кримінальний кодекс республіки Польщі передбачає покарання від 1 до 10 років за ґратами. Було б чудово якби наша країна все ж таки врегульовувала данні проблеми тими ж самими шляхами що і Польща, адже якщо вірити законам, то позитивним його нововведенням стало те, що він передбачає оперативний та швидкий механізм реагування на факти сімейного насильства. Так, на основі Закону щодо протидії злочинам в сім'ї, було створено «блакитну лінію», за якою можна негайно повідомити поліцію у разі вчинення домашнього насильства, внаслідок чого поліція разом з прокуратурою негайно вчиняють дії щодо усунення загрози, а саме: усувають винуватця, який вчинив насильство в сім'ї, зі спільного помешкання; якщо дитина зазнає жорстокого поводження, то вона може бути негайно вилучена навіть без рішення суду.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ДЕНИС ЮРІЙОВИЧ КОВАЛЬЧУК

Національна академія Національної ґвардії України

РОЗВИТОК ТА ПРИЧИНИ НАСИЛЬСТВА СЕРЕД МОЛОДІ

Серед причин, через які неповнолітні вчиняють насильницькі дії, виділяють найрізноманітніші фактори, які потім часто при несприятливому збігу обставин збігаються. Ті, хто вдома в сім'ї є свідками застосування насилля як засобу вирішення конфліктів, швидше за все, б'ють першими у підлітковому віці. До цього додається тиск з боку однолітків, вільний час, невизначеність ролі у групі, жага до пригод та змінені цінності.

Звикання до агресії та жорстокості за рахунок тривалого споживання відповідних засобів масової інформації також може зменшити фактори

стримування серед нестабільних підлітків. Проблеми інтеграції, неструктурований вільний час, відсутність перспективи та невміння орієнтуватися в житті також є обтяжуючими обставинами.

Прояви насильства, як і їх причини – різноманітні. Види насильства простягаються від вербальної агресії, погроз, примусу, тілесних ушкоджень та завдання майнових збитків до пограбування та шантажу. Жертвами цих дій і є головним чином знову неповнолітні. Ось чому вони не лише злочинці, а частіше потерпають як жертви. Діти та підлітки в два-три рази частіше стають жертвами вуличного пограбування та нападу, ніж дорослі.

Ефективна боротьба з насильницькою злочинністю серед неповнолітніх є одним з найважливіших викликів нашої демократичної держави. У пошуках сенсу життя та ідеалів для наслідування молодим людям потрібна підтримка та порада. Сім'я відіграє ключову роль у запобіганні насильства. Саме тут мають бути закладені основи соціальної поведінки і, наприклад, засвоєне ненасильницьке вирішення конфліктів та розвинуто почуття власної гідності.

Науковий керівник І. М. Антонян

УДК 343.9:343.226

КАТЕРИНА КОСТЯНТИНІВНА КОВТУН

Харківський національний університет внутрішніх справ

СВІТОВИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї

Дослідження ситуації рівня сімейного насильства в інших країнах свідчать, що ця проблема є міжнародною. Так, у США жінка страждає від фізичного насилля кожні 18 хвилин. За статистикою 1987 року, 62 % убивств жінок було вчинено їхніми чоловіками.

За даними, наведеними Всесвітньою організацією охорони здоров'я, кожна шоста жінка зазнала насильства в сім'ї. Відповідно до цих же даних, ця проблема є більш гострою для економічно слабо розвинених країн. Так, відсоток жінок, що повідомили про те, що вони хоч раз у житті зазнавали насильства з боку членів своєї сім'ї, варіюється від 15 % у Японії до 71 % в Ефіопії. За іншими даними, рівень насильства над жінками в сім'ї становить близько 20 % у США, 23 % у Швеції.

Законодавство багатьох країн взагалі не передбачає відповідальності за вчинення насильства в сім'ї, що гальмує процес розв'язання цієї проблеми. У деяких країнах відповідальність настає за вчинення лише окремих форм насильства. За наведеними даними, в 79 країнах світу закони щодо протидії насильству в сім'ї або відсутні, або про них нічого не відомо.

Позитивним для впровадження у вітчизняне законодавство є досвід країн Європейського Союзу та США, за яким застосовується підхід вилучення з сім'ї не жертви насильства, а особи, яка його вчинила.

Є цікавим досвід Бразилії, яка прийняла закон про сімейне насильство стосовно жінок. Відповідно до цього закону, працівникам правоохоронних органів дозволяється затримувати агресора не тільки за вчинення насильства в сім'ї, а й у випадках, коли в його діях існує реальна загроза для життя жертви цього насильства. Було збільшено терміни позбавлення волі (з 6 місяців до 3 років).

Розглядаючи досвід діяльності спеціальних відділів поліції по боротьбі з домашнім насильством, які створені у кожному районному поліцейському відділку Англії, поліцейські, які прибули на виклик, пов'язаний із домашнім насильством, можуть затримати особу, яка вчинила насильство в сім'ї, навіть без прохання жертви сімейного насилля.

За законодавством Республіки Польщі, одним із заходів впливу на правопорушників є «подання ухвали про покарання до відома публіки в загальному порядку».

Отже, будь-яке запозичення досвіду зарубіжної країни має обов'язково враховувати специфіку нашої країни, реальні потреби її нормотворчої та правозастосовної діяльності. Повинні аналізуватися і враховуватися досвід багатьох держав, визначатися недоліки та переваги досвіду тих чи інших держав і на підставі їх порівняльного аналізу обиратися найбільш прийнятні для України варіанти й формулюватися пропозиції щодо вдосконалення наукового підґрунтя для формування законодавства.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ТЕТЯНА ОЛЕКСАНДРІВНА КОВТУН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ НАД ДІТЬМИ

Жорстоке ставлення по відношенню до дітей – поширене явище. Також й сьогодні багатьох дітей б'ють і нехтують. Дуже часто вони стають жертвами людей, які повинні піклуватися про них. Батьки, члени сім'ї чи знайомі застосовують насильство над дітьми. Вони рідше стають жертвами незнайомих людей, педофілів чи злочинців. Запобігання фізичному та психологічному насильству є метою фахівців у сфері захисту дітей.

Конвенція Організації Об'єднаних Націй про права дитини передбачає, «... що діти також є людьми і, в цьому сенсі, мають право на

основні права людини. Крім того, діти мають право на спеціальний захист та підтримку». 192 країни, що ратифікували цю конвенцію, зобов'язані вживати профілактичних заходів щодо захисту дітей від насильства.

Профілактика – це дуже складний процес. Профілактичні заходи вжити непросто. Причини насильства, фактори ризику, цільові групи та заходи є різними. Суспільство і особливо батьки, школа, різні установи та організації зобов'язані бути активними в цій галузі. Координований підхід також має велике значення. Мова йде про сучасність та майбутнє дітей та суспільства в цілому.

Проблема захисту дітей з усіма пов'язаними з нею особистісними, часовими і фінансовими витратами вимагає інтенсивного і довгострокового обговорення, планування та реалізації заходів.

До сьогодення модель психіатра Г. Каплана щодо профілактики жорстокого поводження з дітьми відіграє важливу роль у вирішенні проблеми захисту дітей. Він поділив види профілактики на первинну, вторинну та третинну профілактику залежно від часу втручання. Первинна профілактика призначена для запобігання виникненню розладів і проблем. Вторинна профілактика спрямована на запобігання подальшого розвитку розладів. Третинна профілактика намагається запобігти або зменшити негативні наслідки.

Незважаючи на всі труднощі, необхідно займатися профілактикою. Профілактика, як ідея, є привабливою і породжує сподівання, що такі страхітливі явища, як жорстоке ставлення по відношенню до дітей, будуть вирішені.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.9:343.226

ОЛЕНА ВАЛЕНТИНІВНА КОЗАЧЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПОБУТОВЕ НАСИЛЬСТВО В ІНДІЇ

Термін «побутове насильство» означає насильство, яке виникає поміж двома людьми в сім'ї. Воно може бути по відношенню до чоловіка або дружини, дочки або сина, батьків, бабусь та дідусів. Починаючи з 1983 року побутове насильство визнається як кримінальний злочин, що карається 3 роками позбавлення волі та штрафом згідно з Кримінальним кодексом Індії. Точне визначення побутового насильства (також відомого як домашнє насильство) дається в Законі про захист жінок від насильства в сім'ї (2005), який захищає жінок від фізичного, емоційного, сексуального та економічного насильства і словесних образ. Цькування

жінки або її родичів, пов'язане з незаконними вимогами надати посаг, також знайшло там своє відображення.

Насильство, породжене бажанням отримати посаг, є розповсюдженим в країні. Тільки у 2018 році Національне бюро обліку злочинів повідомило про 5618 смертей, викликаних цькуванням через недостатній посаг або його відсутність. За неофіційними даними справжні показники щонайменше втричі вищі. Смерть через посаг – це вбивство або самогубство одруженої жінки, спричинене суперечкою з чоловіком або його родиною стосовно приданого. У деяких випадках чоловіки та їх родичі намагаються заполучити більший посаг, вдаючись до постійних знущань і тортур, які іноді призводять до самогубства, скоєного дружиною. Більшість цих самогубств вчиняються шляхом повішення, отруєння або самоспалення. Коли смерть через посаг настає у разі підпалу, такий злочин називається спалення нареченої. Його частіше маскують під самогубство або нещасний випадок. Зазвичай жінку підпалюють таким чином, щоб це виглядало так, ніби вона загорілася коли готувала їжу на керосиновій плиті.

Побутове насильство є серйозною проблемою в Індії. Понад 55 відсотків жінок країни страждають від домашнього насильства. Більшість з них нікому не розповідають про своє становище, і лише 1,5 % жінок звертаються за допомогою в поліцію. Повідомлення про насильство має стати першим кроком у напрямку до його подолання. Відповідно до Закону про захист жінок від насильства в сім'ї кожна жінка, позбавлена своїх прав поведінкою чоловіка або його родичів, може подати скаргу до поліції або суду у формі заяви про випадок домашнього насильства, яка вважається офіційним повідомленням про злочин. Скарга приймається не лише від потерпілої особи, але й її родичів, і є першочерговим доказом правопорушення. Кожен штат і кожна союзна територія країни мають своїх працівників з питань захисту, які зобов'язані підготувати заяву про випадок домашнього насильства та забезпечити надання потерпілій особі правової допомоги на підставі Закону про юридичні послуги (1987) і, якщо треба, перевірити виконання постанови про грошеве відшкодування у порядку, передбаченому Кримінально-процесуальним кодексом (1973). Однак чинне законодавство не забезпечує належного захисту жінок в Індії.

Науковий керівник Л. Д. Дягілева

УДК 343.9:343.226

ВЛАДИСЛАВ В'ЯЧЕСЛАВОВИЧ КОЛЧІН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО Є ЗЛОЧИНОМ

Домашнє насильство (сімейне насилля) – це насильницька, жорстока чи залякуюча поведінка у стосунках. Існує декілька видів домашнього насилля: емоційне, сексуальне, соціальне, фінансове, духовне та фізичне насильство. Домашнє насильство не обов'язково повинно відбуватися дома або у стосунках з членом сім'ї чи партнером. Це відбувається, коли близький має владу і контроль над людиною. Цей контроль або зловживання можуть виражатися по-різному. *Емоційне насильство* (використовується для отримання влади і контролю у відносинах, може приймати різні форми, включаючи: образа, критику, загрози, газлайтинг, висміювання, залякування, лайка, обзивання, брехня, приниження та ігнорування). Термін *«сексуальне насильство»* включає зґвалтування, непристойне насильство та широкий спектр іншої небажаної сексуальної поведінки, що використовується злочинцями як спосіб контролю над своїми жертвами. *Соціальне насильство* у родині відбувається, коли хтось ображає або принижує члена родини перед іншими людьми, тримає його ізольовано від друзів або контролює, що він робить та куди йде. *Фінансове насильство* відбувається коли інша людина контролює фінанси та доступ до грошей, жертва стає фінансово залежною, що є формою насильства у родині. *Духовне насильство* у родині передбачає ігнорування власної думки людини щодо релігії, культурних вірувань та цінностей. Це може також спричинити сумніви у думках про духовність, щоб змусити почувати людину безсилою. Спроба викликати сором є великою частиною духовного насильства, оскільки це заважає людині практикувати свої релігійні чи культурні переконання. *Фізичне насильство* в сім'ї – це навмисне нанесення побоїв, тілесних ушкоджень одного члена сім'ї іншому, яке може призвести чи призвело до порушення нормального стану фізичного чи психічного здоров'я або навіть до смерті потерпілого, а також до приниження його честі та гідності. Деякі з перерахованих вище видів домашнього насильства можуть бути основою для правових дій, тоді як інші випадки серед родинних стосунків законодавством не визначається як насильство. Серед причин того, чому жертви не подають скарг у зв'язку з насильством, може бути тиск суспільних і родинних обставин та бажання зберегти відносини. Культурні та релігійні традиції також визначаються як перешкоди, що ускладнюють боротьбу з насильством.

Вдосконалення правової оцінки насильства у родині перш за все залежить від прийняття самими жертвами та суспільством того факту, що насильство у родині є злочином.

Науковий керівник І. О. Гоголь

УДК 343.9:343.226

КИРИЛО МИКОЛАЙОВИЧ КОНДРАТЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

КЛАСИФІКАЦІЯ НАСИЛЬСТВА

Існують різні види класифікації насильства за його основними видами: жорстоке поводження з дітьми (тобто жорстоке поводження з дітьми чи зневага), насильство з боку інтимного партнера (тобто насильство подружжя, хлопця/подрути), сексуальні домагання, самогубство або поведінка самогубства, насильство серед молоді (наприклад, булінг, групове насильство).

Неправомірне поводження з дітьми є об'єктом особливої уваги національної системи захисту дітей. У цій системі викладені програми та стратегії, які є корисними для зменшення жорстокого поводження з дітьми. Прикладами заходів, які сприяють вирішенню таких проблем є зусилля щодо поінформованості громадськості, освіта батьків, відвідування дому та заходи з попередження громад.

Насильство інтимного партнера – це жорстоке поводження або агресія, що відбувається в тісних стосунках між нинішніми або колишніми подружжями та партнерами під час знайомств. Воно може становити від одного епізоду до декількох разів протягом багатьох років.

Сексуальне насильство – це сексуальна активність, на яку не надається згода. Це серйозна проблема для системи охорони в будь-якій країні. Сексуальне насильство впливає на кожну спільноту і стосується людей усіх статей, сексуальної орієнтації та віку – кожен може зазнати сексуального насильства або здійснити його.

Самогубства – це імпульсивні дії через стрес, тобто через фінансові труднощі, проблеми відносин, наприклад, розриви чи знущання.

Одним з найбільш поширених видів насильства є насильство серед молоді і булінг відіграє в ньому велике прогресивне значення. Він визначається як небажана, агресивна поведінка дітей шкільного віку, що передбачає реальний або сприйнятий дисбаланс сили. Поведінка з часом повторюється. Діти, які вчиняють знущання і діти, які підпадають під знущання, складають великі проблеми.

Незалежно від того, який тип насильства застосовується, він оголошується провідною світовою проблемою охорони здоров'я людей.

Науковий керівник Л. І. Русанова

УДК 343:973

КАРИНА ОЛЕКСІЇВНА КОСТЕНКО

*Луганський державний університет внутрішніх справ
імені Е. О. Дідоренка*

КІБЕРЗЛОЧИННІСТЬ – ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Стрімкий розвиток інформатизації в Україні несе за собою потенційну можливість використання комп'ютерних технологій з корисливих та інших мотивів, що певною мірою ставить під загрозу національну безпеку держави. Разом з поширенням впровадження сучасних інформаційних технологій в Україні постійно зростає загроза як для державних комп'ютерних систем, так і для приватних організацій та окремих громадян. Особливої актуальності проблема кіберзлочинності набула в наш час

На сьогодні кіберзлочинність – це одна з найрозповсюдженіших груп суспільно-небезпечних посягань. Цей напрям злочинності досить швидко поширюється та розвивається. Це зумовлене тим, що наука й технологія у сфері комп'ютеризації не стоїть на місці і постійно розвивається, а також постійним і стрімким розширенням сфери застосування комп'ютерної техніки. Кіберзлочинність – це сукупність злочинів, що вчинюються у віртуальному просторі за допомогою комп'ютерних систем або шляхом використання комп'ютерних мереж та інших засобів доступу до віртуального простору, а також проти комп'ютерних систем, комп'ютерних мереж і комп'ютерних даних.

Кіберпростір – це складне середовище, що виникає в процесі взаємодії людей, програмного забезпечення і послуг Інтернету, за допомогою технологічних пристроїв або об'єднаних мереж, яка не існує в будь якій фізичній формі. Для підвищення ефективності кримінально-правового регулювання у сфері кібербезпеки ми пропонуємо:

- розвивати та удосконалювати системи державного контролю за станом захисту інформації, а також системи незалежного аудиту інформаційної безпеки, запроваджувати кращі світові практики і міжнародні стандарти з питань кібербезпеки та кіберзахисту;
- розробляти нові методи запобігання кібератакам, кіберінцидентам та поширення інформації про них;

– здійснювати захист технологічних процесів на об'єктах критичної інфраструктури, в яких управління або моніторинг здійснюється за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій, від несанкціонованого втручання у їх роботу;

– вдосконалювати загальнодержавну систему протидії кіберзлочинності.

Отже, кіберпростір на сьогоднішній день відіграє велику роль у забезпеченні інформаційної безпеки людини, суспільства, держави. Чітке окреслення термінів дало змогу вдосконалити нормативно-правове регулювання діяльності правоохоронних органів, органів виконавчої влади та військових формувань. В країні потрібно підвищити обізнаність населення щодо кіберзагроз, збільшити кількість кваліфікованих спеціалістів у цій сфері. Правове реагування на проблеми посилення комп'ютерної злочинності є надзвичайно важливим.

Науковий керівник Л. Т. Тишакова

УДК 343.9:343.226

ЮЛІЯ СЕРГІЇВНА КОСТЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Домашнє насильство – це такі дії одного члена сім'ї по відношенню до іншого, які порушують громадянські права та свободи людини або призводять до фізичного, психічного, чи морального страждання.

Зазвичай пара жертва-агресор замикається на насильстві, яке збільшується за частотою та інтенсивністю. Домашнє насильство – це така форма насильства, яка впливає також на інших людей, особливо дітей подружжя.

Оскільки насильство часто відбувається в приватному просторі, воно не завжди буває поміченим. Найчастіше домашнє насильство виражається в агресії і тиску, позбавленні або примусі, які можуть заподіяти жертві психологічну й фізичну шкоду, привести до соціальної ізоляції або навіть спричинити смерть. Сучасне законодавство розрізняє такі форми домашнього насильства, як: словесне, фізичне, психологічне, економічне, сексуальне насильство і т.ін. Словесне насильство проявляється у словесних наказах чи нападах. Побиття, задухи, каліцтва, вбивства – це вже фізичне насильство. Шантаж, надмірні ревності, погрози, образи, приниження говорять про наявність психологічного насильства партнера (або экс-партнера). Контроль економічної активності, конфіскація заробітку або транспортного засобу говорять про наявність у родині

економічного насильства. Згвалтування, сексуальні дії агресивного характеру або сутенерство свідчать про сексуальне насильство.

Створене з метою приниження, знецінення людини як особистості, домашнє насильство як соціальне явище характеризується наступними ознаками: наявністю як мінімум двох суб'єктів; здійснення діяннн протн або поза волею особи, на яку воно спрямоване; умисний характер діяннн; нанесення моральної або/ї фізичної шкоди (смерті).

На нашу думку, у всіх країнах домашнє насильство повинно жорстоко каратися суворим і неупередженим судом. Усі законодавчі норми мають бути приведені до сучасних світових стандартів з дотримання прав людини. Жертва домашнього насильства повинна бути впевнена у своєчасній моральній та матеріальній підтримці, а також дієвих заходах захисту від державних установ та спеціальних асоціацій.

Науковий керівник І. Л. Іванова

УДК 343.9:343.226

**МАРІЯ ІГОРІВНА КРЕВСЬКА,
ВАЛЕРІЯ СЕРГІЙВНА ТВЕРДОХЛІБ**

Харківський національний університет внутрішніх справ

СІМЕЙНЕ НАСИЛЬСТВО В ІНДІЇ: ЗАГРОЗИ ТА РІШЕННЯ

Домашнє насильство є дуже поширеною проблемою у всьому світі. Домашнє насильство в Індії включає будь-яку форму насильства, яке зазнає людина, але, як правило, це насильство, яке зазнала жінка її родичами. Понад 25 % людей в Індії вважають, що чоловіки мають право завдати шкоди дружинам, що вони мають право використовувати фізичне насильство як покарання та спосіб контролю.

Існує декілька видів насилля, наприклад: *Фізичне насильство* є найпоширенішою формою домашнього насильства. Фізичне насильство включає ляпання, штовхання, удари ногами, кусання, задушення, погроза будь-якою формою зброї або використання зброї.

Емоційне насильство в останні роки набуває все більшого визнання як неймовірно поширену форму домашнього насильства в приватному будинку в країнах, що розвиваються, таких як Індія.

Сексуальне насильство – це форма домашнього насильства, що стосується сексуального / репродуктивного згвалтування.

Говорячи про домашнє насильство, психологи відзначають такі причини:

- сімейні неприємності;
- бідність, алкоголь, наркотики;

– неможливість мирного вирішення конфліктів.

Не лише дорослі, а й діти страждають від домашнього насильства. Насильство негативно впливає на фізичне, емоційне здоров'я та розвиток дитини. Домашнє насильство – відома проблема, яка карається законом як в Україні, так і в Індії. Обидві країни намагаються вирішити це питання. Домашнє насильство – це повсякденна реальність, про яку багато людей мовчать.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

КИРИЛО ВАДИМОВИЧ КУДІН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ В СУСПІЛЬСТВІ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ.

Насильство – дуже велика проблема в нашому суспільстві. Багато людей є жертвами насильства, але часто про це навіть не здогадуються. Саме тому, будь-яка країна намагається боротися зі злочинами, пов'язаними з насильством.

Типовий закон ООН про домашнє насильство визначає один із видів домашнього насильства. Йдеться про домашнє насильство над жінками.

Посилаючись на дослідження, хочемо навести приклади боротьби з насильством у США. У багатьох штатах влада відіграє провідну роль разом із прокуратурою у боротьбі проти домашнього насильства. Наприклад, у Лос-Анджелесі поліцейські дії по боротьбі з домашнім насильством суворо контролюються спеціальним підрозділом, який очолює помічник прокурора. Цей підрозділ спеціалізується на домашньому насильстві. Обов'язковий домашній арешт є широко рекомендованим засобом вирішення проблеми домашнього насильства в Америці. У 1965 р. у Нью-Йорку була проведена програма під керівництвом психолога спеціальної підготовки поліції для втручання у сімейні кризи. 18 працівників міліції, які мають більше ніж трирічний досвід прослухали 140-годинний курс та приєдналися до «підрозділу інтервенції у сімейні кризи». Потім, протягом двох років, був проведений експеримент, суть якого полягала в порівнянні результатів поліцейських дільниць, в яких діяв цей підрозділ, та інших поліцейських дільниць, де ніхто з працівників міліції не пройшов спеціальної підготовки. В результаті було встановлено, що сімейні кризи вирішувались на найвищому професійному рівні цим підрозділом, кількість серйозних злочинів, вчинених сімейними конфліктами, зменшилась.

Після ознайомлення з методами боротьби з насильством в Америці, можна стверджувати, що вони є дуже ефективними, як ми знаємо, США є демократичною країною, так само, як Україна, і рішення таких питань має бути в демократичній країні майже на першому місці.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

СЛИЗАВЕТА АНАТОЛІЇВНА КУЗЕНКІНА

Харківський національний університет внутрішніх справ

РОЛЬ ПОЛІЦІЇ У ВИПАДКАХ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Роль поліції у випадках домашнього насильства та жорстокого поводження є вирішальною, хоча дослідженнях критикуються дії поліцейських, що першими прибувають на місце. Потерпілі не завжди можуть побачити ті дії, які вони потребують від поліції, і досі ще є прогалини в тому, чи доб'ються деякі жертви «правосуддя» чи ні. Незважаючи на критику, поліція залишається однією з ключових служб передової лінії, яку жертви можуть використовувати для запобігання та припинення випадків жорстокого поводження та насильства. На сьогодні зміна законодавства нарешті була введена. Вперше було визнано, що домашнє насильство не серія інцидентів, а модель контролювання поведінки. Яка ж роль може припасти на поліцію в частині нового законодавчого забезпечення примусового контролю, залишається під сумнівом. Жінки звертаються до поліції після фізичного нападу чи зґвалтування, або після того, як партнер вигнав їх з дому, або для отримання допомоги від домагань та погроз від колишніх чоловіків після від'їзду, або для захисту своїх дітей. Поліція заохочує жінок вести таємний щоденник жорстокої поведінки своїх партнерів, щоб використовувати їх як докази. Хоча деякі жінки вважають поліцію корисною, інші вважають, що поліцейські не розуміють і не сприймають їх серйозно. Жінки відчайдушно бажають негайного реагування і їм важко впоратись із затримками в процесі отримання судового доручення або оцінки їх тілесних ушкоджень. Багато жінок занадто бояться викликати поліцію. Поліція пропонує таку практичну підтримку, як встановлення системи швидкого реагування, надання мобільних телефонів, встановлення системи оповіщення нападу, замків безпеки на дверях, а також допомоги жінкам отримати такий захист як заборону на наближення, та нанесення позначки на будинок, щоб поліцейський зміг потрапити туди якомога швидше, коли його викликають. У деяких випадках жінки отримують допомогу від

працівників поліції з питань домашнього насильства. Більшість жінок, які звертались до поліції, вважають, що поліцейські розуміють жорстоке поводження та насильство в сім'ї погано, обмежуючись наголосом на фізичне насильство та потребу в «твердих доказах», що, як правило, важко встановити. Переживаючи переслідування та цькування після припинення стосунків з поганим партнером та зробивши емоційну заяву в поліцію, можна отримати відповідь, що це є щось «незначне». Багато жінок живуть в страху перед партнером, який серйозно погрожував заподіяти шкоду їм та дітям, заохочений попередніми нападами, які не залишили видимих доказів, або тими, що жінки надто боялися повідомити. Жінки засмучені і розлючені тим, що поліція не сприймає погрози серйозно. Вони вважають, що поліція не визнає небезпеки, в якій вони перебувають, якщо тільки вони не знаходяться в стані «скоро бути вбитими».

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.9:343.226

ВЛАДИСЛАВ АНАТОЛІЙОВИЧ КУЗНЕЦОВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Формування свідомості починається ще з самого дитинства, пізнання світу, їх правил, устроїв. Одним із важливих періодів у житті дитини є шкільний період. Інтенсивно розвивається свідомість, дитина починає розуміти, що вона індивідуальна у неї є свої особливості. В навчальній діяльності у школяра формується уявлення про себе, самооцінку, формуються навички самоконтролю та вольові якості характеру. Дитина піддається соціальному впливу: як із сторони навчального процесу так із сторони своїх однолітків. І тому в наш час набуває актуальності тема булінгу. Поняття нове і більшість людей не усвідомлює, що це взагалі.

В законодавстві встановлено, що булінг це діяння учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, внаслідок чого могла бути заподіяна шкода фізичному або психічному здоров'ю потерпілого.

Досвід Великої Британії у попередженні та подоланні явища булінгу в учнівському середовищі. Зокрема, 2006 року Міністерство освіти Великої Британії розробило рекомендації та стратегії, спрямовані на запобігання й викорінення булінгу в середніх школах. Було

визначено, що кожна школа має прийняти Статут щодо булінгу, залучати до роботи батьків, громаду, учнів, представників органів управління освітою, церкву, поліцію. Також необхідно призначити педагога або психолога штату, який має відповідати за вирішення питань, пов'язаних із булінгом і до обов'язків якого належало б спостереження за поведінкою учнів, консультування та надання необхідної допомоги.

Основними заходами в просвітницько-профілактичній роботі в школах Великої Британії є внесення питань, пов'язаних із булінгом, у навчальні програми, які присвячені основам психології, соціального життя та здоровому способу життя; соціальні заходи, відповідно до шкільного календаря позакласних подій, спрямованих на підвищення обізнаності учнів стосовно питань булінгу та попередження його випадків. Цікавою комплексною формою соціально-педагогічної роботи щодо попередження булінгу серед дітей є проведення Антибулінгового тижня в школі. Цей захід спрямований на формування неприйнятності ставлення до явища булінгу, а його ефективність полягає в комплексності, оскільки передбачає поєднання різних форм роботи (бесіди, відеолекторії, виставки, тренінгові заняття), а також у всеохоплюваності (залучено всіх учнів школи, педагогів, батьків і громадське самоврядування). Антибулінговий тиждень у школі сприяє кращому усвідомленню учнями своїх прав, свобод та обов'язків, розвиває розуміння та повагу до відмінностей між людьми, інформує про сутність і види булінгу, його наслідки, можливості надання дитині кваліфікованої психологічної допомоги.

Булінг – це нове поняття в нашому житті, воно має велике значення, тому що насильство у школі має негативні наслідки для школяра, як в період його навчання так і в подальшому його житті. Це має бути більш обізнане для кожного з нас.

Науковий керівник Г. С. Бабак

УДК 343.9:343.226

**МАКСИМ ОЛЕКСАНДРОВИЧ КУРАСОВ,
КИРИЛО АНДРІЙОВИЧ СИНЕЛЬНИК**

Харківський національний університет внутрішніх справ

БУЛІНГ ЯК ФОРМА НАСИЛЬСТВА. МЕТОДИ БОРОТЬБИ З БУЛІНГОМ

На сьогоднішній день серед усіх форм проявлення насильства дуже актуальною є така форма як буллінг. Буллінг – це форма насильства, яка

найбільше існує в школах. Він може приймати форми антисоціальної поведінки, такі як образа, вимагання, фізичне насильство, поширення чуток, виключення з соціальних груп, псування майна, а також загрози. Головною формою булінгу є психологічний тиск, а фізичне насильство зустрічається набагато рідше. Сьогодні булінг в багатьох країнах сприймається як серйозна проблема, з якою треба боротися.

Тому виникає питання чи можливо це зупинити або запобігти?

У багатьох європейських країнах соціальні працівники та психологи проводять різні тренінги з дітьми. Вони пояснюють дітям усі наслідки булінгу, як можна захистити жертву. Дітей вчать втручатися, а не просто спостерігати за насильством. Їм роз'яснюють що будь-яка дитина може стати жертвою. експерти розігрують різні ситуації, щоб діти знали, що потрібно робити і говорити, якщо складеться схожа ситуація. Така система боротьби з булінгом схожа з нашою, українською, де такі заняття проводить поліція, а саме сектор ювенальної превенції, але наразі цього недостатньо, щоб ефективно протистояти цієї проблемі. На наш погляд, буде корисно розглянути методи боротьби з цією проблемою у різних країнах.

Наприклад, У США і Канаді створюється команда з найактивніших, позитивних з лідерськими якостями учнів школи так звана «Link Crew». Їх спеціально готують і відбирають для того щоб вони були наставниками дітям по молодше. За кожним з них закріплюється певний клас і кількість учнів. Вони повинні цікавитися проблемами закріпленими за ними дітей, всіляко допомагати їм. Старшокласники краще адаптовані до школи та зможуть допомогти майже в усіх проблемах, про можливе цькування вони також дізнаються першими. У школах, де працює така система, булінга практично не існує. Курирує «Link Crew» шкільний психолог або один з найкращих вчителів школи. Одну годину в тиждень всі члени команди повинні провести за заняттями, теми яких: Як правильно слухати, коли мало часу? Як познайомити дітей? Як допомогти вирішити конфлікти? Що робити, якщо зіткнувся з цькуванням? У США і Канаді участь в команді розглядається як повноцінний шкільний предмет, за який учні, що потрапили в Команду, отримують оцінку.

У Казахстані існує «Рада батьків» – група шанованих батьків, не більше чотирьох чоловік. У будь-якій школі можна знайти відповідального батька, наприклад співробітника органів внутрішніх справ, прокуратури, або юриста, або керівника, або військового. Вони розглядають випадки булінгу за заявою вчителя або жертви, і забезпечують доведення до стадії виконання санкцій щодо буллера. Також існує метод «Правила школи». Як тільки батьки віддають дитину до школи, вони отримують лист з текстом, який повинні прочитати разом з дітьми. На аркуші великими літерами будуть представлені основні правила цієї школи. В основному, не більше 8. Там розглянуті найнеобхідніші правила щодо шкільної

форми, мобільних телефонів, жувальної гумки, роликів та буллінгу. Позиція заявляється чітко – буллінг неприпустимий. За порушення цих правил застосовуються певні санкції.

Безумовно, буллінг є формою насильства, з якою потрібно боротися, і ми сподіваємося що в майбутньому, ми викоринимо буллінг як явище, а поки що треба як можна більше намагатися протидіяти йому.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

**МАЙСА КУРБАЄВА,
НАЗАР ОДЕГАНОВ**

*Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди*

ПРОБЛЕМА НАСИЛЬСТВА ПРОТИ ЖІНОК В ЄВРОПІ ТА ЦЕНТРАЛЬНІЙ АЗІЇ

Насильство проти жінок – одночасно наслідок і причина нерівноправного становища жінок в суспільстві. Напередодні 25-річчя з часу прийняття історичної Пекінської декларації, в ООН привертають увагу до проблеми насильства над жінками в Європі і Центральній Азії.

В Європейській економічній комісії ООН підкреслюють, що пережите жінками насильство або його загроза заважають жінками повноцінно брати участь в житті суспільства. Там нагадують, що для того, щоб вирішувати проблему, потрібно знати її масштаби, а багато випадків гендерного насильства не оприлюднюються - або зі страху відплати, або з помилкового почуття сорому і небажання «зганьбити» сім'ю. Важливе значення має також сприйняття та усвідомлення цієї проблеми суспільством.

В Женеві пройшла зустріч з перегляду виконання Пекінської платформи дій, прийнятої в 1995 році. Тоді вперше лідери всіх країн визнали, що права жінок – це ті ж права людини, і зобов'язалися їх дотримуватися. У числі іншого, вони пообіцяли покласти край насильству проти жінок. Однак сьогодні, майже 25 років по тому, ця проблема існує у всіх країнах без винятку, в тому числі в державах Європи та Центральної Азії.

Експерти ООН відзначають, що боротьба з насильством проти жінок є пріоритетом аж ніяк не у всіх країнах, а в деяких навіть не існує законів про побутове насильство і інших формах насилія проти жінок. Як приклад вони наводять Білорусь, Ліхтенштейн, Туркменістан і Узбекистан. Їх турбує і декриміналізація деяких аспектів домашнього насильства.

Інші приводи для тривоги - насильницькі і ранні шлюби, так зване «жіноче обрізання» і різновид інфантицида – коли майбутні батьки вибирають стать плоду.

Фахівці Європейської економічної комісії також привертають увагу до небезпек, що підстерігають дівчаток в школі і в кіберпросторі: фізичне покарання, цькування, сексуальні зазіхання та сексуальне насильство. Але, за їхніми словами, в масштабах регіону цими проблемами займаються лише країни, що входять в Євросоюз.

Науковий керівник О. О. Орлова

УДК 343.9:343.226

ЮЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА ЛАХМАНЮК

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО В ПЕРІОД ПОБАЧЕНЬ В ДАНІЇ

Насильству в період побачень притаманні різні моделі поведінки зловмисника. Цей тип насильства розповсюджений в Данії і характерний для будь-якого віку, але молоді люди частіше відчують його на собі. Опитування стосовно насильства в період побачень, проведене в Данії у 2019 році, показало, що молоді жінки з більшою ймовірністю, ніж молоді чоловіки, піддаються фізичному, емоційному та/або сексуальному насильству (12 % жінок і 5 % чоловіків).

Насильство може виникнути навіть у перші дні залицяння. Зазвичай воно починається з емоційних утисків, які досить важко виявити. Емоційне насильство включає репетування, обзивання, залякування, ізоляцію жертви насильства від друзів або сім'ї, образи, скарги, звинувачення, приниження, переконання жертви насильства в тому, що вона заслуговує поганого відношення, погрози припинити стосунки або покалічити себе та ін. Потім кривдник вдається до фізичного насильства, використовуючи різні види побиття, штовхання, ляпаси, висмикування волосся, удушення, жбурляння предметів або інший агресивні дії. Кривдник також примушує жертву насильства до статевих відносин. Подібна поведінка обумовлена спробою залицяльника отримати владу і контроль над своєю жертвою.

Іноді молодим людям віком від 15 до 18 років важко визначитись, чи зазнають вони насильства, тому що їм не відомо, як відрізнити нормальні відносини від нездорових відносин. Вони недостатньо обізнані щодо наявності консультативних агенцій і тому рідко звертаються за допомогою. Вони відчують сором від насильства в стосунках і певні, що їх звинувачують в тому, що вони схилили обираючи партнера. Вони страждають від наслідків насильства, яке супроводжувало період побачень, що може привести до депресії та почуття болісного неспокою. Те, що вони вже зазнали насильства,

будучи неповнолітніми, підвищує ймовірність для цих молодих людей в майбутньому стати жертвами більш частих і більш жорстких випадків насильства в період залицяння. Проблеми підлітків можуть бути складними і зазвичай вимагають втручання спеціалістів, які розуміються на насильстві в період побачень. Спеціалісти намагаються допомогти неповнолітніми розібратися зі своїми проблемами, аби вони уникали їх повторення у подальшому житті.

В Данії протягом останніх тридцяти років у науковців викликає велике занепокоєння насильство в період побачень. Недавні дослідження говорять про масштабність такого насильства. Згідно з Кримінальним кодексом Данії, застосування деяких видів насильства, наприклад, фізичного або сексуального, може стати приводом для звинувачення, але, незважаючи на те, що словесні образи і глузування завдають чималої шкоди людині, вони не вважаються кримінальними правопорушеннями. Тому, уряд Данії повинен зосередитись на розробці заходів протистояння насильству в період побачень.

Науковий керівник Л. Д. Дягілєва

УДК 343.9:343.226

ДІАНА ІВАНІВНА ЛИТВИНОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЛЯ

Домашнє насильство є серйозною соціальною загрозою, воно є справою кожного, тому що не стосується лише осіб, постраждалих від домашнього насильства, а й осіб, які постраждали від насильства у навчальних закладах або на роботі.

Двадцять років тому слова «насильство» та «запобігання» рідко вживались в одному реченні. Насильство – це проблема, яку можна розуміти і вирішувати, передбачити неминучий наслідок стану людини неможливо.

Сьогодні домашнє насильство як наслідок швидких соціальних змін в політиці та практиці установ викликає глобальне занепокоєння. Хоча часто вважається, що домашнє насильство передбачає фізичне насильство, це не завжди так. Домашнє насильство може мати різні форми: психологічне, фізичне, сексуальне чи економічне насильство.

Насильницькі дії, яке виникають під час побачень як один із видів домашнього насильства відбуваються в США кожні 24 хвилини. Кожна четверта жінка та кожен сьомий чоловік стають жертвами такого насильства.

Профілактичні заходи проти насильства в усьому світі, їх походження та винахідливість вражають. Наприклад, в деяких громадах

Індії практика дхарми – вираження публічного сорому і протесту перед будинком або на робочому місці чоловіків-насилників використовувалася як стратегія запобігання повторного насильства з боку інтимного партнера.

Концепції, принципи та методи, що знаходяться в основі посилення профілактики насильства в Сполучених Штатах, також можуть бути корисними при розробці програм запобігання насильству в інших країнах. Заклади та фонди охорони здоров'я США можуть також стимулювати та підтримувати розвиток міжнародних організацій, що, у свою чергу, сприятиме програмам з доказовою базою насильства та програмам профілактики насильства в інших частинах світу та допомагатиме країнам навчатися одна у іншій.

Керуючі органи системи охорони здоров'я мають відігравати велику роль у запобіганні та боротьбі з проявами насильства. Дані, що є у розпорядженні органів системи охорони здоров'я та інших установ, наукові методи дослідження проблеми, пошук ефективних заходів боротьби є важливим надбанням, спрямованим на вирішення глобальної проблеми насильства.

Науковий керівник Л. І. Русанова

УДК 343.9:343.226

ТАРАС АНДРІЙОВИЧ ЛИТОВЧЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ ТЕРОРИЗМУ В ЄВРОПІ

Насильство в сучасному світі є складною і багатогранною проблемою. Але найголовнішим і руйнівним проявом цього є тероризм або використання навмисного насильства в політичних, релігійних чи інших цілях. Зараз тероризм є надзвичайно актуальною проблемою. «Глобальний індекс тероризму 2015 року» зафіксував понад 61 000 випадків тероризму, внаслідок яких загинуло щонайменше 140 000 людей між 2000 та 2014 роками.

Тероризму протидіють окремі держави та міжнародні організації. Деякі програми не спрямовані безпосередньо на терористичну діяльність, а зосереджуються на запобіганні та протидії насильницькому екстремізму та радикалізації, які призводять до тероризму та включають низку політик, програм та заходів. У цьому відношенні три програми ОБСЄ – запобігання, втручання та реабілітація – заслуговують на згадування як яскраві приклади цієї стратегії.

Профілактичні програми спрямовані на зменшення всіх видів насильства в суспільстві, особливо насильницького екстремізму. Ці програми включають підвищення обізнаності щодо загрози насильницького екстремізму, публічні інформаційні кампанії, створення спроможності підтримувати вразливу молодь та розбудову довіри громади з правоохоронними органами. Програми втручання орієнтовані на людей в групі ризику та прагнуть втрутитися у шлях людини до терористичної радикалізації до того, як вчиняється будь-яке насильство. Програми реабілітації спрямовані на осіб на різних етапах їх радикалізації до насильства. Програми передбачають реабілітацію та реінтеграцію злочинців-терористів, що перебувають у тюрмах, та повернення їх у суспільство, освітню та професійну підготовку та ідеологічне перевиховання.

Основна мішень будь-яких проявів радикалізму і, як наслідок, тероризму – суспільство. Недооцінювання цієї загрози може бути дуже небезпечним. Однак якщо розроблені належні програми та громадськість проінформована про проблему, це дасть зниження рівня будь-яких проявів насильства чи радикалізму в суспільстві

Досвід використання цих програм може бути рекомендований для вивчення, щоб визначити їх придатність до ситуації в Україні

Науковий керівник Л. С. Сазанова

УДК 343.9:343.226

ДМИТРО ГЕОРГІЙОВИЧ ЛОСЮК

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЯК ЗУПИНИТИ ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО? (З ДОСВІДУ РОБОТИ ДЕПАРТАМЕНТУ ПОЛІЦІЇ ЧИКАГО)

Домашнє насильство є унікальним злочином, оскільки злочинець часто живе в тому ж будинку, що і жертва. Історично домашнє насильство вважалося приватною сімейною справою, і втручання поліції часто полягало лишень в превентивній розмові з кривдником. Починаючи з 1970-х, це ставлення почало змінюватися, і тепер домашнє насильство є серйозним злочином проти особистості та суспільства. Ось чому члени департаменту поліції Чикаго (ДПЧ) трактують випадки насильства в сім'ї та звернення до поліції так само, як і всі інші злочини, надаючи негайну, ефективну допомогу та захист жертвам та свідкам. Як відгук в своїй діяльності ДПЧ прагне зменшити рівень та тяжкість домашнього насильства за допомогою скоординованого партнерства правоохоронних органів, служб по боротьбі з насильством в сім'ї,

прокурорів та громади. Підписаний протокол «Відгук Чикаго», об'єднує поліцію Чикаго, прокуратуру і Управління мера з питань домашнього насильства. Посилюючи своє реагування, поліція удосконалює свою здатність не лише ефективно реагувати на ці злочини, але й працювати над запобіганням домашнього насильства. Реагування ДПЧ вийшло за межі одного відповідального працівника, залучивши координовані зусилля між різними підрозділами ДПЧ, зовнішніми організаціями та міськими агенціями. Гаряча лінія допомоги з питань домашнього насильства міста Чикаго пропонує жертвам різноманітні варіанти, виходячи з їх індивідуальних потреб. Гаряча лінія допомоги безкоштовна, конфіденційна, багатомовна і доступна 24 години на день та 7 днів на тиждень. Кваліфіковані працівники надають підтримку, інформацію про притулок, юридичні послуги та консультування. Щоб бути безпечним вдома, на людях або на роботі, кожна жертва має розробити план безпеки: повідомити тих, кому довіряєш, про свою ситуацію; залишати копії важливих паперів у друга, або іншого члена сім'ї; розглянути можливість отримання постанови на захист; переконатись, що школа, де вчать ваші діти, знає, хто має право забирати дітей; мати пакунок (гроші, чекову книжку, карту соціального страхування, паспорт, посвідчення водія, зелену карту, ваше свідоцтво про народження та ваших дітей, страхові документи, ліки, шкільні записи, тощо) та зберігати його у безпечному місці; вигадати кодове слово, яке потрібно використовувати для рідних та друзів, щоб повідомити їх, коли вам потрібна допомога поліції.

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.9:343.226

ЛОЛІТА АНДРІЙВНА МАГДА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ (ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД)

У нашій країні рівень злочинності все ще високий. У зв'язку з цим дослідження позитивного досвіду запобігання злочинності в західних країнах є дуже актуальним. Але, варто зазначити, що, аналізуючи зарубіжний досвід, потрібно ретельно підходити до питань їх впровадження та використання в українській практиці. У кримінології існує одна з «аксіом»: основним напрямком боротьби зі злочинністю має бути її запобігання. І досвід розвинених країн давно засвідчив, що кожен умовний євро, продуманий державою для запобігання злочинності, буде вдесятеро ефективнішим для суспільства, ніж усунення наслідків цих злочинів.

У європейських країнах запобігання злочинності складає в середньому 60 % роботи поліції та інших правоохоронних органів. В Європі вже є кілька організацій, які популяризують важливість запобігання злочинності у своїй роботі. Однією з найвідоміших правоохоронних організацій є Європейська мережа запобігання злочинності. В Інтернеті доступна обширна інформація про проекти неурядових організацій, такі як «Безпечне сусідство в Кохе» (Данія), «Суспільство та поліція! З обережністю та попередженням! (Болгарія) «Навчання цінному життю» (Словаччина). Вони розроблені у співпраці між поліцією та суспільством та відкриті для впровадження в інших країнах. У Польщі близько 80 % активності поліції – це профілактична робота з маргіналізованими групами, оперативні та мережеві новини, робота в поліції.

Навчання працівників поліції як працювати з різними етнічними групами тощо. Поліція має постійну та добре фінансовану програму зменшення рівня злочинності та антисоціальної поведінки у малих та середніх містах, яка називається «Безпечне місто». Цікавим також є досвід поліції Німеччини. Проект «Пройдіться навколо капота – міждисциплінарний аудит безпеки для виявлення почуттів (не) безпеки та гарячих точок» є інструментом для розрізнення місць, де люди відчувають себе небезпечними та справжніми кримінальними точками злочину, і допомагає зрозуміти зв'язок із страхом злочину. Систематичні перевірки безпеки в локальному контексті дають змогу зацікавленим особам зосередити увагу на районах, які страждають від повсякденності та розладів, які турбують людей, які живуть в інакше доглянутих районах. Завдяки використанню цього інструменту можливості зменшення злочинів можна зменшити та посилити почуття безпеки. Програми профілактичної роботи розробляються на основі дослідження громадської думки з питань безпеки. Саме суспільство скаже вам, де це «зона болю».

Таким чином, врахування сучасної зарубіжної практики щодо запобігання злочинності дає підстави для можливого запозичення окремих її складових з метою вдосконалення діяльності правоохоронних органів України.

Науковий керівник І. О. Гоголь

УДК 342

ДАР'Я ПЕТРІВНА МАЛЬЦЕВА

*Луганський державний університет внутрішніх справ
імені Е. О. Дідоренка*

ПАРАДИГМА ПОКАРАННЯ ЗА ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО В ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ.

Насильство в сім'ї є великою проблемою не лише в Україні, а й в зарубіжних країнах. Ця проблема потребує якомога швидшого вирішення. Зарубіжні країни активно борються з насильством та вдосконалюють своє законодавство.

Те домашнє насилля, яке українці розглядали лише в тих випадках, коли застосовувалась фізична сила, зарубіжні країни вже давно розглядають домашнє насилля, як фізичне, сексуальне, психологічне, емоційне та економічне насильство за кожне з яких, передбачено окремий вид відповідальності, який може бути як адміністративним, так і навіть тюремним ув'язненням.

Найбільш суворі покарання за домашнє насилля у Північній Європі. Наприклад, у Швеції за грубу сварку з погрозами можна опинитися у в'язниці. Також зазвичай суд змушує кривдника триматися на певній дистанції від особи, над якою здійснювалося насилля, за порушення цього, кривднику може бути накладено штраф або ув'язнення до одного року.

У Німеччині не менш суворі покарання. Так наприклад, Законом «Про захист від насильства в сім'ї», прийнятим 1 січня 2002 року, передбачено, що кривдник, повинен буде негайно покинути дім строком до 10 діб. Заявником про насилля може бути дитина, яка стала жертвою насилля, жінка або будь-яка особа яка має право представляти інтереси осіб, щодо яких було здійснено насилля. Домашнє насилля в цій країні це не лише агресивні та насильницькі дії між жінкою та чоловіком, а й між дітьми, батьками, сестрами та братами.

Також у Польщі діє Закон «Про протидію злочинам у сім'ї», який прийнятий лише у 2010 році, але який вже має досить позитивний досвід. За психічне або фізичне насилля над близькою особою призначається покарання у вигляді позбавлення волі від 3 місяців до 5 років, але якщо ці дії призвели до спроби самогубства, то покарання вже буде позбавленням волі від 2 до 12 років. Якщо насилля здійснювалося з особливою жорстокістю, то покарання буде позбавленням волі від 1 до 10 років.

Науковий керівник Н. Ф. Хайруліна

УДК 343.9:343.226

ХАЗАНГЮЛЬ ІЛЬХАМ КИЗИ МАМЕДОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Домашнє насильство – це злочин, яке відбувається у багатьох формах. Проблема насильства у сім'ї актуальна і для Великобританії. За офіційними даними у 2012 році близько 1, 2 мільйона жінок постраждали від домашнього насильства. Згідно закону від 2004 року домашнім насильством є будь-який випадок загрози, насильства та жорстокого поводження (психологічного, фізичного, сексуального, фінансового чи емоційного) між дорослими, які є або були співмешканцями або щодо членів сім'ї, незалежно від статі, сексуальної орієнтації

Важливим елементом загальнодержавної протидії домашньому насильству визнається у Великобританії робота поліції. Значної уваги у роботі правоохоронних органів Великобританії з викоренення насильства у сім'ї приділено особливим національним і соціальним спільнотам, які можуть сприймати прояв насильства як віковічну традицію або навіть своєрідну «честь». Так, працівники соціальних служб, органів освіти та поліції одержали такі візуальні ознаки ідентифікації можливих потерпілих від сімейного насильства серед таких спільнот (переважно азійського походження):

- такі особи відмовляються від спілкування з оточуючими і навіть друзями;
- такі особи тривалий час не виходять з сімейного будинку, практикують пропуски середньої чи вищої школи, не вихід на роботу;
- такі особи без видимих причин починають проявляти пригніченість або суїцидальні тенденції.

Протидія насильству у сім'ї є одним з провідних завдань спеціальної служби притягнення до відповідальності у справах щодо насильства в сім'ї, яка є однією з частин системи кримінального правосуддя, координує у цьому напрямі діяльність поліції, судочинства, адвокатури, служби охорони свідків, служби пробачії та тюремної служби. Ця служба не є суто поліцейним чи прокурорським органом, її завдання полягає саме у координації з метою захисту прав жертв насильства у сім'ї. У практиці реагування на випадки насильства в сім'ї у Великобританії значної уваги приділено факторам доказування і захисту потерпілих. У кожному випадку перевіряються обставини справи, представник служби в справах щодо насильства і сім'ї особливої уваги приділяє питанням, коли потерпілий забирає заяву про насильство, обов'язково додатково аналізується чи відмова від заяви не була зроблена під тиском і чи такий потерпілий не потребує захисту.

Сім'ї, які мають проблему насильства, потребують комплексної допомоги від організацій і служб, діяльність яких спрямована на попередження домашнього насильства. Ця допомога має бути орієнтована на захист осіб, які переживають насильство, на надання їм соціальної, психологічної та юридичної допомоги, проведення реабілітаційної роботи з членами сім'ї.

Науковий керівник О. М. Гончарук

УДК 343.9:343.226

ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ МАРИНЯК

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРОТЬБА З БУЛІНГОМ У НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Насильство – це використання сили з наміром заподіяти комусь шкоду. Булінг – це форма насильства, яка поширена в школах у всьому світі. Знуцання – це форма насильства, при якій дитина загрожує, переслідує, цькує або бентежить іншу дитину. Це може відбуватися особисто в школі або через Інтернет. Школа повинна бути безпечним місцем для дітей, де ні батькам, ні дітям не слід турбуватися про насильство чи емоційну шкоду. На жаль, в школах існує насильство, і це може викликати страх і дітей, і батьків.

Захист дітей починається зі спілкування або пошуку різних форм спілкування з ними. Це дозволить природно розмовляти з батьками чи вчителями, якщо вони переживають за їх безпеку. Розмова про знущання повинна бути чесною. Допомога їм необхідна, щоб зрозуміти, що це означає, що може статися в результаті знущань.

Школа – це місце, де можна змінити ставлення до насильства і де слід навчитися ненасильницькій поведінці. І навчальне середовище, і зміст освіти можуть прищепити розуміння прав людини, гендерної рівності, цінностей поваги та солідарності та навичок мирного спілкування, переговорів та вирішення проблем.

Республіка Корея, Філіппіни, Чилі, Мексика змінили свій закон і прийняли нові акти для захисту дітей від проявів булінгу у школах. У багатьох інших країнах не існує конкретного законодавства, але шкільні знущання підпадають під дію відповідних законів, які мають більш широку сферу застосування, такі як антидискримінація, права людини та закони рівності.

У Великій Британії знущання охоплені Законом про освіту та інспекцію 2006 р., Незалежними типовими правилами шкіл 2010 року, Законом про рівність 2010 року тощо.

У США такі закони, як Закон про вдосконалення американських шкіл та Закон про безпечні та наркотичні школи та громади, надають гарантію боротьби з цим явищем. Щоб запобігти знущанням у школі та захистити дітей окремі держави прийняли закони та державні кодекси про освіту. У законодавстві країн Європейського Союзу особлива увага приділяється кібер-жорстокому поводженню або кібер-розправі у Філіппінах, США, Австралії.

Науковий керівник Л. І. Русанова

УДК 343.9:343.26

РУСЛАН ГАСАНОВИЧ МАРКОВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

«НЕ МОВЧИ». ДОМАШНЄ НАСИЛЛЯ

Захист дітей від жорстокості, попередження злочинів проти них є надзвичайно важливим, соціально значущим і актуальним завданням, вирішення якого носить міждисциплінарний характер. У діяльність щодо припинення насильства повинні залучатися працівники правоохоронної системи, органів опіки та піклування, представники соціальної та педагогічної спільнот, співробітники медичної і психологічної служб.

Проблема ускладнюється ще й тим, що значна частина постраждалих від насильства – вихідці з неблагополучних верств або «діти вулиці», в долях яких мало хто зацікавлений. Іноді діти оплачують власним стражданням і навіть життям батьківську потребу в самоствердженні, прагненні дорослих влаштувати особисте життя, стають заручниками п'яних батьків і постійно роздратованих матерів.

Розв'язати проблему насильства щодо неповнолітніх можна тільки у разі спільної роботи педагогів, батьків і всіх дорослих, які так чи інакше причетні до виховання дітей. Метою роботи щодо нівелювання наслідків насильства є не заміна або усунення батьків, які не в змозі нести відповідальність за виховання своїх дітей, а допомога сім'ї у відновленні або формуванні здатності до названої діяльності.

Не оминула ця проблема і Україну. Наша країна, як і більшість країн світу, переживає негативні соціальні процеси, які супроводжуються значними кризовими змінами у суспільстві. Одним із таких явищ є насильство.

Насильство над дітьми – проблема, яка завжди існувала і скоріш за все, ще дуже довго буде існувати у сучасному суспільстві. Сучасність демонструє такі його приклади, як смерть дітей від голоду, загибель їх під час бомбардувань і обстрілу, міжнародних конфліктів, вбивство в таборах

біженців, на побутовому ґрунті. Нерідкі і такі форми насильства, як торгівля дітьми, залучення до жебрацтва, проституція, економічна експлуатація, позбавлення житла, коштів для існування, зневага потребами й інтересами. Діти є найнезахищенішою і найуразливішою частиною суспільства, повністю залежною від дорослих. Саме з їх провини діти стають жертвами домашнього насильства, опиняються в зонах стихійних і природних катастроф, військових дій тощо. Насильство над дітьми – це широке поняття, яке включає різні види поведінки батьків та опікунів, інших родичів, вчителів, вихователів, будь-яких осіб, які старші або сильніші.

Жертва-дитина теж боїться: втратити родину – навіть таку, як є; боїться зізнатися одному з батьків про жорстоке поводження іншого тощо.

Тож виховання – це не лише слова, а в першу чергу дії, поведінка батьків та найближчого оточення, приклади ставлення один до одного й до дітей тощо. Обидва батьки в рівній мірі відповідальні за життя, здоров'я та безпеку своїх дітей.

Рівень того, наскільки ми поважаємо себе, наскільки достойно поводимо себе в стосунках з партнером і закладає основи світосприйняття, родинного й особистого життя дітей.

Науковий керівник В. В. Кочина

УДК 343.9:343.226

МАРИНА ІВАНІВНА МАРТИНЧУК

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАХИСТ ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ ВІД СЕКСУАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ

Федеральний уряд Німеччини вважає ефективну боротьбу проти сексуального насильства над дітьми та підлітками пріоритетним завданням. З цією метою 16 жовтня 2002 року було підписано коаліційну угоду та розроблено План дій щодо захисту дітей та підлітків від сексуального насильства та експлуатації. «План дій Федерального уряду щодо захисту дітей та неповнолітніх від сексуального насильства та експлуатації» заснований на статті 34 Конвенції ООН про права дитини, в якій держави-учасники зобов'язуються захищати дитину від усіх форм сексуальної експлуатації та сексуального насильства.

Політика федерального уряду спрямована на забезпечення захисту дітей та підлітків від сексуального насильства та на захист жертв сексуального насильства. З цією метою уряд розробив загальну Концепцію, до пріоритетних заходів якої відносяться:

- розвиток кримінально-правового захисту дітей та неповнолітніх;
- посилення профілактики та захисту жертв;
- забезпечення міжнародного кримінального переслідування та співробітництва;

- сприяння створенню мережі закладів з допомоги та порад.

Для постраждалих дітей та неповнолітніх цей план враховує наступні напрями дії:

- дитяча порнографія в Інтернеті;
- сексуально девіантні молоді злочинці,
- захист від жорстокого поводження в організаціях та установах.

Діти є слабкими та залежними членами суспільства. Наслідки злочинів проти них формують все їх життя і завдають шкоди їх гідності. Такі злочини як сексуальне насильство, сексуальний туризм дітей, торгівля дітьми та дитяча порнографія повинні переслідуватися та жорстоко каратися.

Діти та неповнолітні мають свої власні права, які є основними цінностями суспільства і які повинні бути захищені. Держава несе відповідальність за добробут усіх дітей та підлітків і намагається створити умови для їх розвитку та розвитку особистості.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.9:343.226

ЯНА ВОЛОДИМИРІВНА МІРКЕВИЧ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРАВОСУДДЯ ЩОДО НАСИЛЬСТВА

Правоохоронна діяльність будь-якої держави має контролювати випадки насильства в сім'ї. Уряд країни повинен стримувати вчинення насильства за допомогою правових систем, що регулюють осіб та політичні органи влади, включаючи поліцію та військові органи. Загальновідомим фактом є те, що «насильство може бути виправданим, але воно ніколи не буде законним. Ніхто не ставить під сумнів застосування насильства для самозахисту, оскільки зазвичай небезпека не тільки очевидна, а й присутня, і кінець, який виправдовує засоби, негайний».

Насильницькі дії поліції та військових, що не є самообороною, розглядаються як злочин. Але не всі злочини можна вважати насильницькими.

Правосуддя передбачає забезпечення належної ідентифікації правопорушників, встановлення ступеня їх вини та відповідного

покарання. Справедливість стосовно покарання насильства означає стримування, ув'язнення, покарання винних та їх виправлення.

Останні кілька років система кримінального правосуддя в багатьох країнах приділяє більше уваги запобіганню насильству, а не протидії йому. Злочини та насильство зменшуються, коли змінюються умови, які їх викликають. Система ювенальної юстиції США як складова система кримінального правосуддя базується на виправленні та профілактиці. Система кримінального правосуддя фінансує ініціативи щодо зменшення доступу дітей до зброї та навчає вирішувати конфліктні ситуації.

Законопроект про домашнє насильство Великої Британії та пов'язані з ним документи можна знайти на веб-сайті парламенту. Запобігання зловживань та захист жертв тяжких злочинів лежать в основі законопроекту. Заходи, передбачені законопроектом, повинні сприяти проінформованості населення щодо нормативного регулювання вчинення домашнього насильства, захищати та підтримувати жертви, допомагати їм у наданні доказів, реагувати на домашнє насильство. Законопроект був опублікований у січні 2019 року.

Науковий керівник Л. І. Русанова

УДК 343.9:343.226

ЄВГЕН РОМАНОВИЧ МОСКОВКА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПІДРОЗДІЛ ПО БОРОТЬБІ З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ ТА ЗЛОЧИННИМИ ДОМАГАННЯМИ ДЕПАРТАМЕНТУ ПОЛІЦІЇ ВАНКУВЕРА

Коли люди звертаються до насильства у стосунках, вони зазвичай говорять про зловживання, яке включає різну поведінку – від залякування та погроз, до фізичного чи статевого насильства. Насильство в сім'ї – це насильство над жінками або чоловіками, які перебувають у законному шлюбі чи цивільних шлюбах, незалежно від їх сексуальної орієнтації. Сюди входять і ті особи, які перебувають, або були в минулому, в інтимних стосунках. Зловмисник використовує погрози та насильство, щоб здобути владу та контроль над своїм партнером та знищити його самоповагу. Домагання можуть бути фізичними, статевими, емоційними, психологічними, словесними та фінансовими. Домагання можуть починатися як словесні, чи емоційні і поступово переростати в фізичне, чи сексуальне насильство. Після випадків жорстокого поводження партнер, чи колишній партнер, можуть відчувати докори совісті та переживати. Для боротьби з

домашнім насильством Департамент поліції Ванкувера створив підрозділ по боротьбі з домашнім насильством та злочинними домаганнями (ПБДНЗД.), який складається з чотирьох спеціальних підрозділів: з домашнього насильства, зі злочинних домагань, з оцінки загроз та з неправомірного поведіння зі старшими. З 1997 року ПБДНЗД співпрацює з Сімейними службами Великого Ванкувера (ССВВ), забезпечуючи спільне реагування на випадки домашнього насильства в громаді. Метою програм є покращення безпеки жертв та їх сімей та підвищення відповідальності правопорушників. Насильство у відносинах має відмітну динаміку, яка не зустрічається в інших насильницьких злочинах і часто поступово зростає, або погіршується, якщо людина припиняє стосунки. Зазвичай між партнерами у відносинах існує дисбаланс сили. Департамент поліції Ванкувера (ДПВ) прийняв до уваги настанови Управління генеральної прокуратури для поліції та державних прокурорів у стратегії «Насильство проти жінок у стосунках» (НПЖУС).

Основні моменти цих настанов такі:

- всі випадки насильства в сім'ї мають ретельно розслідуватися
- якщо є достатньо доказів для підтвердження арешту та звинувачення, працівники поліції зроблять це
- поліцейські здійснять арешт, коли слідство відкриває кримінальну справу (з акцентом на безпеку жертви)
- поліцейським рекомендується шукати подальші настанови/роз'яснення від ПБНКЗ, коли це необхідно.

ПБНКЗ також забезпечує освіту та навчання членів ДПВ та громадськості.

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.9:343.226

ЕДУАРД ОЛЕКСАНДРОВИЧ МУЗИЧУК

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО

Домашнє насильство – одна з найпоширеніших форм насильства, з якою щодня зіштовхуються працівники поліції. Поліція, будучи передовим соціальним закладом для вирішення випадків домашнього насильства, відіграє важливу роль у наданні допомоги жертвам домашнього насильства. Поліція не лише представляє державну політику, але й виступає важливою ланкою як у процесі переслідування, так і у наданні послуг потерпілим у громаді. Таким чином, як «воротарі»

системи кримінальної юстиції, поліція відіграє важливу роль у формуванні початкового досвіду жертв.

На думку більшості джерел домашнє насильство – це насильство в домашніх умовах, наприклад, у шлюбі чи спільному проживанні. Домашнє насильство може бути використане як синонім інтимного насильства з боку партнера, яке вчиняється подружжям або партнером в інтимних стосунках проти іншого подружжя або партнера. Це може відбуватися в гетеросексуальних або одностатевих відносинах або між колишніми подружжям або партнерами. У широкому розумінні домашнє насильство може також включати насильство над дітьми, батьками чи людьми похилого віку. Воно приймає ряд форм, включаючи фізичну, словесну, емоційну, економічну, релігійну, репродуктивну та сексуальну. Вони можуть варіюватися від тонких, примусових форм до подружнього зґвалтування та жорстокого фізичного насильства. Зловживання можуть бути придушенням, побиттями, каліцтвом жіночих статевих органів тощо. Домашні вбивства включають побиття камінням, спалення наречених, вбивства з честі та смерть приданого.

Здебільшого жертвами домашнього насильства, як правило, є жінки. Жінки, як правило, зазнають більш важких форм насильства. Вони також більше, ніж чоловіки, застосовують інтимне насильство партнерів для самозахисту. У деяких країнах домашнє насильство часто розглядають як виправдане, особливо у випадках на зраду жінки, і це дозволено законодавчо. Дослідженнями встановлено, що існує пряма та значна залежність між рівнем гендерної рівності в країні та рівнем домашнього насильства. Це означає, що в країнах із меншою гендерною рівністю спостерігається більш високий рівень домашнього насильства. Домашнє насильство належить до числа найменш зафіксованих злочинів у всьому світі як для чоловіків, так і для жінок. Чоловіки, які стали жертвами домашнього насильства, зіткаються з підвищеною ймовірністю бути поміченими медичними працівниками. Домашнє насильство часто виникає, коли кривдник вважає, що зловживання є прийнятним, виправданим або не буде зафіксоване. Це може спричинити міжгенераційний цикл жорстокого поводження з дітьми та іншими членами сім'ї, які можуть вважати, що таке насильство є прийнятним або поблажливим. Багато людей не визнають себе насильниками чи жертвами. Це тому, що вони можуть розцінювати свій досвід як сімейні конфлікти, які вийшли з-під контролю. Поінформованість, сприйняття, визначення та документування домашнього насильства значною мірою відрізняється в різних країнах.

Домашнє насильство часто трапляється в умовах примусового або дитячого шлюбу. У жорстоких стосунках може виникнути цикл

зловживань, під час якого напруга зростає і вчиняється акт насильства з подальшим періодом спокою. Жертви домашнього насильства можуть потрапити в пастку в насильницьких ситуаціях в сім'ї через ізоляцію, владу та контроль. Ці травматичні ситуації відбуваються через зв'язок з кривдником, культурне сприйняття, відсутність фінансових ресурсів, страх, сором або захист дітей. Внаслідок зловживань жертви можуть зазнати фізичних вад, неврегульованої агресії, проблем зі здоров'ям, психічних захворювань, обмежених фінансів та поганої здатності створювати здорові стосунки. Діти, які живуть в домі де є насильство, часто демонструють психологічні проблеми з раннього віку.

Науковий керівник Т. М. Кальченко

УДК 343.9:343.226

ОЛЬГА АНАТОЛІЇВНА НАЗАРУК

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО У СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

Насильством у США вважаються вбивства, зґвалтування та сексуальний напад, пограбування та розбій. Протягом останніх двох десятиліть насильство у США зменшилось, однак кількість зареєстрованих насильницьких злочинів за останні кілька років незначно зросла. Серед різних видів насильницьких злочинів, про які повідомляється у Сполучених Штатах, найпоширенішими є напади.

Насильство – це проблема охорони здоров'я, яку можна зрозуміти та змінити. Дослідження за останні 2 десятиліття показали, що насильство можна запобігти, а в деяких випадках програми профілактики є більш економічно ефективними, ніж інші варіанти політики, такі як ув'язнення.

Сполучені Штати зробили великий внесок у запобіганні насильству. Нова ініціатива Всесвітньої організації охорони здоров'я надає можливість США працювати з іншими країнами, щоб знайти економічно ефективні способи запобігання насильству та зменшити його величезні витрати.

Насильство є серйозною проблемою в США. Від немовлят до людей похилого віку воно впливає на людей на всіх етапах життя. У 2017 році понад 19 000 людей стали жертвами вбивств, а понад 1,7 мільйона проходили лікування у відділеннях швидкої допомоги лікарні за травми, пов'язані з нападом. Багато людей переживають насильство і мають постійні фізичні та емоційні шрами. Насильство також псує громади, знижуючи продуктивність праці, зменшуючи цінності власності та порушуючи соціальні послуги.

Місією відділу запобігання насильству є запобігання насильству та його наслідкам, щоб усі люди, сім'ї та громади були у безпеці, здоровими та без насильства.

Відділ запобігання насильству прагне припинити насильство до його початку (тобто первинна профілактика). Відділ виконує такі завдання:

- контролює поведінку, травми та смерть, пов'язані з насильством;
- допомагає державним та місцевим партнерам планувати, впроваджувати та оцінювати зусилля щодо запобігання насильству;
- сприяє ефективному прийняттю та поширенню стратегій запобігання насильству та інші.

Злочинність – це соціальне питання, тому, якщо ви хочете зменшити її частоту та рівень, слід почати з себе. Дотримуйтесь закону та вчіть своїх дітей робити те саме, і будьте впевнені, рівень злочинності буде значно нижчим.

Науковий керівник В. В. Яригіна

УДК 343.9:343.226

ВІТАЛІЙ ОЛЕГОВИЧ НАЙДА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЧОЛОВІКИ ЯК ЖЕРТВИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА В США

Останнім часом проблема домашнього насильства набула особливої актуальності в умовах загальної радикалізації суспільства, панування ненависті в медіа просторі та занепаду сімейної культури, а також основних моральних і духовних цінностей у світі. Жінки стають більш економічно та соціально незалежними від чоловіків. Досвід США показує, що не лише жінки, але й чоловіки часто стають жертвами домашнього насильства.

За даними Центрів контролю та профілактики захворювань, кожен четвертий дорослий чоловік у США стане жертвою домашнього насильства протягом свого життя. Чоловіки, які постраждали від домашнього насильства, часто стикаються з невпевненістю у собі і тривогою, перш ніж звернутися за допомогою. Жертви можуть побоюватися, що їхні кривдники будуть шукати відплати, якщо вони звернуться в поліцію, або відчувають велику невпевненість щодо залишення домівки для проживання у тимчасовому притулку.

У ситуаціях домашнього насильства всі штати пропонують своїм судам можливість видавати обмежувальні приписи, які обмежують контакт між насильниками та жертвами. Обмежувальні приписи можна отримати незалежно від статі. Що стосується інших положень про

домашнє насильство, то в більшості штатів (приблизно 37) є закони, які використовують гендерно чутливу мову.

У США є спеціальні структури, куди можуть звернутися жертви домашнього насильства. Національна коаліція проти домашнього насильства (NCADV) має повну інформацію про те, що робити, якщо ви стали жертвою домашнього насильства Існує також Національна «гаряча лінія» щодо насильства в сім'ї.

Як бачимо, чоловіки також стають жертвами домашнього насильства. Американський досвід має навчити нас всебічному розумінню проблеми домашнього насильства, в якій роль жертви та насильника не залежить від статі чи гендеру.

Науковий керівник Ю. В. Заболотна

УДК 343.9:343.226

ІНГА ІГОРІВНА НАРСІА

Харківський національний університет внутрішніх справ

МОДЕЛЬ ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВА (М. КАРДІФФ, ВЕЛИКА БРИТАНІЯ)

Попередження насилля здійснюється на індивідуальному, взаємному та громадському рівнях. Прикладом цього є Кардіффська модель, підхід до запобігання насильству, який ґрунтується на стратегічному використанні інформації, отриманої від організацій охорони здоров'я та правоохоронних органів для вдосконалення програм забезпечення правопорядку та попередження насильства в громаді. Модель Кардіффа була створена Джонатаном Шепердом, хірургом та професором Кардіффського університету в Уельсі, Великобританія. Основою моделі є обмін інформацією. У закладах охорони здоров'я збираються дані про травми, пов'язані з насильством, включаючи місце, час, дату та механізм травматизму. Ці дані поєднуються з інформацією правоохоронних органів, щоб допомогти громадам знати про місця, де часто виникає насильство.

Основні кроки до впровадження Кардіффської моделі у правоохоронних органах: створення партнерських взаємовідносин щодо запобігання насильства з місцевою лікарнею; збір та обробка інформації про травми, заподіяні в результаті насильства; допомога у прийнятті рішень на основі даних у режимі реального часу; підтримка керівництва правоохоронних органів щодо надання інформації про випадки злочинів.

Кардіффська модель була застосована в США та Австралії. З 1996 року, моменту свого розвитку, Кардіффська модель показала, що

обмін анонімними даними про місце злочину, використання зброї, нападників дозволяє місцевій поліції покращити стратегію щодо попередження насилля на вулицях.

Наявність інформації у поліції щодо здійснення насильства залежить від людей, які повідомляють про ці злочини, але багато потерпілих не повідомляють, тому що бояться репресій, не хочуть, щоб їх власну поведінку було ретельно вивчено, або тому що вони не думають, що поліція може вжити ефективні дії, якщо вони повідомляють про це. Тому найбільша перевага у впровадженні Кардіфської моделі запобігання насильству полягає у забезпеченні прозорості та довіри місцевих громад.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.9:343.226

ВЛАСТА АНАТОЛІЙВНА НЕЧАЄВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

СЕКСУАЛЬНИЙ ХАРАССМЕНТ

Насильство – це всеохоплююча проблема. Воно має універсальний характер. Об'єктом його може стати будь-яка людина і будь-яка сім'я, незалежно від соціального стану, рівня життя, місця проживання. Насильство є однією з основних причин смертності в усьому світі серед людей віком від 15 до 44 років.

Потрібно розібратися в досить незрозумілому терміні для українських громадян як «харассмент». Якщо спростувати, харассмент – це загальний термін для цілого списку вчинків, які зачіпають або принижують людину, створюють несприятливу обстановку, викликають почуття сорому або лякають. Список дуже довгий: кпини, жарти, докучання, переслідування, вульгарні натяки і погрози – все це різні форми харассмента.

Більш того, харассмент буває не тільки сексуальним: одна людина може принижувати іншу через її вік, національність, колір шкіри, віросповідання, сексуальну орієнтацію, фізичні або інтелектуальні особливості. Наприклад, якщо хтось із колег весь час зневажливо коментує ваші релігійні погляди, це теж харассмент.

Це юридичний термін, причому не тільки в США. Перші позови стосувалися харассмента на робочому місці за расовою ознакою, а ось сексуальний харассмент в Америці вперше визнали формою дискримінації в 1976 і 1977 роках.

З боку може здаватися, що будь-які вчинки сексуального характеру на роботі, флірт і вульгарні жарти в США вважаються харассментом, але

це не так. Є чіткий звід правил, що визначають, що саме є сексуальним харасментом, а що – ні. Ці правила ще в 1980 році склала американська Комісія з рівних можливостей працевлаштування (ЕЕОС).

За формулюванням комісії, харасментом вважаються різні небажані дії сексуального характеру, але тільки досить значні і, як правило, неодноразові. Хоча харасментом вважають і деякі важкі разові вчинки – наприклад, якщо начальник схилив вас до сексу, натякаючи, що у разі відмови у вас будуть проблеми.

Американське національне юридичне бюро Bloomberg BNA навіть випускає для співробітників американських компаній спеціальну методичку «Запобігання сексуального харасмента та інших форм харасмента на робочому місці». Там чітко сказано, що «небажані дії» – це вчинки, які людина не ініціювала і сприймає як образливі або неприємні.

Як правило, сексуальний харасмент на робочому місці в США розглядають як цивільне правопорушення, відповідальність за яке несе роботодавець. Тому завдання роботодавців – запобігати подібним випадкам: підвищувати корпоративну культуру, забороняти дискримінацію (і в тому числі харасмент) внутрішніми правилами компанії, розслідувати скарги на харасмент від співробітників і вживати заходи, якщо ці скарги підтвердяться. Це може бути попередження, догана, робота зі штатним психологом або консультантом, зниження по службі, тимчасове відсторонення від посади або навіть звільнення. Порушника також можуть зобов'язати виплатити компенсацію.

У США для запобігання харасмента вироблена ціла система формальних дій: необхідно направити повідомлення кривдникові про неприпустимість його дій, після чого збирається або трудова, або шкільна комісія, за підсумками якої застосовуються дисциплінарні заходи. Можливо і кримінальне переслідування. Крім цього, в школах часто використовуються кодекси учня і керівництва для різних ситуацій, в тому числі про «Буллінг і харасмент». Навчальні заклади можуть прямо забороняти відносини між учнями та викладачами.

З моєї точки зору, для того, щоб врегулювати цю проблему в Україні краще використовувати досвід зарубіжних країн і розробити законопроект, який буде передбачати адміністративну відповідальність за харасмент у вигляді штрафу, який не буде «символічним». Однією з найбільших проблем прийняття такого закону є саме визначення терміну «домагання» та саме визначення тонкої грані між харасментом і компліментом від колеги. Необхідно закріпити чітке поняття «харасмента».

Маю велику надію, що найближчим часом і в Україні це питання буде врегульовано на законодавчому рівні.

Науковий керівник: Н. В. Краснова

БОГДАНА СЕРГІЙВНА НЕШТА

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО НАД ДІТЬМИ

Можна багато почути про домашнє насильство. Факт, що існує проблема насильства над жінками в сім'ї, не заперечується. Проблема насильства над дітьми такого ж масштабу, і, швидше за все, ще більша. І якщо сексуальне насильство над дітьми не таке поширене, то фізичне та особливо емоційне насильство виявляється на кожному кроці і відбувається, в тій чи іншій формі, в кожній другій чи третій родині. Зокрема, для дітей насильство в сім'ї не позбавлене наслідків для їх психічного та фізичного здоров'я.

Особливість сімейного насильства щодо дітей полягає в тому, що в більшості випадків воно поширюється як на дитину, так і на суспільство та сприймається злочинцем, що застосував насильство, як нормальне виховання та піклування. Тілесне покарання досі застосовується у вихованні дітей. Батьки, що застосовують насильницькі дії, самі в дитинстві пережили жорстоке поводження до себе; вони навчилися розглядати тілесні покарання як прийнятний метод навчання.

Страшне в тому, що дитина часто розглядає насильство як норму і не бачить нічого поганого в тому, що з ним відбувається в сім'ї. Діти не повідомляють про насильство над ними. Це відбувається не з метою приховання цього факту, а тому, що вони щиро вірять, що нічого страшного не трапляється. Коли вони виростають і створюють власні сім'ї, то часто повторюють одну з ролей, злочинця, що застосовує насильство, чи жертви, і це теж нормально для них.

Ще одна особливість жорстокого поводження з дітьми полягає в тому, що дитина, особливо до 14 років, повністю залежить від батьків, які знущаються над ними. У дитини недостатньо життєвого досвіду, щоб повністю зрозуміти, що відбувається, і попросити допомоги. Щороку близько 2000 дітей вчиняють самогубство через домашнє насильство та більше 10 000 тікають з дому.

Існують різні форми допомоги та підтримки дітей у таких ситуаціях. Основними напрямками реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії насильству над дітьми є: запобігання домашньому насильству, ефективне реагування на факти насильству над дітьми, надання допомоги та захисту постраждалим особам, належне розслідування фактів насильства над дітьми. Закон також передбачає варіанти захисту дітей: § 8а Соціального кодексу презентує загальний державний мандат на захист дітей як завдання органів

підкування про неповнолітніх, а також описує обов'язки спеціалістів з питань допомоги неповнолітнім.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.8:355.1

АРКАДІЙ АРКАДІЙОВИЧ НІКОЛАЄВСЬКИЙ
Національна академія Національної гвардії України

РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ У ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ

Національна гвардія України є військовим формуванням з правоохоронними функціями, що передбачають виконання завдань із захисту та охорони життя громадян. Саме тому протидія насильству залишається в полі правової діяльності Національної гвардії України та є актуальним питанням для дослідження.

Насильством є застосування фізичної сили або психологічного тиску з метою руйнації чи нанесення шкоди. Основні типи насильства – фізичне, психологічне та сексуальне. Визначення типу насильства допомагає встановити причини його походження, розуміння яких впливає на організацію сил та засобів протидії та боротьби з насильством.

Проблема боротьби та протидії насильству у суспільстві має вирішуватись на декількох рівнях одночасно, охоплюючи не тільки спільну роботу правоохоронних структур, результати якої є верхівкою айсбергу, але й більш глибокі питання поширення культури не сприйняття насильства, як основи ментальності та культурної парадигми кожної нації, що потребує значних зрушень в світосприйнятті стереотипів, змін в навчальних програмах на усіх освітніх рівнях.

У доповіді проводиться аналіз практики залучення Національної гвардії в різних країнах світу до боротьби з насильством у тісній співпраці з національною поліцією, а також розглядається досвід Національної гвардії України в галузі охорони громадського порядку за останній рік, як важливий фактор протидії насильству на вулицях міст країни.

Науковий керівник С. М. Кумпан

УДК 342

ДМИТРО ПАВЛОВИЧ НІКУЛЬНІКОВ

*Луганський державний університет внутрішніх справ
імені Е. О. Дідоренко*

СМЕРТНА КАРА ЯК ЗАСІБ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВА У СУСПІЛЬСТВІ (КОРОТКИЙ ДИСКУРС)

Смертна кара не має стримуючого ефекту і впливу на злочинців, а відтак не гарантує зменшення злочинності в суспільстві.

Аргументів, які не виправдовують смертну кару: перший аргумент – судові вироки не завжди можуть бути чітко обґрунтовані, а через це можуть постраждати невинні. Тобто жодна країна ще не створила такої юстиції, яка працювала би безпомилково. А за наявності смертної кари неминуче можуть постраждати невинні. І в історії різних країн вже були випадки, що виправдовували невинних після того звичайно, як їх покарали смертною карою. Такі випадки були і у Великій Британії, і в Бельгії, і в Туреччині, Китаї, Пакистані, і навіть в Україні. Другим головним аргументом є те, що смертна кара все-таки немає ніякого стримуючого ефекту і впливу на потенційних злочинців. Тобто, найчастіше з 80-90 відсотків злочинець не обдумає свій злочин. Все це відбувається у стані ефекту. Після того, як злочинець скоїв свій злочин, він розуміє, що йому вже нічого втрачати і це також не зупиняє його від того, щоб далі продовжувати коїти такі речі. Третій аргумент – смертна кара не гарантує зменшення злочинності. Були проведені численні соціологічні дослідження, опитування і всі вони прийшли до висновку, що смертна кара не зменшує злочинності в суспільстві. Суспільство не може очиститися від таких людей. Навпаки, якщо існує смертна кара, це є помста. Вона породжує смерть. Це тягне за собою інші страшні і жахливі злочини. Навіть академік Сахаров, який виступав проти смертної кари на території колишнього Радянського Союзу, казав, що наявність інституту смертної кари дегуманізує суспільство. І ця міра покарання передбачає створення спеціального апарату виконавців цілого інституту смертної кари.

Підсумовуючи вище зазначене, можна сказати що смертна кара є недоцільною у наш час, адже вона є пережитком минулого та не дасть дієвого ефекту попередження та протидії насильства у суспільстві.

Науковий керівник В. Е. Краснопольський

УДК 343.9:343.226

ЛЮДМИЛА МИХАЙЛІВНА НУЖНА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКТУ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ

«Коло змін: запобігання та боротьба з насильством над жінками та дівчатами через усвідомлення гендерної рівності» – це проект, спрямований на зміну ставлення до насильства над жінками, шляхом його попередження через навчання та заохочення жертв та свідків повідомляти про насильство у відповідні органи та установи. Проект фінансується Програмою правосуддя Європейського Союзу (2014–2020). Проектом керує поліція Кіпру у співпраці з іншими асоціаціями

Мета проекту буде досягнута шляхом організації проведення професійних тренінгів для багатоцільової аудиторії, а саме працівниками поліції та іншими державними службовцями. Медіа-кампанія з підвищення обов'язків, орієнтована на широку громадськість, включатиме цілеспрямовані повідомлення для заохочення звітування та боротьби зі ставленням до жертв.

Цей проект сприяє забезпеченню належної реєстрації, розслідування, кримінального переслідування та гендерної підтримки жертв шляхом організації та проведення підготовки відповідних фахівців. Іншим результатом буде навчання хлопців та дівчат боротися з проблемами сексизму, насильства над жінками, а також активне залучення до боротьби з насильством над жінками, шляхом проведення семінарів 200 підготовленими та обізнаними з даною проблемою викладачами.

Згідно проекту 25 навчальних майстерень будуть працювати; 625 підлітків будуть залучені до навчання таким чином, щоб вони не в майбутньому не могли стати жертвами насильства. Більш того, вони будуть навчені цінним життєвим навичкам для подолання насильства та побудови здорових стосунків. Очікуваний результат – підлітки, які не були достатньо толерантними раніше, стануть більш обізнаними щодо розуміння про наслідки жорстокого поводження та будуть мати навички захисту від насилля, будуть здатні ставитись один до одного правильно та на засадах рівноправності.

Науковий керівник В. І. Филипська

ОЛЕГ АНДРІЙОВИЧ ОБЕРНІХІН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ ПРОТИ ДІТЕЙ У ШВЕЦІЇ

Питання домашнього насильства над дітьми було активізоване у Швеції близько століття тому. Термін «наси́льство», який вбачає застосування фізичної сили, в країнах Європи давно включає в себе фізичне, сексуальне, психологічне, емоційне і економічне насильство. І кожен із цих видів насильства (а на практиці вони здебільшого мають комплексний характер) передбачає покарання – від адміністративного до тюремного ув'язнення.

Безперечно першість встановила Швеція, яка в 1979 році на законодавчому рівні, першою в світі заборонила фізичне покарання дітей. До дітей не можна застосовувати не лише фізичну силу, а й підвищувати голос до рівня, який має шкідливий емоційний вплив. Суворо забороняється залишати дітей удома самих (у окремих випадках до 12-річного віку). Сусіди вважатимуть громадянським обов'язком заявити про такі випадки в поліцію, і після повернення додому батьки можуть не застати вдома своїх дітей – їх тимчасово оформлять до спеціальних притулків, допоки судом не буде встановлена провина батьків. Їм доведеться доводити свою здатність дотримуватися закону та знову виховувати своїх дітей.

Якщо неповнолітній зазнає насильства, Закон «Про соціальну службу» зобов'язує працівників у закладах, які працюють із дітьми, негайно повідомляти соціальній службі. Отримавши такий сигнал, соціальна служба повинна одразу ж оцінити, чи не потребує дитина невідкладного захисту. Після цього служба має 14 днів, щоб ухвалити рішення про початок розслідування. За винятком особливих випадків, воно має бути завершене протягом чотирьох місяців. Згідно із законом, розслідування треба проводити без зайвих незручностей і, в разі потреби, зі залученням експертів. Зацікавлених осіб слід проінформувати, що розпочато розслідування. Якщо виявляється, що неповнолітній потребує опіки поза домівкою, треба розробити план надання такої опіки. Із 2013 року соціальні працівники зобов'язані враховувати думку самої дитини (настільки, наскільки та здатна її висловити). Якщо тільки дитині не загрожує пряма небезпека, будь-які рішення ухвалюється за погодженням із батьками і з урахуванням інтересів усіх сторін.

Іншим країнам не слід сліпо наслідувати досвід Швеції, проте він може бути критично оцінений та використаний в Україні для поліпшення нашої політики боротьби з цим огидним соціальним злом.

Науковий керівник Л. С. Сазанова

НАСИЛЬСТВО ТА ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ

В останні роки в багатьох європейських країнах спостерігається зростання фізичного, психологічного та сексуального насильства в шкільному середовищі в різних формах. Найчастіше це насильство проявляється у формах рекету, замаху на вбивство, помсти. Усі ці вчинки займають значну частину повсякденного життя молодих людей та стають підставою злочинності неповнолітніх.

Як соціальне явище, що є наслідком сучасної цивілізації, злочинність неповнолітніх означає порушення правових та соціальних норм. Такі порушення починаються з правопорушень та закінчуються скоєнням неповнолітніми тяжких злочинів. Так, французьке законодавство розрізняє правопорушення (крадіжки, рекет, насильницьке насильство, водіння в нетверезому стані, вживання наркотиків, шум, вандалізм, сексуальне насильство (крім зґвалтування) та злочини (фальшування грошей, торгівля наркотиками, зґвалтування, вбивство).

Вчені розрізняють серед причин злочинності неповнолітніх сімейне та соціальне становище й шкільне середовище. Сім'я є основою всіх соціальних стосунків. Очевидно, що діти батьків з неблагополучного середовища частіше вступають на злочинний шлях. У такому разі ми вважаємо за необхідне з метою попередження злочинності неповнолітніх створити ефективну систему державних і суспільних заходів, спрямованих на попередження, протидію або нейтралізацію правопорушень серед неповнолітніх. Основна мета подібних заходів - це запобігти скоєнню неповнолітніми протиправних діянь та відкорегувати поведінку осіб, потенційно схильних до вчинення злочинів.

У такому разі, велика роль має приділятися розробці відповідної стратегії виховання молодого покоління.

Для того, щоб ця найважливіша і цілеспрямована стратегія була справді ефективною, вона повинна мати соціальне керування на всіх етапах розвитку дитини. Доцільно проводити таку роботу спільно з усіма зацікавленими органами та організаціями, включаючи поліцію.

Науковий керівник І. Л. Іванова

УДК 343.9:343.226

**ДАНИЛО ДЕНИСОВИЧ ОЛЕНИЧЕНКО,
РУСЛАН РОМАНОВИЧ ЧУБЕНКО**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ СЕКСУАЛЬНОМУ НАСИЛЬСТВУ ЩОДО ЖІНОК. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Якщо ми говоримо про насильство в суспільстві, то на думку одразу приходять такі слова як «згвалтування», «бійки», «булінг» і багато іншого. Тому сьогодні хотілось би розглянути тему сексуального насильства серед населення, а саме «Сексуальне насильство щодо жінок».

За даними на 2019 рік, кожна третя жінка на землі зазнає фізичного або сексуального насильства, і в більшості випадків його здійснює інтимний партнер. Правозахисна організація RAINN теж наводить жахливі факти: сексуальне насильство відбувається кожні 109 секунд, і лише шестеро з тисячі насильників опиняються у в'язниці.

Згідно цих даних ми вже можемо зробити висновок, що проблема сексуального насильства у відношенні жінок - це дуже серйозне питання сьогодення. У наші часи також існує проблема не обізнаності людей, що створює ще більшу плутанину у вирішенні питання протидії сексуальному насильству, адже у наші дні досі є такі стереотипи як: «віктимна поведінка жертви, насильник-незнайомець, «нормальність» і «приватність» сімейного насильства, тощо».

Тому, постає питання, що потрібно робити, щоб наблизитися до встановленої мети, а саме, успішна протидія сексуальному насильству в суспільстві. Отже, відповідаючи на це запитання ми можемо виділити 3 етапи боротьби з цією проблемою:

1. Міжнародні акти, які слугують орієнтиром для законодавства різних країн (Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (1979), Декларація ООН про викорінення насильства щодо жінок (1993) і т.п.).

Цей етап означає, що потрібні не тільки послідовні зміни внутрішніх законів держав, а й перегляд ставлення громадян до сексуального насильства. Міжнародні норми важливі ще й тому, що спонукають уживати єдину, узгоджену термінологію, яка дуже важлива у законодавстві. Варто лише якомусь явищу, предмету чи дії не мати свого чіткого означення в нормативних актах, як знаходиться безліч способів уникнути справедливого покарання за очевидні, на перший погляд, порушення і злочини.

2. Адекватна система правосуддя.

Якщо правоохоронні органи, суди ставляться до жертви насильства упереджено, це веде не лише до мінімальних чи умовних вироків, а й до

того, що справи просто не доходять до суду. Якщо жертва не довіряє поліції або суспільна думка і місцеві традиції створюють для неї ризики при подачі заяви, то й самої заяви не буде.

3. Визнання проблеми суспільством.

Саме дослідження статистичних даних суспільством і обмірковування цієї інформації доможе людям правильно змалювати для себе картину проблеми і ефективніше протидіяти сексуальному насильству. Адже коли зникнуть стереотипи з думок, а будуть лише підтвердженні факти, то і на ситуацію почнеш дивитися вже з іншого боку.

Отже, підводячи підсумки можна сказати, що ефективна боротьба з сексуальним насиллям у правовій площині можлива за таких основних умов: визнання проблеми суспільством, створення (удосконалення) відповідних нормативних актів, якісна робота правоохоронних органів, неупереджена і непідкупна судова система. У разі відсутності якоїсь із цих умов захист жертви сексуального насилля суттєво ускладнюється і вимагає чималих додаткових зусиль, наприклад: «залучення ЗМІ, громадських організацій, публічний розголос, тощо». Крім того, зважаючи на статистику, законодавче регулювання має бути спрямовано передусім на захист жінки від знайомої людини, зокрема покликане захистити її від насильства з боку сексуального партнера.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ДАР'Я АНАТОЛІЇВНА ПАЙДЯК

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРЬБА З НАСИЛЬСТВОМ НАД ЖІНКАМИ У ТУРЕЧЧИНІ

Насильство над жінками є найпоширенішим порушенням прав людини у Європі. Ця проблема стала актуальною проблемою в Туреччині в середині 1980-х.

Формами насильства в Туреччині є такі: фізичне насильство (кожні чотири з 10 жінок зазнали фізичного насильства від свого чи іншого чоловіка), психологічне насильство (44 % жінок зазнали психологічного насильства за своє життя та 26 % за останні 12 місяців). Майже кожна третя з десяти жінок у Туреччині хоча б раз зазнала переслідування.

Туреччина набула досвіду в розробці та впровадженні Планів дій, які конкретизують обов'язки, які повинні взяти на себе відповідні урядові установи щодо боротьби з насильством над жінками.

Національний план дій протидії насильству над жінками (2016–2020 рр.), який був розроблений спільними зусиллями всіх відповідних

зацікавлених сторін для здійснення всіх необхідних заходів, необхідних для ліквідації всіх форм насильства над жінками в країні, має 6 основних цілей:

1. Встановити правові норми щодо гендерної рівності та домашнього насильства щодо жінок та усунути недоліки, пов'язані з правозастосуванням;

2. Підвищити обізнаність громадськості та досягти розумової трансформації щодо гендерної рівності та домашнього насильства щодо жінок, щоб усунути ставлення та поведінку, що породжують та посилюють домашнє насильство;

3. Створити необхідні заходи для зміцнення соціально-економічного статусу жінок та забезпечити повне виконання таких домовленостей;

4. Організовувати та впроваджувати доступні послуги для захисту жінок, потерпілих від домашнього насильства та їхніх дітей (якщо такі є);

5. Організовувати та впроваджувати послуги з лікування та реабілітації для жінок, потерпілих від домашнього насильства та винних осіб;

6. Встановити механізм співпраці між установами та відповідними секторами щодо надання послуг жінкам, потерпілим від домашнього насильства, та їх дитині (дітям).

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.9:343.226

ЕЛИЗАВЕТА ВОЛОДИМИРІВНА ПЕЛЮХАНОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРОТЬБА З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ

Домашнє насильство – це такі дії одного члена сім'ї по відношенню до іншого, які порушують громадянські права та свободи людини або призводять до фізичного, психічного, чи морального страждання.

Розрізняють такі форми домашнього насильства, як: словесне, фізичне, психологічне, економічне, сексуальне і т.ін. Домашнє насильство проявляється у тому, що воно може завдати фізичну та моральну шкоду потерпілій стороні, привести до її соціальної ізоляції або навіть спричинити смерть.

У багатьох європейських країнах потенційно небезпечний характер домашнього насильства та його масштаб обумовлюють необхідність боротьби з ним на всіх соціальних ланках. Але, на практиці справа виглядає інакше. Так, згідно з дослідженнями Сенату Франції (2019) існує нагальна потреба у дієвих засобах боротьби з домашнім насильством. Проте,

недостатня координація таких засобів призводить до нерівномірного розгляду ситуацій різними відділами або службами. Проблема можна вирішити на окремих рівнях. Перш за все, треба збільшити прийом потерпілих екстреними службами, зробити більш ефективним виявлення насильства у рамці побутових відносин та збір інформації, удосконалити медичний огляд та видачу необхідних документів.

По-друге, необхідно переорієнтувати діяльність поліцейських підрозділів на проведення превентивних заходів щодо даного виду злочинності та підвищити професіоналізм служб безпеки.

Треба удосконалити догляд та підтримку потерпілих від домашнього насильства (відділення допомоги, відповідальна особа з питань підтримки потерпілих від домашнього насильства, цілодобові служби підтримки допомоги потерпілим, соціальні працівники в поліцейських відділах, спеціальні підрозділи у справах, робочі групи (жандарми та поліція). Водночас, мова йдеться також про створення по всій країні різних асоціацій для допомоги потерпілим від домашнього насильства.

Підсумовуючи, боротьба із домашнім насильством може бути ефективною за умов встановлення тісного та багатогранного партнерства з усіма членами суспільства (лікарями, поліцією, жандармами, юристами, соціальними працівниками) для більш активного та своєчасного реагування та допомоги потерпілим.

Науковий керівник І. Л. Іванова

УДК 343.9:343.226

ЯРОСЛАВ ОЛЕГОВИЧ ПЕНЦОВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ СІМЕЙНОГО НАСИЛЬСТВА У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Питання домашнього насильства є дуже актуальним у Великобританії. За офіційними даними у 2019 році від насильства в сім'ї постраждало близько 1,2 мільйона жінок.

Реакція поліції на домашнє насильство пов'язана з діяльністю спеціальних ліній зв'язку «999» та «101». Боротьба з домашнім насильством є одним із провідних завдань Спеціальної служби CPS у Великобританії, яка є однією з частин системи кримінального правосуддя.

Завдання цієї служби полягає саме у координації з метою захисту прав жертв насильства у сім'ї. У Великобританії багато уваги приділяється факторам доказування та захисту потерпілих. У кожному випадку переглядаються обставини справи, представник служби CPS

звертає увагу на питання, коли потерпілий забирає заяву про насильство. Такі випадки повинні бути додатково проаналізовані, щоб перевірити, чи була відмова заяви зроблена під тиском. З метою безпеки свідків та захисту їх у суді, використовуються показання свідків та потерпілих, через надання свідчень по телефонній мережі, це вважається відсутністю прямого контакту в суді. Слід зазначити, що така практика суперечить американському досвіду, в якому грає найбільшу роль особисте опитування судді.

На наш погляд, для опитування свідків та потерпілих допустимо використовувати канали зв'язку. Однак необхідно, при можливості, мати візуальний контакт з учасниками справи. Ми вважаємо, що, домашнє насильство є край важливим питанням, яке заслуговує особливої уваги з боку органів державної влади.

Протидія насильству у сім'ї має визнаватись важливою справою суспільного значення. Для її вирішення необхідно широко практикувати не лише посилення повноважень державних органів та підвищення компетентності їх працівників, але і передбачати широке залучення громадськості.

Цінність якісного іноземного досвіду протидії насильству в сім'ї полягає у його системності. Основні напрямки заходів включають: правову реформу з даної проблематики, удосконалення діяльності правоохоронних органів, розвиток соціальних послуг; просвітницькі програми, реабілітаційні програми.

Надзвичайно важливим визнається посилення профілактичної складової протидії насильству у сім'ї. На етапі недостатнього сприйняття суспільством важливості протидії насильству у сім'ї доцільно запозичити англійський досвід візитів уповноважених органів до сімей на території обслуговування, проведення роз'яснень законодавства та розповсюдження інформаційних матеріалів про протиправність цих деліктів.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

КАРИНА АНДРІЙВНА ПЕТРОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО В СІМ'Ї В КАНАДІ

«Насильство в сім'ї» – це жорстоке насильство над повнолітньою особою або дитиною, подружжям, колишнім подружжям, співмешканцем, колишнім співмешканцем, особою, з якою

підозрюваний народив дитину, має або мав стосунки чи заручини. Однакові статеві стосунки включаються до складу.

Насильство означає, що хтось заподіює вам шкоду чи ставиться до вас погано. Насильником може бути чоловік або жінка. Домашнє насильство може бути фізичним, сексуальним, емоційним, психологічним, фінансовим. Домашнє насильство є злочином у Канаді. Це проти закону. Принаймні 1 з 10 жінок Канади зазнає жорстокого ставлення. Домашнє насильство трапляється з людьми всіх рас, релігій, сексуальних орієнтацій, рівнів доходу та рівня освіти.

У Канаді питання домашнього насильства суворо контролюється. Поліцейські можуть направити вас до відповідних служб. Якщо ситуація не є небезпечною, ви також можете зателефонувати до медичного центру, служб жертв, громадської організації, притулку чи місцевої поліції та повідомити їм про насилля.

Вони можуть допомогти вам зрозуміти, що робити надалі. Створення плану безпеки – це спосіб заздалегідь подумати про те, що ви та ваші діти можете зробити під час жорстокого інциденту, до яких людей можна звернутися за допомогою та які важливими документи вам знадобляться, якщо вам доведеться швидко поїхати. Щоб уникнути домашнього насильства, і діти, і дорослі повинні вивчити деякі поради щодо покращення сімейного клімату. Перш за все, спробуйте робити коментарі тактовно і делікатно. Не провокуйте конфлікти. Зупиняє гнів не той, хто має рацію, а хто вчасно припиняє сварку.

Науковий керівник В. В. Яригіна

УДК 343.9:343.226

ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ ПИХТІН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛІЦІЇ В США

Проблема порушень, жорстокості та зловживання владою стає дуже важливою сьогодні. Оскільки поліція є органом, який в першу чергу обслуговує людей і спрямований на допомогу та захист їх конституційних прав, це питання негативно впливає на розвиток демократичного суспільства. Крім того, все більше людей зневажають працівників міліції, не довіряють і навіть бояться їх. Таким чином, поліції необхідно відновити довіру людей і стати авторитетом, щоб будь-яка людина могла звернутися за допомогою, а не страждати.

Незаконні дії поліції пов'язані з необґрунтованим та неналежним виконанням службових обов'язків. Такі дії порушують права людини та

викликають недовіру громадян до правоохоронних органів. Крім того, незаконні дії міліції можуть призвести до судових помилок, а іноді включати дискримінацію чи перешкоду правосуддя. Поліцейська жорстокість – одна з незаконних дій поліції, яка призводить до серйозних порушень основних прав людини, які можуть спричинити розкол у суспільстві. Оскільки правоохоронні органи користуються вогнепальною зброєю без законних причин, смертельними тизерами, надмірною силою, побиттям «кольорових людей» та ув'язнених, це питання навіть стало національною проблемою. Однак поліція, міська адміністрація та Міністерство юстиції не вживають жодних спроб вирішити цю проблему: покарати порушників чи змінити інструкції поліції.

Відношення поліції до расових меншин залишається проблемою номер один, яку важко змінити навіть зараз. Слід також зазначити, що такі етнічні групи частіше повідомляють про порушення своїх прав співробітниками поліції, ніж інші. Поліцейські незаконно застосовують фізичну силу до расових меншин, піддають їх дискримінації та допускають расистські заяви. Слід визнати, що це залежить від міста та конкретної ситуації. Однак іноді жертвами стають і самі поліцейські.

Підсумовуючи, варто зазначити, що вирішення проблеми зловживання владою, жорстокістю та порушеннями з боку працівників поліції набуло більш актуального характеру. Більше того, такі протиправні дії можуть призвести до таких наслідків, як зневажливе ставлення до працівників міліції, відсутність довіри та навіть страх, які можуть призвести до розколу між поліцією та суспільством. Звичайно, у працівників поліції є недоліки, адже ситуації, з якими вони стикаються, потребують швидкого та розумного реагування. Таким чином, обов'язковим для будь-якої влади є довіра, а не страх людей.

Науковий керівник О. О. Орлова

УДК 343.9:343.226

ВАДИМ ПЕТРОВИЧ ПОЛІЩУК

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЛЯ В КАНАДІ

Коли люди думають про пригнічення прав, вони часто зосереджуються на домашньому насильстві. Але домашнє насилля включає будь-яку спробу однієї людини в інтимних стосунках чи шлюбі домінувати над іншою та контролювати її. Домашнє насильство та жорстокість використовуються лише для однієї мети: отримати та

підтримувати тотальний контроль над особою. Зловмисник не «грає чесно». Зловмисник використовує страх, провину, сором та залякування, щоб змусити жертву і тримати її під своїм контролем. Домашнє насильство та жорстокість можуть трапитися з будь-ким. Це відбувається в усіх вікових діапазонах, етнічному середовищі та економічному рівні. І хоча жінки частіше стають жертвами, чоловіки також зазнають жорстокого поводження, особливо словесній та емоційній формах. Суть полягає в тому, що жорстока поведінка ніколи не є прийнятною, будь то від чоловіка, жінки, підлітка чи дорослої людини. Побутове насильство часто переростає від погроз і словесного нападу до насильства. І хоча фізична травма може становити найочевиднішу небезпеку, емоційні та психологічні наслідки домашнього насильства також є важкими. Емоційно-образливі стосунки можуть зруйнувати вашу самоцінність, призвести до тривоги та депресії та змусити себе почувати безпорадним та самотнім. Ніхто не повинен терпіти подібний біль – і перший крок до звільнення – визнання того, що стосунки є насиллям.

З усіх зареєстрованих в 2018 році насильницьких злочинів в Канаді більше ніж чверть (26 %) були наслідком сімейного насильства. Майже 67 % жертв сімейного насильства становили жінки та дівчата. 79 % повідомлень в поліцію про насильство щодо інтимного партнера стосується жінок. Фахівці знають, що показники всіх форм насильства в сім'ї занижені. Наприклад, у 2014 році (19 %), які зазнавали жорстокого зловживання в подружжі, повідомили про зловживання до поліції.

Є багато причин, чому люди не повідомляють про насильство в сім'ї. Перша – через проблеми, пов'язані з ними. Маленькі діти можуть не повідомляти про насильство, оскільки вони можуть мати обмежені контакти поза сім'єю, в якій вони можуть сміливо довіряти.

Насильство інтимного партнера. Жінки частіше зазнають жорстокого подружнього насильства порівняно з чоловіками. У порівнянні з чоловіками жінки, які зазнають подружнього насильства: вдвічі частіше повідомляють про сексуальні напади, побиття, задушення або погрозу пістолетом чи ножем. З більшою ймовірністю повідомляють про більш високий рівень травматизму, спричиненого насильством (40 % жертв жінок порівняно з 24 % жертв чоловіків). Більша ймовірність відчувати довгострокові ПТС-ефекти, ніж чоловіки. Майже 60 % жінок, які повідомили про жорстоке поводження, також повідомили, що отримали тілесні ушкодження внаслідок цього проти 41 % жінок, які не є корінними жителями. Половина корінних жінок, які зазнали насильства, повідомили про найважчі форми насильства: зазнали сексуальних зловживань, побиття, задушення або погрози пістолетом чи ножем.

Науковий керівник Н. Л. Горбач

УДК 343.9:343.226

ОЛЕКСАНДР СТАНІСЛАВОВИЧ ПОЛУБАБКІН

Харківський національний університет внутрішніх справ

СТАЛКЕРИ З СИНДРОМОМ ЕРОТОМАНІЇ

Термін «сталкінг» використовується коли йдеться про таку модель поведінки, що включає нав'язливе переслідування, яке часто повторюється і викликає страх. Дослідники визначають три типи сталкерів (переслідувачів): з простою одержимістю, з одержимістю, збудженою коханням, з синдромом еротоманії.

Еротоманія – ілюзія кохання. Переслідувач з синдромом еротоманії вірить, що його пристрасно кохає людина, яку він переслідує. Еротомани часто переслідують осіб з високим соціальним статусом або загальноновизнаною професійною репутацією. Вони думають, що ці люди не мають змоги виказувати свої почуття через певні суспільні обмеження. Якщо об'єктом прихильності є фахівець, еротоман може, наприклад, вважати, що саме моральні норми стоять на заваді відносин між лікарем та пацієнтом і перешкоджають їх щастю. Психіатри знаходяться в зоні особливого ризику і, відповідно до результатів різних опитувань, 11 % таких спеціалістів зазнають переслідувань, спровокованих їх професійною діяльністю. Це відбувається тому, що підтримка, яку надає фахівець в процесі лікування, хибно сприймається пацієнтом як прояв закоханості.

Люди з синдромом еротоманії переконані в тому, що об'єкт їх переслідувань є для них ідеальним партнером, і їм судилося бути разом. Тому вони починають з одержимістю говорити про особу, яку переслідують та намагаються у будь-який спосіб налагодити з нею контакт, а якщо вона не відповідає взаємністю, еротомани сприймають це як ще один доказ необхідної таємності їх взаємного кохання.

Сучасні дослідження показують, що, до категорії переслідувачів з синдромом еротоманії відносяться головним чином жінки. Вони зазвичай ніколи не були одружені, зловживають алкоголем та наркотиками, вчиняли напади та завдавали собі тілесних ушкоджень. Скоріше за все, вини не працевлаштовані і мають вузьке коло знайомств.

Спочатку поведінка еротомана не здається надто загрозливою хоча і породжує неприємні відчуття, але потім ситуація загострюється. Переслідувач може звинувачувати сім'ю об'єкта своїх марень, вважаючи, наприклад, вагітну дружину головною перешкодою неіснуючих стосунків. Отже, він починає залякувати родину, сподіваючись переконати родичів відпустити кохану людину. Ілюзія кохання є настільки сильною, що навіть неодноразові зіткнення з реальністю не допомагають звільнитися від нав'язливих думок. Коли ж

мрії не реалізуються, переслідувач здатен виказувати обурення і злість. Він може погрожувати і нападати.

Незважаючи на те, що переслідувачі з синдромом еротоманії зустрічаються не часто, цією проблемою не можна нехтувати.

Науковий керівник Л. Д. Дягілева

УДК 342

ОЛЕКСАНДРА ВОЛОДИМИРІВНА ПОПОВА

*Луганський державний університет внутрішніх справ
імені Е. О. Дідоренка*

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ У СУСПІЛЬСТВІ

Захист дітей від жорстокості, попередження злочинів проти них є надзвичайно важливим, соціально значущим і актуальним завданням, вирішення якого носить міждисциплінарний характер. У діяльність щодо припинення насильства повинні залучатися працівники правоохоронної системи, органів опіки та піклування, представники соціальної та педагогічної спільнот, співробітники медичної і психологічної служб. Однак, найчастіше зусилля зі створення ефективної системи профілактики та припинення насильства щодо дітей, надання допомоги жертвам жорстокого поводження розбиваються через перешкоди, з-поміж: відомча обмеженість і міжвідомча роз'єднаність, відсутність єдиних методичних і системних підходів в організації профілактичної роботи; ігнорування профілактичної спрямованості в роботі з дітьми і сім'єю; відсутність законодавчих норм і правозастосовної практики щодо захисту і реабілітації жертв, що посилюється правовою неписьменністю і недовірою населення до правоохоронних органів, низькими матеріальними статками, що не дозволяють звертатися за кваліфікованою юридичною допомогою; несформованістю у педагогічних, поліцейських, соціальних, медичних працівників навичок спілкування з жертвою, що веде до приховування або замовчування фактів насильства, особливо за відсутності особистої зацікавленості дорослого в покаранні кривдника і реабілітації постраждалого від домашнього насильства; відсутність ефективно діючої і доцільно організованої реабілітаційної системи.

Проблема ускладнюється ще й тим, що значна частина постраждалих від насильства – вихідці з неблагополучних верств або «діти вулиці», в долях яких мало хто зацікавлений. Іноді діти оплачують

власним стражданням і навіть життям батьківську потребу в самоствердженні, прагненні дорослих влаштувати особисте життя, стають заручниками п'яних батьків і постійно роздратованих матерів.

Науковий керівник В. Е. Краснопольський

УДК 343.9:343.226

АНГЕЛІНА ЮРІЇВНА ПРИМЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАЙЧАСТІШІ ЖЕРТВИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Насильство та погроза насильством є потужним інструментом соціального контролю. Він використовується для здійснення влади та контролю над іншою людиною. Поширена закономірність домашнього насильства часто починається із залякування, приниження та загрозливої поведінки, включаючи погрози самонанесення болю. Домашнє насильство в широкому розумінні стосується будь-яких зловживань між інтимними партнерами, які часто проживають в одному домоволодінні. Термін часто використовується спеціально для позначення фізичних нападів на жінок їхніми партнерами чоловіками. Він використовується для посилення почуття вразливості, відсутності контролю над власним тілом та почуття безнадії і сорому. Насильство в сім'ї має гендерну складову, оскільки в основному вчиняється проти жінки як слабкої статі.

Неправомірне поводження з жінками може розглядатися як порушення їх прав. У жінок-жертв домашнього насильства часто не існує дієвого рішення. Проти деяких жертв невблаганний прояв насильства виробляє у них зменшення самооцінки, безпорадності, депресії та перебільшене почуття ув'язнення, навіть переконання, що вони заслуговують на зловживання. Багато хто фінансово залежить від своїх насильників, і, оскільки багато жертв насильства є матерями, вони особливо бояться неспроможності підтримати своїх дітей. Однією з найгірших проблем є те, що зазвичай насильники часто стають більш жорстокими і мстивими саме тоді, коли жінки намагаються піти. Статистика свідчить, що домашнє насильство належить до провідних причин травматизму жінок, особливо у віці від 15 до 44 років.

Науковий керівник Л. І. Русанова

УДК 343.9:343.226

ДАР'Я ОЛЕГІВНА РАБІЧЕВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ СЕРЕД МОЛОДІ

Запобігання насильству серед молоді вимагає комплексного підходу, який стосується соціальних детермінант насильства, таких як нерівність доходів, швидкість демографічних та соціальних змін та низький рівень соціального захисту.

Найважливішим для зменшення безпосередніх наслідків насильства серед молоді є вдосконалення долікарняної та невідкладної допомоги, включаючи можливість догляду.

Існують перспективні програми профілактики, які включають: життєві навички та програми соціального розвитку, покликані допомогти дітям та підліткам управляти гнівом, вирішувати конфлікти та розвивати необхідні соціальні навички для вирішення проблем; програми профілактики проти залякування на базі школи; програми, що підтримують батьків та навчають позитивних навичок батьків; дошкільні програми, які надають дітям академічні та соціальні навички в ранньому віці; терапевтичні підходи для молодих людей, що мають високий ризик залучення до насильства; зменшення доступу до алкоголю; втручання для зменшення шкідливого вживання наркотиків; обмежувальна політика ліцензування та купівлі зброї.

Причини насильства серед молоді складні, і не існує легких рішень та швидких способів зменшення. Три основні способи зменшення рівня насильства такі: 1. зупинити, перш ніж це станеться. Це означає надати підтримку сім'ям та дітям або допомогти людям, які мають високий ризик; 2. підтримати людей, які намагаються уникнути насильства, надати альтернативні можливості, такі як позашкільна діяльність, надати консультації, навчання та працевлаштування; 3. припинення, наприклад, правоохоронні дії або інші засоби реагування на насильство для захисту громадян.

Стратегії та підходи технічної допомоги покликані формувати індивідуальну поведінку, а також чинники стосунків, сім'ї, школи, громади та суспільства, що впливають на ризик та захисні фактори насильства. Вони мають діяти разом та використовуватися для запобігання насильству.

Науковий керівник О. С. Левашов

ЮРІЙ ВІКТОРОВИЧ РЕСКАЛЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ НАСИЛЬСТВУ ПРОТИ ЖІНОК

Нажаль, однією з головних проблем 21 сторіччя є насильство. Насилля настільки увійшло в наше життя, що стало чимось буденним та банальним. Його можна зустріти в різних формах будь то фізичне, сексуальне, психічне. Насилля не оминуло навіть тих сфер людського життя де б здавалося йому абсолютно не повинно бути місце а саме – школа, робота, і як не прикро родина.

Згідно з даними Інституту соціологічних досліджень НАН України 68 % жінок в Україні систематично потерпають від насильства в сім'ї.

Питання протидії домашньому насильству є гострим для всього світу, так в США існує низка актів спрямованих на захист жінок віддомашнього насильства «Violence Against Women Act» of 1994, 2000, 2005

Щоб допомогти привернути увагу до цього глобального виклику, Сполучені Штати 25 листопада відзначають Міжнародний день боротьби з насильством проти жінок, що супроводжуються 16 днями активізму проти насильства за ознакою статі.

В США боротьбою з проблемою домашнього насильства займається Національна коаліція проти домашнього насильства США, яка приймає заходи реагування навіть без заяви жертви. Адже зачасту жертва не зізнається про ці протиправні дії стосовно неї соромлячись публічного осуду, чи посилення знущань. Жінка повинна знати що вона не лишиться одна зі своєю проблемою, що є люди які їй захистять. Адже мало притягнути злодія до відповідальності, жертви домашнього насилля повинні мати можливість проходити довгий реабілітаційний період, та працю з психологами.

Україна, як демократична країна приймає активну участь у протидії насильству в цілому. Так щорічно в Україні проходить Міжнародна кампанія «16 днів проти насильства» що з 1991 року підтримується всесвітньою спільнотою. А розпочинається акція саме 25 листопада, оскільки офіційно 25 листопада є Міжнародним днем боротьби з насильством що до жінок, офіційно цей день було проголошено Генеральною Асамблеєю ООН у 1999 році, але з 1981 року цей день був днем пам'яті про загибель трьох сестер Мірабель що були жорстоко вбиті під час диктатури домініканського правителя Рафаеля Трухільйо.

Питання насильства є гострим для всього світу і наша країна не є виключенням. Україні є що перейняти від всесвітньої спільноти у вирішенні цього питання, але найголовніше що ми стали на шлях

боротьби проти насилля. І я впевнений що лише коли кожен з нас внесе свою частинку в цю справу ми зможемо разом вирішити цю проблему.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ВЛАДИСЛАВ ВОЛОДИМИРОВИЧ РОГОВИЙ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ ШКОЛАХ

Тема насильства у сучасному світі має багато різноманітних аспектів. Один з них – це проблема шкільного насильства, яка притягує все більшу увагу суспільства. Згідно до ЮНІСЕФ приблизно третина всіх, хто навчається в різноманітних навчальних закладах по всьому світу, на певному етапі зазнає булінгу в школі.

В дослідженні, спрямованому на визначення природи та частоти булінгу в початкових школах Дубліна 783 дітей (285 хлопчиків та 498 дівчат) віком від 7 до 13 років у чотирьох національних школах Дубліна були опитані щодо їх досвіду знущань та знущання над іншими. Найпоширенішими видами знущань, про які повідомлялося, були: дражніння, удари руками чи ногами та відторгнення. Загалом 10,5 % дітей повідомили, що вони були причетні до серйозних знущань як хуліган чи жертва. Ці показники, в основному, характерні для більшості європейських підлітків.

Тож як запобігти знущанню? Простого рішення цієї проблеми не існує, але вона, вочевидь, потребує об'єднаних зусиль батьків, шкіл, законодавців та інших зацікавлених сторін. Батькам слід бути відвертими зі своїми дітьми та чесно обговорювати з ними їх проблеми. Спеціальні заняття, інтереси та захоплення можуть допомогти отримати впевненість та захистити їх від знущань. Кожна школа повинна мати свою політику попередження булінгу та активно втілювати її в повсякденне життя, створюючи таким чином позитивний шкільний клімат. Законодавці мають забезпечити надійну правову основу для приборкання насильства в школі. Правоохоронні органи також можуть зробити суттєвий вклад у вирішення цієї проблеми. Дослідники в цій області підкреслюють, що опора тільки на каральні заходи, такі як відсторонення від занять, виключення із закладу або арешти неповнолітніх були неефективними у виправленні ситуації. Замість цього, поліція та інші правоохоронці слід сконцентруватися на розробці програм та заходів з попередження булінгу.

Науковий керівник Л. С. Сазанова

**ПРОТИДІЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИННОСТІ
У СУСПІЛЬСТВІ (ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД)**

Сучасна міжнародна практика запобігання злочинності показує, що найбільш прогресивні та ефективні підходи до протидії злочинності та її окремим проявам мають місце переважно у розвинених західних країнах світу або країни Азії багаті на нафтові родовища. Багато факторів впливає на формування висококваліфікованої поліції здатної протидіяти та попереджувати злочинність, це наприклад: фінансові можливості урядів, наявність наукових розробок, запровадженням тривалий час стратегії громадського впливу на злочинність шляхом розробки і реалізації різноманітних профілактичних програм і проєктів.

В Об'єднаних Арабських Еміратах почали тестувати роботів-поліцейських. Перший такий офіцер почав виконувати свої обов'язки у Дубаї. Це лише перший крок у масштабній програмі автоматизації патрульних. Поліцейський департамент найбільшого міста Об'єднаних Арабських Еміратів Дубая розпочав експеримент із залученням першого робо копа. Якщо комп'ютерний правоохоронець добре зарекомендує себе на службі, то до 2030 року роботами планують замінити чверть патрульних і місті.

Кіборг має обладунки, що повністю повторюють форму поліцейського Дубая. Він розміром з дорослого чоловіка. Робокон навіть віддає військове вітання, як справжній офіцер поліції. Ці роботи можуть працювати 24 години на добу і сім днів на тиждень. Важливим елементом є також те, що йому не потрібно платити зарплатню. В еміраті Дубаї поліція звикла мати справу з високими технологіями і обладнанням в стилі люкс. Тут патрульні виїжджають на високо технологічних суперкарах Lamborghini та Ferrari. Однак перший робот-поліцейський на Близькому Сході піднімає планку технологічності ще вище. Кіборг не потребує автівки, бо має колеса замість ніг. Також він оснащений камерами і системою розпізнавання обличчя. І це ще далеко не все, що він може, кіборг вміє читати номери машини, порівнювати обличчя із тими, що є у базі даних поліції, і надсилати результати до штабу. Пряма відео трансляція з його камер дозволяє розпізнавати сумки, які залишили у популярних місцях Дубая. Відтепер люди в Дубаї зможуть повідомляти про злочин чи правопорушення роботу словами або натисканням на тагскрін, що розміщений у нього на грудях.

Отже, ми можемо зробити висновок, що грамотне керування та фінансування правоохоронних органів відіграє дуже велику роль, це

помітно на прикладі Об'єднаних Арабських Еміратів, де винайдено новий спосіб виявлення і протидії злочинності, що значно пришвидшує роботу поліцейського.

Науковий керівник І. О. Гоголь

УДК 343.9:343.226

АНАСТАСІЯ ДМИТРІВНА РОМАНОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

МОДЕЛЬ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИННОСТІ

Л. Л. Дальберг, Е. Б. Зви, Е. Г. Круг, Р. Лозано, Д. А. Мерсі визначають насильство як загрозу або навмисне використання фізичної сили проти себе, іншої особи, групи чи людської спільноти. Такі дії спричиняють (або, ймовірно, спричиняють) фізичну, моральну шкоду, смерть. Насильство може проявлятися по-різному. Воно може набути форму фізичної, психологічної, сексуальної агресії, проявити себе у знехтуванні або позбавленні чогось.

Автори пропонують модель, яка може допомогти краще зрозуміти сутність насильства. У цій моделі джерелом насильства виступають різні фактори або взаємодія між ними. Так, наприклад, окремі фактори відповідають характеристикам особи (психічні розлади, вживання наркотиків та надмірне вживання алкоголю тощо). Реляційні фактори пов'язані з відносинами між людиною та її оточенням (сімейні суперечки тощо). Фактори місця проживання відносяться до характеристик різних середовищ, в яких живе індивід (характеристики мікрорайонів з точки зору бідності та злочинності тощо). Соціальні фактори відносяться до соціального та культурного контексту, в якому розвивається індивід (нерівності у доходах, доступу до послуг, різний рівень отриманої освіти, гендерні відмінності тощо).

На нашу думку, запобігання насильству може здійснюватися у спосіб впливання на вищезазначені фактори даної моделі. Подібна робота має бути здійснена за допомогою використання відповідних стратегій запобігання різним формам насильства.

Стратегії рекомендує Всесвітня організація охорони здоров'я, а саме: сприяти безпечним, стабільним та повноцінним стосункам між дітьми, та їх батьками (або піклувальниками); розвивати життєві навички у дітей та підлітків; зменшити доступність та шкідливе вживання алкоголю; зменшити доступ до вогнепальної та холодної зброї; сприяти гендерній рівності для запобігання насильству над жінками; змінювати культурні та соціальні норми, що сприяють насильству; сприяти розвитку

соціальних програм ранньої ідентифікації потерпілих від насильства та їх підтримки.

Науковий керівник І. Л. Іванова

УДК 343.9:343.226

ВЛАДА ЄВГЕНІЇВНА РУЧКА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДІЇ ЩОДО ПОДОЛАННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Домашнє насильство відбувається у багатьох формах, розбиваючи життя жертв та їхніх сімей, і визнаючи це, важливо висунути пропозиції щодо нових законів, які б змінили наш підхід до цього жакливого злочину. Домашнє насильство – це злочин, який виявляється в різноманітних формах – фізичній, емоційній чи економічній і приймає багато видів – від фізичного та сексуального насильства, до контролю та примусової поведінки, що ізолює жертв від їхніх сімей та має тривалий, руйнівний вплив на їх дітей. Для подолання домашнього насильства необхідно мати відповідне законодавство. Щоб забезпечити отримання цього важливого законодавства, потрібно почути усіх тих, хто постраждав від жорстокого поводження, хто пережив його і вижив, професіоналів, захисників та громадськість, щоб зібрати погляди на те, як, разом, зупинити домашнє насильство відразу і назавжди. Ті дії, які розпочинається сьогодні, включають низку пропозицій, які мають потенціал до повного перетворення способу подолання домашнього насильства, надання кращого захисту жертвам та притягнення більшої кількості злочинців до відповідальності. Існують пропозиції щодо створення встановленого законом обтяжуючого чинника при винесенні вироку про домашнє насильство, подібного до закону щодо злочинів на ґрунті ненависті, щоб посилити вирок, якщо це включає дитину, або стосується її. Економічне насильства вперше буде визнане типом домашнього насильства, включаючи обставини контролювання, за яких потерпілим утримується фінансування, їм забороняється доступ до роботи, або їх примушують брати позики та укладати інші фінансові угоди. Є пропозиції надати у суді жертвам домашнього насильства такий самий статус, як і тим, хто зазнав сучасного рабського або сексуального насильства, щоб вони автоматично мали право на комплекс спеціальних заходів, доступних у кримінальному провадженні, таких як надання свідчень за ширмою або через відео посилення. Це визнання покращить порозуміння серед професійних фахівців, правоохоронців та прокурорів. Ми знаємо, що домашнє насильство впливає на людей в

усіх сферах життя. Жертвами можуть бути як молоді так і старі, як чоловіки так і жінки, і якщо якомога більше людей висловлять свої погляди та поділитися своїм досвідом, ми назавжди покладемо край цьому жахливому злочину.

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.8

ПАВЛО ЛЮБОМИРОВИЧ САБАН

Донецький юридичний інститут МВС України

ПОПЕРЕДЖЕННЯ НАСИЛЬСТВА НАД ЖІНКАМИ В СІМ'Ї

Останніми роками громадськість України все більше турбує проблема насильства в сім'ї як одного з найболючіших соціальних явищ. У державі розгорнута широка соціальна інформаційна кампанія стосовно розголосу існуючої проблеми, постійно ведеться спільна робота державних структур, органів місцевої влади з громадськими об'єднаннями щодо профілактики та протидії насиллю в сім'ї, проте значна різноманітність форм та способів знущання над жінками в сім'ях спостерігається як в Україні, так і в різних регіонах світу.

Науковці при дослідженні вказаної проблеми докладно розглядають чинники, що обумовлюють насильство в сім'ї загалом і насильство над жінками зокрема, та виділяють такі:

- соціальні (напруження, конфлікти, насильство в суспільстві, пропагування в засобах масової інформації насильства як моделі поведінки);
- економічні (матеріальні нестатки, відсутність гідних умов життя поряд із відсутністю умов для працевлаштування, заробляння грошей, економічна залежність, безробіття);
- психологічні (стереотипи поведінки); – педагогічні (відсутність культури поведінки – правової, моральної, громадянської, естетичної, економічної, трудової);
- соціально-педагогічні (відсутність усвідомленого батьківства, сімейних цінностей у суспільстві, позитивної моделі сімейного життя на засадах гендерної рівності, сімейного виховання на основі прав дитини);
- правові (ставлення до насильства як до внутрішньосімейної проблеми, а не як до негативного суспільного явища, до членів сім'ї – як до власності через відсутність правової свідомості);

Необхідно сприяти розвитку системи консультативних центрів, груп самопідтримки, служби юридичної допомоги, розширенню мережі кризових центрів та притулків для потерпілих від насильства в сім'ї,

створенню системи центрів допомоги для координації дій щодо збору інформації та надання послуг потерпілим.

Науковий керівник А. О. Шульга

УДК 343.9:343.226

ВАЛЕРІЯ ПАВЛІВНА САЛІВОН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ТОРГІВЛЕЮ ДІТЬМИ В ІНДІЇ

Торгівля дітьми – це серйозна проблема, яка переважає особливо в Індії. Згідно з доповіддю, опублікованою Державним департаментом США, «Індія є країною походження, призначення та транзиту для чоловіків, жінок і дітей, які зазнали примусової праці і торгівлі людьми більшість проблем торгівлі людьми в Індії є внутрішньою, А ті, хто з найбільш знедолених соціальних верств – даліти нижчої касты, члени племінних громад, релігійні меншини, жінки і дівчатка з виключених груп – найбільш уразливі.

Щодня діти зазнають насильства – це часто на руку людям, яких вони знають, вдома, у школі чи у своїх громадах. За оцінками лише минулого року 1 мільярд дітей зазнали фізичного, сексуального чи психологічного насильства. Майже кожна п'ята дівчинка піддається сексуальному насильству протягом свого життя, і понад 175 000 дітей вперше відвідуючи Інтернет, піддаються потенційному сексуальному насильству та експлуатації.

Торгівля дітьми – це вербування, транспортування, передача, приховування або отримання дітей з метою експлуатації, спричинені застосуванням сили, шахрайства або примусом. Жертви торгівлі дітьми, ймовірно, страждають від депресії та тривоги, а також від ризикової поведінки. Деяких це може призвести до самогубства. Хоча найпоширенішою формою торгівлі дітьми є сексуальна експлуатація, торгівля людьми також набуває форми примусової праці та примусового шлюбу – її часто називають сучасним рабством. За даними Міжнародної організації праці, кожна четверта жертва сучасного рабства – це діти.

В Індії існує велика потреба в об'єднанні і впровадженні всеосяжних механізмів захисту дітей. Індійські діти схильні безлічі вразливостей. В умовах, коли тисячі дітей як і раніше працюють в цегляних печах, на будівельних майданчиках і на сільськогосподарських землях, торгівля людьми заради примусового дитячої праці широко поширена. Крім цього, щодня з'являються жахливі історії про дівчаток, які у віці до 9 років були змушені в секс-торгівлю. Крім того, батьки продають дітей

на фабрику і в галузі, які є вкрай небезпечними для навколишнього середовища.

Гострота проблеми вимагає перешкодити зусиллям уряду доповнюватися просвітою громадськості. Захист дітей є одним з пріоритетів. В той час як програма уряду націлена на попередження таких проблем, як торгівля дітьми в таких районах, де здійснюються операції, вона також стосується аспектів, «спасіння», «відновлення» та «реабілітація».

*Науковий керівник **Бабак Г. С.***

УДК 343.9:343.226

ГЕРМАН ДМИТРОВИЧ СВЄШНІКОВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ОСНОВНІ ВИДИ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Переслідування (сталкінг) існує стільки, скільки існують стосунки між людьми. Зараз у багатьох країнах світу переслідування визначається як соціально девіантна і навіть злочинна поведінка. Переслідування часто асоціюється з поведінкою, що включає спостереження, шпигунство, небажані дзвінки або листи, чіплення, цькування та погрози.

Психологи-криміналісти виділяють два основні види переслідувань: проста одержимість і одержимість, пов'язана з коханням. Термін «одержимість» означає психічний стан людини, коли періодично повторюються думки та ідеї, які вона намагається контролювати або втілювати в життя за допомогою різних дій. Всі переслідувачі (стакери) одержимі. Вони часто роками в своїх думках зосереджені на особі, яку переслідують.

Найпоширеніша форма переслідування – проста одержимість. Близько 80 % усіх випадків переслідувань підпадає під цю категорію. Переслідувач, як правило, знає свою жертву через особисті або романтичні стосунки, які існували між ними до початку переслідування. Переслідувач часто дуже прив'язується до стосунків з своєю жертвою, і втрата відносин стає його найбільшим страхом. Переслідувачі з категорії простої одержимості зазвичай не страждають психічними захворюваннями, але мають розлади особистості. Їм притаманні такі риси, як слабка соціальна адаптація, емоційна незрілість, почуття безпорадності і надзвичайна підозрілість. Такі переслідувачі намагаються підвищити свою самооцінку, шляхом пригнічення та залякування жертви. Переслідувач може вдатися до рішучих кроків, якщо його жертва буде намагатися вислизнути з-під контролю. Головною мотивацією таких

людей є відновлення стосунків або пошук варіантів кари для жертви. Нав'язливе переслідування швидше за все приводить до вбивства.

Одержимість, пов'язана з коханням, трапляється тоді, коли у переслідувача виникають нав'язливі ідеї щодо випадково знайомої або навіть зовсім незнайомої людини. Ця категорія нараховує близько 25 % усіх випадків переслідувань. Більшість таких переслідувачів страждають від психічних розладів, і, як правило, для кожного характерне маревне мислення і маніакальна поведінки. Як і переслідувачі з категорії простої одержимості, вони мають занижену самооцінку і знаходяться в полоні відчуття безпорадності та страждають від депресії. Такі переслідувачі певні, що, спілкуючись з людьми виняткових якостей та високого статусу, вони зможуть підняти свою самооцінку та відновити гідність. Вони часто живуть у світі ілюзій та вигаданих стосунків, де жертва переслідування є об'єктом їх кохання. Переслідувач очікує, що жертва також порине в ілюзорне життя. Якщо ж вона негативно реагує на переслідувача, він може вдатися до погроз і навіть до фізичного нападу.

Науковий керівник Л. Д. Дягілева

УДК 343.9:343.226

ІВАННА ІВАНІВНА СВИНОУС

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ В ГРОМАДАХ МІГРАНТІВ

Ритуали чаклунства, вимушений шлюб та вимушене тестування дівочтва та інші практики, які є внутрішньо насильницькими або можуть призвести до насильства, трапляються в багатьох регіонах світу та можуть застосовуватися в деяких громадах мігрантів. Крім того, насильство, яке може зустрічатися в усіх регіонах, наприклад, домашнє насильство, може посилюватися напруженістю та проблемами, пов'язаними з міграцією. Найважливіше, що жертви насильства в мігрантських громадах, особливо в складних ситуаціях, можуть мати суттєві труднощі у доступі до юридичних та медичних послуг. Необхідні заходи кримінального правосуддя, щоб гарантувати заходи для запобігання таким злочинам. Заходи щодо запобігання злочинності в громаді повинні включати осіб, райони та працювати над зміною умов, що призводять до образи. Для того, щоб повідомлення були належним чином адаптовані до цільової аудиторії, членам громади слід робити зусилля з підвищення обізнаності. У контексті мігрантських громад намагання щодо запобігання подібній практиці повинні бути розроблені із залученням міграційних громад для зміни культурного ставлення до

певних практик, беручи до уваги будь-яку попередню насильницьку практику, яку мігранти могли зазнати. Кампанії з підвищення обізнаності повинні підкреслювати незаконність насильницьких дій та надавати можливість людям звертатися за допомогою для їх запобігання.

У Ванкувері (Канада), що обслуговує громади меншин та іммігрантів, співпрацювали з різними групами для створення та розповсюдження DVD-диска, спрямованого на допомогу жінкам, дітям та літнім людям зрозуміти та уникнути жорстокого поводження в будинку. Мультикультурне товариство служб підтримки сім'ї, на DVD зображує серію культурних специфічних сценаріїв, пов'язаних із насильством у домі, включаючи жорстоке поводження з дітьми, домашнє насильство та насильство над старшими.

Також у Канаді Мусульманський ресурсний центр соціальної підтримки та інтеграції підготував навчальний посібник під назвою "Проблеми насильства в сім'ї в мусульманських громадах Канади: Навчальний посібник для мусульманських громад включає кращі практики взаємодії з громадою.

У Південній Африці, щоб сприяти проінформованості, заохочувати діалог та закликати мігрантів та біженців шукати допомоги, спільнота ЗМІ з питань розвитку працювала з 20 біженцями, мігрантами та південноафриканцями, щоб розробити три міні-драми та відповідні посібники для дискусій. Драма «Зміни історію: мігранти та біженці виступають проти гендерного насильства» була розіграна на радіо в 2013 році. Один епізод досліджує тяжке становище жінки-мігранта, підданого фізичному та сексуальному насильству від чоловіка, та її труднощів у пошуку допомоги в поліції.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.9:343.226

ЄВГЕНІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА СЕМЕНЮК

Харківський національний університету внутрішніх справ

ОБЕРЕЖНО, БУЛІНГ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА, ПРИЧИНИ РОЗВИТКУ ТА ПРОТИДІЯ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

На сьогодні, все частіше ми зустрічаємося з таким поняттям як булінг, оскільки воно є складовою частиною нашого суспільства, розвиток якого не перестав дивувати. На жаль, однією із найбільш вразливих категорій у суспільстві є підлітки, насильство та агресія серед яких привертає увагу багатьох вчених. Однак, незважаючи на особливу актуальність проблеми

булінгу, у вітчизняній літературі дане явище залишається мало дослідженим як в теоретичному, так і в практичному відношеннях.

Профілактику щодо розвитку булінгу в закладах освіти слід будувати на таких принципах: співпраця та налагодження взаємин між школою та батьками, системності, відповідальності учителів та батьків, індивідуального підходу до окремого випадку булінгу, дотримання норм чинного законодавства, принципів моралі та реабілітації постраждалого. Профілактична робота зі школярами, батьками та іншими дорослими є складовою роботи з подолання булінгу.

Особливу роль у протидії насиллю у підлітковому середовищі слід віднести таким заходам:

1. Організація ефективної виховної роботи класного керівника, психолога та соціального педагога. Залучення до протидії з булінгом батьків, місцеву адміністрацію тощо.

2. Проводження цілеспрямованих заходів (обговорення проблеми булінгу у класі, застосування інтерактивних ігор з метою зняття агресії у дітей тощо).

3. Проведення певних форм робіт з вчителями, з метою формування у останніх навичок ідентифікації насильства у поведінці дітей.

4. Постійний моніторинг ситуації.

З вищевикладеного можна зробити висновок. Булінг – це проблема, яка набула ознак глобальності та значної соціальної уваги. Наразі це явище перебуває в центрі уваги багатьох дослідників, але на жаль, в нашій країні ця проблема лише починає розроблятися. Тому необхідно продовжувати ознайомлення вчителів, батьків, учнів з інформацією щодо створення безпечного навчального середовища в освітніх закладах та запровадження нової шкільної культури з приводу викорінювання булінгу.

Науковий керівник О. О. Орлова

УДК 343.9:343.226

ЄВГЕНІЙ ЕДУАРДОВИЧ СЕНЮК

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО У НОВІЙ ЗЕЛАНДІЇ

Домашнє насильство викликає все більше занепокоєння у всьому світі, оскільки це призводить до більшої кількості смертей та травм на рік, ніж трапляються терористичні напади чи автомобільні аварії. Домашнє насильство та зловживання можуть трапитися з будь-ким. Це відбувається в усіх вікових діапазонах, етнічному середовищі та

економічному рівні. І хоча жінки частіше стають жертвами, чоловіки також зазнають зловживань, особливо словесних та емоційних. Суть полягає в тому, що жорстока поведінка ніколи не прийнятна, будь то від чоловіка, жінки, підлітка чи дорослої людини. Людина заслуговує на те, щоб відчувати себе цінністю, повагою та безпечною. Хоча дуже часто домашнє насильство подається як жорстоке побиття жертви, насправді насильство може приймати різні форми від фізичного насильства до тонкої психологічної маніпуляції. У будь-якому випадку домашнє насильство – це агресивне твердження влади над близькими людьми, до яких кривдник повинен відноситись з повагою. Насильство може бути відкрито фізичним чи маніпулятивно-психологічним; це може приймати економічну або навіть сексуальну форму, а іноді навіть діти можуть стати інструментом зловживань та контролю над партнером.

Близько половини всіх вбивств у Новій Зеландії вчиняється злочинцем, який ідентифікується як сім'я. 76 % випадків насильства в сім'ї НЕ повідомляються в поліцію. Поліція розслідувала 118 910 випадків насильства в сім'ї у 2016 році або приблизно один випадок раз на 5 хвилин. Нова Зеландія має один з найвищих випадків домашнього насильства в розвиненому світі. У грудні 2018 року та липні цього року було внесено ряд змін до законів, які мають на меті подолати рівень домашніх зловживань. Нові закони передбачають посилення визначення насильства в сім'ї та притягнення до конкретного злочину нападу на члена сім'ї. На підтримку цього нового законодавства було виділено значну кількість нових грошей. Цього року 320 мільйонів доларів за чотири роки було заплановано на фінансування ініціативи щодо насильства в сім'ї та сексуального насильства, що є найбільшою інвестицією, яка коли-небудь намагалася знизити рівень зловживань. Крім того, було створено нове агентство для нагляду за роботою уряду.

Науковий керівник Т. М. Кальченко

УДК 343.9:343.226

ВЛАДИСЛАВ ОЛЕКСАНДРОВИЧ СЕРГІЄНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО. БОРОТЬБА ПРОТИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Насильство в сім'ї – це насильство або інше жорстоке поводження в домашній обстановці, наприклад, в шлюбі або спів мешканні. Побутове насильство може бути використане в якості синоніма насильства над сексуальним партнером, яке здійснюється чоловіком або

партнером в інтимних стосунках по відношенню до іншого партнера, і може мати місце в гетеро сексуальних або одностатевих стосунках, або між колишнім подружжям або партнерами. У найширшому сенсі побутове насильство може також включати насильство відносно дітей, батьків або літніх людей. Побутове насильство не обмежується фізичним насильством. Воно може включати моделі образливої поведінки, що повторюється, для збереження влади і контролю в стосунках. Воно може охоплювати, але не обмежуватися наступними видами насильства: психологічним, фізичним, сексуальним, фінансовим, емоційним.

Останніми роками мало що змінилося в поширеності посягань в сім'ї, що оцінюються дослідженням злочинності, тоді як число випадків домашнього насилля, зареєстрованих поліцією, зросло. Проте більшість випадків не доводяться до відома поліції, а багато з них не призводить до засудження особи, що вчинила посягання. Роль поліції у випадках насильства і жорстокого поводження в сім'ї має вирішальне значення. Але жертви не завжди можуть отримати від поліції необхідну реакцію, і все ще існують проблеми в тому, чи домагаються деякі жертви справедливості. Незважаючи на критику, поліція залишається однією з ключових служб, що знаходяться на фронті боротьби, яку жертви можуть використати для попередження і припинення випадків насильства і жорстокого поводження. Останньою правовою зміною стало введення в 2015 році такого злочину, як «Примусовий контроль». У ньому уперше визнається, що домашнє насильство не є серією інцидентів, а є моделлю контролю поведінки.

Корисні заходи з боку поліції. Правоохоронні органи запропонували практичну підтримку, таку як створення системи швидкого реагування, надання мобільних телефонів, персональної сигналізації про напад, замків безпеки на дверях, а також допомога жінкам в здобутті судової заборони, наприклад, наказу про нерозголошення, і нанесення «маркера» на дім, щоб офіцер міг добратися туди шнайшвидше, коли його викличуть. В деяких випадках жінкам надавали допомогу фахівці поліції із зв'язків з жертвами насильства в сім'ї. Поліція також виступала як агенти направлення до інших фахівців, таких як агентство по боротьбі з насильством і жорстоким зверненням в сім'ї, притулок для жінок, відділ по боротьбі з сексуальними посяганнями, центр сімейного правосуддя.

Науковий керівник Н. Л. Горбач

УДК 343.9:343.226

ДМИТРО ОЛЕКСАНДРОВИЧ СЕРГІЄНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Домашнє насильство може бути визначено як модель образливої поведінки в будь-яких відносинах, яка використовується одним з партнерів для отримання або збереження влади і контролю над інтимним партнером. За даними Національного центру профілактики і контролю над травмами, щорічно жінки піддаються приблизно 4,8 млн фізичних нападів і зґвалтувань, зі сторони інтимного партнера. Менше 20 відсотків жінок, які зазнали побоїв, звернулися за медичною допомогою після травми.

Побутове насильство включає будь-яку спробу однієї людини в інтимних відносинах або шлюбі домінувати над іншою і контролювати її. Побутове насильство і жорстоке поводження використовуються тільки з однією метою: отримати і зберегти повний контроль над жертвою. Насильник не «грає чесно». Порушник використовує страх, почуття провини, сорому і залякування, щоб вимотати жертву і утримати її.

Побутове насильство і жорстоке поводження може статися з будь-якою людиною; воно не є дискримінаційним. Зловживання відбуваються в гетеро сексуальних і в одностатевих відносинах. Воно відбувається в будь-якому віці, в будь-якому етнічному походженні і на будь-якому економічному рівні. Хоча жінки частіше стають жертвами, чоловіки також зазнають насильства, особливо словесного й емоційного. Суть в тому, що образлива поведінка ніколи не прийнятна, будь то з боку чоловіка, жінки, підлітка або старшого за віком. Людина заслуговує на те, щоб її цінували, поважали і щоб вона відчувала себе в безпеці. Жорстоке поводження в родині часто переростає із погроз і словесних образ в фізичне насильство. Хоча фізична травма може представляти саму очевидну небезпеку, емоційні та психологічні наслідки домашнього насильства також є важкими. Емоційне насильство може зруйнувати самооцінку, привести до тривоги і депресії і змусити відчувати себе безпорадним і самотнім. Ніхто не повинен терпіти такий біль, і першим кроком на шляху до звільнення є усвідомлення того, що відносини є жорстокими.

Науковий керівник Н. Л. Горбач

ДМИТРО ІВАНОВИЧ СЕРХОВЕЦЬ

Харківський національний університет внутрішніх справ

**ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПОНЯТТЯ НАСИЛЛЯ. ФОРМИ
ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА ВІДПОВІДНО
ДО ЗАКОНОДАВЧОГО АСПЕКТУ**

На сьогодні будь-які дії однієї людини по відношенню до іншої, якщо ці дії порушують права і свободи людини, наносять їй фізичну, моральну чи психічну шкоду називають насильством. Це довготривалі за часом дії, які будуються на продовженні стосунків між потерпілим і кривдником, незалежно від волі самого потерпілого. Якщо насильство з'являється раз, то імовірно, що динаміка і частота повторень цього явища буде зростати і втручання правоохоронних органів чи інших суб'єктів, що мають владні повноваження є неминучим.

Насильство охоплює і має місце у будь-якій сфері життєдіяльності людини, не виключенням є також і сім'я. Для нас як для правоохоронців практичний інтерес становить правове регулювання протидії насильству в сім'ї. До 07.01.2018 року в Україні діяв Закон України «Про попередження насильства в сім'ї». На сьогодні існує новий нормативно-правовий акт-Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» від 17.01.2019 року який удосконалений, доповнений та значно розширений. В ньому визначені напрями реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, спрямовані на захист прав та інтересів осіб, які постраждали від такого насильства.

Жертвою домашнього насильства в сім'ї є член сім'ї. В Законі зазначено такі форми домашнього насильства як фізичне, психологічне, сексуальне та економічне.

1. Фізичне насильство – форма домашнього насильства, що включає ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, а також незаконне позбавлення волі, нанесення побоїв, мордування, заподіяння тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, залишення в небезпеці, ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, заподіяння смерті, вчинення інших правопорушень насильницького характеру.

2. Психологічне насильство – форма домашнього насильства, що включає словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи, контроль у репродуктивній сфері, якщо такі дії або бездіяльність викликали у постраждалої особи побоювання за свою безпеку чи безпеку третіх осіб, спричинили

емоційну невпевненість, нездатність захистити себе або завдали шкоди психічному здоров'ю особи.

3. Сексуальне насильство – форма домашнього насильства, що включає будь-які діяння сексуального характеру, вчинені стосовно повнолітньої особи без її згоди або стосовно дитини незалежно від її згоди, або в присутності дитини, примушування до акту сексуального характеру з третьою особою, а також інші правопорушення проти статевої свободи чи статевої недоторканості особи, у тому числі вчинені стосовно дитини або в її присутності.

4. Економічне насильство – форма домашнього насильства, що включає умисне позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, коштів чи документів або можливості користуватися ними, залишення без догляду чи піклування, перешкоджання в отриманні необхідних послуг з лікування чи реабілітації, заборону працювати, примушування до праці, заборону навчатися та інші правопорушення економічного характеру.

Слід також зазначити, що психологічне насильство супроводжує всі інші форми насильства в сім'ї, адже побиття або інцест завжди обумовлює не лише фізичне, а й психічне травмування особистості постраждалих.

Боротьба з насильством в сім'ях здійснюється завдяки законодавству про запобігання та протидію домашньому насильству, що складається з Конституції України, міжнародних договорів, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, Законів України та інших нормативно-правових актів щодо недопущення насильства.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.8

СТАНІСЛАВ СЕРГІЙОВИЧ СКИРДА
Донецький юридичний інститут МВС України

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА СПОСОБИ ПОПЕРЕДИТИ НАСИЛЛЯ В СІМ'ЯХ

Однією з причин загострення проблеми домашнього насильства над дітьми є соціально-економічна нестабільність у суспільстві. За даними статистики в Україні відомо про існування близько 2 мільйонів неповних і проблемних сімей, де немає когось з батьків, або ж батьки знаходяться у постійних пошуках роботи.

Для запобігання подібних проблем зараз, необхідно відкривати спеціальні «школи молодих батьків», діяльність яких має бути спрямована на налаштування батьків на прояв турботи до своїх дітей,

пропаганда злагоди та гуманності по відношенню до своїх дітей.
«Приблизна програма таких шкіл» має бути слідуючою:

- Навчити батьків визнавати право дитини на особисте життя
- Довіряти дітям
- Поважати почуття іншого з батьків
- Забезпечити емоційний комфорт
- Говорити та діяти так, щоб діти відчували себе у безпеці та комфорті
- Розповідати дитині про власне ставлення до життєвих

цінностей

- Турбуватися про себе: мати вільний час, турбуватися про своє здоров'я, спілкуватися зі своїми друзями, приймати любов та позитив

- Заохочувати дітей займатися тим, що їм цікаво, проявляти та виражати любов до дитини.

Окрім усього вище зазначеного, необхідно реформувати освітню систему в галузі правознавства, для того, щоб діти знали свої права та обов'язки перед своїми батьками, і як майбутні батьки.

Але все ж необхідно не забувати, що Сімейний Кодекс передбачає, що батьки мають право на виховання своїх дітей тими методами, які вони вважають за потрібне.

Отже, під час проведення дослідницької роботи, було з'ясовано, що проблема домашнього насильства й досі існує, і, на жаль, набуває все більших масштабів. Таким чином, якщо кожна людина буде підтримувати проведення цих заходів, якщо законодавство набуде більшої чіткості та лаконічності у тлумаченнях, з часом ця проблема буде викорінена назавжди.

Науковий керівник А. О. Шульга

УДК 342

ВІКТОРІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА СКИРТАЧ

*Луганський державний університет внутрішніх справ
імені Е. О. Дідоренка*

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Насильство є однією з найбільш розповсюджених форм порушення прав людини. Найпоширенішим і найбільш складним для протидії є домашнє насильство. На сьогоднішній день домашнє насильство набуло велику різноманітність форм. Найбільш поширеними на даному етапі є фізичне, сексуальне, економічне та психологічне насильство.

Від домашнього насильства, зазвичай, потерпають саме жінки. Домашнє насильство для жінок також виступає в примусових та дитячих шлюбах. У деяких країнах домашнє насильство виправдане та узаконене, особливо у випадках подружньої зради з боку жінки, і навіть підтримується юридично.

Особи, які чинять насильство, намагаються одержати владу та контроль над їхніми близькими партнерами. Також вони впевнені, що це не стане відомо іншим, або домашнє насильство є прийнятим в їхній країні. Наслідки домашнього насильства для потерпілих коливаються від хронічних проблем зі здоров'ям до важких психічних захворювань.

Домашнє насильство поширене по всьому світу. Конкретна статистика по домашньому насильству, важкодоступна або частіше просто відсутня. В більшості цих країн причиною домашнього насильства постає те, що стосунки між чоловіком і дружиною не передбачають рівності. Загалом, чоловіки вважають, що жінки мають їм підкорятися. Головним рішенням для жінок, що потерпають від домашнього насильства, це полишити стосунки з цим чоловіком.

В законодавствах більшості країн діє спеціальний закон про запобігання домашньому насильству. Загалом в усіх західних країнах і в багатьох пострадянських країнах домашнє насильство є окремим злочином.

Науковий керівник В. Е. Краснопольський

УДК 343.9:343.226

ЯНА ВОЛОДИМИРІВНА СКРИПНИК

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО: ЗАПОБІГАННЯ ТА ПОДОЛАННЯ

Насильство дуже поширене і багатоліке. Що являє собою насильство, може зрозуміти тільки жертва. Людина, яка зазнала насильства, сприймає це як біль. Приклади насильства можна знайти скрізь: у сім'ї, посперечавшись із друзями, у школі, на роботі чи дорогою додому. Насильство ховається в словах, в загрозовій поставі людини і зовсім погано, коли доходить до фізичних дій.

Такі випадки караються. Вони кваліфікуються кримінальним кодексом як склад злочину «образа», «примус», «вимагання», «погроза» чи «тілесні ушкодження». Знуцання також вважають формою насильства.

Образа відноситься до протиправних дій, спрямованих проти гідності та честі людини, вона закріплена § 185 кримінального кодексу.

Норма кримінального кодексу захищає особисту честь. При цьому вона забороняє дії, що порушують честь іншої людини, наприклад, принизливі заяви, жести чи вчинки. Образа карається покаранням у вигляді позбавлення волі терміном до одного року або штрафом, а якщо образа вчинена шляхом дії, то позбавленням волі терміном до двох років або штрафом.

Примус – це злочин проти свободи особистості, який регламентований у § 240 кримінального кодексу. Правове благо, яке потребує захисту, – це свобода волевиявлення та вольова діяльність проти насильства та загроз. Той, хто незаконно змушує людину щось робити силою чи загрозою, карається покаранням у вигляді позбавлення волі терміном до трьох років або штрафом; в особливо важких випадках покарання становить від шести місяців до п'яти років. Прикладом особливо важкого випадку є примус до сексуальних дій.

1 лютого 2018 року в Німеччині набула чинності Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами, так звана Стамбульська конвенція. 81 стаття Стамбульської конвенції містить зобов'язання щодо запобігання та боротьби з насильством над жінками та насильством в сім'ї, вимоги щодо захисту жертв та покарання винних. Стамбульська конвенція дуже важлива для запобігання будь-якого типу насильства.

Науковий керівник Г. Н. Сорокіна

УДК 342

АНАСТАСІЯ ЮРІЇВНА СЛУХАЄНКО

Луганський державний університет внутрішніх справ імені

Е. О. Дідоренка

ПРОФІЛАКТИКА ТА ПРОТИДІЯ ГЕНДЕРНОГО НАСИЛЬСТВА (ДОСВІД США)

Досвід США у боротьбі за забезпечення гендерної рівності є досить довготривалим та масштабним. У США існує багато різноманітних спільнот, які об'єднують у боротьбі за гендерну рівність велику кількість людей, державних структур та громадських організацій. Відмінною ознакою боротьби з гендерною нерівністю в США є те, що активними учасниками таких спільнот є не лише жінки, а й чоловіки. Які відіграють одну з головних ролей у діяльності із подолання гендерного насильства.

Спираючись на статистичні данні, ми можемо зробити наступний висновок, що кожна четверта жінка протягом життя має можливість стати жертвою насильства. А кожна шоста жінка в свою чергу або була

жертвою зґвалтування, або хоча б раз у житті підвергалась спробі зґвалтування. Ще цікавим є той факт, що 85–90 % випадків сексуального насильства щодо жертви чиниться з боку особи, яку вона знає.

Окрему увагу хотілось би звернути на роль чоловіків щодо протидії гендерному насильству. У США активісти впевнені, що ця проблема стосується кожного, і що потрібно спільними зусиллями залучати як можна більше чоловіків до обговорення цієї теми. Адже кожен із них має власних доньок, сестер та мам, і вони як ніхто інший бажають захистити їх від гендерного насильства з боку інших. Таким чином ми можемо навести приклад відомої у США організації, яка за п'ять років існування залучила до своїх лав майже двадцять п'ять тисяч чоловіків, які тепер ведуть активну боротьбу з насильством та приниженням гідності інших.

Щодо українських організацій боротьби з гендерним насильством то вони також не стали винятком і активно намагаються залучати як жінок, так і чоловіків. Звісно масштаби значно менші, але у нас іще все попереду!

Науковий керівник В. Е. Краснопольський

УДК 343.9:343.226

ДМИТРО СЕРГІЙОВИЧ СНЕЖКІН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО В ДАНІЇ

Психологічне та фізичне насильство все ще залишається великою проблемою в Данії для тих, хто піддається такому насильству, для дітей, які стають свідками цього насильства, для родини і суспільства в цілому. Насильство також є індикатором відсутності гендерної рівності та поваги між зловмисником та його жертвою.

У Данії насильство в сім'ї в першу чергу сприймається як насильство над жінками. Щороку близько 38 000 жінок піддаються фізичному насильству і понад 71 000 жінок зазнають психологічного насильства. Однак опитування показують, що зросла кількість чоловіків, які стають жертвами домашнього насильства.

Люди часто пов'язують насильство із ссадинами та синцями, але психологічне насильство може мати такі ж пекельні наслідки для жертви, як і фізичне насильство. Більше того, психологічне насильство відбувається вдвічі частіше, ніж фізичне насильство. Отже уряд Данії працює над тим, щоб передбачити кримінальну відповідальність за психологічне насильство окремим положенням у Кримінальному кодексі та починає впроваджувати ряд ініціатив, спрямованих на подолання психологічного та фізичного насильства в сім'ї.

Важливо пам'ятати, що насильство діє через різні моделі поведінки, що з часом можуть змінюватись, але, у будь-якому прояві, воно завдає величезної шкоди фізичному та емоційному стану жінок, чоловіків та дітей, які стикаються з побутовим насильством. Тому в Данії функціонує система державних програм, націлених на допомогу жертвам насильства. Робота закладів охорони здоров'я, соціальних служб та судової системи спрямована на те, щоб попередити випадки насильства в сім'ї, забезпечити жертвам насильства доступ до необхідної підтримки та лікування і гарантувати покарання винних осіб.

За останні 20 років змінилося ставлення датчан до домашнього насильства. Спочатку побутове насильство було приватною проблемою того, хто від нього потерпав, але зараз воно все частіше розглядається як суспільна проблема. В країні розгорнуто широку інформаційну кампанію та проводяться різні заходи, спрямовані на подолання табу з питання насильства над жінками, чоловіками та дітьми. Відкритість проблеми сама по собі має превентивний вплив.

Попередження – найкращий спосіб боротьби з насильством. Отже необхідно досягти принципового соціального консенсусу в тому, що насильство не є прийнятним і суспільстві. Життя кожної людини повинно бути вільним від насильства.

Науковий керівник Л. Д. Дягілева

УДК 343.9:343.226

АННА ВОЛОДИМИРІВНА СОКОЛОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЛЯ НАД ДІТЬМИ

Конвенція Організації Об'єднаних Націй про право дитини була прийнята 20 листопада 1989 р. Конвенція містить 54 статті, які охоплюють усі аспекти життя дитини та визначають громадянські, політичні, економічні, соціальні та культурні права, на які мають право всі діти повсюди.

Під дитиною мається на увазі кожна людина, яка не досягла 18 років. Зараз жорстоке ставлення до дітей – це проблема, яка завжди існувала, існує і буде існувати і надалі. Домашнє насильство над дітьми включає різну поведінку батьків та опікунів, інших родичів чи вчителів. Діти стають жертвами домашнього насильства з власної вини.

Жорстоке ставлення до дитини може мати найрізноманітніші форми та види. Розрізняють такі форми жорстокого ставлення до дітей:

фізичне, сексуальне, психологічне та економічне насильство. Жертви насильства самі часто стають агресивними та тривожними. Наслідками насилля є порушення фізичного та психічного розвитку дитини, різні захворювання.

Вчені намагаються розробити різні заходи щодо запобігання насильства над дітьми. Соціальна робота з вихователями, батьками, молоддю, психологами є профілактичним заходом. Система ювенальної юстиції у США, як складова системи кримінального правосуддя, базується на реабілітації та профілактиці. Система кримінального правосуддя фінансує ініціативи щодо зменшення доступу дітей до зброї та навчає вирішенню конфліктів. Законопроект про домашнє насильство Великобританії та пов'язані з ним документи можна знайти на вебсайті парламенту. Запобігання насилля та захист жертв жорстокого та складного злочину лежить в основі законопроекту. Заходи, передбачені законопроектом, повинні сприяти поінформованості законодавства про домашнє насильство суспільству, захищати та підтримувати жертви, допомагати жертвам дати найкращі свідчення в суді, підвищити ефективність заходів щодо реагування на домашнє насильство. Законопроект був опублікований у січні 2019 року.

Щоб вирішити проблему жорстокого ставлення до дітей, вчителям та батькам потрібно працювати разом. Для вирішення цієї проблеми також повинні бути залучені правоохоронці.

Науковий керівник В. В. Яригіна

УДК 342

МАКСИМ ОЛЕКСІЙОВИЧ СОЛЬОНІЙ

*Луганський державний університет внутрішніх справ імені
Е. О. Дідоренка*

ПРОТИДІЯ СІМЕЙНОМУ НАСИЛЛЮ. ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Щодня в Європі та світі жінки потерпають від психологічного та фізичного насильства у своїх «безпечних» будинках, піддаються переслідуванням, знущанням, зґвалтуванням, операціям на статевих органах, примусу з боку сім'ї вступати в шлюб або стерилізуватись проти їхньої волі.

Значною перешкодою у запобіганні насильству є недосконале законодавство. Закордонний досвід показує, що професіоналізація співробітників правоохоронних органів та їх активна співпраця з кризовими центрами лише підсилить ефект попереджувальної діяльності.

У Австрії закон про побутове насильство передбачає підготовку поліції для видворення правопорушників з домівок та організацію дійових служб інформування та консультування жертв. Цей закон передбачає також фінансування притулків, як постійний видаток з міського бюджету. Якщо правопорушник погрожує чи завдає шкоди особі, яка мешкає у тому самому будинку, поліція повинна виселити правопорушника із спільного житла і заборонити йому туди повертатися, навіть якщо він є власником будинку.

У парламенті Франції на обговоренні перебуває законопроект про нові заходи по боротьбі з насильством у сім'ї. Новизною цього законопроекту є введення в законодавство поняття «психологічного насильства в сім'ї», за яке передбачається кримінальне покарання у вигляді позбавлення волі строком до 3 років та штраф у розмірі 75 тис. євро. Також існує можливість судового захисту жертви насильства в сім'ї з моменту подачі заяви, що передбачає, крім інших заходів, зміну місця проживання. Новим у законодавстві є застосування новітніх технічних засобів – електронних браслетів під час нагляду за дотриманням особою, яка вчинила насильство в сім'ї.

У Норвегії кримінальна справа може подаватися до суду навіть якщо жінка відкликає свою формальну заяву. Потерпілі від сексуальних злочинів і насильства в сім'ї мають право на допомогу юриста. Послуги юриста оплачує держава, і він зобов'язаний займатися інтересами потерпілої особи у зв'язку із розслідуванням і основним слуханням справи.

Розглянувши приклади досвіду різних країн, можемо зробити висновок, що узаконодавство України слід запроваджувати найдієвіші заходи Європейських країн протидії насильству в родині.

Науковий керівник В. Е. Краснопольський

УДК 343.9:343.226

НУРЛАНА ДЖАХІДІВНА ТАПДИГОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЛЯ НАД ЖІНКАМИ В МАЛАЙЗІЇ

Про фактичний свід життя малайзійських жінок, які перебувають у домашньому насильстві, відомо дуже мало. У цьому поточному дослідженні автор намагається усунути цей недолік, читаючи історії жінок, розуміючи їхні ситуації вдома, та, пропонуючи ідеї, стратегії, а також інформацію для запобігання домашнього насильства в Малайзії. Було застосовано якісний підхід для вивчення наслідків насильства до жінок в сім'ї, бар'єрів у розкритті насильства, а також корисних ресурсів для

підтримки жінок-жертв у боротьбі з домашнім насильством. Напівструктуровані інтерв'ю були проведені з 25 жінками, які визнали себе жертвами та пережили домашнє насильство, вчинене їхніми чоловіками або колишніми чоловіками. Дійсно, втручання культурних цінностей, а також релігійних вірувань, підтримуваних малайзійською громадою, було сильно пов'язане з його виникненням. У Малайзії, як культурні, так і релігійні вірування відіграють значну роль у формуванні її народу. Представлені результати додають цікавих знань до існуючої літератури, де побиті жінки-мусульмани в Малайзії сприймають свій досвід насильства як мотивацію здатися Богові та шукають духовної допомоги як один із наслідків через проблеми домашнього насильства. Результати цього дослідження свідчать про корисне та безкорисне надання послуг жінкам, над якими було вчинене насильство. Існує ряд рекомендацій щодо запобігання насильства до жінок як на суспільному рівні, так і у політиці й практиці в Малайзії.

Науковий керівник В. В. Яригіна

УДК 342

БОГДАН ОЛЕКСАНДРОВИЧ ТЕН

Луганський державний університет внутрішніх справ імені

Е. О. Дідоренка

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПОДОЛАННЯ НАСИЛЬСТВА ТА РОЛЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Однією з причин насильства є кризовий стан держави, що спричиняє до падіння рівня життя людей. Це дуже сильно позначається на сім'ї. Адже за статистикою України на 2019 рік Національною поліцією було зареєстровано 115 тис. звернень про домашнє насильство. Нестаток грошей, який призводить до дефіциту життєво важливих продуктів і товарів погіршує сімейні стосунки як у психологічному, так і фізичному плані. Соціально-економічні та політичні зміни, які дуже часто відбуваються в нашому суспільстві погано впливають не лише на доросле покоління, але й на жаль на підростаюче. Багато молоді відчуває розгубленість перед сьогоденням. Почала з'являтися неповага до старших, викладачів і батьків, проявляється насильницька і агресивна поведінка, жебрацтво, безпритульність. Це погано впливає на суспільство, тому що воно будується з нового покоління.

Щоб змінити цю ситуацію потрібно консолідувати зусилля правоохоронних органів і населення щодо профілактики та попередження насильства в суспільстві. Насильство є великою проблемою і, її масштаб

важко переоцінити. Для подолання насильства потрібно почати формування правосвідомості і правової культури громадян, і виховувати це в новому поколінні. Суспільство повинне бути готовим до втілення прав і свобод людини та громадянина. Велике значення при попередженні насильства має моральний клімат в сім'ї, а саме ставлення батьків до своїх дітей та їх вихованню.

Співробітники органів внутрішніх справ мають за будь-яких обставин виконувати покладені на них законом обов'язки, служити спільноті та захищати всіх осіб від протиправних дій. Усі, хто працює в органах охорони правопорядку, мають бути фізично і психічно здоровими.

Діти користуються правами людини, що розповсюджуються на дорослих. Крім того, стосовно дітей діють такі правила:

- з дітьми поводяться у спосіб, який розвиває їхнє почуття власної гідності; прискорює їхню реінтеграцію у суспільство; повною мірою відбиває всі інтереси дитини та враховує потреби осіб їхнього віку;

- дітей не можна піддавати брутальному, нелюдському або принизливому поведженню чи покаранню, смертній карі або довічному ув'язненню;

- дисципліна повинна поважати дитячу гідність, вона має плекати у дитини віру у справедливість, самоповагу та повагу до прав людини.

У суспільстві алкоголіз і наркоманія часто породжує насильство. Наркотики і алкоголь руйнують людину, що їх споживає не тільки зсередини, а й викликають соціальну деформацію особи. З цим потрібно неупинно і активно боротися. У профілактиці насильства велике значення має правове виховання громадян у сфері сімейних стосунків, як один із виходів подолання насильства.

Науковий керівник В. Е. Краснопольський

УДК 343.9:343.226

АЛІНА СЕРГІЇВНА ТЕРЕЩЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО НАД ЖІНКАМИ

Гендерне насильство над жінками все ще поширене в Болівії, Еквадорі, Перу та Парагваї.

За попередніми оцінками, в Перу сім з десяти жінок зазнають насильства з боку своїх партнерів. Перу взяла на себе зобов'язання здійснити цілі ООН щодо сталого розвитку, які включають досягнення гендерної рівності та усунення всіх форм насильства щодо жінок та дівчат. У 2015 році уряд Перу також прийняв закон про запобігання,

покарання та ліквідацію насильства щодо жінок та членів сім'ї. Національний план дій, який набув чинності в 2016 році, передбачає більш широку співпрацю з приватним бізнесом у боротьбі з насиллям. Однак, відсутність обміну між політиками, суспільством та бізнес-секторами ускладнює виконання існуючих законів та планів. Потенціал взаємного навчання та підвищення ефективності поки що залишається невикористаним. Представники урядового, недержавного та приватного секторів у регіоні працюють разом для боротьби з насильством над жінками. Проект працює над покращенням співпраці та обміну досвідом між регіональними та національними представниками. Він також підтримує співпрацю з приватним сектором. Кампанії, дослідження та розповсюдження інформації підтримують процес соціальних змін, який відкидає насильство над жінками. Спільні профілактичні заходи є ефективними в рамках самих організацій та поза ними.

У результаті проведених досліджень у Болівії, Еквадорі, Перу та Парагваї було розглянуто питання витрат підприємств на відшкодування жінкам, які зазнали насилля з боку їхніх партнерів. Тривожні цифри не лише привернули увагу підприємств; вони також спонукали до співпраці представників урядових та неурядових організацій. В результаті цього в Перу та Парагваї була запроваджена державна схема акредитації, згідно з якою підприємства можуть бути сертифіковані лише за умови, якщо вони є безпечні та вільні від насильства та дискримінації щодо жінок.

Понад 400 підприємств регіону проводять численні кампанії та навчальні програми для боротьби з насильством над жінками. Особливо вдала домовленість про співпрацю з найбільшою телекомунікаційною компанією Еквадору, яка створила додаток під назвою Junt@s («фразом»), за допомогою якого жінки можуть викликати екстренні служби або людину, якій довіряють, просто натиснувши кнопку.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.9:343.226

НАТАЛІЯ СЕРГІЙВНА ТЕТЕРЛЄВА

Харківський національний університет внутрішні справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО В КАНАДІ

Якщо будь-яка країна повинна розуміти цю проблему, то це буде Канада, де 6 грудня – це Національний день пам'яті та дій проти насильства над жінками, який позначається цілеспрямованою різаниною над «феміністками» в Політехнічному Екольському

університеті де Монреаля в 1989 році; 14 жінок загинули, 14 отримали травми, в тому числі чоловіки. Однак у доповіді спеціального доповідача Організації Об'єднаних Націй у квітні 2018 року встановлено, що насильство над жінками в Канаді залишається «серйозною все проникною та систематичною проблемою» та «незавершеним бізнесом, який потребує невідкладних заходів».

Закони про насильство в сім'ї

Відповідно до Конституції, парламент Канади має повноваження приймати закони, пов'язані з кримінальним законодавством, та визначати норми кримінальної процедури. Як результат, Кримінальний кодекс стосується всіх канадців. Державна прокуратура Канади (PPSC) здійснює притягнення до відповідальності за більшістю федеральних правопорушень, включаючи злочини, пов'язані з наркотиками, проте саме провінції переслідують більшість злочинів Кримінального кодексу в провінціях. На територіях КПСС проводить усі кримінальні переслідування, в тому числі за Кримінальним кодексом.

Федеральне законодавство, що стосується насильства в сім'ї в Канаді.

Хоча в Кримінальному кодексі немає конкретного правопорушення в сімейному насильстві, більшість актів насильства в сім'ї є злочинами в Канаді. Відповідні кримінальні злочини можуть включати:

- злочини, пов'язані із застосуванням фізичного та сексуального насильства, такі як:
 - напад (заподіяння тілесних ушкоджень, зброя та посилення нападу);
 - викрадення та насильницьке ув'язнення ;
 - торгівля людьми ;
 - викрадення неповнолітніх;
 - вбивства – вбивство, замах на вбивство, напади на дітей та вбивства;
- сексуальне насильство (заподіяння тілесних ушкоджень зі зброєю та посилення сексуального нападу);
- сексуальні злочини проти дітей та молоді;
- дитяча порнографія.

Кримінальний кодекс також містить низку спеціальних положень, які служать для захисту жертв. Кримінальні суди мають широкий спектр повноважень звільнити або затримати обвинуваченого, коли висунуті звинувачення, пов'язані з насильством у сім'ї. Вони можуть передбачити умови звільнення, такі як «відсутність контакту» до судового розгляду чи апеляції.

Особлива увага приділяється шкоді, яка настає від сімейного насильства. Зважаючи на характер заподіяння шкоди, положення про

винесення вироків Кримінального кодексу роблять це «обтяжуючим фактором» для винесення вироку, коли злочин передбачає зловживання подружжям або партнером загального права, зловживання особою, яка не досягла 18 років, або зловживання становищем довіри чи повноважень. Розділ встановлює обмеження щодо використання умовних вироків, які дозволяли б злочинцю відбувати покарання в громаді.

Якщо особа, яка зловживала вами, буде визнана винною, суддя прийме рішення щодо такого вироку, як штраф, умовно-ув'язнення чи в'язниця.

Науковий керівник Н. Л. Горбач

УДК 343.9:343.226

ЕДУАРД ЮРІЙОВИЧ ТИТАР

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРОТЬБА ПОЛІЦІЇ З НАСИЛЬСТВОМ

У нашій роботі насильство розглядається як будь-які умисні дії однієї людини по відношенню до іншої, якщо ці дії порушують права й свободи людини, наносять їй фізичну, моральну чи психічну шкоду.

Поліція перебуває на передовій у боротьбі з насильством і є важливою опорою для виживання суспільства. Своїми діями та тактикою поліція прагне забезпечити якість суспільного життя та захист навколишнього середовища. Професійне поліцейське втручання гарантує громадський порядок, надає людям впевненість, позитивно впливає на їх почуття безпеки.

Навіть при всьому своєму арсеналі засобів, методів та тактик у сферах запобігання, втручання, розслідування злочинів й допомоги потерпілим поліція не була б реально ефективною без опори на людей та підтримки місцевої громади. На нашу думку, процес реформування поліції повинен ґрунтуватися на обмірковуванні цілей організації діяльності поліцейських підрозділів на місцевому рівні. Слід зосередити підвищення ефективності поліцейської діяльності на методах можливої співпраці з населенням за умов діяльності задля людей і разом з ними.

Такі методи передбачають для поліції застосування комплексу важливих мір, таких як: підготовка поліцейських до контакту з громадянами, підвищення обізнаності громадян про роль поліції (поліпшення відносин між поліцією та населенням завдяки взаєморозумінню та кращому уявленню ролі поліції та громадянина у суспільстві, розроблення стратегії відповідної взаємодії з громадськістю та засобами масової комунікації); цільовий підхід до кожної групи населення

(орієнтовані на певний аспект або окремі соціальні групи проекти, взаємодія поліції з молоддю та іншими цільовими аудиторіями і т.ін.).

За таких умов боротьба поліції з насильством буде справді ефективною, і громадськість зможе бути впевнена у дієвому, справедливому та неупередженому функціонуванні поліцейських та судових механізмів.

Науковий керівник І. Л. Іванова

УДК 343.9:343.226

СЕРГІЙ ВІТАЛІЙОВИЧ ТОКАРЄВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРЬБА З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ У США

Якщо жертва насильства (а в 97 % випадках це жінки) звертається в поліцію, поліція прибуває додому протягом декількох хвилин. Ніяких там «так самі розбирайтеся», «милі сваряться – тільки тішаться». Поліція спеціально навчена динаміці відносин в ситуаціях домашнього насильства і ставиться до подібних дзвінків дуже серйозно. Поліція оглядає жертву на предмет ознак фізичного насильства: синці т. п. Квартиру оглядають на предмет руйнувань, проломлених кулаком стін і т. п. Якщо щось знаходить, кривдника заарештовують і поміщають на 24 години до в'язниці. За ці 24 години відбувається слухання в суді в присутності судді. Навіть якщо жертва забрала заяву, кривдника продовжує судити штат. Ця поправка вийшла до закону, з огляду на то, що багато жертв насильства з різних причин забирають заяву назад. Зазвичай на перший раз кривдник отримує попередження і зобов'язаний пройти 26 курсів терапії: одна година раз в тиждень, тобто це триває протягом півроку. За терапію правопорушник платить зі своєї кишені. У кожному штаті є свої варіації, але у них в Іллінойсі саме так згідно Іллінойського Протоколу щодо насильства в сім'ї. Терапевт щомісяця пише звіт по «успіхам» кривдника для суду, тому що через 26 тижнів суд розглядає, що робити з кривдником далі. Терапія кривдника зазвичай проходить в групі не більше 12 осіб. Формат лікування полягає в тому, щоб не карати, а навчати, обговорювати і ні разу не принижувати або висміювати. До гвалтівникам і кривдникам відносяться так, як хочуть, щоб вони ставилися до своїх партнерів, що стали жертвами їх насильства. Спеціально навчені сертифіковані терапевти моделюють для них ефективну поведінку в ситуаціях конфлікту.

Всі арешти, захисні ордера, звинувачення заносяться в кримінальну історію порушника, а це впливає на знаходження роботи, на отримання

громадянства, кар'єру і т. д. Закон про насильство в сім'ї це комплексний підхід до проблеми домашнього насильства. У ньому беруть участь поліція, система судів, психологи, соціальні працівники, співробітники притулків для жертв насильства і т. д. Всі ці люди проходять спеціальні тренінги і спеціально навчаються, щоб знати, як себе вести в тому числі і в самих небезпечних для життя ситуаціях. Після введення закону в 80-і роки в США кількість загиблих жінок від рук своїх чоловіків і бойфрендів скоротилося з 10 тисяч до 1.5 тисяч на рік (на 300 млн Населення). Для порівняння в Росії на сьогоднішній день ця цифра просто жахлива: 14 тисяч жінок в рік (на 140 млн Населення).

Науковий керівник Н. Л. Горбач

УДК 343.9:343.226

СЕРГІЙ ДМИТРОВИЧ ХАРА

Харківський національний університет внутрішніх справ

МОБІНГ ЯК ФОРМА НАСИЛЬСТВА. ПРОТИДІЯ МОБІНГУ ЗА КОРДОНОМ ТА В УКРАЇНІ

На теперішній час існує багато видів насильства, як фізичного так і психологічного, але хочу виділити саме мобінг. Мобінг – це форма насильства, яка найбільш розповсюджена серед сформованих особистостей а саме людей, які працюють в певному колективі. Зазвичай він проявляється в ізоляції людини від колективу, невиправданою негативною критикою, висміюванням, поширенням неправдивих чуток та іншими подібними методами. На відміну від дитячого насильства «Булінгу», фізичного впливу на жертву не фіксується. На сьогоднішній день мобінг є дуже розповсюдженим в США, але ця проблема не пройшла стороною й Україну.

Тому виникає питання як захиститись від мобінгу?

У північній та південній Америці було розроблено багато програм тімбілдіngu, щодо недопущення мобінгу на робочих місцях. Наприклад в Аргентині було створено Косультативне бюро з проблем насильства на робочому місці, вони привертають увагу до питань насильства у робочому колективі, проводять навчальні заходи та поширюють інформацію про цю проблему. Таким чином формується згуртований колектив, в якому дуже рідко фіксуються прояви мобінгу або вони взагалі відсутні. У більшості розвинених країнах мобінг заборонено на законодавчому рівні, та розглядаються, як прояв дискримінації. Явними представниками такої політики можуть виступати Німеччина, Велика Британія, Франція, Швеція, Канада. Щодо санкцій за порушення цієї норми права, вони починаються від мінімальних штрафів, та виплат

компенсацій, закінчуючи позбавленням волі. Дивлячись на вище наведене, доречним було б розглянути методи боротьби з цією проблемою в інших країнах більш детально.

Наприклад, у Швеції керівники повинні так організувати працю, щоб не допускати терору на робочому місці, як вже зазначалося санкції є різноманітними. Це все відбувається через принцип відповідальності роботодавця за дії інших осіб, роботодавець відповідає за насильство, яке було вчинено найманим працівником в тому разі, якщо він не може довести факт свого втручання у спробу скоєння працівником акту насильства.

Соціальні партнери відіграють важливу роль в протидії мобінгу. Дев'ять найбільших банків Бразилії підписали угоду, за якою вони зобов'язуються вести боротьбу з будь-якими актами насильства на підприємствах, здійснювати оцінку проведених профілактичних дій, зокрема завдяки збору статистичних даних про масштаби проблеми, і слідувати за їх результативністю.

Було б доцільно розглянути методи боротьби з мобінгом безпосередньо в Україні. А саме, зазначити, що у 2019 році до ВРУ було подано законопроект № 10118-1 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії мобінгу», він робив акцент на каральному впливі щодо кривдника. Але після того як ВРУ була ознайомлена з ним, його було відкликано.

Отже, можна зазначити, що в Україні відсутні будь-які спеціалізовані внесення до законодавчих актів, які є направленими на протидію насильству у робочому колективі, не дивлячись на те, що росте тенденція поширення мобінгу серед військовослужбовців, соціальних працівників, органів міністерства охорони здоров'я і навіть поліції. З цього випливає те, що для жертв мобінга майже не існує правового захисту, та компенсаторного механізму. На даний проміжок часу ця проблема залишається відкритою.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ЄВГЕНІЙ ЮРІЙОВИЧ ХАРЧЕНКО

Національна академія Національної гвардії України

НАСИЛЬСТВО НАД ЖІНКАМИ - СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА

«Не темний парк – найнебезпечніше місце для постраждалих, а їх власний дім». Це написано на сайті Незалежної австрійської асоціації жінок-біженців, яка є інформаційною службою підтримки жінок, які постраждали від насильства.

Насильство відбувається щодня у багатьох місцях, у багатьох країнах світу, публічно, але особливо часто у власній родині в межах власних «чотирьох стінах». Домашнє насильство відноситься до насильства між дорослими людьми, які мають стосунки. Один партнер використовує насильство, щоби контролювати іншого і здійснювати свою перевагу. Ці партнери можуть бути одруженими, або ні. Вони можуть бути гетеро сексуальними чи гомосексуальними, жити разом, або окремо. В Австрії кожна п'ята жінка є жертвою насильства з боку власного партнера, саме тому насильство над жінками називається – гендерним насильством. І кожен рік більше 2 жінок щомісяця бувають вбитими своїми партнерами.

Діти та підлітки також часто зазнають домашнього насильства, прямого чи непрямого. Дослідження показують, що діти у 70 відсотках випадків, коли жінки зазнають насильства з боку власних чоловіків та партнерів, теж потерпають від насильницьких дій. Чим частіше і більш жорстоко зазнають насилля жінки, тим більш серйозним і тяжким є насильство над дітьми. Але навіть якщо діти не зазнають прямого насильства, вони є свідками жорстокого поводження та загроз по відношенню до матері, і це рівнозначно насильству над ними.

Насильство над жінками та дітьми чинять переважно чоловіки. Типових злочинців – насильників немає. На публіці ці люди здаються приязними та турботливими з жінками та дітьми. Зазвичай вони жорстокі лише за закритими дверима. Насильство над жінками та дітьми ніколи не буває помилковим. Це відбувається не тому, що хтось переживає стрес, або занадто багато п'є, або безробітний. Насильство, як за правило, використовується навмисно для того, щоб принизити, контролювати та зробити людину нікчемною. Більшість цих злочинців не бере відповідальності за скоєне, але мають напоготові багато аргументів, виправдань та вибачень. Мало хто готовий визнати свою насильницьку поведінку проблемою, над якою потрібно працювати.

Насильство над жінками не починається з ляпасу або лайки. Воно починається з нерівності в системах управління та владних структурах, тому можна говорити про структурне насильство. Окрім структурного насильства, існує так зване особистісне насильство, яке може зачепити всіх жінок, незалежно від походження, віросповідання, кольору шкіри, сексуальної орієнтації чи соціальних верств: фізичне, психологічне, сексуальне та фінансове насильство. Зазвичай жінки стикаються з усіма формами насильства. Такими формами є: фізичне насильство, психологічне насильство, сексуальне насильство, фінансове/економічне насильство, переслідування або постійне переслідування (психологічний терор) та нові форми насильства, такі як насильство в Інтернеті.

Науковий керівник І. М. Антонян

УДК 343.9:343.226

АСМІК ГАРЕГІНІВНА ХАЧАТРЯН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ НАСИЛЬСТВА У СІМ'І (ДОСВІД АМЕРИКИ)

Проблема насильства у сім'ї є загальносвітовою і різні держави протягом тривалого часу відпрацьовують шляхи її подолання, мають як вдалі, так і такі, що не принесли остаточного та позитивного результату.

Взагалі, зародження домашнього насильства з'явилося ще за доби середньовіччя, наприклад, правом чоловіків фізично дисциплінувати власних дружин, слуг, і учнів за певні провини. Вивчення ситуації рівня сімейного насильства у різних країнах свідчать, що його наслідками можуть бути: загроза життю і здоров'ю особи чи завдання психологічної травми, яка в подальшому може негативно вплинути на сімейне життя жертви. Особливо тяжкі наслідки насильство завдає особистості дитини, яка стала його свідком або жертвою.

За даними, наведеними Всесвітньою організацією охорони здоров'я, є великий відсоток того, що більшість жінок зазнала насильства в сім'ї. Переглядаючи ці дані можна сказати, що ця проблема є гострою для економічних слабих країн. Відсоток жінок, які повідомили відповідним органам про те, що вони зазнали насильство з боку своєї сім'ї, складається від 15 % у Японії до 71 % в Ефіопії. За іншими даними, рівень насильства над жінками в сім'ї становить близько 23 % у Швеції, 30–54 % у Бангладеші, Перу і Танзанії.

У США питання щодо насильство жінок залишається актуальною проблемою. Згідно з даними Національної коаліції проти домашнього насильства, 25 % жінок зазнають домашнього насильства протягом життя. У США жінка страждає від фізичного насилля кожні 18 хвилин.

Спираючись на досвід вищезазначених зарубіжних країн, можна сказати, що приблизно 63 % жінок мовчать про те, що вони пережили насильство. Вони бояться про це сказати, тому що вони стали жертвами та отримали як психологічні так і фізичні травми. Вони бояться, що це знову станеться або після цього закінчують життя самогубством.

Обов'язковий арешт за домашній напад є рекомендованим засобом, який мав би вирішити проблему домашнього насильства в Америці. У багатьох штатах провідну роль у боротьбі з домашнім насильством відіграють органи прокуратури. Наприклад, у США існує низка органів з вивчення проблем домашнього насильства. Таким моніторингом займається Національна коаліція проти насильства США. А ось у Лос – Анджелесі (штат Каліфорнія) діяльність поліції у сфері боротьби з

домашнім насильством суворо контролюється спеціальним підрозділом, який очолює помічник прокурора. Цей підрозділ спеціалізується на проблемах насильства у сім'ї.

Значною перешкодою у запобіганні насильству є недосконале законодавство. Якщо жертва подає до правоохоронних органів заяву про вчинене насильство, то з кривдника стягують лише штраф.

Проте, статистика свідчить, що у 79 країнах світу закони щодо протидії насильству в сім'ї або відсутні, або про них нічого не відомо.

Проаналізувавши досвід різних країн можна зробити висновок, що кожна людина повинна бути почутою, кожній людині має бути надана допомога в боротьбі з жорстокістю в сім'ї. Існує дуже багато країн, які халатно відносяться до проблеми насильства у суспільстві, яка на сьогоднішній день стрімко росте.

Науковий керівник Г. С. Бабак

УДК 343.9:343.226

ІРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА ХОМАЙКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАПАДИ З ЖОРСТОКІСТЮ: ПОШИРЕНІСТЬ, ПРОГНОЗУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКА

Статистика показала, що в Англії та Уельсі загалом було зареєстровано 47 000 злочинів, вчинених із використанням ножа чи гострого предмету. Це найбільше число, зафіксоване за останні вісім років. В 2017–2018 роках було зафіксовано 285 вбивств, вчинених із використанням гострого предмету, що становить 39 % усіх вбивств. Сучасна стратегія запобігання злочинам, вчинених із використанням ножа така: виявлення осіб, які перебувають у групі ризику, управління ризиками, нульова толерантність до використання ножа та ускладнення умов озброєних ножем злочинців, які втекли.

Факторами ризику, які виявляють найсильнішу асоціацію з вчиненням злочину серед осіб 10–25 років, є: розпад сім'ї, прогул занять в школі та відрахування зі школи, антисоціальна поведінка, стати жертвою злочину проти особи, вживати алкоголь один раз на місяць і більше, мати друзів/братів і сестер, у яких є неприємності з поліцією, та вживання наркотиків.

Дослідження, проведені протягом 40 років, виявили, що молоді люди, засуджені за насильницькі напади, не отримали належного батьківського виховання, батьки ставилися до них недбало, були конфліктні ситуації та недостатній нагляд у дитинстві.

Існує безліч різних причин, чому молоді люди носять із собою ножі. Це може бути захист, страх стати жертвою злочину чи бути членом банди, яка порушує громадський порядок. Збільшення кількості випадків «зупинити та обшукати» та «встановлення контейнерів у рамках амністії злочинів, вчинених з використання ножа», зменшило їх кількість.

Реінвестування в програми безпечного шкільного партнерства 2002 року є важливим для налагодження тісніших робочих відносин між поліцією і школами та надання можливості всім дітям після школи безкоштовно відвідувати молодіжні клуби.

Органам освіти та соціальним службам необхідні ресурси для підтримки батьків, які контролюють та наглядають за своїми дітьми. Батьки, які перебувають у скрутному становищі або переживають розпад сім'ї, потребують рекомендацій, як отримати підтримку і не допустити, щоб їхня дитина виявляла антисоціальну поведінку та вчиняла злочини із використанням ножа.

Науковий керівник О. С. Левашов

УДК 343.9:343.226

АНАСТАСІЯ ДЕНИСІВНА ЧЕРЕПАХІНА

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

КІБЕРСТАЛКІНГ ЯК ФОРМА ПСИХОЛОГІЧНОГО НАСИЛЬСТВА

Насильство в усіх його проявах існує в суспільстві ще з прадавніх часів. Воно відбувається в різних формах і може мати різні наслідки. Останнім часом все частіше говорять про таку форму насильства, як сталкінг.

Сталкінг – це небажане та/або повторюване спостереження фізичною особою чи групою іншої людини. До поведінки сталкерів входять домагання, залякування, їх дії також можуть включати в себе особисте переслідування жертви, спостереження за нею тощо. Хоча випадки переслідування існували дуже давно, через широке використання Інтернету кількість випадків сталкінгу, а точніше випадків кіберсталкінгу, почало стрімко зростати за останнє десятиліття. Наприклад, у США 7,5 мільйонів людей потерпають від переслідувань щороку, і приблизно одна з шести жінок та один із сімнадцяти чоловіків зазнали переслідування в якийсь момент свого життя. (CDC, 2015)

Незважаючи на те, що як звичайні сталкери, так і кіберсталкери керуються одним і тим же наміром – бентежити, переслідувати або погрожувати жертвам, кіберсталкери покладаються на онлайн-технології, щоб це зробити. Вони використовують будь-яку частину інформації в Інтернеті (соціальні мережі, особиста інформація, знайдена

в Інтернеті тощо), щоб досягти своєї мети. Кіберсталінг можна вважати набагато більш серйозною проблемою, оскільки він включає злочинні наміри, починаючи від помилкових звинувачень і наклепів в сексуальних домаганнях навіть до підбурювання домагання по відношенню до жертви. У більшості випадків фізичні переслідування та подібні дії у цифровому середовищі можуть бути взаємопов'язаними, що робить їх ще більш загрозливим.

Отже, що робити, якщо хтось став жертвою кіберстакера? Хоча це вже може бути запізно, жертва повинна переконатися, що будь-яка інша особиста інформація не потрапить до рук злочинця, заблокувавши свої особисті акаунти, повідомивши платформу, на якій відбувається цькування, про сталкера, користуючись послугами VPN тощо. Але чи може закон допомогти їм і захистити? Оскільки кіберсталінг – форма психологічного насильства, до електронних комунікацій можуть застосовуватися закони, що регулюють такі види правопорушень як домагання та наклеп. Однак ця практика часто є проблематичною, оскільки дії в кіберпросторі відрізняються від реальних ситуацій. У той час, коли деякі країни застосовують старіші закони, в інших прийнято конкретні закони про кіберсталінг. Ці закони є відносно новими і зазвичай ще існує можливість їх удосконалення. Наприклад, у 2018 році парламент Австралії прийняв закон, який регулює обмін інтимними зображеннями в Інтернеті, що може відбуватися, коли людина піддається кібер-переслідуванню. Крім того, у Сполучених Штатах людина, яка зазнала сталкінг в Інтернеті, може звернутися з заявою про видачу обмежувального припису проти особи, яка переслідує її. Безперечно, будь-яке насильство над особистістю, що завдало значної шкоди людині, її фізичному або психічному здоров'ю, а тим більше, якщо спричинило смерть, вважається тяжким злочином.

Науковий керівник О. О. Бондаренко

УДК 343.9:343.226

МАКС ЧУРБАКОВ

Коледж Бороу Манхеттен, Нью-Йорк, США

ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ В СТОЛИЦЯХ ТА ВЕЛИКИХ МІСТАХ

Через велику кількість населення та значну територію, столиці більш потерпають від злочинності, і цей факт ускладнює запобіжні заходи. Як департамент поліції Нью-Йорка протидіє злочинності? Цей департамент є найбільшим в США, і до його складу входять близько

36000 поліцейських та 20000 цивільних осіб, які виконують різні функції з забезпечення громадської безпеки та охорони порядку. Ці цифри можуть здаватися приголомшливими у порівнянні з чисельністю поліцейських у менших містах, регіонах та навіть в інших країнах. Але 56000 поліцейських повинні здійснювати охорону громадського порядку в столиці, де мешкають 8,5 мільйонів осіб; співвідношення поліцейських до цивільних осіб становить 1:152, не враховуючи велику кількість туристів. Поліцейські зберігають багато інформації у базі даних, є також камери, системи швидкого реагування, які розташовані на вулицях, велика кількість поліцейських цілодобово здійснюють патрулювання. Інші міста, такі як Лос-Анджелес, Каліфорнія, мають схожу тактику запобігання правопорушенням. Не всі злочини можна попередити, але обов'язок підрозділів поліції підтримувати порядок і прагнути запобігти якомога більшої кількості незаконних дій. Незважаючи на те, що поліцейські підрозділи не змогли запобігти терористичному акту 11 вересня 2001 року, населення зберігає довіру до підготовки поліцейських щодо підтримання правопорядку. Однак такі чисельні поліцейські підрозділи існують виключно в густонаселених районах. Може виникнути питання: «Як не такі великі міста та селища вирішують подібні ситуації?» В маленьких містах немає потреби в великій кількості поліцейських, тому такі підрозділи, як офіс шерифа, має справу з неправомірними діями та виявами насильства більшою мірою особисто, ніж численна поліція столиці. В останні роки поліцейські в невеликих містах стали використовувати техніку військового призначення, таку як бронеавтомобілі, сльозогінний газ, а також щити, замінивши стандартні спеціальні засоби, які люди звикли бачити у місцевої поліції. Поліція США стала більш мілітаризованою по відношенню до громадян.

Науковий керівник Л. С. Сазанова

УДК 343.614

МАКСИМ МИКОЛАЙОВИЧ ШЕШЕНЯ

*Харківський національний університет внутрішніх справ,
Сумська філія*

РОЛЬ СПІВРОБІТНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ США У ЗАПОБІГАННІ НАСИЛЬСТВА, НАПРАВЛЕНОГО ПРОТИ СЕБЕ

Насильство, спрямоване проти себе – це навмисна дія направлена на себе, яка призводить до ушкодження або потенційного ушкодження.

Цей вид насильства включає самогубство та спробу самогубства. За останніми даними ВООЗ у США близько 50000 людей у віці від 15 до 64 років покінчили життя самогубством у 2019 році. На кожне самогубство припадає 30 спроб. Самогубства та спроби самогубства коштують США майже 70 мільярдів доларів щорічно на довічне медичне лікування та виплати по втраті працездатності. Роль співробітників правоохоронних органів – запобігти даному виду насильства серед людей, яким вони служать. Людина, яка намагається скоїти самогубство, особливо вогнепальною або іншою летальною зброєю, може спровокувати виклик служби 911. Перший обов’язок офіцерів в цьому випадку – переконатися, що сама людина і офіцери не знаходяться у небезпеці для того, щоб запобігти «самогубству за допомогою поліції». Всі офіцери мають спецпідготовку з деескалації таких ситуацій. Департаменти поліції також мають офіцерів, навчених вести переговори. Є велика вірогідність скоєння суїциду під час арешту, так як правопорушники мають вищий фактор ризику скоєння суїциду (наприклад, зловживання алкоголем та наркотиками, розлади поведінки). Особи з високим фактором ризику скоєння самогубства мають бути постійно під наглядом. Об’єкти, якими вони можуть завдати собі шкоди, мають бути вилучені. У випадку смерті в наслідок скоєння суїциду, поліцейський повинен виявити терплячість та делікатність при спілкуванні з родичами та друзями загиблого. Поліцейський залишається з ними до тих пір, доки їх емоційний стан не стабілізується, щоб уникнути негативних наслідків.

Науковий керівник О. В. Шкурат

УДК 343.9:343.226

ВЛАДИСЛАВ РОМАНОВИЧ ШКАРУПА

Харківський Національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ (ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД)

Проблема домашнього насильства у суспільстві є загальносвітовою і різні держави протягом тривалого часу відпрацьовують шляхи її подолання.

У США жінка страждає від фізичного насилля кожні 18 хвилин. За статистикою 62 % убивств жінок було вчинено їхніми чоловіками. У Перу 70 % усіх зареєстрованих злочинів становить фізичне насильство в сім’ї. Значного поширення набуло сексуальне насильство – у Канаді, Новій Зеландії, США та Великобританії кожна шоста жінка була зґвалтована.

Зарубіжні вчені пов'язують причину насильства у сім'ї з насильством щодо самих батьків у дитинстві (50 % сімей в яких і батько і мати піддавались насильству у сім'ї, самі чинять насильство відносно своїх дітей). Загалом, під насильством розуміють суспільні відносини, у ході яких одні індивіди (групи людей) за допомогою зовнішнього примусу, що представляє загрозу життю, підкоряють собі інших, їх можливості, продуктивні сили, власність, волю.

У загальному вигляді насильством є навмисне застосування фізичної сили або влади, що реалізоване у вигляді погрози, спрямоване проти себе, проти іншої особи, групи осіб або громади, результатом якого є (або є високий ступінь імовірності цього) тілесні ушкодження, смерть, психологічна травма, відхилення у розвитку або різного роду несприятливі наслідки.

За останні кілька років було зроблено серйозні кроки щодо протидії насильству. Зокрема: вдосконалення національного законодавства, прийняття національних програм і стратегій, проведення масштабних досліджень ситуації щодо насильства, розроблено і впроваджено в закладах освіти різні моделі профілактики насильства і реагування на його випадки, методичні посібники, інформаційні матеріали, навчання педагогічних працівників.

Науковий керівник Г. С. Бабак

УДК 343.9:343.226

ОЛЬГА СЕРГІЙВНА ШМУЛІЙ

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРОТЬБА З НАСИЛЬСТВОМ ПРОТИ МІГРАНТІВ

Основним прикладом державних заходів, що посилюють насильство над мігрантами, є політика та практика затримання мігрантів на основі їх нелегального в'їзду чи перебування в країні.

У Боснії та Герцеговині Європейський суд з прав людини визнав порушення статті 3 через відсутність захисту фізичного благополуччя затриманих. Оцінюючи негаразди, які зазнали заявники, суд врахував не лише фактичне фізичне насильство, яке вони зазнали, але й страждання, спричинені постійною психічною тривогою, спричиненою загрозою та очікуванням такого насильства.

Закон Аргентини про національну імміграцію передбачає, що мігрантів (незалежно від віку) не слід затримувати як це зазвичай відбувається під час процедур депортації. У виняткових випадках суд може дозволити тримання під вартою як крайній захід.

Венесуельський закон про міграцію також забороняє затримувати мігрантів. Він пропонує декілька альтернатив з метою забезпечення виконання заходів щодо депортації чи вивезення. Компетентний орган може накладати на іноземця, який підлягає депортації, такі запобіжні заходи: періодична звітність перед компетентним органом; заборона виїжджати з місця проживання, в якому проживає без відповідного дозволу; забезпечення належної грошової застави, для якої необхідно враховувати економічні умови; проживання під час адміністративної процедури у визначеному населеному пункті; будь-який інший захід, який вважається доцільним для забезпечення дотримання рішення компетентного органу, за умови, що цей захід не передбачає позбавлення або обмеження права на особисту свободу. Ці заходи не повинні перевищувати тривалість 30 днів.

У Фінляндії про рішення про тримання під вартою слід негайно повідомляти районному суду. Районний суд, який отримав повідомлення, повинен розглянути це питання не пізніше ніж через чотири дні від дня затримання в присутності посадової особи, яка наказала про затримання, та затриманого. Будь-яке рішення про продовження тримання під вартою розглядається не пізніше ніж через два тижні окружним судом.

В Австрії альтернатива затриманню пропонується через умови проживання. Житло надається у спеціальному закладі у Відні, яким керує громадська організація «Verein menschen leben», де мешканці зобов'язані щодня звітувати перед місцевим поліцейським, який присутній у спеціальному закладі.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.6

ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ ШТЕПА

Донецький юридичний інститут міністерства внутрішніх справ

КРИМІНАЛЬНО-ПРОВА ЗАПРОТІДІА ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У Великій Британії кримінально-правова протидія домашньому насильству здійснюється таким чином: відповідно до Закону «Про домашнє насильство» від 2004 р. домашнім насильством є будь-який випадок загрози, насильства та жорстокого поводження (психологічного, фізичного, сексуального, фінансового чи емоційного) між дорослими, які є або були співмешканцями, або щодо членів сім'ї, незалежно від статі, сексуальної орієнтації.

Зазначено, що поведінка злочинця має серйозний вплив на потерпілого, якщо вона змушує потерпілого боятись, щонайменше у двох випадках, що насильство буде застосовано знову; або якщо вона викликає

серйозну тривогу або тривогу потерпілого, яка істотно негативно впливає на його щоденну діяльність. Для того щоб зазначений злочин мав місце, злочинна поведінка має здійснюватися «багаторазово» або «постійно». Істотний негативний вплив на звичайну повсякденну діяльність може включати, але не обмежується такими ознаками, як припинення або зміна спілкування потерпілого, погіршення фізичного чи психічного здоров'я, зміна режиму дня, включно з часом вживання їжі або зайняття домашніми справами, відвідування школи, вжиття заходів удома з метою захисту себе чи своїх дітей, зміни в моделях праці, робочому статусі, зміна маршруту до роботи. Актуальну практику взаємодії поліції з громадою в подоланні проблеми домашнього насильства запроваджує так званий «Закон Клер». Людина може звернутися в поліцію, щоб перевірити, чи має партнер «насилньницьке минуле».

Програма реабілітації перебуває у віданні Служби пробації. На нашу думку, позитивними елементами системи кримінально-правової протидії домашньому насильству у Великій Британії є можливість заборони контактів агресора з жертвою, недопуску його до сімейного помешкання та можливість перевірки партнера на насилньницьке минуле. Такі норми доцільно імплементувати і в законодавство України.

Науковий керівник А. О. Шульга

УДК 343.9:343.226

АНАСТАСІЯ ВАСИЛІВНА ЩОКАЛО

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО НАД ДІТЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА

Насильство над дітьми – одна з глобальних проблем, яка стосується сім'ї та суспільства у всьому світі. Занадто частіше воно проявляється в сім'ї.

Насильство над дітьми має багато видів і форм: фізичне насильство, сексуальне насильство, нехтування або недбале поводження, емоційне насильство тощо. Статистика насильства у світі жахлива: згідно з Глобальним партнерством щодо припинення насильства над дітьми кожні п'ять хвилин дитина вмирає від насильства; за даними ВООЗ, мільярд дітей – понад половина всіх дітей віком від 2 до 17 років – зазнали емоційного, фізичного та / або сексуального насильства; ЮНІСЕФ заявляє, що кожна з 10 дівчат – 120 мільйонів – у віці до 20 років зазнала насилньницьких сексуальних актів, і майже кожна 10 дитина – 250 мільйонів у всьому світі – живе в країні, яка постраждала від конфлікту.

Насильницьке поводження з дітьми має декілька причин. Батьки, які застосовують фізичне насилля у подружжі, частіше за все зловживають і своїми дітьми. Більшість актів фізичного насильства над дітьми вчиняються з наміром покарання.

Опитування батьків в США виявило, що дві третини зафіксованих випадків фізичного насильства починаються як акти тілесного покарання для виправлення поведінки дитини.

Канадське дослідження стверджує, що три чверті обґрунтованих випадків фізичного насильства над дітьми мали місце в контексті фізичного покарання.

Факторами ескалації насильства над дитиною під час звичайного фізичного покарання може бути нездатність батьків контролювати свій гнів чи зважувати власні сили, або неусвідомлення фізичної вразливості дитини.

Запобігання жорстокого поводження з дітьми починається в сім'ї. Батьки повинні намагатись зрозуміти дітей, підбирати слова під час спілкування, контролювати себе перед тим, як дисциплінувати дитину, зберігати дітей здоровими, вирішити проблеми з алкоголем чи наркотиками (якщо такі є), взяти тайм-аут, зробивши свій будинок зоною вільною від насильства тощо.

Науковий керівник Л. І. Русанова

УДК 343.9:343.226

ЯРОСЛАВ ВІКТОРОВИЧ ЮЩЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО У СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

Домашнє насильство – це форма насильства, яка виникає в рамках домашніх відносин. Хоча домашнє насильство часто виникає між партнерами в умовах інтимних стосунків, воно також може означати інше домашнє насильство, наприклад, насильство над дитиною, дитиною над батьками або насильство між братами та сестрами в одній і тій же сім'ї. Урядом та неурядовими установами США насильство визнано важливою соціальною проблемою і Конгрес США прийняв різні постанови стосовно насильства проти жінок, намагаючись запобігти цьому явищу, що розростається. Страждання від домашнього насильства переходить межі гендерної та сексуальної орієнтації. Жінки частіше стають жертвами домашнього насильства, і вони частіше, ніж чоловіки, зазнають травм або впливу на здоров'я внаслідок інцидентів, але чоловіки також зазнають насильства в сім'ї у значній кількості.

Значний відсоток ЛГБТ пар також стикається з проблемами домашнього насильства. Соціальні та економічно незахищені групи в США регулярно мають гірші показники домашнього насильства, ніж інші. Наприклад, близько 60 % корінних американців протягом життя фізично піддаються нападу партнера або чоловіка, чи дружини. Багато досліджень цієї проблеми відзначають, що насильство в сім'ї часто є частиною динаміки контролю та пригнічення у стосунках, регулярно пов'язаних із різними формами фізичного та нефізичного насильства, що відбуваються одночасно. Інтимний тероризм – це постійне, складне використання контролю, влади та зловживань, в якому одна людина намагається психологічно затвердити систематичний контроль над іншим. У багатьох штатах існують притулки для бездомних, а також спеціальні «гарячі лінії» для людей, які вимагають негайної допомоги. Домашнє насильство може включати словесне, емоційне, економічне, фізичне та сексуальне насильство. Усі форми домашнього насильства мають одну мету: здобути та утримувати контроль над жертвою. Зловмисники використовують чимало тактик, щоб тримати владу над своєю жінкою, чи чоловіком, або партнером: домінування, приниження, ізоляцію, погрози, залякування, заперечення та звинувачення. За підрахунками, щороку в США більше десяти мільйонів людей зазнають домашнього насильства. Станом на 2010 рік, десять штатів із найвищим рівнем вбитих чоловіками жінок були Невада, Південна Кароліна, Теннессі, Луїзіана, Вірджинія, Техас, Нью-Мексико, Гаваї, Арізона та Джорджія. Деякі дослідження у США встановили, що домашнє насильство частіше зустрічається у сім'ях поліцейських, ніж в інших у загальному населенні. Знання поширеності домашнього насильства в правоохоронних органах є важливим, оскільки ставлення поліції до домашнього насильства впливає на якість реагування на нього.

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.9:343.226

МИКИТА МИКОЛАЙОВИЧ ЯКОВЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

СІМ ОСНОВНИХ ПОТРЕБ ЖЕРТВ НА ЯКІ НЕОБХІДНО ЗВЕРНУТИ УВАГУ ПРАВООХОРОННИМ ОРГАНАМ

Безпека. Люди, які стають жертвами злочину, як правило, піддаються високому ризику пережити це повторно. Правоохоронці повинні захищати жертв від залякування та навчати їх, як зменшити ймовірність повторного нападу, тим самим допомагаючи членам громади відчувати себе в більшій безпеці та під більшим захистом.

Правоохоронним органам слід також співпрацювати з громадянами, щоб розробити стратегії запобігання стати жертвами вперше.

Підтримка. Правоохоронним органам необхідно забезпечити, щоб потерпілі отримували актуальну та точну інформацію про фахівців по роботі з потерпілими, роль яких полягає у наданні постійної підтримки та допомоги.

Інформація. Будучи першою реагуючою інстанцією, правоохоронці повинні надати жертвам інформацію про їхні права та доступні їм ресурси, а також про майбутні підрозділи для контакту в рамках кримінального судочинства. Якщо справа рухається вперед, правоохоронні органи повинні сприяти інформуванню жертв про стан слідства та притягнення винних до відповідальності. У випадку, якщо справа не призводить до арешту та притягнення до відповідальності, інформування потерпілого про стан справи може слугувати єдиним заходом правосуддя.

Доступ. Правоохоронні органи повинні забезпечити, щоб інформація була доступними мовами, що представляють склад громади. Заклади повинні також враховувати особливі потреби та обставини потерпілих з різними вадами, такими як з вадами розвитку або фізичними вадами, зниженою компетенцією або психічними захворюваннями, допомагаючи їм повноцінно брати участь у процесі розслідування та отримувати доступ до відповідних служб підтримки.

Безперервність. Правоохоронним органам необхідно співпрацювати з організаторами послуг для потерпілих та іншими фахівцями з кримінального правосуддя, щоб гарантувати для жертв отримання послідовної інформації та підтримки під час участі у системі правосуддя. Такий підхід допомагає уникнути переадресовування потерпілого від одного джерела інформації до іншого.

Публічність. Правоохоронним органам необхідно розширити можливості жертв, заохочуючи їх ставити питання, та вислуховувати їхні занепокоєння. Запрошення жертв та їх адвокатів брати участь у розробці політики, може гарантувати, що політика та протоколи ефективно спрямовують правоохоронні органи на задоволення потреб жертв.

Правосуддя. Правоохоронним органам необхідно безпосередньо підвищувати почуття безпеки та благополуччя жертв шляхом проведення ретельних попередніх та подальших розслідувань та виконання своєї ролі в притягненні правопорушників до відповідальності. Хоча правосуддя не завжди досягається повною мірою, жертви, які бачать, що правоохоронні органи працюють в їхніх інтересах, почуватимуться безпечнішими та що з ними краще поводитися.

Науковий керівник О. В. Олішевський

УДК 343.9:343.226

МИЛАНА ОЛЕКСАНДРІВНА ЯКОВЛЄВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОСВІД ГРУЗІЇ У БОРОТЬБИ З ДОМАШНІМ НАСИЛЛЯМ

Держава Грузія визначає домашнє насильство як акт сімейного насильства. Закон захищає від фізичного, сексуального та емоційного насильства серед членів сім'ї. Не потрібно бути одруженим з кимось, щоб стати жертвою домашнього насильства в Грузії.

Закон про насильство в сім'ї в Грузії – це закон, призначений для захисту осіб, які зневажають нинішні чи попередні подружжя, одного з батьків дитини, прийомних батьків та прийомних дітей чи інших осіб, які живуть або раніше проживали разом. Він також може бути використаний для отримання тимчасової опіки, фінансової підтримки та іншої допомоги для людей, які зазнали насилля. Крім того, жертви, які не підпадають під дію Грузинського закону про насильство в сім'ї, можуть звернутися за захистом відповідно до законів Грузії з переслідування особи.

У Грузії дуже серйозно ставляться до звинувачення в домашньому насильстві. Суд може видати рішення про захист сімейних прав. Це рішення забороняє злочинцю контактувати з потерпілою протягом визначеного періоду часу. Якщо буде виявлено, що особа порушує це рішення суду, вона може бути посаджена у в'язницю та звинувачена в злочині, включаючи переслідування.

Рішення про захист сімейних прав може: наказать кривдникові залишити жертву в спокої; віддати потерпілому у володіння будинок і змусити кривдника піти (ви можете попросити суд дозволити шерифу відправити когось додому до вас, щоб виконати цю частину наказу); замовити допомогу, щоб допомогти потерпілому отримати своє особисте майно; змусити кривдника надавати альтернативне житло для подружжя, колишнього подружжя або батька та дітей; надати потерпілому тимчасову опіку над спільними дітьми та встановити права на тимчасове відвідування; призначити тимчасові аліменти від насильника; доручити кривдникові звернутися до консультацій; призначити витрати та адвокатські збори будь-якій стороні; привести до арешту кривдника, якщо він порушує рішення.

Рішення триває 12 місяців. Якщо подати клопотання до закінчення дії Рішення, суд після слухання може видати трирічне або постійне Рішення.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.9:343.226

УЛЯНА ЄВГЕНІВНА ЯНКОВСЬКА

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО НАД ЖІНКАМИ-МІГРАНТАМИ (НІМЕЧЧИНА)

Поняття «насильство над жінками-мігрантами» об'єднує 2 теми: насильство над жінками та ситуація, пов'язана з жінками-мігрантами. Насильство над жінками – це гостре питання, проблема, яка існує незалежно від віку, соціального походження та національності жінки. Багато хто знає вислів Кофі Аннана: «Насильство над жінками не знає меж ні географічних, ні культурних, ні з точки зору матеріального достатку. До тих пір, поки воно не зупиниться, ми не можемо стверджувати, що досягаємо справжніх успіхів в напрямі гендерної рівності, розвитку та миру». (Нью-Йорк 2000).

Домашнє насильство в сім'ях мігрантів не повинно замовчуватися. При цьому мова йде не тільки про турецькі сім'ї, але й також про східно-й південно-європейські, азіатські, латиноамериканські. Довгий час не було точних даних щодо частоти домашнього насильства над жінками-мігрантами. Останні дані дають наступну картину. Відповідно до цього 37 % жінок зазнали фізичного насильства, починаючи з 16 років; 13 % – сексуального насильства. 58 % жінок мали досвід сексуальних домагань. Ці цифри були значно вище у турецьких жінок-мігрантів.

Результати останнього дослідження випадків насильства щодо жінок показують, що турецькі та східно-європейські жінки, які живуть в Німеччині, частіше потерпають від фізичного насильства ніж німецькі жінки. Які заходи вживаються проти цього жахливого явища? Німецький інститут прав людини вважає суспільство відповідальним за розробку ефективної та узгодженої стратегії запобігання та боротьби з гендерним насильством.

Усі постраждалі жінки мають можливість отримати консультацію та захист в притулках для жінок та жіночих консультаційних центрах. Для багатьох жінок-мігрантів шлях до жіночого притулку – останній вихід, щоб урятувати себе та дітей від фізичних катувань. Важливу роль при цьому відіграє співробітництво з організаціями мігрантів.

Найважливішим заходом підтримки жертв насильства є служба загальнонаціонального телефону допомоги, яка повинна консультовати жінок цілодобово та надавати їм допомогу. Важливим елементом при цьому є консультація рідною мовою. Робоча група «Домашнє насильство проти жінок», яка працює на рівні федерації та земель, займається проблемами жінок-мігрантів, які зазнали насильства. Інші заходи спрямовані на жінок-мігрантів взагалі, або

для того, щоб їх почути, або допомогти їм розпочати кар'єру та запобігти насильству.

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.9:343.26

НАТАЛІЯ ОЛЕКСІЇВНА ЯРУТА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Захист людей від жорстокості, попередження злочинів проти них є надзвичайно важливим, соціально значущим і актуальним завданням.

Насильством наповнені різні сфери людського буття: політичне, економічне, духовне та сімейно-побутове. Воно має вираження у війнах, убивствах, знеціненні життя, пануванні таких явищ як антигуманність, агресія, жорстокість.

Проблема насильства в суспільстві ускладнюється ще й тим, що значна частина постраждалих від насильства – вихідці з неблагополучних верств населення, молоді жінки, «діти вулиці», в долях яких мало хто зацікавлений, люди похилого віку. Найбільш розповсюдженим насильством в суспільстві є насильство по відношенню до неповнолітніх та домашнє насильство.

Насильство в сім'ї відбувається у всіх секторах суспільства, незалежно від релігії, раси, сексуальних вподобань, професійного та освітнього рівня. Особи, які чинять насильство, намагаються одержати владу та контроль над їхніми близькими.

Домашнє насильство небезпечне тим, що мало людей які говорять та звертаються до правоохоронних органів для допомоги у вирішення проблем домашнього насильства. Головними постраждалими в домашньому насильству є жінки та діти, це найбільш слабкі особи які не можуть захистити себе від багатьох форм насильства відносно них.

Домашнє насильство має в собі 4 форми насильства : фізичне, економічне, психологічне, сексуальне.

Фізичне насильство – це форма домашнього насильства, що включає в себе ляпаси, стусани, а також незаконне позбавлення волі, нанесення побойв, мордування, заподіяння тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, заподіяння смерті.

Сексуальне насильство – протиправне посягання одного члена сім'ї на статеву недоторканість іншого члена сім'ї, а також дії сексуального характеру по відношенню до неповнолітнього члена сім'ї.

В сучасному житті жертв сексуального насильства стало набагато більше.

Психологічне насильство – це насильство, пов’язане з дією одного члена сім’ї на психіку іншого члена сім’ї шляхом словесних образ або погроз, у тому числі щодо третіх осіб, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи.

Психологічне насильство часто спричиняє депресії, нервові розлади, загострення хронічних захворювань, і навіть призводить до самогубства. Психологічне насильство в сім’ї супроводжує всі інші види насильства.

Економічне насильство – умисне позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, примушування до праці, заборону навчатися та інші правопорушення економічного характеру.

Розв’язати проблему домашнього насильства щодо неповнолітніх можна тільки у разі спільної роботи педагогів, батьків і всіх дорослих, які так чи інакше причетні до виховання дітей. Метою роботи щодо вирішення наслідків насильства є не заміна або усунення батьків, які не в змозі нести відповідальність за виховання своїх дітей, а допомога сім’ї у відновленні або формуванні здатності до названої діяльності.

У діяльність щодо припинення насильства повинні залучатися працівники правоохоронної системи, органів опіки та піклування, представники соціальної та педагогічної спільнот, співробітники медичної і психологічної служб.

*Науковий керівник **В. В. Кочина***

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
ТЕЗИ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ.....	4
Dzhavid Davyd ohly Aliev, Hrymaliak M. M. Preventing and Countering	
Child Violence in the Family	4
Maherram Vahid Ohly Aliiev Forms of Domestic Violence in Azerbaijan	5
Antonov V. A. Combating and Preventing Crime in the Society	
(Foreign Experience).....	6
Baron D. I. Voluntary Police Services as a Component Interaction	
Between the Police and Civil Society	7
Bieliaieva Y. G. Child Sexual Abuse Online: Threats and Solutions.....	8
Blinder L. Features of Mobbing (Psychological Violence)	
in Conditions of Emigration	9
Bondarchuk A. O. The Influence of Social Media	
on Youth Violence in USA	10
Borovets V. A., Spoialo Y. S. Domestic Violence and Fighting	
with it in Spain	11
Brynychak V. P. Domestic Abuse: How to Protect Yourself.....	12
Burmaka D. V. Gender Equality of Women Police Officers	
in Modern Ukrainian Society	13
Cherepakhina A. D. Cyberstalking as a Form of Psychological Violence.....	14
Chubenko R. R., Olenychenko D. D. Preventing and Combating Sexual	
Violence Against Women Foreign experience	15
Churbakov M. Violence Prevention in Metropolitan/Urban Areas	16
Denysenko Y. O. What Makes People be Involved in Youth Violence?	17
Dolynna Y. A. The Influence of the Family Institute on Child's	
Homelessness as a Crime Phenomenon Background	18
Dorosh A. O. Counteracting Violence Against Children. Experience	
of the USA.....	19
Dosaiev V. A., Zharkova I. O. Domestic abuse	20
Dubova K. I. Counteraction to Sexual Violence (Short Discourse).....	21
Dzhenai R. V. Preventing and Combating Domestic Violence	22
Honchar A. O. Violence Against Women: Preventing and Combating.....	23
Horian S. I. Bullying Prevention and Counteraction in Secondary	
Schools: Canadian Experience	24
Hrozyk L. O. The Prevention of Domestic Violence: the Austrian Experience..	25
Ivashchenko I. V., Krainiuk D. O. What Is Domestic Violence?	26
Ivanchuk P. V., Pustovit A. P. Abusive Relationships and Why	
We Should Avoid Abuse Like the Cruelty	27

Ivchenko V. O. Ways of Fighting with Domestic Violence in Germany.....	28
Kabanets L. S. The Problem of Domestic Violence.....	30
Kabanova A. O. Countering Domestic Violence in Germany	30
Karpus V. V. Dealing With Violence in The World	31
Kashuba O. Y., Svirko B. O. Domestic Violence. Foreign Experience.....	32
Khachatryan A. H. Prevention of Domestic Violence (American Experience).....	33
Khara S. D. Mobbing as a Form of Violence. Countering Mobbing Abroad and in Ukraine.....	34
Khomaiko I. O. Violent Assaults: Prevalence, Prediction and Prevention	36
Ilhar Elkhan ogly Huliiev Prevention of Violence and Hooligan Behavior of Audience on Sports Arenas	37
Klymenko D. O. Prevention and Protection of Domestic Violence (Sweden Experience)	38
Kolchin V. V. Domestic Violence Cconstitute a Crime	39
Kondratenko K. M. The Classification of Violence	40
Kostenko K. O. Cybercrimes - the Threat of National Security of Ukraine	41
Kovaliova T. O., Pysarenko V. V. Prevention and Countering Violence in Society.Experience of Poland.....	42
Kovtun K. K. Foreign Experience in the Prevention of Family Violence.....	43
Kozachenko O. V. Domestic Violence in India	44
Krevs'ka M. I., Tverdokhlib V. S. Domestic Violence in India: Threats and Solutions	45
Kudin K. V. Prevention and Countering Violence in Society in Foreign Countries.....	46
Kurasov M. O., Synelnyk K. A. Bulling as a Form of Violence. Methods to Combat Bulling.....	47
Kurbaieva M., Odehanov N. The Problem of Violence Against Women in Europeand Central Asia.....	48
Kuzenkina Y. A. The Role of the Police in Domestic Violence and Abuse.....	49
Kuznetsov V. A. Bulling Prevention in Great Britain.....	50
Lakhmaniuk Y. V. Dating Violence in Denmark	51
Losiuk D. H. How to Stop Domestic Violence? (Chicago Police Department's Experience).....	52
Lytovchenko T. A. Preventing and Countering Terrorism in Europe	53
Lytvynova D. I. Domestic Violence	54
Magda L. A. Crime Prevention (Foreign Experience).....	55
Maltseva D. P. The Paradigm of Punishment for Domestic Violence in European Countries.....	56
Khazaniul Ilkham kyzy Mamedova Counteracting Domestic Violence	57
Markov R. G. "Don't be silent". Domestic Violence	58

Maryniak O. M. Fighting Bullying and Violence in Schools	59
Mirkevych Y. V. Justice about Violence.....	60
Moskovka Y. R. Vancouver Domestic Violence & Criminal Harassment Unit	61
Muzychuk E. O. Domestic Violence.....	62
Naida V. O. Men as Victims of Domestic Violence in the USA.....	64
Narsia I. I. The Violence Prevention Model (Cardiff, Great Britain)	65
Nazaruk O. A. Violence in the USA	66
Nechaieva V. A. Sexual Harassment	67
Nikolaievskyi A. A. Counteracting Violence: the Role of the National Guard.....	68
Nikulnikov D. P. The Death Penalty as a Mean of Preventing and Combating Violence in Society (Short Discourse).....	69
Nuzhna L. M. Foreign Project Experience in Preventing and Combating Violence	70
Obernikhin O. A. Preventing Domestic Violence Against Children in Sweden	71
Paidiak D. A. Combating Violence Against Women in Turkey	72
Pentsov Y. O. Combating Domestic Violence in the UK	73
Petrova K. A. Domestic Violence in Canada	74
Polishchuk V. P. The Problem of Domestic Violence in Canada.....	74
Polubabkin O. S. Erotomanic Stalkers.....	76
Popova O. V. Prevention and Countering Violence in Society	77
Prymenko A. Y. Most Often Victims of Domestic Violence	77
Rabichieva D. O. Prevention and Counteraction to Youth Violence.....	78
Reskalenko Y. V. Combating Violence Against Women	79
Rohovyi V. V. The Problem of Bullying in European Schools	80
Romaniv R. R. Combating and Preventing Crime in Society (Foreign Experience).....	81
Ruchka V. Y. Actions to Tackle Domestic Abuse.....	82
Saban P. L. Prevention of Violence Against Women in the Family.....	83
Salivon V. P. Child Trafficking Prevention in India.....	84
Semeniuk E. O. Beware of Bullying: a Common Characteristic, Causes of Development and Response in a School Environment.....	85
Serhiienko D. O. The Issue of Domestic Abuse.....	86
Serhiienko V. O. Domestic Violence. Fighting Against Domestic Violence	86
Serhovets D. I. Theoretical Basis of the Concept of Violence. Forms of Domestic Violence in Accordance with the Legislative Aspect	88
Shkarupa V. R. Domestic Violence – Prevention and Protection (Foreign Experience).....	89
Shchokalo A. V. Child Abuse as a Global Problem.....	90

Sheshenia M. M. The Role of U.S. Law Enforcement Officers in Preventing Self-Directed Violence.....	91
Skyrda S. S. Prevention and Ways of Prevention of Violence in Families	92
Skyrtach V. O. Warning and Counteraction to Yome Violence	93
Shmulii O. S. Combating Violence Against Migrants.....	93
Shtepa O. S. Criminal Legal Response to Domestic Violence in the United Kingdom	94
Slukhaienko A. Y. Preventing and Responding to Gender-based Violence (Experience of USA)	95
Sniezhkin D. S. Domestic Violence in Denmark	96
Sokolova A. V. Domestic Abuse Against Children.....	97
Solonyi M. O. Combating Domestic Violence. Experience of Foreign Countries.	98
Sveshnikov H. D. Principal Types of Stalking.....	99
Svynous I. I. Preventing Violence Within Migrant Communities.....	100
Tapdyhova N. D. Domestic Violence Against Women In Malaysia	101
Ten B. O. Prevention of Violence and the Role of Law Enforcement	102
Tereshchenko A. S. Violence Against Women	103
Teterlieva N. S. Domestic Violence in Canada	104
Tokariiev S. V. Fighting Against Domestic Abuse in the USA	106
Valenkov Y. S., Hulak D. V. Countering Violence in the World.....	107
Vasiuta Y. V. Push Factors to Commit Juvenile Crimes.....	108
Vinnikova K. M. Counteracting Domestic Violence in the United Kingdom	109
Vlaskina D. A. Bulling in Schools	110
Vodolazskiy Y. O. Actions to Tackle Domestic Abuse.....	110
Volodko S. S. Counter – violence (Experience of Belgium).....	111
Volokhova V. D. Domestic violence against children	113
Yakovenko M. M. Seven Critical Needs of Victims Law Enforcement Must Address	114
Yakovlieva M. O. Georgia's Experience in Combating Domestic Violence	115
Yaruta N. O. Preventing and Countering Domestic Violence.....	116
Yemelianova D. H. Effects of Emotional Abuse	117
Yemelianova K. A. Child abuse. Reasons and Consequences	118
Yeriomina O. V. Any Violence is a Poison to Society.....	120
Yermolenko B. S. Violence in the Internet. Cyber Bullying.....	121
Yushchenko Y. V. Domestic Violence in the United States.....	122
Zakharov V. S. Contemporary Police Practices in Domestic Violence Cases.....	123
Zavhorodnii K. H. Stalking in the USA	124
Zavrichko D. H. Domestic Violence and Combating it in Italy.....	125

Zmiivskyi D. V. Prevention and Counteraction to Violence in Society.....	126
ТЕЗИ НІМЕЦЬКОЮ МОВОЮ	127
Bielievtsova K. O. Häusliche Gewalt: Grausam und allgegenwärtig	127
Bozhko N. I. Cyber-Mobbing unter Kindern und Jugendlichen.....	128
Yankovska U. Y. Gewalt gegen Migrantinnen (Deutschland)	129
Kaloshyna L. O. Bullying: Gewalt in der Schule.....	130
Kapitan D. V. Gewalt gegen Senioren	131
Kharchenko Y. Y. Gewalt an Frauen – ein gesellschaftliches Problem	133
Kovalchuk D. Y. Entwicklung und Ursachen der Jugendgewalt	134
Kovtun T. O. Prävention von Gewalt gegen Kinder	135
Martynchuk M. I. Schutz von Kindern und Jugendlicher vor sexueller Gewalt und Ausbeutung	136
Neshta B. S. Gewalt gegen Kinder	137
Skrypnyk Y. V. Gewalt: Vorbeugung und Bekämpfung.....	138
Vokh V. V. Prävention von Gewalt gegen Frauen und häuslicher Gewalt.....	139
Vovk O. Y. Keine Chance mehr für „Bullies“	140
ТЕЗИ ФРАНЦУЗЬСЬКОЮ МОВОЮ	142
Daniuk D. O. La lutte contre les violences faites aux enfants.....	142
Kostenko Y. S. Le problème de la violence conjugale	143
Oleksiuk O. O. La violence et la délinquance juvénile.....	144
Peliukhanova E. V. La lutte contre la violence conjugale	145
Romanova A. D. Le modèle de la prévention de la violence.....	146
Tytar E. Y. La police dans la lutte contre la violence	147
Voropaiev P. S. La violence dans le cyberspace	148
ТЕЗИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	149
Джавід Давид огли Алієв, Гримаяк М. М. Попередження та протидія насильству дітей у сім'ї.....	149
Магеррам Вахід огли Алієв Форми домашнього насильства в Азербайджані	150
Антонов В. А. Протидія та запобігання злочинності у суспільстві (закордонний досвід).....	151
Барон Д. І. Добровільні поліцейські служби» як складова взаємодії поліції та громадського суспільства	152
Бєлєвцова К. О. Домашнє насильство: жорстоке та розповсюджене явище	153
Бєляєва Є. Г. Сексуальне насильство над дітьми в Інтернеті: загрози та рішення	154

Бліндер Л. Особливості Моббінга (психологічного насильства) в умовах еміграції.....	155
Божко Н. І. Кібер – мобінг серед дітей та підлітків.....	156
Бондарчук А. О. Вплив соціальних мереж на насильство серед молоді у США	157
Борове В. А., Спояло Я. С. Домашнє насильство та боротьба з ним в Іспанії.....	158
Бринчак В. П. Домашнє насильство: як захистити себе	159
Бурмака Д. В. Гендерна рівність жінок-поліцейських у сучасному українському суспільстві.....	160
Валєнков Я. С., Гулак Д. В. Протидія насильству у світі	161
Васюта Ю. В. Чинники, які стимулюють неповнолітнього до вчинення злочинів	162
Віннікова К. М. Протидія домашньому насильству у Великій Британії.....	163
Власкіна Д. А. Булінг у школах.....	164
Вовк О. Ю. Більше ніяких шансів для «булерів».....	165
Водолазський Я. О. Дії щодо подолання домашнього насильства	166
Володько С. С. Протидія насильству (досвід Бельгії).....	167
Волохова В. Д. Домашнє насильство над дітьми	169
Воропасв П. С. Насильство у кіберпросторі.....	170
Вох В. В. Запобігання насильства над жінками та домашнього насильства	171
Гончар А. О. Насильство щодо жінок: попередження та протидія.....	172
Горян С. І. Попередження та протидія булінгу у закладах середньої освіти: досвід Канади	173
Грозик Л. О. Механізм подолання домашнього насильства: досвід Австрії.....	174
Ілгар Елхан огли Гулієв Запобігання насильству і хуліганській поведінці глядачів на спортивних аренах.....	175
Данюк Д. О. Боротьба з насильством над дітьми.....	176
Денисенко Ю. О. Що змушує людей чинити насильство серед молоді?.....	177
Дженай Р. В. Попередження та протидія насильству у сім'ї.....	178
Долинна Я. А. Вплив інституту сім'ї на виникнення дитячої безпритульності як фонового для злочинності явища.....	179
Дорош А. О. Протидія насильству над дітьми. Досвід США.	181
Досаєв В. А., Жаркова І. О. Домашнє насилля.....	182
Дубова К. І. Протидія сексуальному насильству (короткий дискурс).....	183
Ємельянова Д. Г. Вплив емоційного насильства.....	184

Смельянова Х. А. Жорстоке поводження з дитиною.	
Причини та наслідки	185
Єрмоленко Б. С. Насильство в мережі Інтернет. Кібербулінг	186
Єршоміна О. В. Будь-яке насильство – є отрута для суспільства	188
Завгородній К. Г. Переслідування як прояв насилля над людиною в США	189
Заврічко Д. Г. Домашнє насилля і боротьба з ним в Італії	190
Захаров В. С. Сучасна діяльність поліції в справах з домашнього насильства	191
Зміївський Д. В. Попередження та протидія насильству в суспільстві	192
Іванчук П. В., Пустовіт А. П. Образливі стосунки та чому ми повинні уникати такі образи, як знущання	193
Іващенко І. В., Крайнюк Д. О. Що таке домашнє насильство?	195
Івченко В. О. Шляхи боротьби з домашнім насильством в Німеччині	196
Кабанець Л. С. Проблема домашнього насильства	197
Кабанова А. О. Протидія домашньому насильству в Німеччині	198
Калошина Л. О. Булінг: насильство в школі	199
Капітан Д. В. Насильство над людьми похилого віку	200
Карпусь В. В. Вирішення проблеми насильства у світі	202
Кашуба О. Ю., Свірко Б. О. Домашнє насильство. Зарубіжний досвід	203
Клименко Д. О. Попередження та протидія домашньому насильству (досвід Швеції)	204
Ковальова Т. О., Писаренко В. В. Попередження та протидія насильства у суспільстві. Досвід Польщі	205
Ковальчук Д. Ю. Розвиток та причини насильства серед молоді	206
Ковтун К. К. Світовий досвід протидії насильства в сім'ї	207
Ковтун Т. О. Запобігання насильству над дітьми	208
Козаченко О. В. Побутове насильство в Індії	209
Колчін В. В. Домашнє насильство є злочином	211
Кондратенко К. М. Класифікація насильства	212
Костенко К. О. Кіберзлочинність – загроза національної безпеки України	213
Костенко Ю. С. Проблема домашнього насильства	214
Кревська М. І., Твердохліб В. С. Сімейне насильство в Індії: загрози та рішення	215
Кудін К. В. Запобігання та протидія насильству в суспільстві в зарубіжних країнах.	216
Кузенкіна Є. А. Роль поліції у випадках домашнього насильства	217
Кузнєцов В. А. Протидія булінгу у Великій Британії	218

Курасов М. О., Синельник К. А. Булінг як форма насильства. Методи боротьби з булінгом.....	219
Курбасва М., Одеганов Н. Проблема насильства проти жінок в Європі та Центральній Азії.....	221
Лахманюк Ю. В. Насильство в період побачень в Данії.....	222
Литвинова Д. І. Домашнє насилля.....	223
Литовченко Т. А. Запобігання та протидія тероризму в Європі.....	224
Лосюк Д. Г. Як зупинити домашнє насильство? (З досвіду роботи департаменту поліції Чикаго).....	225
Магда Л. А. Запобігання злочинності (зарубіжний досвід).....	226
Мальцева Д. П. Парадигма покарання за домашнє насильство в європейських країнах.....	228
Хазангюль Ільхам кизи Мамедова Протидія домашньому насильству.....	229
Мариняк О. М. Боротьба з булінгом у навчальних закладах.....	230
Марков Р. Г. «Не мовчи». Домашнє насилля.....	231
Мартинчук М. І. Захист дітей та підлітків від сексуального насильства та експлуатації.....	232
Міркевич Я. В. Правосуддя щодо насильства.....	233
Московка Є. Р. Підрозділ по боротьбі з домашнім насильством та злочинними домаганнями Департаменту поліції Ванкувера.....	234
Музичук Е. О. Домашнє насильство.....	235
Назарук О. А. Насильство у Сполучених штатах Америки.....	237
Найда В. О. Чоловіки як жертви домашнього насильства в США.....	238
Нарсія І. І. Модель запобігання насильства (м. Кардіфф, Велика Британія).....	239
Нечасва В. А. Сексуальний харасмент.....	240
Нешта Б. С. Насильство над дітьми.....	242
Ніколаєвський А. А. Роль національної гвардії у протидії насильству.....	243
Нікульников Д. П. Смертна кара як засіб попередження та протидії насильства у суспільстві (короткий дискурс).....	244
Нужна Л. М. Іноземний досвід використання проекту щодо запобігання та протидії насильству.....	245
Оберніхін О. А. Запобігання домашньому насильству проти дітей у Швеції.....	246
Олексюк О. О. Насильство та злочинність неповнолітніх.....	247
Олениченко Д. Д., Чубенко Р. Р. Запобігання та протидія сексуальному насильству щодо жінок. Зарубіжний досвід.....	248
Пайдяк Д. А. Боротьба з насильством над жінками у Туреччині.....	249
Пелюханова Є. В. Боротьба з домашнім насильством.....	250

Пенцов Я. О. Протидія сімейного насильства у Великобританії	251
Петрова К. А. Насильство в сім'ї в Канаді.....	252
Пихтін О. О. Проблема Зловживань Поліції в США	253
Поліщук В. П. Проблема домашнього насилля в Канаді	254
Полубабкін О. С. Сталкери з синдромом еротоманії.....	256
Попова О. В. Попередження та протидія насильству у суспільстві.....	257
Применко А. Ю. Найчастіші жертви домашнього насильства	258
Рабічева Д. О. Запобігання та протидія насильству серед молоді.....	259
Рескаленко Ю. В. Протидія насильству проти жінок.....	260
Роговий В. В. Проблема булінгу в європейських школах.....	261
Романів Р. Р. Протидія та попередження злочинності у суспільстві (зарубіжний досвід).....	262
Романова А. Д. Модель попередження злочинності	263
Ручка В. Є. Дії щодо подолання домашнього насильства.....	264
Сабан П. Л. Попередження насильства над жінками в сім'ї	265
Салівон В. П. Запобігання торгівлею дітьми в Індії	266
Свєшніков Г. Д. Основні види переслідування.....	267
Свиноус І. І. Запобігання насильству в громадах мігрантів.....	268
Семенюк Є. О. Обережно, булінг: загальна характеристика, причини розвитку та протидія у шкільному середовищі.....	269
Сенюк Є. Е. Домашнє насильство у Новій Зеландії	270
Сергієнко В. О. Домашнє насильство. Боротьба проти домашнього насильства	271
Сергієнко Д. О. Проблема домашнього насильства	273
Серховець Д. І. Теоретичні засади поняття насилля. Форми домашнього насильства відповідно до законодавчого аспекту	274
Скирда С. С. Попередження та способи попередити насилля в сім'ях.....	275
Скиртач В. О. Попередження та протидія домашньому насильству.....	276
Скрипник Я. В. Насильство: запобігання та подолання	277
Слухасько А. Ю. Профілактика та протидія гендерного насильства (досвід США).....	278
Снежкін Д. С. Домашнє насильство в Данії	279
Соколова А. В. Домашнє насилля над дітьми.....	280
Сольоний М. О. Протидія сімейному насиллю. Досвід зарубіжних країн.....	281
Тапдигова Н. Д. Домашнє насилля над жінками в Малайзії.....	282
Тен Б. О. Попередження та подолання насильства та роль правоохоронних органів.	283
Терещенко А. С. Насильство над жінками.....	284
Тетерлєва Н. С. Домашнє насильство в Канаді.....	285
Титар Е. Ю. Боротьба поліції з насильством	287

Токарєв С. В. Боротьба з домашнім насильством у США.....	288
Хара С. Д. Мобінг як форма насильства. Протидія мобінгу за кордоном та в Україні.....	289
Харченко Є. Ю. Насильство над жінками – соціальна проблема.....	290
Хачатрян А. Г. Протидія та попередження насильства у сім'ї (досвід Америки)	292
Хомайко І. О. Напади з жорстокістю: поширеність, прогнозування та профілактика.....	293
Черепакіна А. Д. Кіберсталкінг як форма психологічного насильства.....	294
Чурбаков М. Запобігання насильству в столицях та великих містах.....	295
Шешеня М. М. Роль співробітників правоохоронних органів США у запобіганні насильства, направленого проти себе.....	296
Шкарупа В. Р. Домашнє насильство – попередження та протидія (зарубіжний досвід).....	297
Шмудий О. С. Боротьба з насильством проти мігрантів.....	298
Штепа О. С. Кримінально-правова протидія домашньому насильству у Великій Британії.....	299
Щокало А. В. Насильство над дітьми як глобальна проблема.....	300
Ющенко Я. В. Домашнє насильство у Сполучених Штатах Америки.....	301
Яковенко М. М. Сім основних потреб жертв на які необхідно звернути увагу правоохоронним органам	302
Яковлєва М. О. Досвід Грузії у боротьбі з домашнім насиллям.....	304
Янковська У. Є. Насильство над жінками-мігрантами (Німеччина).....	305
Яруга Н. О. Запобігання та протидія домашньому насильству	306

ДЛЯ НОТАТОК

Наукове видання

**ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОТИДІЯ
НАСИЛЬСТВУ У СУСПІЛЬСТВІ
(ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД)**

Збірник тез доповідей учасників
XXI Міжнародної студентської науково-практичної
конференції курсантів іноземними мовами

9 квітня 2020 р., м. Харків, Україна

Англійською, німецькою, французькою та українською мовами

Відповідальні за випуск: *О. О. Орлова*
Комп'ютерне верстання: *К. О. Сологуб*.

Формат 60x84/16. Ум. друк. арк. 18,6. Обл.-вид. арк. 18,04.
Тираж 20 пр. Зам. № 2020-4.

Видавець і виготовлювач –
Харківський національний університет внутрішніх справ,
просп. Л. Ландау, 27, м. Харків, 61080.
Свідцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3087 від 22.01.2008.